

Giới thiệu Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert

Đây là một cái tao niên người mang Trảm Tiên Phi Đạo, lại mang chứa tu thân, Tề gia, trị quốc, bình thiên hạ mơ mộng, một đường hăm hại toàn thể giới cổ sự.

Bình an khẩu hiệu là, không có tội bấy cha, chỉ có cang bấy cha hải tử, mới là đứa bé ngoan.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1 Kim Hồ Lô

Đối với mười hai tuổi bình an đến, sinh hoạt cho hắn diễn ra một trận như rách nát còn rách nát hoang đường cảnh tượng, hơn nữa còn là bị kịch loại hình.

Đầu tiên là kết quả xấu nhất, hắn ra đời mới vừa tròn bốn mươi, phụ thân hắn Bình Trung Tĩnh liền bởi vì tham ô mua bán club công khoản, mà vinh quang vào ngục, lúc đó vô tâm không có gan bỏ lại cô nhi quả mẫu bình an mẹ con chịu tội.

Ở nơi này mười hai năm bên trong, Bình An cùng mẹ Viên Nghi bị bao nhiêu tội, được bao nhiêu khổ, Bình An cân nhắc đều đếm không hết.

Dù sao, ở tám, chín mươi thập niên xa xôi nông thôn trên trần đến, một cái không có cha không có nam nhân gia đình, là rất được người khác khi dễ.

Ở Bình An tâm lý thì có tốt một cái lớn số nợ, nhớ ai ai thiếu nhà hắn tiền không trả, ai ai khi dễ qua hắn, ai ai trộm qua nhà hắn trong nhà thức ăn, ai ai hái đi nhà hắn trong sân trái hồng.

Rốt cuộc, chờ Bình An thật vất vả đấu trí so dũng khí, đem những thứ kia mắng hắn không có cha, ba là tội phạm tham ô bọn nhỏ thông thông dọn dẹp phục phục thiếp thiếp, cũng thói quen chỉ có mẹ con hai người sinh hoạt lúc, tại hắn mới vừa tròn mười hai tuổi này, đột nhiên chạy đến một người đầu trọc nam nhân tự xưng là cha hắn.

Còn không có một chút xíu công đức tâm mà ở hải tử trước mặt hút thuốc, làm cho cả phòng khói mù lượn lờ, cũng làm Bình An xông không nhẹ.

Đang xác định trước mắt cái này trong miệng ngậm thuốc lá, cạo đến một cái đại đầu trọc, một bộ ở nhà ta mặc kệ hắn là ai "Ngang ngược" nam nhân, đúng là hắn gần đã gặp mặt mấy lần cha sau đó, Bình An bị thuốc lá khói xông có chút choáng váng đầu, lập tức nhớ tới một cái từ ngữ, hạ mã uy.

Đương nhiên là hù dọa hắn đứa con trai này uy, nhưng Bình An lại không nghĩ đến Lão Hồ mùi vị, ngược lại nghĩ được trong thôn những tên côn đồ kia lưu manh khí tức.

"Bình An, ngốc đứng làm gì, mau gọi ba của ngươi, hắn trở lại." Viên Nghi nhìn mắt to tròn mắt hai cha con, kéo chỉ một chút con trai, tính tình mềm yếu nằng, cũng không hy vọng Bình Trung Tĩnh về nhà nhất, hai cha con thì ầu ầu.

Bình An lại không có động, hắn đến không phải là không chịu kêu nam đầu trọc một tiếng ba, càng không phải là hắn không muốn đổi mặt cái này xa lạ cha, mà là trước mắt Bình Trung Tĩnh, với hắn tượng tượng bên trong cha vô luận từ khí chất bên trên, hay lại là hình tượng bên trên, kém đâu chỉ trăm lẻ tám ngàn dặm.

Bình An tượng tượng cha, dĩ nhiên là một cái thương yêu chính mình, quan tâm chính mình, cho chính mình nhân sinh làm hướng đạo cha, tuyệt đối không phải trước mắt cái này cạo đến đầu trọc, mang theo kiêu căng phách lối, lại không ai bị nổi mà nằm ở hắn trên ghế xích đu, mang theo giả uy nghiêm, để mắt nhìn hắn chăm chăm Bình Trung Tĩnh.

"A!"

Bị Bình An trừng nửa Bình Trung Tĩnh, một chút cứ vui vẻ. Hắn vứt bỏ trong tay thuốc lá, đứng dậy nhìn vẫn nhìn hắn chăm chăm Bình An, cười mắng: "Con trai, ngươi là ngốc, còn là đặng không nhận biết ta? Nhanh, tiếng kêu cha tới nghe một chút."

Đại khái là từ chưa từng nghe qua con trai kêu lên chính mình một tiếng cha Bình Trung Tĩnh, vào lúc này tâm tình có chút kích động, cũng cảm thán thời gian thật dao mổ heo vậy, chỉ chớp mắt, năm đó không điểm, cũng sắp có chính hắn cao.

Hiển nhiên, lấy hắn vô tâm không có gan tính cách, cũng không cảm thấy này mười hai năm năm tháng rất dài trong, hắn biết thiếu con trai cái gì?

Quả nhiên, Bình An không lên tiếng, chẳng qua là lấy mắt nhìn hắn, giống như nhìn bị khói mù lượn lờ yêu quái như thế, trong lòng cũng đang suy nghĩ, này cha da mặt không chỉ có dày, thật đúng là giống như bình thường với hắn chơi xỏ lá đồng học như thế, nơi đó có ném xuống hải tử nhà mình mười hai năm, trở lại một cái cái gì biểu thị cũng không có, liền muốn làm cho mình kêu cha.

Không có cửa.

Tôi thiếu cũng phải móc cái năm lông một khối mà, hời lộ một chút ta, bất kể thật lòng hay là giả dối, ít nhất ta kêu cũng sẽ sáng khoái một chút mà, đầu không có một chút giác ngộ.

Đáng tiếc, Bình Trung Tĩnh nếu là một cái có suy nghĩ người, năm đó cũng sẽ không làm ra tham ô công khoản chuyện ngu xuẩn như thế đi ra, càng không biết táng tận lương tâm mà ném xuống, mới vừa đầy tháng con trai thì từ cùng gần bốn tuổi đại Bình An.

"Con trai, mau gọi cha, không gọi tâm ta đánh người nhé." Bình Trung Tĩnh hiển nhiên cũng cảm giác con trai ánh mắt có chút quái dị, nhất là Bình An kia mặt đầy châm chọc biểu tình, Bình Trung Tĩnh lập tức nhận ra được, mình bị con trai cho cảm thù.

"Nhé, tuổi không lớn lắm, tính khí còn không, cha người cũng dám không gọi."

Bình Trung Tĩnh lần này có chút căm tức, hẳn cũng có hẳn khổ sở a, trong ngục giam thời gian không dễ chịu, bị người làm trâu làm ngựa sai sử vài chục năm, hẳn đã sớm khát vọng trong nhà kia muốn gió có gió, muốn mưa có mưa thoải mái thời gian.

Trở về trước nhà, Bình Trung Tĩnh liền nghĩ tư tư ảo tưởng, đơn độc phải về nhà đến, hẳn Hồ Khu rung một cái, là có thể đem vợ con thông thông trấn áp, lại trở lại mười hai năm trước cái loại này thoải mái trong cuộc sống.

Nhưng hẳn vạn vạn không nghĩ tới, lão bà hẳn là trấn áp, nhưng nơi này con trai vừa nhìn thấy hẳn, không gọi cha hẳn không, còn cừu nhân tựa như nhìn hẳn chăm chăm.

Bị chính mình con trai ruột căm thù loại sự tình này, ai gặp cũng sẽ không vui vẻ, huống chi là Bình Trung Tĩnh.

Mà đối phó không nghe lời hải tử, toàn bộ Lão Từ bình thường đều tin tưởng tốt xuống có thể ra hiếu tử.

Bình Trung Tĩnh tự nhiên không ngoại lệ, trực tiếp trọng thưởng Bình An một cái tát, còn đối với một bên nàng đầu oán giận nói: "Người xem một chút, ta không ở nhà trong khoảng thời gian này, này con trai bị người dạy thành cái dạng gì, ngay cả cha hẳn đều không nhận thức? Như loại này khôn kiếp con, đến lượt cho ta đóng cửa lại tới hung hăng giáo huấn."

Đau!

Ấn Bình Trung Tĩnh một cái tát Bình An, trên mặt đau là thứ yếu, càng nhiều là tâm lý khí, trong lòng của hẳn cái đó sổ nợ lại lật đi ra.

"Ta không gọi."

Bình An quát cường nói, hẳn tính tình bên trong con bà nó, cố gắng hết sức mạnh hơn, nếu hẳn không là cũng sẽ không đem những thứ kia mắng qua hẳn, khi dễ qua hẳn cùng lứa bọn nhỏ, từng cái hàng phục chịu phục, mà Bình Trung Tĩnh một tát này, lập tức đem hẳn tuổi thơ một ít không vui trí nhớ câu khởi.

Bình An nhớ được bản thân tám, chín tuổi thời điểm, có một lần hẳn ở trường học bị cùng lớp hải tử khi dễ, hẳn tự nhiên trả đũa, hung hăng đánh kia không tự lượng sức một hồi, lại gây ra đối phương cha mẹ.

"Chớ cùng hẳn chơi đùa, phụ thân hẳn là tội phạm đang bị cải tạo, là tham ô phần tử, là một cái đại trướng xấu. Với hẳn chơi đùa, các người sớm muộn phải học cái xấu." Kia đứa bé cha mẹ liền ở trong phòng học, ngay trước lão sư hẳn, ngay trước hẳn toàn bộ đồng học mặt, chỉ Bình An như vậy mắng.

Bình An nhớ được mình đương thời sẽ khóc, khóc rất thương tâm, hẳn một hơi thở chạy đi về nhà hỏi mẹ: "Mẹ, bọn họ ba ba ta là tội phạm đang bị cải tạo, ta là người xấu con trai."

"Mẹ, ba ba của ta đến cùng phải hay không tham ô phần tử, có phải hay không đại bại hoại?"

Trần Nghi không có trả lời, mà là "Oa" một tiếng ôm Bình An sẽ khóc, mẹ con hai đồng thời khóc, đó là Bình An trong trí nhớ khóc thương tâm nhất một lần.

Từ nay về sau, tội phạm đang bị cải tạo con trai, tội phạm tham ô con trai, đại bại hoại con trai, tất cả đều ụp lên Bình An trên đầu.

Có bao nhiêu lần, Bình An ở được ủy khuất sau đó, không ngừng hỏi mình: Tại sao ba ba ta là tội phạm đang bị cải tạo, tại sao hẳn nếu phạm tội, hẳn tại sao phải đi ngồi tù...

Mà bây giờ, theo Bình Trung Tĩnh một tát này, những ký ức này toàn bộ đều nổi lên...

Thù mới hận cũ, lại thêm tâm lý ủy khuất, Bình An toàn bộ oán khí, lửa giận, vào giờ khắc này thông thông bùng nổ: "Ta không nhận biết người, ta cũng không có tội phạm đang bị cải tạo ba, ta là mẫu thân một tay nuôi lớn, người đi ra ngoài cho ta..."

"Nhé, người muốn phản, ngay cả Lão Từ cũng không nhận thức, cũng dám mắng... Ta đánh người!"

Bình Trung Tĩnh lần này giận thật sự, chủ yếu là cảm giác mặt mũi không nên giận được, bị con trai ruột như vậy vạch khuyết điểm, hẳn cảm thấy mình làm cha uy nghiêm bị nghiêm trọng khiêu khích.

Bình Trung Tĩnh xuống tay chưa bao giờ nương tay, lồng mày nhướn lên, thuận tay cầm lên cửa điều trửu liền hướng Bình An trên người chăm sóc.

Đừng đừng!

Bên rút ra bên mắng, hấn mới không quan tâm mấy năm nay đối với Bình An mẹ con thiếu nợ, hoặc là trong lòng hấn, không tồn tại cái gọi là thiếu nợ, ngược lại Lão Tử đánh con trai, thiên kinh địa nghĩa, cho nên quang minh lẫm liệt.

"Trung Tĩnh, trở lại một cái đánh hài tử làm gì?"

Trần Nghị xuất thủ ngăn trở, nằng lo lắng thành thực tể.

"Người đưa con phá cửa, ngồi tù ngồi ngục? Cháu của ta người cũng dám đánh."

"Dừng tay..."

Nghe được Bình An tiếng khóc kêu thanh âm, ở tại cùng một cái nhà, lại sáng sớm ngay tại chú ý bên này động tĩnh nãy nãy, gia gia, đại bá, nhị bá mẫu rồi rít vào nhà, luôn miệng quát bảo ngưng lại.

"Ta không có hấn người cha này."

Đang đứng ở tuổi trẻ phản nghịch kỳ Bình An, thật là giống như một cái thùng thuốc súng, một chút liền nổ mạnh.

Hướng chi hấn không có sai, một chút sai cũng không có, có lỗi đều là Bình Trung Tĩnh, hấn giấu ở trong lòng thật lâu thật lâu oán khí, một chút toàn bộ bùng nổ, thừa dịp các trưởng bối rồi rít tức giận mắng chỉ trích Bình Trung Tĩnh thời điểm, Bình An khí nức ních mà hất đầu, hướng ra khỏi nhà, hấn quyết định bỏ nhà ra đi.

Mỗi một bị đòn lại cảm thấy ủy khuất hài tử, đều có một cái bỏ nhà ra đi mơ mộng.

Bình An cũng không ngoại lệ, hấn nhất cổ tác khí, chạy đến ngoài trấn, chui vào rừng già, leo lên phụ cận một tòa núi lớn trong.

Bình An sinh hoạt địa phương, là kiếm tìm một cái ở trên bản đồ cũng không tìm được trấn, bốn phía quần sơn khắp nơi, hơn nữa còn là cái loại này nhất sơn liên với nhất sơn dáng vóc to dãy núi, cây lớn rừng sâu, núi cao lại hiểm, vừa tiến vào rừng rậm sâu bên trong, coi như là một cái kinh nghiệm phong phú thợ săn, đang không có đuổi theo Sơn chó dưới sự dẫn đường, cũng dễ dàng lạc đường.

Trần đầy tức giận cùng oán khí Bình An, sớm đã đem những người lớn cảnh cáo vứt xuống sau ót, trong lòng của hấn tất cả đều là ủy khuất, vừa chạy còn một bên khóc, không chạy nổi, hấn liền treo ở trên một tảng đá ô ô vùi đầu khóc rống, tâm lý phát ra ác, đánh chết cũng không trở về có Bình Trung Tĩnh ở nhà.

"Nãi nãi khẳng định tha cho không hấn, biết mắng chết hấn."

"Gia gia nhất định sẽ báo thù cho ta, hung hăng tát hấn."

Suy nghĩ lung tung đang lúc, sắc dần dần đen, trong núi rừng tĩnh lặng, không có ai tới tìm hấn, Bình An tâm lý hỏa khí cũng phát tiết không sai biệt lắm, tâm lý cũng có chút sợ hãi.

Hơn nữa, 97 năm đông nguyên bản là giá rét, Bình An lại thân ở với một mảnh trong rừng rậm nguyên thủy, dù là mặc trên người thật dày áo bông, bên trong lại khóa cái áo lông, hấn vẫn cảm thấy gió núi thấu xương.

Nhưng là để cho hấn như vậy nhận tưng chủ động trở về, Bình An quật cường tính tình lại không làm được.

"Cùng lắm ta ở nơi này ngây ngô một đêm, "

Bình An vẽ quyết tâm cùng đi, mười đầu trâu đều kéo không đi trở về. Hấn quyết định, ở nơi này ngây ngô một đêm.

Hấn cầm lên trên đất hai khối đen đen nhánh đá, dùng sức đập đồng thời, dùng cái này kiên định hấn với Bình Trung Tĩnh chống lại rồi cuộc không sợ quyết tâm.

Răng rắc!

Trong tay hai tảng đá, trải qua vô nhiều năm tháng dầm mưa dãi nắng đã sớm phong hóa.

Hấn vừa dùng lực, lập tức nứt ra, một khối trong đó trong đột nhiên rơi ra một cái ly kỳ cổ quái đồ chơi, hấn sự chú ý bỗng chốc bị hấp dẫn lấy.

Đây là một cái dường như hai cái một đại một kim loại quả cầu, liền cùng một chỗ giống như là một cái hồ lô, chỉ có hấn nửa lớn cỡ bàn tay.

Nhưng không giống với phổ thông hồ lô là, nó không chỉ là kim loại, hai cái không hề cùng dạng quả cầu bên trên, còn khác hấn chưa từng thấy cổ quái hoa văn, đáng vẻ rất xưa cũ, mang theo một loại thần bí, nhìn qua như là một đôi chim cánh.

Đây là cái gì không vật?

Trong đá tại sao có thể có một cái hồ lô?

Lòng hiếu kỳ bị đưa tới Bình An, một chút quên khóc tí tê, quên tâm lý ủy khuất, quên hết mọi thứ, hắn đưa ra lúc lên núi bị gai cắt vỡ chừng mấy đường vết rạch tay, đưa nó nhặt lên.

Vàng óng ánh hồ lô, phảng phất ở thiểm quang, cùng trên ngón tay của hắn máu tươi dính tại một cái, nhìn lên cổ gắng hết sức đẹp đẽ.

"Chẳng lẽ là vàng làm?"

Vàng rất đáng giá tiền, Bình An nhưng là biết, con bà nó liền có một cái rất lớn rất nặng vàng trạc tử, hắn cũng biết vàng như màu đồng mềm mại, rằng có thể cắn động.

Đang chuẩn bị bỏ vào trong miệng cắn một chút, một cổ kịch rách đau đớn đột nhiên từ hắn nắm Kim Hồ Lô tay truyền tới!

Đau!

Đau nhập cốt tủy, thống thiết cánh cửa lòng, đau đến để cho người tuyệt vọng.

Không đợi Bình An nước mắt nước mũi chảy ra, hắn liền thấy một màn để cho người tê cả da đầu hình ảnh.

Hắn mấy cây bị gai châm thương ngón tay, không ngừng chảy ra máu tươi.

Một cổ một cổ, tựa hồ không cần tiền như thế, liền mạng hướng ra phía ngoài lưu, tất cả đều tuân hướng trong tay hắn cái đó Kim Sắc Hồ Lô. Rất nhanh, liền đem nó nhuộm đỏ, sau đó máu tươi chìm vào hồ lô trên người kia đôi cánh trong.

Tiếp đó, huyết dịch phảng phất có sinh mệnh một dạng theo cánh khác vẫn chảy xuôi, rất nhanh thì đưa nó lấp đầy. Sau đó Bình An tựa hồ thấy từng tia yếu ớt quang hoa ở Kim Hồ Lô bên trên chớp động.

Sáng chói chói mắt, cực kỳ rực rỡ.

Bình An một chút tròn to hai mắt, ở nội tâm của hắn cực độ khủng hoảng lúc, cái đó hút hắn không ít máu kẻ cầm đầu, ở Bình An con mắt nhìn soi mói, một chút không có, từ trong tay hắn thần kỳ biến mất không thấy gì nữa.

"Có quý."

Bình An bỗng nhiên giật mình một cái, cả người tóc gáy dựng lên đến, khí lạnh hướng toàn thân, trong đầu một cách tự nhiên toát ra, ở một bộ phim trong thấy qua một cái xấu xí tàn bạo ác quỷ hình ảnh, sau đó là xích hồng máu tươi...

Về nhà.

"Ta phải về nhà."

Bình An thề không bao giờ nữa bỏ nhà ra đi!

Cạch xích một chút, Bình An lập tức nhảy cồm lên, đại khái là mất máu quá nhiều, hay hoặc giả là khóc quá mức thương tâm phí công. Tóm lại, Bình An mới đứng lên thân thể, đầu liền một trận đầu óc choáng váng, trước mắt đột nhiên đen kịt một màu, sau đó sạch sẽ gọn gàng té xỉu.

Hoặc là có thể là ngủ mất, bởi vì Bình An làm một cái rất kỳ quái rất kỳ quái mộng.

Trong mộng, hỗn loạn rối tinh rối mù, hắn không nhớ rõ nhìn thấy qua cái gì, nghe thấy qua cái gì, hết thấy đều mơ hồ như vậy không rõ.

Trong mộng, tựa hồ hữu vân có mưa, có đại sơn sông lớn, sấm gió như tia chớp, có điểm giống hắn xem qua kia bộ « Phong Thần Bảng » trong cảnh tượng.

Cuối cùng, Bình An tựa hồ thấy một cái vĩ ngạn bóng người, còn có cái đó hút hắn rất nhiều thật là nhiều máu dịch Kim Sắc Hồ Lô, sau đó hắn bên tai thần kỳ nghe được một câu mệnh mông lại vĩ ngạn thanh âm:

"Mời bảo bối xoay người."

Chương 2: Bầy cha

1

Làm Bình An tỉnh lại thời điểm, đã là thứ 2 sáng sớm, hắn ở huyện bệnh viện nhân dân khu nội trú cao ốc trong phòng bệnh, người nhà trên căn bản đều tại.

Bình An mở mắt, không có trước tiên kinh động thân nhân, mà là lẳng lẳng nhìn chăm chăm phòng bệnh trần nhà nhìn, phẳng phát phía trên có gì đó cổ quái, thật ra thì hắn toàn bộ sự chú ý, đều bị trong đầu Kim Hồ Lô hấp dẫn lấy.

Vật này ngay tại trong thân thể hắn, giống như là ý lại vào hắn, thế nào đuổi đều đuổi không đi. Chỉ cần Bình An vừa nghĩ tới nó, là có thể trong đầu cảm giác nó.

"Chẳng qua là, nó thế nào chui vào trong cơ thể ta?"

"Còn có giấc mộng kia biên cương thật kỳ quái, vân a phong a lời a điện a, không có một rõ ràng cảnh tượng!"

"Đừng, còn có cái đó vĩ ngạn bóng người là ai?" Bình An bây giờ nghĩ tới cái này đến, đầu tựa cùng đau.

Không hiểu rõ, Bình An cũng không suy nghĩ nhiều.

Tuổi gần mười hai tuổi Bình An, tự nhiên không có bao nhiêu kiến thức, càng không có cái gì đại trí đại tuệ, không nghĩ ra vấn đề, theo thói quen không đi để tâm vào chuyện vụn vặt, giống như con bà nó, nhân sinh có quá nhiều không nghĩ ra sự tình, thật muốn so tài, còn sống một bao nhiêu a!

"Ồ, Bình An tỉnh."

Một tiếng kinh hi hoan hô, cắt đứt Bình An suy nghĩ. Hắn ngẩng đầu một cái, tự nhiên thấy cái đó ở trong mắt hắn hiện lãnh nhất, vĩ đại nhất, thương hắn nhất thân nhân, hắn cô cô.

Bình An cô cô Bình Diệp, là một cận bốn mươi tuổi, dáng ngoài không có gì đặc điểm, nhìn cực kỳ từ thiện đàn bà, nhưng là thị giáo dục cực trong thực quyền lãnh đạo, là cả Bình gia trụ, cũng là Bình An ô dù.

Thời điểm, Bình An anh họ Đường tỷ cái nào ăn hùng tâm báo tử đảm đảm khi dễ hắn, kia lo sự tình qua cực kỳ lâu, chỉ cần Bình An tố cáo, Bình Diệp cũng sẽ vì hắn ra mặt, giáo huấn luôn là công lấy sau lưng các trưởng bối lên lên đánh hắn anh họ, cái này thì dưỡng thành Bình An một được ủy khuất, tìm cô cô chỗ dựa thói quen.

"Cô."

Bình An nhẹ nhàng kêu một tiếng, không biết thế nào, trong lòng của hắn cảm thấy rất ủy khuất, nhất là làm Bình An thấy đứng ở cửa phòng bệnh, giống như không việc gì vậy Bình Trung Tĩnh, Bình An tâm lý liền dâng lên tâm tư.

Hắn có thể nhớ, Bình Trung Tĩnh đánh hắn lúc đó có ác độc biết bao, nhiều hung ác, đơn giản là tại hắn trong tâm linh lưu lại không cách nào xóa sạch bị thương.

Tự giác đã lớn lên Bình An, đương nhiên sẽ không làm ra lăn lộn trên mặt đất, kêu khóc ủy khuất, sau đó tan nát tâm can xin Bình Diệp cho hắn ra mặt.

Đã học được phía sau thọt đao Bình An, biết chiến lược tính đồ vật, minh bạch một mực đùa bốn hài tử tính khí không chỉ có thu thập không Bình Trung Tĩnh, sẽ còn để cho các thân nhân cho là hắn không có lớn lên đây.

"Bình An, có khó chịu chỗ nào, có cái gì không địa phương đau, cho cô cô." Bình Diệp đối với đứa cháu này, thật là coi là ưa thích trong lòng, như con ruột còn thân hơn, là phần nửa ủy khuất cũng sẽ không khiến hắn được, Bình gia cái nào dám động Bình An, chính là không nhìn nằng nặc cáo.

Năm đó Bình Trung Tĩnh bị bắt lúc đó, Bình Diệp nhìn gần hơn bốn tuổi đại Bình An, nếu không phải Viên Nghi không nỡ bỏ hài tử, nàng đã sớm ôm về nhà chính mình nuôi.

"Cô, ta không đau, chính là trong lòng có chút sợ hãi." Bình An tái nhợt trũng trên mặt, lộ ra mỉm cười một cái, một bộ rất hiểu chuyện bộ dáng.

"Có cô cô ở chỗ này, ngại sợ cái gì, hắn dám nữa đánh ngươi thử nhìn một chút, Cô ta thu thập." Bình Diệp đau lòng nói, liếc về đứng ở cửa hút thuốc Bình Trung Tĩnh liếc mắt, tâm lý đối với cái này không có động tĩnh em trai thấy thế nào thế nào không vừa mắt.

Bình Trung Tĩnh người cũng không ngốc, biết lúc này tiến tới, nhất định là nhiệt tình mà bị hồ hững tìm mắng, suy nghĩ phải tìm cơ hội chạy đi, hắn đã nhìn

ra nhà mình kia con trai có gì đồ quái lạ.

"Cô, ta không phải là ở trong núi sao, làm sao tới bệnh viện?"

Bình An ôm đầu, một bộ đầu rất thương đáng vẽ, về mặt đầu khổ nói: "Đúng, ta giống như nghe được chó sói tiếng kêu gào, bị dọa sợ đến liên hương trên cây tre, nhưng là quá đen, gió quá lớn, trong tay ta cóng đến phát run, tâm lý lại hoảng loạn, một ... không ... Liên từ trên cây té xuống, chuyện kể tiếp tình ta cũng không biết. Cô, các người là làm sao tìm được ta?"

Hỏi hột mấy câu nói công phu, liền đem sói tru, dạ hắc phong cao, hàn mà đông thuật lại.

Để cho mép giường thân nhân đều cho hấn bóp đem mồ hôi, nếu là Bình An thật xảy ra chuyện gì, nên làm cái gì? Nhưng không ai hoài nghi gia hóa động cơ, cùng với hấn là thật hay giả, trong núi lớn có chó sói, toàn bộ Tiền Mã trấn người đều biết.

Quả nhiên, Bình Diệp đã tiêu hơn nửa khí lại nhô ra, nghĩ đến Bình An trong núi việc trải qua, nàng lại vừa là một trận thương tiếc.

Nàng có thể sớm nghe Bình An nài nỉ, hơn trăm người vào núi tìm hơn nửa buổi tối, mới ở một bãi loạn thạch trong tìm tới hôn mê Bình An, nếu là trong lúc này xảy ra ngoài ý muốn, mẫu thân còn không khóc chết.

Liên tưởng đến đứa nhỏ này mới vừa sinh ra được bốn tuổi, cũng chưa có cha ở bên người, toàn dựa vào Viên Nghi một người nuôi lớn, trong lúc này mẹ con bọn hấn bị bao nhiêu tội, được bao nhiêu xem thường, Bình Diệp tâm lý đều biết.

Mà Bình An miêu tả, không thể nghi ngờ là ở đổ dầu vào lửa, để cho nàng hóa khí khuynh khắc đang lúc lại nhô ra.

Nàng đứng lên, đi thẳng tới cửa, sau đó trực tiếp trọng thưởng Bình Trung Tĩnh một cái vang dội bạt tai.

"Ba!"

Cực kỳ dứt khoát, không có một chút hạ thủ lưu tình.

"Chỉ, ở hải tử trước mặt, người đánh ta làm gì?" Bình Trung Tĩnh mộng ngây ngô, lại có chút ủy khuất, chủ yếu là cảm giác mặt mũi không nên giận được, hối hận không có thừa dịp còn sớm chạy mất, sớm biết sẽ không rút ra điều thuốc kia.

"Đánh người?"

Bình Diệp mặt âm trầm nhìn Bình Trung Tĩnh, cười lạnh nói: "Ta còn muốn hung hăng tát người một cái đây! Vài chục năm không có về nhà, về nhà một lần, đối với hải tử vừa đánh vừa chửi, khí chạy hải tử không, còn để cho Bình An chạy vào trong núi, nếu là hấn có chuyện bất trắc, ta không phải với người họp lại."

"Đúng, ta xem hấn mười mấy năm qua ngục giam là không ngồi xổm, loại vẫn là không có đem hấn giáo dục được, hấn phải trở về lại sửa đổi qua." Bình An nài nỉ ở bên hừ lạnh, âm dương quái khí xen vào nói

Lão thái thái là một cửu nhất cửu niên ra đời người, cả đời chặt vật cùng khúc chiết, nhất định nàng không là người bình thường, huống chi nàng là Tiền Mã trấn trên số ít mấy cái việc trải qua quân phiệt hỗn chiến, đến kháng Nhật chiến tranh, rồi đến chiến tranh giải phóng lão nhân.

Theo, lão thái thái lúc còn trẻ quả thật lợi hại, là dám nắm súng kíp với thổ phi liều mạng hung ác loại người, lại duy chỉ có đối với cái này nàng hơn 40 tuổi sinh ra con trai, trừ than thở bên ngoài, chính là bó tay toàn tập.

"Mẹ, có bộ dạng người như vậy con sao? Không phải là ta muốn đánh hấn, là này con quá bức người, lại dám không nhận ta đây cái cha." Bình Trung Tĩnh giải thích, còn tương đối có thành tựu học lên Bình An lúc ấy quật cường dạng.

"U, còn muốn Bình An nhận thức người làm cha, ta xem hấn không có kêu kia mới đúng." Lão thái thái bây giờ là nhìn Bình Trung Tĩnh liền tức lên, cổ ý thờ dài một cái âm thanh, âm dương quái khí nhìn cháu trai nói:

"Bình An a, làm người nhất định phải có lương tâm, có trách nhiệm, bởi vì người đang làm, đang nhìn, muôn ngàn lần không thể thật xin lỗi sinh người nuôi mẹ người, cùng với cho người sinh con con dâu, giống như cái loại này chỉ lo chính mình một người ăn cơm, không để ý cả nhà có đói bụng hay không hỗn trưởng, sớm muộn là muốn bị sét đánh, không phải kết quả tốt, đáng đời bị kéo đi găm com tù."

"Mẹ rất đúng, Nghi ôm Bình An thời điểm, người sẽ cảm công gia tiền đi hải cật hải hát du sơn ngoạn thủy. Bình An ra đời mới vừa tròn bốn tuổi, người liền bị chộp tới ngôi tù. Bây giờ Bình An lớn lên, số một trở về liền muốn Bình An gọi người cha, dưới có người làm như vậy cha và dễ dàng như vậy sự tình sao? Người cũng có mặt khi hấn cha, người đứng quy cách sao?"

Bình Diệp cười lạnh, nàng cũng không phải là tính du đèn, thị giáo dục cục lãnh đạo, giáo dục lên người đến từ nhưng có một bộ, đã sớm đánh khắp Bình gia không địch thủ, ngay cả bá đạo nài nỉ giống nhau là bại tướng dưới tay nàng.

Bình Trung Tĩnh một chút tiến thoái thất thủ, bị ngấm súng mang tốt chuyển động không có tính khí.

Bình Diệp không đề cập tới những thứ này chuyện cũ thì thôi, nhắc tới trong phòng bệnh các thân nhân người người giận, ngay cả tính tình mềm yếu Trần Nghi trên mặt cũng âm u nhìn chằm chằm Bình Trung Tĩnh nhìn.

Bình Trung Tĩnh lập tức tứ cố vô thân, cũng cảm thấy mình tình cảnh không tốt lắm, dự định chạy ra.

Lão thái thái cặp mắt kia có thể độc, lúc đó cho hắn cơ hội, thứ nhất làm khó dễ, từ Bình An trẻ sơ sinh thời điểm đến hai tuổi mặc tã, học trước ban đến học năm thứ ba... Mỗi một bút đều là nợ, hắn thiếu.

Sau đó Bình Diệp, Bình An gia gia, Đại bá mẫu, Nhị bá mẫu ở bên chờ thay nhau ra trận.

Bình An mà, dĩ nhiên là đang nhìn chính mình một tay đạo diễn kịch, loại này hại người trò lừa bịp sử dụng vẫn vô cùng thành thạo, bất đồng là lần này là bầy cha.

Hắn vừa xem cuộc vui, còn vừa không quên khoen nhìn trái phải, rất nhanh thì phát hiện giường bệnh cạnh trên bàn, bày đầy rất nhiều rất nhiều ngon lành đồ ăn thức uống đồ vật, ngay ngắn một cái rương kim uy sữa chua, một đại mạp vàng tia sữa đường, còn có lon giả bộ cháo bát bảo, táo, tuyết lê... , đều là một ít bình thường muốn ăn cũng không ăn được đồ vật.

Hắn trực tiếp gỡ ra đóng gói, một bên vô tâm không có gan ăn uống, một bên có vị xem cuộc vui.

Quả nhiên, nải nải mắng mết mòi, Đại bá mẫu ra trận, nàng mặc dù không có bao nhiêu văn hóa, nhưng là mắng chửi người công phu vẫn phải là đến bình An nải nải mấy phần chân truyền.

"Trung Tĩnh a, không phải là đại tẩu ta nguoi, nguoi không ở nhà trong những năm này, Bình An mẹ con là có bên trên một hồi, cũng chưa có bữa tiếp theo không, còn bị người chỉ sống mũi mắng không có nam nhân nữ nhân, không có cha con hoang! Có thể nguoi đến được, không đi tình lại đã biết nhiều chút năm đối với hải tử thiếu nợ, về nhà một lần liền bị đánh một trận hải tử, nguoi, nguoi có còn hay không một chút lương tâm?"

"Đại tẩu rất đúng, hắn lương tâm đã sớm bị chó cho ăn, nếu không năm đó cũng không làm được cái loại này bỏ rơi vợ con, gần như là tang tãn lương nhẫn tâm chuyện đi ra."

Bình An Nhị bá mẫu nhưng là lợi hại người, lời nói không chỉ có ác, cũng mang theo đến một cỗ ghen tuông, nàng oán phụ tựa như trong tưởng tượng, tự nhiên chứa quá nhiều bất mãn.

Bởi vì Bình Trung Tĩnh lúc còn trẻ, là rất được lão thái thái thích, trong nhà có thứ tốt gì chuyện tốt, lão thái thái thứ nhất nghĩ đến là hắn, là từ không hỏi tới các nàng những thứ này con dâu môn cảm thụ.

Được, rốt cuộc nhìn sao tựa như đem Bình Trung Tĩnh phán trong ngục giam, cho là lần này lão thái thái nên không thiên về tâm đi, ai biết lại chui ra một cái càng được lão thái thái vui vẻ Bình An, càng tệ hại hơn tâm đau đến, nhìn thấy trong nội tâm nàng đều là oán khí, không nhân cơ hội này phát tiết ra ngoài, nàng đều sợ chính mình sẽ bị biệt xuất trong đó thương tới.

Cho nên, nàng lời nói không chỉ có độc, còn chuyên chọn Bình Trung Tĩnh vết sẹo lục, Bình Trung Tĩnh giận đến mặt đều phát thanh, hết lần này tới lần khác bên cạnh còn có một cái hắn sợ hãi được lợi hại bình Diệp ở, nếu không hắn thật muốn với này nhị tẩu đối một trận, đem mười hai năm trước trận kia chưa phân thắng bại quyết chiến, tiếp tục tiếp.

"Biển, cút ra ngoài cho ta, nhìn nguoi kia hùng dạng Lão Từ liền phiền lòng."

Cuối cùng, Bình An gia gia trực tiếp để cho Bình Trung Tĩnh mặt mũi mất hết, ảo não cút đi.

Lão gia tử giống vậy không đơn giản, sinh ra ở thế kỷ 19 ban đầu một chỗ chủ nhà đình hắn, chứa một bụng lão Phong Kiến, nếu không phải thời gian và địa điểm không đúng, hắn đã sớm sẵn tay áo động thủ rút ra con trai.

Lão gia tử đánh con trai, như thế không hàm hồ.

Bình Trung Tĩnh đi ra ngoài lúc, Bình An đã tiêu diệt hai bình kim uy sữa chua, một cái quả táo, mười mấy viên kim sợi sữa đường, tâm tình rất thoải mái, nhìn chật vật mà chạy Bình Trung Tĩnh, Bình An phỏng chừng hắn nội thương khẳng định không nhẹ, tám phần mười là muốn trở về Tiền Mã trấn đi bề quan dưỡng thương.

"Ai, đáng tiếc, gia gia cuối cùng hạ thủ lưu tình, không có tát hắn a!" Bình An có chút thất vọng lắm lắm, nhìn một bang vẫn tức giận không giảm các thân nhân, hắn cũng không dấn, từ mới vừa rồi kia lần lên án Bình Trung Tĩnh trong chiến tranh Bình An nhìn thấy ra.

Cô cô Bình Diệp là 100% thương tiếc hắn, nải nải thiên vị là giống nhau kể đây, không che giấu chút nào cùng quang minh chính đại.

Đại bá mẫu cùng Nhị bá mẫu đâu rồi, a, toàn trường trừ ra mới lúc đó, còn lại thời gian đều là đang phát tiết các nàng mấy năm nay bất mãn.

Bất quá Bình An mới không thêm đề ý những thứ này, chỉ cần nải nải một vẫn còn, Bình gia mấy cái này con dâu, cháu dâu, dù là có nhiều hơn nữa oán khí cũng phải kìm nén. Và lại, Bình An gia gia nhưng là một cái trong con giận dữ, dám trực tiếp rút ra con trai mắng con dâu nhân vật.

Cho nên, trong những năm này dù là Bình Trung Tĩnh không ở nhà, Bình gia lại không có một người dám cho Bình An sắc mặt nhìn, cho dù có như vậy một hai mới vừa vào cửa, không biết Bình gia phong khí cháu dâu, cũng thường thường bị lão thái thái cay nghiệt cười nhạo:

"U, cũng không biết đây là nhà kia con dâu, như vậy không có tư chất, ngay cả hải tử cũng khi dễ, ta Bình gia cũng không có như vậy con dâu. Tại sao,

không ném nổi người này a!"

Nhìn!

Biết bao bá đạo lão thái thái, gần như thô bạo vô lý mà đem những thứ kia thanh âm bắt mất, hoàn toàn trấn áp xuống, từ nay những thứ kia ăn lão thái thái giảm nhiều chị dâu thấy Bình An, cũng biết phải cho cái mặt mày vui vẻ.

Tự giác đại thù báo cáo một nửa Bình An, đang định tiếp tục đem còn lại quả vật giết chết, vừa lúc đó, Bình An bỗng nhiên ý thức được trên tay mình dị thường.

Hắn nhớ rõ trong đêm qua ở trong núi sâu, tay hắn cùng cánh tay bị gai châm thương không dưới mười mấy nơi.

Nhưng là bây giờ, trên tay hắn ngay cả một tia vết thương cũng không nhìn thấy, da thịt trắng trắng mềm mềm, giống như hàng xóm Tam tỷ nhà cái đó bảy tháng Hồ Đầu tử thù bằng như thế, trơn mềm trơn mềm.

Thật là gặp quý!

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Một viên Kim Đậu Tử

"Bình An, nghĩ gì vậy? Đến, đưa cái này mang theo, có thể tránh ma quỷ."

Bình Diệp đang thu thập hoàn Bình Trung Tĩnh sau đó, lại khôi phục lại năng từ ái bộ dáng, năng từ chính mình trong túi áo trên móc ra cái màu đỏ sợi dây, phía trên treo một viên như đậu nành lớn một chút Kim Đậu Tử.

Vàng chói lọi, cố gắng hết sức đẹp đẽ.

"Tam Muội, đây là Kim Đậu Tử? Có một Khắc Đa đi, đây chính là hơn 100 nguyên tiền a!" Nhị bá mẫu hâm mộ ghen tị đến, tâm lý chua xót, lão thái thái thương yêu Bình An còn có thể thích năng tới cháu trai, nhưng khi cô cô không xử lý sự việc công bằng không, có thứ gì tốt luôn nghĩ Bình An, nhà mình kia hai cái con trai từ đến đại cũng không có này đãi ngộ.

Này tâm, thiên về được cũng quá lợi hại.

Đại bá mẫu như thế ăn vị, nhìn Bình An ánh mắt, đó là một hâm mộ a, chính mình đến Bình gia vài chục năm, liền từ không có đeo vàng bạc qua, "Tam Muội, quý trọng như vậy đồ vật, cũng đừng cho hải tử làm mất."

"Đúng a! Tỷ, này quá quý trọng, không được!" Trần Nghi giật mình không, không thể tin được Bình Diệp lại muốn cho Bình An Kim Đậu Tử. Đúng như Nhị bá mẫu, một Khắc Đa vàng, chính là hơn 100 Nguyên tiền.

Hơn 100 Nguyên ở 97 năm có thể mua nhiều chút cái gì?

Có thể mua gần hai trăm cân gạo, có thể mua nửa đầu thịt heo, trên trăm cân dầu cải, đối với bất kỳ một cái nào gia đình đến, đều là một khoản không số lượng, đủ một nhà bốn chiếc hai ba tháng sinh hoạt tiêu xài, tiết kiệm một chút, có thể dùng tới nửa năm.

Bây giờ, Bình Diệp lại muốn cho Bình An giá trị hơn 100 Nguyên tiền Kim Đậu Tử?

Viên Nghi dĩ nhiên kinh ngạc!

"Có cái gì không được, Bình An là tâm trạng của ta thịt, đưa cái gì cũng không quý trọng." Cô cô sờ Bình An đầu mỉm cười, liếc mắt nhìn hai cái hâm mộ bên trong bá mẫu, lại nói: "Lại, vật này có thể tránh ma quỷ, có thể Bảo Bình An cả đời bình an."

Ở nông thôn, rất nhiều mấy ông già tin tưởng vàng bạc có thể tránh ma quỷ, đơn độc phải dẫn theo, thần quỷ không dám gần người, đi đường đêm cũng không sợ.

"Đúng, nhanh cho Bình An mang theo, đã sớm nên cho Bình An mang một ít vàng bạc."

Lão thái thái thiên vị thương yêu cháu trai, bất kể đại con dâu, nhị nữ tức phụ hãm mộ ghen tỵ với hận mặt miệng.

Cả đời bá đạo nàng, làm không ít khiến con dâu môn oán hận cả đời chuyện, lúc này nhận lấy Bình Diệp trong tay Kim Đậu Tử, trực tiếp cho Bình An mang theo, sủng ái mà: "Ai, nếu không phải ta kia kim trạc tử quá lớn, đã sớm cho Bình An. Bất quá Bình An yên tâm, này trạc tử sớm muộn cũng là muốn cho vợ của ngươi."

Đại bá mẫu, Nhị bá mẫu "Xui xẻo", đồng dạng là cháu trai, tại sao nhà chúng ta sẽ không đãi ngộ này?

Không phương pháp, Bình An nhìn buồn rầu bên trong hai vị bá mẫu, trong đầu nghĩ ai kêu ta là nãi nãi tới cháu trai, nàng một tay nuôi dưỡng lớn lên tâm can, bảo bối, thẳng nhỏ.

Àm..

Ngay tại lão thái thái đem hồng tuyến mang ở Bình An trên cổ, đem Kim Đậu Tử tâm bỏ vào Bình An trong đồ lót một sát na kia đang lúc, Bình An trong đầu, cái đó Kim Sắc Hồ Lô hoảng sợ xuất hiện.

Mà hồ lô bên trên khắc một đôi cánh, lại... Bắt đầu nhẹ nhàng phi động, tản mát ra lập lòe ánh sáng, tiếp lấy Bình An cảm thấy đeo trên cổ hồng tuyến nhẹ một chút, trước ngực hần Kim Đậu Tử một chút biến mất không thấy gì nữa, sau đó liền kỳ diệu mà xuất hiện ở Bình An đầu, từ miệng hồ lô bay vào đi.

Lại sau đó, phảng phất chạm đến nào đó thần kỳ lực lượng, Kim Hồ Lô bên trong chảy ra một cổ cổ gắng hết sức kỳ diệu lại yếu ớt khí tức, tràn vào Bình An thân thể.

Giống như nhanh khô chết hoa tươi gặp phải cam lâm vũ lộ, nhanh chết khát người uống được trong núi Thanh Tuyền tựa như... Không, so với cái này thoải mái hơn, thoải mái gấp mười gấp trăm lần.

Bình An bây giờ căn bản không cách nào hình dung loại cảm giác đó, cả người thoải mái, ấm áp, phảng phất ngâm mình ở trong nước ấm như thế, cực sướng.

"Này, này, đây là tình huống gì?" Bình An hoàn toàn đắm chìm trong cái loại này trong sáng khoái, kích động còn có loại ần mong đợi, cảm thụ Kim Hồ Lô tản mát ra kia cổ khí tức thần bí.

Lần này, Bình An cảm giác được rõ ràng nó, bắt được nó.

Bình An cũng cảm giác viên kia bị nó hút đi Kim Đậu Tử, ở bên trong hồ lô trong không ngừng bị áp súc, biến hóa biến hóa, tái biến...

Cuối cùng, trở thành mũi châm, nhỏ không thể thấy, nhưng lại chớp động phong cách cổ xưa lại sắc bén ánh sáng...

"Tĩnh táo, tĩnh táo. Ta tĩnh táo hơn." Bình An cố gắng làm cho mình trấn định lại, có thể kia vô cùng rõ ràng thoải mái cảm giác, còn có... Toàn thân phảng phất trong phút chốc tràn đầy cảm giác mạnh mẽ thấy, tựa hồ thân thể của hần mỗi khối bắp thịt và tế bào, đều đang hoan hô.

Bình An, tự nhiên làm theo cười lên, cảm giác này quá thoải mái!

"Đứa nhỏ này, là cao hứng xấu." Nãi nãi nhìn hần ngần người, hần hữu vô vô Bình An đầu, lại sờ một cái, bảo bối được không được.

...

Cô cô Bình Diệp là lãnh đạo, là người bận rộn, ở xác nhận bảo bối cháu không có đáng ngại sau đó, liền hướng lão thái thái cáo biệt, lúc đi còn đeo Bình An hai cái bá mẫu, lặng lẽ kín đáo đưa cho Viên Nghi ba trăm nguyên tiền.

Lão thái thái nhanh tám mươi tuổi người, lại sợ mất mặt mà bảo vệ cháu trai suốt một đêm, tự nhiên gánh không được, cũng mang theo Bình An hai cái một bụng mùi dấm bá mẫu trở về.

Viên Nghi tự nhiên muốn đưa lão thái thái cùng lão gia tử đi trạm xe, mà Bình Trung Tĩnh hiển nhiên trước một bước về nhà, cho nên trong phòng bệnh chỉ còn lại Bình An một người.

"Bây giờ à?"

Đương nhiên là phải cẩn thận cảm thụ một chút Kim Hồ Lô mang cho hần khoái cảm.

Bình An phát hiện, về này từ thần bí bên trong hồ lô chảy ra khí tức, ở ngắn ngủi này trong thời gian, song phát sinh kỳ diệu biến hóa, biến hóa cụ thể Bình An không lên đây, nhưng hần vẫn chân chân triệt triệt cảm thấy mình thân thể mỗi một chỗ đều đang biến hóa.

Đầu tiên, làm cổ khí tức kia tiến vào hần thân thể cùng tứ chi, Bình An lập tức cảm giác tinh lực dồi dào, giơ lên hai cánh tay có loại khí lực đầy đủ đến không chỗ phát tiết, để cho hần trong lòng dâng lên mình có thể xé xác hổ báo xung động.

Thứ yếu, làm cổ khí tức kia dừng lại ở hần đại não, Bình An thần trí một chút thanh minh, lúc trước hần không nghĩ ra đồ vật, phảng phất trong nháy mắt minh bạch.

Một ít trong trí nhớ mơ hồ không rõ đồ vật, một vừa phù hiện, rõ ràng lại sinh động, phảng phất là điện ảnh hình ảnh như thế.

Càng huyền diệu là Bình An cặp mắt, hần nhìn đồ vật vô cùng rõ ràng, ánh mắt ăn mặc qua trong phòng bệnh cửa sổ thấy ngoài hai trăm thước một người mặt mũi ngũ quan, cùng với bọn họ đủ loại nhỏ bé biểu tình.

Lỗi tai hần, có thể nghe được cực xa thanh âm, cách vách bệnh nhân nói chuyện với nhau, thầy thuốc cùng y tá lặng lẽ nói, ngay cả đại dưới lầu trong bụi cỏ, trên cành cây chim âm thanh cũng không chạy khỏi lỗi tai hần.

Hần mũi, cũng biến thành dị thường bén nhạy, có thể tránh thoát bệnh viện đậm đà nước khử trùng mùi, ngửi được bệnh viện bên ngoài trong nhà hàng thức ăn xào mùi thơm.

Còn có cái gì xúc giác cảm giác, thông thông đều tăng cường.

Tóm lại, Bình An cảm giác chung quanh thế giới, phảng phất rực rỡ hẳn lên. Mà loại Thần Diệu, để cho hần cảm giác rất tốt, hết sức tốt, tốt vô cùng.

Trong lúc mơ hồ, Bình An suy đoán hết thấy các thứ này biến hóa, đều với trong cơ thể hần Kim Sắc Hồ Lô có quan hệ, mà đem loại quan hệ này biến thành loại này huyền diệu cảm giác, nhất định là cô cô đưa cho hần viên kia Kim Đậu Tử.

"Một viên đậu nành Đại Kim con trai liền mang đến cho ta này chúng chúng biến hóa, nếu là nãi nãi Kim Thủ trạc tử, nếu là một cân vàng, không biết sẽ mang lại cho ta như thế nào một phen biến hóa?"

Bình An suy nghĩ, ở khí tức thần bí lâm diệu, giống như là một cái người lớn dạng, bắt đầu suy nghĩ cái vấn đề này... Bởi vì, hần cảm thụ bên trong thân thể huyền diệu, mà loại sửa đổi này, phảng phất có thể làm người lột xác.

Mặc dù Bình An không biết Kim Hồ Lô là thế nào chui vào thân thể của hần, cũng không biết nó giấu ở trong đầu địa phương nào.

Nhưng bây giờ, chỉ cần Bình An vừa nhắm mắt suy nghĩ nó, vàng óng ánh hồ lô là có thể ra hiện tại ở trong đầu hần.

Cực kỳ kỳ diệu, cũng cực kỳ huyền diệu, có thể Bình An lại thích loại cảm giác này.

Tự nhiên, hần đối với vàng liền tràn đầy mãnh liệt muốn - mong.

Mà muốn vàng, thì phải trước có tiền.

Tiền! Tiền! Tiền!

Trong lúc nhất thời, Bình An trong đầu tất cả đều là tiền.

Nhất là làm Bình An nhìn thấy đi vào phòng bệnh Viên Nghi, thấy nàng ô tóc đen dài trong, kẹp một tia lại một tia tóc bạc, thấy nàng hiền hòa trên mặt mũi, khắc một cái một cái nếp nhăn, thấy nàng mỉm cười, nàng tiêu tụy mặt mũi, nàng hết thấy hết thấy, Bình An lần đầu tiên đối với tiền khát vọng đạt tới một cái cực điểm.

Bởi vì, ở khí tức thần bí dưới sự giúp đỡ, hần rốt cuộc biết vị này thân ái mẫu thân, ở nơi này mười hai năm trong được bao nhiêu khổ?

Mặc dù Bình An như cũ không thể đi hiểu, một cái chừng hai mươi tuổi, thanh xuân chính tốt nữ tử, ở trong lúc bắt chợt mất đi chồng này cái trụ, là như thế nào ngậm đắng nuốt cay đem hần cái này từ trước vô tâm không có gan không có phổi hỗn trưởng nuôi lớn?

Trong lúc này, nàng bị bao nhiêu tội, được bao lớn khổ ả? Mẹ của ta.

Bình An nước mắt chảy ra tới.

Hần thật trong nháy mắt này đột nhiên lớn lên, ở khí tức thần bí dưới sự giúp đỡ, minh bạch rất nhiều rất nhiều chỉ có những người lớn mới có thể hiểu chuyện tình.

"Mẹ."

Bình An đột nhiên kêu một tiếng, nước mắt liền chảy ra.

"Chuyện gì?"

Bình An mẫu thân đáp một tiếng, lại cúi đầu dọn dẹp hần mới vừa rồi ăn quả vật lưu lại rác rưởi, không ngẩng mắt thấy Bình An.

"Mẹ, ta lớn lên cho ngươi kiếm rất nhiều tiền, mua cho ngươi rất nhiều rất nhiều đồ ăn ngon cho ngươi trụ căn phòng lớn, dạy thuận ngươi, cấp dưỡng ngươi, sẽ không đi cho ngươi bị liên lụy."

Bình An thâm tình, xuất phát từ nội tâm, lại để cho thu dọn đồ đạc mẹ thân thể cứng đờ.

Viên Nghi đại khái là có chút không dám tin tưởng Bình An cái này hỗn trưởng con trai, có thể ra loại này hiểu thuận lời nói, nàng nghiêng đầu nhìn một cái, liền thấy mặt đầy nước mắt gương mặt.

Tại làm sao trong nháy mắt, Bình An thấy xán lạn mỉm cười, là vui duyệt mỉm cười.

"Cái gì nói mò đầu rồi, chỉ cần ngươi không cần quấy chọc ta và cha ngươi ba tức giận, chính là lớn nhất hiểu thuận."

Đến, Viên Nghi do dự một chút, ngồi ở mép giường, hiếm thấy ôm Bình An: "Đem tới ngươi lớn lên, chỉ cần cho ta cưới một thật xinh đẹp con dâu là được."

"Được. Ta cho ngươi cưới một nhóm con dâu, người người đẹp để hiểu thuận, làm cho các nàng cho ngươi bưng trà đưa nước nhiệt rửa chân." Đối với con dâu không có bao nhiêu khái niệm Bình An, thoải mái mau trả lời, nương nhờ mẫu thân trong ngực, hắn vô cùng yêu thích loại cảm giác này.

Trần nghi ha ha không ngừng cười, sờ hán gương mặt, mỉm cười nói: "Con dâu cũng không thể loạn cưới, cả đời chỉ có thể cưới một cái về nhà."

"Vậy trong nhà ta chỉ muốn một cái, bên ngoài nhiều hơn nữa nuôi mấy cái, làm cho các nàng thay phiên biểu ngươi."

"Xui xẻo "

Cứ như vậy, Bình An dựa vào ở Trần Nghi trong ngực, đi theo mẹ trò chuyện, nói tâm. Bởi vì Kim Sắc Hồ Lô mang cho hắn tâm cảnh biến hóa, cộng thêm Bình An đầu não thanh tích bén nhạy, nhớ lại rất nhiều lúc sự tình, sau đó đem ra trêu chọc mẹ vui vẻ.

Nghe nàng thanh âm, nàng tiếng cười, Bình An cảm giác nếu như đây là hạnh phúc, hắn hy vọng một mực tiếp tục như vậy.

Buổi chiều này phát sinh chuyện, thay đổi Bình An cả đời, hắn phảng phất cũng vào giờ khắc này, ở khí tức thần bí dưới sự giúp đỡ, chân chân chính chính lớn lên, không còn là Tiên Mã trấn trên cái đó hồ đầu hồ não Ngưu Độc Tử.

Đại khái duy nhất không có thay đổi, chính là Bình An đối với tiền khát vọng, ngược lại càng thêm mãnh liệt.

Đang cùng mẹ trò chuyện đồng thời, Bình An đều tại chạy chính mình đầu óc, nghĩ ra lần lượt không quá thực tế kiếm tiền kế hoạch, đủ loại Mã Hành Không phương pháp đều có.

Tóm lại, Bình An phải kiếm tiền, hắn phải thay đổi mình người sống, cùng với mẫu thân sinh hoạt, không muốn nàng quá mức mệt nhọc.

Nếu không phải là người ở bệnh viện, Bình An cũng muốn đem những này ngày thơ kiếm tiền ý tưởng hành động.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Tâm cảnh biến hóa

Thật ra thì Bình An không có gì lớn bệnh, chính là mất máu quá nhiều, một điểm này Bình An tâm lý so với ai khác đều biết, không biết sao đánh không lại hắn y sĩ trưởng, là một cái ngoan cố không thay đổi lại quật cường cố chấp lão Trung y, còn mặt đầy cổ quái hắn tính khí hao tổn nghiêm trọng, hù dọa người mà nếu như không có gắng chữa trị, đem tới đối với nhân sinh biết có ảnh hưởng rất lớn.

"Tính khí là cái gì?" Bình An tò mò hỏi cho hắn đo nhiệt độ cơ thể lão Trung y.

Lão Trung y ánh mắt là lạ nhìn hắn, sau đó chậm nuốt chậm nuốt mà nói: "Tính khí, chính là thận hư a!"

"Thận hư?"

Bình An chốc lát sau khi ngáy ngủ, lập tức khó chịu, trong đầu nghĩ ta một cái mười một mười hai tuổi đứa bé, thận hư? Thua thiệt cộng lòng tuyến a, người có hay không nhìn lầm?

"Ngươi thật thận hư." Lão Trung y cố chấp nói: "Ta thật không có lừa ngươi, ngươi chính là thận hư."

"..."

Bình An xui xẻo , mà lương tâm a, ta tuyệt đối không có cùng cô nương ném loạn pháo, ta là tốt đưa bé giấy.

Đối với cái này cái hại hần đại niên cũng không cách nào về nhà qua lão đầu, Bình An tự nhiên nhìn hần khó chịu. Từ lên, Bình An liền không đã cho hần sắc mặt tốt, có đến vài lần cho hần thêm không ít phiền toái, tỷ như tại hần bắt mạch lúc, len lén nắm chính mình trên cánh tay mạch, đo nhiệt độ cơ thể lúc đem nhiệt độ đại biểu cắm vào chân, uống thuốc lúc chỉ ăn một nửa...

"Quý, người thật đúng là theo ta tiêu hao." Lão Trung y từ thiện cười nói, cười giống như một cái lão hồ ly.

"Người đi ra!"

Bình An trực tiếp thưởng cho hần một cái liếc mắt, thật đáng ghét lão đầu, nguyên rủa hần thậm hư không, trả lại cho hần ra vừa đáng vừa chất được, ai hay lại là y tá tỷ tỷ được, thanh âm êm tai, cười lên thật là đẹp mắt.

Ở bệnh viện này hai mươi trong, Bình An trừ mỗi đúng giờ định điểm với lão Trung y đấu trí so đũa khí bên ngoài, hưng thịnh nhất thú chính là một thân một mình núp ở nằm viện cao ốc xuống trong vườn hoa chơi đùa.

Không biết có phải hay không là Kim Sắc Hồ Lô bên trong về này nguyên khí tác quái, Bình An đột nhiên đối với thực vật cùng cây cối sinh ra hứng thú.

Liên tục rất nhiều, hần đều thích ngây ngô ở trong sân mấy bụi vạn niên thanh xuống.

Nhìn bọn họ cành lá, quen thuộc bọn họ khí tức, còn trực tiếp ăn mấy tờ lá cây, cẩn thận cảm thụ bọn họ mùi vị.

Nhàn nhạt, chất chất, không có hương quý lá mầm đồ ăn ngon, nhưng những thứ này lá cây bên trong, tựa hồ hàm chứa một luồng cố gắng hết sức yếu ớt khí tức.

Hơi thở này, thật giống như có linh tính, mặc dù không bằng Kim Sắc Hồ Lô chiếm đoạt Kim Đậu Tử sau đó, phụng dưỡng cha mẹ cho hần khí tức tinh thuần hùng hậu, nhưng cũng để cho Bình An cảm giác thân thể khoáng trá, tinh lực dồi dào.

Tâm cảnh sau khi biến hóa, thay đổi không chỉ là Bình An thân thể, còn có hần đại não, hần suy nghĩ, hần nhìn sự tình cùng suy nghĩ chuyện phương pháp, hần lộ ra càng giống như một cái người lớn.

Bất quá Bình An bây giờ đã không thích đem cổ khí tức kia dẫn nhập đầu hần, bởi vì này dạng làm, quá thống khổ, mặc dù lúc này để cho hần giống như một cái chân chính người lớn, trở nên hiểu chuyện, hiểu thuận mẹ, nhưng kèm theo tới, chính là đủ loại ngón ngang nghĩ bậy.

Tỷ như có một lần, hần thấy một cái chân chân rất đẹp rất đẹp y tá tỷ tỷ, trong đầu liền toát ra một ít ngón ngang ý nghĩ, không nhịn được tự ra mấy câu nói như vậy:

"Tỷ tỷ, người gương mặt thật là đẹp mắt, da thịt cũng tốt, con mắt thật lớn, cả bệnh viện y tá a di đều không người đẹp để, ai nếu có thể cưới được tỷ tỷ người, đó là cả đời có phúc."

"Quý, người miệng thật ngọt."

Lòng thích cái đẹp, người người đều có, hướng chi là mỹ nữ, đẹp để y tá cười mặt mũi như hoa mà nói: "Chờ người lớn lên, tỷ tỷ cho người giới thiệu một cái, như tỷ tỷ càng xinh đẹp hơn nữ hài làm vợ."

"Nhưng là ta liền thích tỷ tỷ người a!" Bình An mặt đầy thật, cũng rất quả quyết nói: "Người làm vợ ta có được hay không?"

Đẹp để y tá gương mặt lúc này giống như đồ bình, hung hăng gõ một chút đầu hần, cười mắng: "Người số tuổi, này thân cao quý, cũng muốn cưới ta làm vợ, ăn nửa vài năm cơm cũng không đủ tư cách."

"Chị, thân cao không phải là khoảng cách, tuổi tác không là vấn đề a."

Bình An giống như đánh máu gà như thế, căn bản không chú ý trong phòng bệnh, những bệnh nhân khác cùng thân nhân môn trợn mắt hốc mồm biểu tình, hần cực kỳ hưng phấn nói: "Điện ảnh trên đều, chỉ cần lưỡng tình tương duyệt, hết thấy đều là phù vân, người bây giờ chê ta, chúng ta trước tiên có thể noi mấy năm, thuận tiện còn có thể nuôi dưỡng thâm hậu cảm tình, thêm vào với nhau biết, như vậy hôn nhân mới có thể hạnh phúc chứ sao."

"Đúng, cô nương, quý này được có lý, người trước hết với hần noi mấy năm." Một bệnh nhân bác gái cười ha hả nói.

Tiếp lấy một phòng toàn người, ở tiếng cười vui bên trong cho Bình An cổ võ trợ uy, còn kém không có "Tráng tai, ta cũng thiếu niên vậy".

Đẹp để y tá mỹ lệ gương mặt, trong nháy mắt đỏ thành xuân trong ô mai, ở chốc lát khiếp sợ sau đó, che mặt chặt vật đi, nếu không phải Bình An tuổi tác, năng đều phải hướng viện trưởng báo cáo bị bệnh nhân lưu manh.

Bình An đầu rồi, cho khắp phòng người một cái liếc mắt, một bộ các người dọa chạy vợ ta biểu tình.

Còn có một lần, Bình An thấy trong phòng bệnh một cái mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, với hần bị bệnh bên trong mẹ cái kính, còn nghĩ mẹ hần giận đến tại chỗ té xỉu, Bình An lúc này mở miệng liền nói: "Đây nếu là hài tử nhà ta, trực tiếp đánh chết ở nhà, đừng thả ra ngoài gieo họa người tốt."

Viên Nghi nghe, mặt đầy cổ quái nhìn hần, biểu hiện quái cực kỳ.

Cho nên, ở việc trải qua những thứ này thê thảm giáo huấn sau đó, Bình An tùy tiện không dám đem kia Cổ khí tức thần bí, dẫn nhập đầu mình trong.

Bởi vì cho tới bây giờ, đơn độc muốn cái kia đẹp đẽ y tá vừa vào phòng bệnh, hoặc là đi ngang qua, trong căn phòng bệnh nhân sẽ cười nói: "Ha, Bình An, nhà ngươi con dâu tới."

Tê đại, thật là mất mặt.

Bình An liền có thể muốn tìm một cái lỗ để chui vào.

Bất quá Bình An có loại trực giác, nếu là Kim Hồ Lô cho nhiều hần mấy đạo nguyên khí, hần nhất định có thể trở nên càng thông minh.

Cho nên hần đối với tiền đối với Kim Đậu Tử khát vọng càng ngày càng mãnh liệt.

Rốt cuộc, ở Tết Nguyên Tiêu sau đó, lão Trung y không biết là bị Bình An một cách tinh quái đánh bại, hay là hại sợ Bình An đem bọn họ trong viện gái đẹp y tá cho lừa gạt đi, vung tay lên, phê chuẩn hần có thể rút ra khỏi bệnh viện.

"Bình An."

Xuất hiện ở trước viện giữa trưa, Viên Nghi kéo tay hần, mỉm cười nói: "Nay muốn ăn cái gì, ta mang ngươi xuống quán ăn ăn đi."

Cái gì?

Bình An chớp chớp cặp mắt, không thể tin được mẫu thân là thật.

Phải biết hần nằm viện này hai mươi, có thể Hoa gia trong không ít tiền, cơ hồ đem Viên Nghi này chừng mười năm tích góp lấy sạch, dù là cô cô Bình Diệp ra một bộ phận, nhưng từ mẹ một về lo lắng trong, Bình An biết, nàng đã không có tiền gì.

Hơn nữa, còn có hơn mười, hần học phí đối với Viên Nghi mà nói cũng là một khoản không phụ gánh.

Những thứ này Bình An tâm lý tựa như gương sáng, nhưng chính là không nghĩ tới mẹ lại muốn kéo hần đi tới quán ăn, không động tâm đó là giả.

Hần thường nghe thích khoắc lác khoe khoang Trần Nhị ca, trong tiệm ăn thức ăn có thể so với trong nhà đồ ăn ngon thập bội, cái trò gì đều có, cá a thịt a tôm a, xào bụng hoa a, nước miếng đều phải chảy ra.

"Đi, chúng ta đi ăn cơm."

Ở Bình An một bên thờ dài chính mình không có kiên định kiên quyết chí, một bên khát vọng quán ăn mỹ thực lúc, Viên Nghi dắt Bình An tay, ở bệnh viện phụ cận tìm một nhà coi như thể diện quán ăn.

97 quán ăn cơ hồ đều ở bệnh viện cùng trạm xe phụ cận, kinh tế lợi ích thiết thực, lại phân lượng đủ chân, là rất nhiều vào thành người đệ nhất lựa chọn, về phần cao hơn ngăn cản một chút phòng ăn khách sạn, chính là người dân thường tiêu phí không nổi.

Ở Bình An hiểu kỳ bảo bảo tựa như đánh giá quán ăn trang sức, mới mẻ vuốt vuốt trên bàn ăn tấm xia răng, khăn giấy, duy nhất đùa lúc, Viên Nghi đã điểm thức ăn ngon.

Một phần hành tây xào thịt ba chỉ, một phần đậu phộng bạo nổ dạ dày lợn hoa, một phần cà chua trứng hoa canh rất nhanh lên bàn, sắc hương vị đầy đủ hết, ăn Bình An hận không được ngay cả đầu lưỡi đều nuốt vào trong bụng.

"Mẹ, heo này bụng hoa ăn quá ngon, đáng tiếc xào được có chút lâu, ta nhai không động, ngươi ăn nhiều một chút."

Bình An nhìn thấy mẹ không có thể nào động thịt, chặt đem trong khay dạ dày lợn thông thông kẹp cho mẫu thân.

Trải qua Kim Sắc Hồ Lô đạo kia nguyên khí những thứ này gột rửa, coi như không đem cổ khí tức kia dẫn nhập đại não, Bình An cũng hiểu chuyện, biết tìm đủ loại lý do quan tâm mẹ.

Cử động này, thu hoạch Viên Nghi một cái hạnh phúc mỉm cười, hần hạnh phúc hơn cười khúc khích.

"Ông chủ, nhà ngươi hâm lại thịt thể nào phòng một khối tiền? Còn có này lão vịt canh, cam trúc thịt xào... Thế nào đều tăng giá?"

"Huynh đệ, không có biện pháp a, bây giờ heo đều tăng tới hai khối năm lông, gà vịt cá tăng theo, ta cũng muốn bán tiện nghi một chút, có thể một nhà lão đều dựa vào bữa ăn này quán ăn a."

"Có thể giá tiền này cũng quá không hợp lý chứ? Ta nhớ được trước tết giá thịt mới một khối chín, năm sáu đồng tiền là có thể mua đơn độc đại mập gà. Năm này vừa mới qua hết, liền đắt nhiều như vậy?"

"Ta còn nhớ mấy năm trước một khối tiền có thể cắt hai cân rươi thịt, có thể mua chừng mười cân gạo đây?" Khác một người khách trên ghẹo nói, sinh

hoạt quá buồn chán, được tìm một chút đề tài trò chuyện một chút.

"Đúng, giá tiền này một năm giống nhau, căng chính là một cái chữ mau."

"Bất quá các người cũng không suy nghĩ một chút, mấy năm trước tiền lương bao nhiêu, bây giờ bao nhiêu? Không phải là vật giá ở phòng, mà chúng ta thu nhập cũng ở đây phòng."

Lỗ tai bén nhạy Bình An một vừa nghe khách hàng cùng ông chủ tranh luận, một bên hưởng thụ nhân sinh lần đầu tiên xuống quán ăn thức ăn.

Thịt ba chỉ ăn ngon thật, mập mà không dầu, vừa hương lại có nhai điểm, nếu là ăn thì tốt biết bao a!

"Mẹ, ta trần trên heo bao nhiêu tiền một cân." An bình không có lý do hỏi một câu.

Mẹ thuận miệng đáp: "Hình như là một khối chín đến hai nguyên tiền một cân?"

Một khối chín mao tiền một cân.

Đã bị tiền tàn phá hai mươi đầu, đột nhiên linh quang chợt lóe, Bình An tâm lý lập tức lặng lẽ tính từ một món nợ tới: "Huyện thành thịt heo hai khối năm lông một cân, Tiền Mã trần trên coi như là hai nguyên đi, một cân liền chênh lệch năm lông, mười cân năm khối, trăm cân năm mươi nguyên, nếu là một ngàn cân đây?"

Ta, suốt năm trăm nguyên tiền a!

Bình An tâm tình một chút kích động, tim ở trong lồng ngực "Phanh! Đụng đụng! Đụng đụng đụng" gia tốc nhảy lên.

Năm trăm nguyên a, không sai biệt lắm là hần lần này nằm viện toàn bộ tiêu phí một nửa, Viên Nghi toàn chừng mười năm cũng không có mấy người năm trăm khối.

Bình An phảng phất thấy một cái kiếm nhiều tiền thật xa tiền cảnh, kích động ngồi ở chỗ đó ý vị cười ngây ngô.

Hơn nữa, Bình An có loại trực giác, chỉ cần có tiền, mua được càng nhiều Kim Đậu Tử, Kim Sắc Hồ Lô sẽ cho hần càng nhiều nguyên khí, cho thân thể của hần mang đến càng khó lường thay đổi.

Hần đã thích ưa thích Kim Sắc Hồ Lô mang cho hần loại cảm giác đó, trong nội tâm phảng phất có một thanh âm đang thúc giục đến hần, tiền tiền tiền, Kim Tử Kim Tử Kim Tử... Cho nên, vì tiền, là vàng, cũng vì chính mình cùng mẹ, Bình An quyết định phải giúp mẫu thân làm thành khoản làm ăn này, mà kia cổ khí tức thân bí, đã lặng lẽ bị hần dẫn nhập trong đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trăm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Là kiếm tiền, mặt có thể không muốn

"Bình An."

Viên Nghi thấy con trai cười ngây ngô ngẩn người, gõ một chút hần ót: "Cười cái gì, nước miếng đều chảy ra, vội vàng cho ta ăn cơm, sau khi ăn xong chúng ta đi làm thủ tục xuất viện, sau đó chúng ta về nhà."

Bình An theo bản năng lau một chút miệng, thanh âm mang theo mấy phần hài tử hưng phấn, nhỏ giọng ở mẹ bên tai nói: "Mẹ, nếu như... Ta nếu như chúng ta đem trần trên thịt heo, bắt được trong huyện thành ra bán cho quán ăn có thể kiếm tiền sao?"

"Hài tử nhà suy nghĩ gì kiếm, đi học cho giỏi mới là đúng đắn, đừng muốn những thứ này ngốn ngang sự tình. Lại, quán ăn ông chủ với nhà chúng ta quen biết sao? Liên quan muốn mua người thịt..." Đền, Viên Nghi một chút mộng trụ, ngo ngắc ngồi ở trên ghế.

Học năm thứ ba liền thôi học Viên Nghi, mặc dù đại chữ không biết mấy cái, nhưng là là nuôi an bình, cung hần đi học, chỉ dựa vào trong nhà vài mẫu mà là còn thiếu rất nhiều. Vì cuộc sống, nàng làm qua không ít phiền lăm ăn.

Cây kim ngân đại nhiệt thời điểm, là kia một cân một hai phần tiền giá chênh lệch, nàng mỗi đều phải đi hơn mấy chục trong đường núi cùng đường đêm, từ trồng trọt nhà trong nhà trực tiếp thu.

Mà nhiều chút một phần hai phần tiền làm ăn, đã sớm để cho Viên Nghi minh bạch thứ gì kiếm tiền, cái gì không kiếm tiền.

Bình An cũng từ mẹ dần dần phiếm hồng gương mặt nhìn ra nàng động tâm, bây giờ, ở khí tức thần bí dưới sự giúp đỡ, hẳn suy nghĩ cùng năng lực suy tính, phảng phất một cái người lớn như thế, sấn nhiệt đã thiết nói:

"Mẹ, quán ăn ông chủ là cùng nhà chúng ta không quen, nhưng chúng ta có thể cho hắn một cái thấp hơn hẳn tiền hóa giá thị trường, cho hắn thêm một ít ưu đãi, tin tưởng là kiếm càng nhiều tiền cùng bớt chuyện, hẳn nhất định sẽ động tâm."

"Mẹ, người không phải là qua làm ăn, chú trọng chính là "nhất hồi sinh, nhị hồi thực" (Một lần thì lạ, hai lần là quen) mà, đám người thực, làm ăn này là có thể làm lâu dài."

Đến đến, Bình An lần nữa bội phục từ bản thân thông minh đầu đứng lên, những đạo lý này hẳn lúc trước căn bản sẽ không nghĩ đến, nhưng là ở khí tức thần bí dưới sự giúp đỡ, hẳn suy nghĩ rõ ràng lại bén nhạy, lời nói này hẳn thuận miệng tự ra tới.

Viên Nghi dĩ nhiên biết đạo lý này, nàng có chút do dự bất quyết mà nói: "Chẳng qua là... Hẳn một cái quán ăn một có thể bán ra đi bao nhiêu thịt? Chúng ta vào thịt ít, còn chưa đủ vào thành lộ phí cùng hoa hoa, nếu là thua thiệt, trong nhà của chúng ta cũng không tiền bồi đi vào."

"Mẹ, một nhà không đủ kiếm tiền, chúng ta nhiều bán cho hai nhà, Tam gia, Tứ gia... Liền phụ cận đây ít nhất cũng có chừng mười nhà quán ăn, không sợ không có tiêu lộ."

Xem ra đầu hẳn thật biến hóa thông minh, hoặc là kim tiền cho Bình An cảm dỗ quá lớn, ở nơi này cái kiếm tiền con đường bên trên, hẳn có dị thường rõ ràng ý nghĩ, không chỉ có muốn người để bán, cũng muốn tốt đường lui.

"Lại, đi hai không phải là ở huyện thành chợ bán thức ăn phiên thức ăn mà, nàng khẳng định nhận biết một chút thịt trên chợ phiên, coi như thịt vào nhiều, chúng ta cũng có thể qua tay tiện nghi một chút nhường cho bọn họ a."

Viên Nghi suy tư một hồi lâu, rốt cuộc bị Bình An động, quyết tâm: "Được, cơm nước xong chúng ta đi tìm người Di, trước hỏi rõ tình huống lại."

Không hành động, trước nghĩ đường lui, Bình An mẹ chính là chỗ này khí phách vững vàng nữ nhân, nếu không ở Bình Trung Tĩnh ngồi tù chừng mười năm trong, Bình An còn có thể hay không thể lớn lên phần lớn đều là hiểu chuyện.

Bởi vì ở Bình An trong trí nhớ, có thể có đến không ít ném nhi khí nữ, với dùng nam nhân chạy nữ nhân, giống mẹ loại đàn ông này ngồi tù, nữ nhân cách thẳng liền tái giá thì càng nhiều.

Bây giờ, thấy mẹ gật đầu đáp ứng, Bình An Áu tâm lý lập tức bị một loại cảm giác thành tựu tràn đầy, tánh tình trẻ con lại biểu lộ ra, mấy hóp bới xong cơm, thúc giục mẹ nhanh đi chợ rau.

Viên Nghi bắt đầu đi, không thể làm gì khác hơn là tính tiền mang theo Bình An đi tìm di Hai.

Nếu như Bình An mẫu thân là một cái số khổ nữ nhân, với sai nam nhân, như vậy Bình An di Hai Viên Lệ tuyệt đối là chọn lựa lang quân, gả phù hợp người.

Mặc dù di Hai chồng Du Dững không phải là cho vào công gia chén cơm, nhưng là Du Dững cha nhưng là Huyện sở chiêu đãi chừng mực rất khác nhau vị lãnh đạo, cộng thêm Du Dững có thể chịu được cực khổ, là một chuyện cần người, gia cảnh tự nhiên như Bình An nhà cường không chỉ gấp đôi gấp đôi.

Bình An nằm viện những thứ này trong, mẹ con bọn hắn hai người một ngày ba bữa, đều là di Hai hoặc di Hai chồng đưa tới, không cầu một chút hồi báo, Bình An lần đầu tiên cảm thấy, đây chính là thân tình.

Bất quá Bình An lại không thể nào thích di Hai chồng, nguyên nhân là hẳn thời điểm, Du Dững mỗi lần thấy hắn, luôn là ôm hẳn thân a cắn a, bóp hẳn gương mặt, tại hắn ấu trong tâm linh, lưu lại không cách nào mặt sát bị thương.

"Chị, người thế nào mang theo Bình An tới chợ thức ăn thành phố, nhiều người ở đây, cũng đừng làm cho hắn làm mất." Viên Lệ với Bình An mẹ có bấy phần giống nhau, chỉ là một dạng như Viên Nghi lùn nửa cái đầu cùng trẻ hơn một chút.

"Ta có chuyện tìm các người thương lượng một chút, thấy có được hay không." Viên Nghi ngay sau đó đem trong lòng mình ý tưởng, với muội muội đơn giản tóm tắt một lần.

Viên Lệ ở chợ rau mặc ba bốn đã nhiều năm, đã sớm tặc tính tặc tính, một phen so đo đi xuống, lập tức gật đầu đồng ý, vẫn không quên nói: "Không chỉ có bệnh viện phụ cận quán ăn nhiều, đứng xe nơi nào cũng không ít, thật muốn đem làm ăn làm lên, nơi đó cũng phải đi chạy một chuyến, nếu là có bảy nhà tám nhà cam kết đi xuống, làm ăn này nhất định có thể kiếm tiền."

Sau đó nàng kéo Viên Nghi đi thịt thành phố, với mấy cái nàng quen thuộc thịt heo phiên hỏi thăm tình huống.

Bình An tự nhiên giống như theo đuôi như thế đi, ở thịt thành phố nơi này nhìn một chút, nơi nào nhìn một chút, đầu óc chuyển phi nhanh.

Vì tiền, Bình An thật là hợp lại, thay đổi bình thường sợ người lạ e lệ, ở đó cổ khí tức thần bí dưới sự giúp đỡ, hẳn thấy nam liên: Thúc thúc người thật là

đẹp trai, người thật là cao to, thật giống « Bến Thượng Hải » trong Hứa Văn Cường.

Thấy nữ, Bình An liền: A di mệnh khỏe tuổi trẻ, da thịt thật trắng, như Bạch Nương Tử xinh đẹp hơn.

Miệng ngọt giống như ăn mật ong tựa như, dù được thịt trên chợ nam nam nữ nữ khen lớn oa nhi này có tiền đồ.

"Tê đại khôn kiếp, miệng ta thế nào trở nên ngọt như vậy, như vậy có thể dỗ người?" Bình An thật có loại Thường Sơn Triệu Tử Long, ở thị thành phố Thất Tiên Thất Xuất cảm giác, xem ra da mặt biến hóa đầy cũng có đầy chỗ tốt.

Ý vào miệng ngọt, Bình An thật đúng là moi ra không ít mấu chốt tin tức, phát hiện thịt trên chợ thịt heo cơ hồ đều là từ lò mổ tiến hóa, tiến hóa giả là một cân lượng khối một mao gần, bán lẻ cho khách hàng là hai nguyên bảy mao một cân, đưa cho tiệm cơm là hai nguyên ba mao một cân, mà Tiên Mã trấn trên giá thịt, ở hai nguyên trên dưới lưu động, trong lúc này không sai biệt lắm có hai đến ba phần lãi gộp nhuận.

Mấu chốt nhất là, mới vừa rồi Viên Nghi là trấn trên thịt heo giá bán lẻ, nếu như đại lượng cầm hàng, phòng chừng giá cả biết thấp hơn.

Những mấu chốt này tin tức thông nhất lại, lập tức để cho Viên Nghi cùng Viên Lệ đều lặng lẽ kích động, trong lòng các nàng đã sớm đem này một khoản lợi nhuận coi là như Bình An còn rõ ràng.

"Các người thật muốn cầm thịt heo ra bán cho ta, tốt nhất cầm heo chân sau thịt, nơi đó thịt nạc nhiều, thịt béo ít, rất nhiều quán ăn cùng khách sạn, bình thường chỉ cần chân heo thịt, dĩ nhiên, chân trước thịt cũng không tệ... Về phần giá cả mà, bởi vì là chân sau thịt, xem ở mọi người đều là thân thích, ta có thể cho các người hai nguyên ba cân, một năm mười cân, bất quá được trừ một cân xương."

Ở một cái với đi Hai phụ nhà đình người mang cổ phiến dưới sự giúp đỡ, vào tay chính xác, bắt được chân thực giá cả, cũng nhận được không ít đơn đặt hàng, thông nhất giá cả ở hai nguyên ba mao một cân, dù sao cũng là heo trên người tinh hoa nhất vị trí, một cân giá cả tự nhiên như cầm toàn bộ thịt heo cao hơn một lượng mao.

Một phen coi là xuống, chỉ là thị thành phố nơi này, thu vào hơn hai trăm cân đơn đặt hàng.

Nhất là làm Viên Nghi đi một chuyến trạm xe hơi cùng bệnh viện sau khi trở lại, Bình An phát hiện mẹ sắc mặt là lạ, gần kinh hi, lại do dự bất quyết, ở lo được lo mất giữa.

"Mẹ, nói thành không có, quán ăn nơi đó có muốn hay không thịt heo?"

"Muốn." Mẹ không hăng hái lắm, tâm tình cũng có vẻ hơi thấp.

"Bao nhiêu tiền một cân, đặt bao nhiêu?" Viên lệ nhìn tỷ tỷ sắc mặt, tâm lý cũng có một chút khản trương.

Viên Nghi nói: "Hai khối bốn mao tiền một cân, tổng cộng mười hai quán ăn muốn, tổng cộng hơn 320 cân."

Ta nha!

Bình An lại kích động.

Ba trăm hai mươi cân, hơn nửa thị thành phố phiến hai trăm năm mươi cân, tổng cộng năm trăm bảy mươi cân, coi như một cân đơn độc kiếm ba lạng, cũng là hơn 100 Nguyên tiền a.

---- hơn trăm, mười chính là hơn một ngàn a!

"Chỉ vậy sao người mất hứng, có phải hay không tỷ phụ, ở nhà gây ra chuyện phiền toái?" Viên Lệ có thể so với Bình An càng biết cái kia cái cha, có chút bận tâm hỏi.

"Không được." Viên Nghi lắc đầu, do dự một chút, mới nói: "Chẳng qua là... Ta không có nhiều như vậy tiền vốn a!"

Đúng vậy, đây chính là hơn năm trăm cân thịt heo, coi như giá mua vào một cân một khối chín mao, đó cũng là hơn một ngàn nguyên tiền vốn, Viên Lệ mảnh nhỏ coi một cái, cũng bị khoản tiền này dọa cho trụ.

"Mẹ, chúng ta trước tiên có thể nợ, chờ đem thịt heo bán đi bắt được tiền sau đó, lại đem tiền trả lại cho Uông ca cùng Lưu thúc không là được."

Nhìn thấy mẫu thân và đi Hai một chút yên lặng, Bình An gấp, cái loại này cảm giác kỳ diệu lập tức dồi dào hấn đại não, để cho hấn suy nghĩ rõ ràng không thể so với:

"Mẹ, trấn trên bán thịt đồ phụ, không người nào là cùng nhà chúng ta đình người mang cổ, chúng ta mua bọn họ thịt, đó là chiếu cổ bọn họ làm ăn, mặc dù là thiếu trước tiền, nhưng cũng sẽ không thiếu bọn họ một phần một mao, chỉ cần cam kết làm thanh toán, bọn họ sẽ không không đồng nhất."

"Lại, bọn họ không giống nhau đi theo kiếm tiền, Ta đoán bọn họ hận không được nhà chúng ta mua thêm một chút."

Một phen cửa ra, Bình An mình cũng kỳ quái, mà cầu, ta thế nào biết những đạo lý này, lại để cho Viên Nghi hy vọng tro tàn lại cháy.

Điểm này tự tin Viên Nghi vẫn có, Bình gia mặc dù đang Tiền Mã trấn trên không tính lớn nhà, nhưng là có Bình Diệp và Bình An đại bá chống giữ, đường phố lần môn đều phải cho chút mặt mũi.

"Chỉ chỗ này của ta có chút tiền, người cầm xài trước, người cùng người ta quen đi nữa tất, cũng hầu như được cho người ta một chút tiền đặt cọc không được." Viên lệ từ trong túi áo trên móc ra một cái năm khối mười khối tiền lẻ, phồng chùng có hơn 100 khối, nhét mạnh vào Viên Nghi trong tay.

Viên Nghi không có khưốc từ, tâm đề tốt, cả người tươi cười rạng rỡ tựa như.

Bây giờ tiêu lộ có, tiền vốn có, chuyện còn lại tựa hồ thì đơn giản.

"Đứng, sáng tập liền đuổi Tiền Mã, ta cũng cam kết mấy quán ăn sáng cho bọn hần đưa thịt đi. Lệ, Bình An sẽ để cho hần ở tại người nơi này, ta bây giờ trở về Tiền Mã đi, sáng trở lại."

Có kiếm tiền con đường, Viên Nghi so với ai khác đều tích cực, đi thì đi, con trai cũng không lo.

Bình An nhìn vội vội vàng vàng ly khai mẹ, người khác có chút ngốc ngây ngô, một bộ không biết làm sao, sau đó bị dì Hai phụ dẫn đi nhà hần, Bình An tâm lý lại có chút bận tâm sáng thịt heo có thể hay không thật kiếm được tiền.

Đương nhiên, Bình An quan tâm nhất cùng nhưc đầu, dĩ nhiên là mình tại sao từ trong thu lợi.

Bắt quá rất nhanh, hần những thứ này lo lắng cùng nhưc đầu, ở nhà dì Hai hai cái biểu đệ sau khi trở lại, thông thông đều bị hần ném ra...đến nào đầu.

Đi theo giống nhau là đã Nguru Độc Từ hai anh em, đi ra bên ngoài chất người tuyết, ném tuyết, chơi được không dứt vui ngoài.

Đương nhiên, ở thời điểm cùng người luyện qua mấy quyền, lại có Kim Hồ Lô thần kỳ nguyên khí trợ giúp, Bình An một địch hai, dễ như bốn như vậy đem hai cái biểu đệ đánh không nên không nên.

Ở nơi này ban đêm, Bình An lại làm một giấc mộng.

Trong mộng, Kim Sắc Hồ Lô lại xuất hiện, cũng không phải mơ hồ như vậy không rõ.

Thậm chí, Bình An rốt cuộc thấy bên trong hồ lô kia một đạo vàng óng ánh sáng, đó là một cái dài một hai cánh đồ vật, cực kỳ chói mắt, cũng rất đẹp, lại cho hần một loại phong mang hướng, không thể địch nổi..

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Phần đầu đi tao niên

Có lẽ là Kim Sắc Hồ Lô nguyên khí đối với Bình An sửa đổi được hoàn toàn, ngay cả hần nằm ý khuyết điểm cũng từ bỏ, cũng có thể là bị kim tiền lái, cho nên một mới vừa sáng, Bình An liền chủ động bỏ dậy giường, rửa mặt sau đó liền nhất định muốn đi theo dì hai Viên Lệ đi chợ bán thức ăn.

Đến chợ, dì hai chồng Du Dững đã mua xong bữa ăn sáng chờ hần, một chén nóng hổi nếp chân heo com, phía trên trời nhiều chút bã dầu, đậu phộng, hành lá cắt nhỏ, vừa thơm lại mê người, ăn Bình An mặt đầy còn phải còn phải.

"Dì, nếp chân heo com ăn quá ngon, nhớ sáng lại cho ta mua một chén."

Lời kia vừa thốt ra, Bình An lần đầu tiên trong đời cảm giác mình da mặt tốt dày, thật là tê, ta thế nào trở nên không biết xấu hổ như vậy, tốt muốn tìm một cái lỗ để chui vào tránh một chút.

"Được, sáng sẽ cho người mua. Bình An nghe lời, chính mình đi chơi, chỗ đi xa."

Một hồi này, chính là làm ăn hưng vượng thời điểm, Viên Lệ nơi nào chú ý hần, thuận miệng đáp một tiếng, liền bận bịu làm cho người ta lấy lẻ tiền cùng cân thức ăn.

Du Dững bận rộn hơn, ngay cả rút ra điều thuốc công phu cũng không có, bắt quá ở đoán chừng Viên Nghi có thể phải vào thành, Du Dững liền mang theo Bình An cùng đi trạm xe hơi.

Là trạm xe hơi, thật ra thì chính là một mảnh đất trống, mấy lần tường rào, xuất nhập cảng cũng chỉ có một, hai bên nở đầy đủ loại quán ăn, quán mì, phần quán cùng tiệm tạp hóa, người đến xe đi, người đi đường đủ loại.

Ở trạm xe hơi xuất nhập cảng chờ ước chừng chừng mười phút đồng hồ, rồi cuộc thấy một chiếc kính chắn gió trước treo "Tiễn Mã" bằng hiệu chuyển xe.

Xe hơi còn không có dừng hẳn, Bình An đã thấy mẹ, có lẽ bởi vì quá mức mệt nhọc, cũng có thể là lần đầu tiên làm làm ăn lớn như vậy, Viên Nghi thần sắc có chút khẩn trương, trên trán đều đang có mồ hôi hột.

"Chị Ca, chưa có tới sao?" Du Dững nhìn chằm chằm đã trông rỗng chuyển xe buông xe hơi.

"Không có, hẳn quá mệt mỏi liên không được." Viên Nghi bên trả lời, vừa từ trong buồng xe chuyên chở thịt heo xuống xe, là dùng phân u-rê túi chứa, một túi một túi lại một túi, suốt mười lăm mười sáu bao, chiếm không ít địa phương, ít nhất có tám chín trăm cân.

"Ta xem Ca, không phải là mệt mỏi, là uống say lên không giương. Ai, hẳn này bệnh lười, xem ra là một chút không có đổi a." Du Dững bắt mẫn oán trách hai tiếng sau đó, chủ động đi tìm kéo hàng bán xe ba gác.

"Mẹ, người cảm bao nhiêu cân thịt." Bình An nhìn trên mặt đất thịt heo, đối với Bình Trung Tĩnh không giải quyết tình một chút không để ở trong lòng, hẳn đã sớm với này cha thế không lường lập, mới sẽ không quan tâm hẳn, bây giờ đây đầu đều là kiếm tiền cùng Kim Đậu Tử.

"Hơn 820 cân."

"Nhiều như vậy." Bình An le lưỡi: "Bao nhiêu tiền một cân thu?"

Viên Nghi do dự một chút, hạ thấp âm thanh ghé vào lỗ tai hẳn nói: "Một khối bảy mao, người Uông ca cùng Lưu thúc môn trả lại cho ta mỗi một chân heo thịt trừ ba cân xương, giá tiền này người cũng đừng loạn."

"Chúng ta lại không ngốc, làm sao loạn."

Quả nhiên, nhận hàng giá cả thấp hơn hẳn trên giá bán lẻ, hơn nữa thấp suốt ba lông, cái này đã vượt qua xa Bình An trong tâm khảm dự trù. Rất nhanh, ánh mắt của hẳn bị một túi mềm nhũn phân u-rê túi hấp dẫn: "Mẹ, đây là bên trong là cái gì? Không giống như là thịt heo a."

"Là heo bụng, ruột già, heo thận, tràng cùng óc heo nước, là quán ăn các lão bản chỉ đích danh quyết định." Viên Nghi thuận miệng trả lời, bận bịu kiểm điểm túi cân nhắc, đây chính là giá trị cận hai ngàn nguyên hàng hóa, làm mất một túi, chính là mấy chục chừng trăm nguyên tiền.

Bình An trong đầu nhưng là linh quang chợt lóe, bất chính mình kiếm tiền biện pháp.

"Mẹ, những thứ này heo tạp nước có thể hay không đừng bán hết cho quán ăn ông chủ, phần ta một ít, ta lấy đến đi Hai trên quán đi bán, nhất định có thể kiếm càng nhiều tiền."

Bình An hôm qua ở thịt trên chợ điều tra giá thị trường lúc, hẳn có thể lưu ý đến heo tạp dễ dàng hơn bán đi, giá cả cũng cao, dạ dày lợn mỗi cân ít nhất ở ba nguyên tiền bên cạnh, heo thất lưng 2 khối rưỡi mao tiền một đôi, gan heo ruột già cũng ở đây cái giá đang lúc trôi lơ lửng, hẳn lập tức lên từ trong thu lợi tâm tư.

Mẫu thân kiếm nhiều tiền, mình cũng phải vớt ít tiền, nếu không có thể từ trong tay mẫu thân lấy tiền mua Kim Đậu Tử, sau đó cho Kim Hồ Lô ăn?

Thấy Viên Nghi yên lặng, Bình An vội vàng nói: "Mẹ, cứ như vậy định, nhà chúng ta làm ăn này, nhưng là ta nghĩ ra được phương pháp. Ta bây giờ lớn lên, được bản thân kiếm ít tiền lẻ, cũng không thể lão gọi người cho ta tiền xài a!"

Viên Nghi hơi do dự một chút, liền gật đầu đáp ứng. Ở nàng nghĩ đến, đến lúc đó cho con trai mấy mao một khối tiền đình, lại không lưu ý đến Bình An giao hoạt trong đôi mắt thả kim quang, tâm lý có chính mình tính toán.

Bản xe ba gác đến, kéo xe là một cái hơn ba mươi tuổi khỏe mạnh nam nhân, Viên Nghi hướng hẳn nhắc một ít yêu cầu, bản lại tốt giá cả, mới bắt đầu đem thịt heo chuyên chở đến bản trên xe ba gác.

Viên Nghi dựa theo gần đây đường đi bắt đầu giao hàng, đi vào thứ một cái quán ăn.

97 niên người, bình thường đều rất giữ uy tín, quán ăn ông chủ ở đại khái nhìn một chút thịt heo tươi mới không tươi mới, sau đó sáng khoái cân tính số đưa tiền... Tiếp theo là nhà thứ hai, thứ ba nhà... Đem trạm xe hơi phụ cận quán ăn đưa xong, mới để cho bản xe ba gác ông chủ đi chợ rau.

Bình An nhìn lần lượt heo tạp nước bị quán ăn ông chủ lấy đi, đau lòng nắm chặt già bộ heo tạp phân u-rê túi không thả, lấy đi cũng đều là hẳn tiền a.

"Mẹ, chỉ còn năm cái dạ dày lợn, năm đôi với thận, mấy cân ruột già, người khả năng được để lại cho ta tới bán." Không đợi Viên Nghi đáp ứng, Bình An tự mình từ bản trên xe ba gác đem già bộ heo tạp nước phân u-rê túi lấy xuống, ở đi Hai thức ăn than một nơi nổi bật địa phương dọn xong.

"Đứa nhỏ này là chui tiền trong mắt đi." Viên Nghi tâm tình không tệ, đơn độc hẳn mấy câu, tiếp lấy đi giao hàng.

"Bình An, người có được hay không?" Du Dững có chút bận tâm, ba nguyên tiền một cân đồ vật, cũng đừng cho hải tử làm đập thua thiệt tiền.

"Không phải là có di Hai phụ ở mà, đến lúc đó cho ta cân nhận thức tiền là được." Bình An trông coi heo tạp, nhìn lui tới người, cũng không quay đầu lại nói.

"Chú ý, đừng người trộm đi đồ vật." Di Hai phụ dặn dò mấy câu, bận rộn chính mình làm ăn đi.

Bình An ngay cả ứng cũng không trả lời âm thanh, nhìn chăm chăm từng cái từ trước mắt hất đi qua người, tâm lý ngóng nhìn bọn họ dừng bước lại, mua đi hất heo tạp.

Đáng tiếc vài chục phút đi qua, đừng có người mua, hỏi liên tục đều không người hỏi một chút.

Bình An gấp, dù sao cũng là hải tử, nhiệt tình tinh thần sức lực vừa qua đi, có chút ngồi không yên.

"Quý, những thứ này heo tạp nước là người?" Một vị hơn 40 tuổi đàn bà xách thức ăn lam con trai, nhìn trúng một cái dạ dày lợn.

"Dạ dạ dạ, tất cả đều là ta." Bình An hai mắt tỏa sáng, chột trả lời: "A di, muốn tới cái dạ dày lợn à?"

"Giá cả gì."

"Ba khối nhị mao tiền một cân, chân cân chân hai, thiếu một hai bởi một cân." Bình An học từ di Hai nơi đó học ngữ khí, lại cắn chết giá cả, hất còn trông cậy vào những thứ này heo tạp kiếm tiền đến mua Kim Đậu Tử, một phân tiền đều không thể thiếu.

"Quá đắt, thịt thành phố bên kia mới ba nguyên."

"A di, ta bán heo tạp được a, đều là nhà nông chăn nuôi, ăn đều là đồ ăn chín, cho ăn không phải là khoai tây chính là khoai lang mật, không có cho ăn qua một chút xíu heo thức ăn gia súc."

Đến đến, Bình An người cũng không khẩn trương, học những người lớn nói chuyện, cầm lên đàn bà nhìn trúng cái đó dạ dày lợn: "A di, người nhìn một chút này màu sắc, nhiều đồ nhiều non, tuyệt không phải thức ăn gia súc heo có thể có, giá cả tự nhiên muốn đắt một chút, nhưng là ăn khỏe mạnh a!"

"Người quý này thông minh, trong lời nói nghe, cho ta cân một cái." Đàn bà nghe vui, sáng khoái nói.

"Được."

Bình An hưng phấn nắm sẽ để cho di Hai cân, sau đó chính mình thu tiền, tâm lý mỹ tư tư, đây chính là hất kiếm.

Có kinh nghiệm, cộng thêm Bình An thông minh, còn lại heo tạp không có hai cái lúc, toàn bộ bán sạch.

Nắm bán heo tạp tiền, Bình An vui tươi hơn hồ cười ngây ngô, thừa dịp di Hai không chú ý lúc, hất len lén hướng trong giày giấu năm nguyên tiền, do dự một chút, hất lại giấu hai nguyên.

Hất phí hết tâm tư, là không phải là gom tiền mua Kim Đậu Tử cho Kim Hồ Lô, hiện tại hất rút cuộc toàn xuống khoản tiền thứ nhất, dù là cách Kim Đậu Tử mục tiêu còn rất xa, nhưng là Bình An đã phảng phất thấy đạo thứ hai nguyên khí.

Hất bán xong không bao lâu, mẹ cũng đưa xong hàng, mẹ con hai người cũng không dám ở chợ bán thức ăn đêm kỹ kiếm bao nhiêu, thu thập một chút liền vội vã đẩy nhà đi Hai đi.

Vào nhà, đóng kín cửa, mẹ mới đem tất cả tiền móc ra, từng tờ một nghiêm túc mở ra, một lông một góc cân nhắc nhiều lần, lại coi là nhiều lần, ở xác nhận nay thu nhập sau đó, nâng cả người sợ.

"Mẹ, mẫu thân, nay kiếm bao nhiêu tiền?" Bình An nhìn mẹ tay kia thật dày một xấp tiền, miệng đều cười liệt khai.

"Cộng thêm người bán heo tạp tiền, lại trừ đi muốn trả lại cho người Uông ca tiền, chúng ta tổng cộng kiếm năm trăm mười bảy khối tám mao." Viên Nghi ngờ ngác nói, tựa hồ cũng không thể tin được nâng một lại kiếm suốt hơn năm trăm nguyên tiền.

Phanh! Dừng dừng!

Bình An tìm, kịch liệt ở ngực trong nhảy lên, hơn năm trăm khối a, có thể mua xong mấy khắc nặng Kim Đậu Tử, bất quá hất càng thích thấy mẹ kiếm tiền sau đó vui sướng cùng thỏa mãn mỉm cười.

Tiền, nhất định phải kiếm, Kim Đậu Tử cũng cần mua, mẹ càng phải hiểu thuận.

Bất quá muốn cho hất đem cất giấu bảy khối tiền giao ra, là khẳng định không được, mẫu thân có thể so với chính mình kiếm được nhiều.

Có to lớn lợi nhuận ở trước mắt, mẹ con hai người đối với thịt heo làm ăn tóe ra lớn hơn nhiệt tình cùng đối với tương lai mong đợi.

Viên Nghi vội vã thu thập một chút, hướng người kế tiếp muốn đuổi tập hương trấn đi.

Lần này, ôm đối với kim tiền khát vọng, Bình An cũng đi.

Vì vậy, ở trước khi vào học này hơn mười dặm, trong huyện thành đường lớn đường hẻm, mười dặm tám hương đầu đường bên trên, đều có thể nhìn đến mẹ con bọn hắn bóng người.

Giao hàng đi mệt, Bình An liền bò tới bản xe ba gác nghỉ ngơi một chút, mẹ ở phía sau giúp xe ba gác ông chủ đẩy xe.

Đi bộ đi khát, liền uống nông thôn trong núi nước suối, đói, mấy cái bánh bao, một tô mì cái, phân lượng chân, đủ đầy.

Vì cuộc sống, làm mục tiêu, mẹ con hai người lấy đi Hai cho hơn 100 khối dựng nhà, tiền cút tiền, ở gần ngủi hơn mười dặm, liền kiếm một khoản đối với cái gia đình này mà nói có thể nói là số tiền lớn tiền.

Hơn 7,800 Nguyên, không, là suốt hơn tám nghìn, Bình An đã giấu hơn 100 nguyên tiền.

Này hơn mười dặm, Bình An mới chỉ thấy Bình Trung Tĩnh hai lần, cái này không đáng tin cậy cha căn bản không quan tâm mẹ con hai người làm ăn là thua thiệt là kiếm, thành đi theo trấn trên một ít người rảnh rỗi cùng từ trước hồ bằng cầu hữu, không phải là đánh bài chính là nhậu nhẹt, sống mơ mơ màng màng.

"Mẹ, chúng ta kiếm nhiều tiền như vậy, cũng không thể để cho ba biết, hắn tiêu tiền như nước thói quen, người lại thích đánh cuộc, nhà chúng ta có thể không chịu nổi hắn hao tổn."

Viên Nghi tự nhiên biết Bình Trung Tĩnh không đáng tin cậy, mười hai năm trước nàng ôm con trai nhanh sinh thời sau đó, Bình Trung Tĩnh liền dám tự mình năm mua bán club tiền ra đi du sơn ngoạn thủy, nàng cũng biết cõi đời này cũng chưa có hắn không làm được chuyện thất đức.

Mẹ con hai người đối với "Phòng hòa phòng trộm phòng Bình Trung Tĩnh" điều này bên trên, rất nhanh đạt thành nhất trí ý kiến.

Quyết định đem tiền tồn vào quỹ hợp tác xã tín dụng, Sở tiết kiệm vốn là thả nhà đi Hai trong, không cho Bình Trung Tĩnh một chút thừa dịp cơ hội.

Ngày 20 tháng 2, Bình An một lần cuối cùng theo mẹ hạ hương trấn thu thịt heo vào thành bán xong, thừa dịp những người lớn không chú ý, hắn len lén chạy ra ngoài ở chợ rau phụ cận một nhà cầm đồ cửa hàng vàng trong, đem toàn bộ tiền để dành mua một viên gần hai khắc nặng Kim Đậu Tử.

Làm Bình An từ cửa hàng vàng ông chủ trong tay cầm lấy Kim Đậu Tử lúc, ở trong cơ thể hắn yên lặng nửa tháng Kim Hồ Lô, lại một lần nữa run rẩy, hiện lên hắn trái tim, tán mát ra kỳ diệu khí tức.

Bình An toàn thân lần nữa cảm nhận được kia dị thường tinh lực dồi dào, suy nghĩ rõ ràng, tầm mắt sáng ngời cảm giác, hắn thánh giác khứu giác tất cả đều tăng lên một mảng lớn.

Chung quanh hắn thế giới, lần nữa rực rỡ hẳn lên, các loại huyền diệu cảm giác tràn đầy hắn trái tim.

Giờ khắc này, Bình An cảm thấy nửa tháng này bỏ ra, đều là đáng giá.

Bởi vì, Kim Hồ Lô cho hắn càng nhiều hồi báo, không cách nào đi lường được, có lợi cả đời.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tụ trường, đi học, sáng suốt

Tụ trường, đây đối với từng cái tao niên mà nói, đều là một kiện cực kỳ trứng đau buồn rầu sự tình,

Mà trong khi nghỉ đông chơi đùa điên cuồng nhóm con bê, bị nỗi cái lớp học chủ nhiệm lớp, hung hăng thu thập ngừng một lát, thu tâm thu tâm, không chịu thu tâm cũng phải đành hoàng giờ học đọc sách.

Bình An cảm giác mình chân chính lớn lên, lúc trước hắn, yêu ở trong lớp học càn quấy làm động tác, thích kéo hàng trước cô gái tóc, đem về ô quy tờ giấy dán vào nam đồng học trên lưng, thừa dịp lão sư không chú ý, len lén từ cửa sau chạy ra ngoài đã.

Chơi đùa cút vòng, cầm ná ném chim, chụp mảnh giấy, ném bao cát, leo cây móc ổ chim, cướp cô gái nhảy dây, thậm chí hỏa cùng mấy người cùng chung chí hướng hùng hài tử, cùng nhau khi phụ thấy ngựa mất đồng học.

Nhưng là bây giờ, Bình An cảm thấy những trò chơi này thật nhàm chán thật là trẻ con. Thừa dịp trong giờ học nghỉ trưa, hắn đi tới giáo học lâu phía sau trên một sườn núi, nhìn từ trước nhóm bạn ở thao trường trong lần đến một nam hài tử, Bình An tâm lý lại một trận buồn chán, biết bao không thú vị sinh hoạt a.

Còn là theo chân mẫu thân đồng thời làm ăn thú vị kiếm tiền, còn có đồ ăn ngon, bởi vì hắn bây giờ cực kỳ hoài niệm trong huyện thành nếp chân heo com, thơm ngát thịt ninh bánh bao, ma hoa đường, bánh bột mì...

Đáng tiếc hắn toàn bộ tiền để dành, đều cầm đi đổi Kim Đậu Tử, nếu không có một chai kim uy sữa chua uống cũng không tệ a.

"Lúc này, mẫu thân hắn đưa xong thịt heo, ngồi ở nhà đi Hai trong cân nhắc nay thu nhập chứ?" Bình An buồn chán suy nghĩ, một cái hồ đầu hồ đầu cùng hắn mấy tuổi không lớn bao nhiêu hùng hài tử như gió mà chạy đến bên cạnh hắn, kéo tay hắn liền muốn đẩy dưới sườn núi chạy.

Hắn gọi Vĩ Sư, với Bình An là một cái trấn trên, Vĩ ý là hắn thích đi theo người khác phía sau chạy, lại bởi vì đánh nhau hung mãnh, như một con trên ti vi truyền bá sư tử, từ đó mà có tên.

Cái ngoại hiệu này hay lại là Bình An cho hắn lấy, thường thường coi đây là người tài, thật ra thì tên hắn kêu Lý Vĩ.

"Làm gì?" Bình An ngồi ở trên cỏ không động.

"Uông ngốc cướp lớp cách vách Lưu Giang cung tên, bảo chúng ta cùng đi trong rừng bắn chim." Lý Vĩ thở hỏn hỏn nức ních nói, lại một cái bị Bình An đặc biệt tàn phá qua bằng hữu.

"Không đi."

Bình An một nói từ chối, mới không có hứng thú với đám người kia đi ném chim, một con chim có thể kiếm tiền sao?

"Tại sao đi? Bắn chim chơi rất khá, có thể nướng tới ăn."

Bình An mắt tròn trắng, dứt khoát: "Bắn chim không dễ chơi, chim cũng không tiện ăn, tổn thương động vật là không đúng."

"Cái gì đó thú vị, ngươi cho ta, ta cùng chơi đùa với ngươi." Tuổi không lớn lắm Lý Vĩ, đã sớm coi Bình An làm nhân sinh bên trong quý nhân, ở trong mắt hắn, chỉ cần đi theo Bình An, liền từ không lo lắng phạm tội sau đó bị người ta tóm lấy đuôi sam, vô luận là trộm người ta hậu viện quả lê, hay lại là khi dễ nam đồng học, hoặc là hãm hại dạy bọn họ thể dục nữ lão sư xinh đẹp, liền cho tới bây giờ không có bị phạt qua, theo thói quen nghe lời răm rắp đầu ngựa chuyện chiêm.

Vào lúc này nghe một chút Bình An giọng, còn cho là Bình An có cái gì mới ngoạn pháp, con mắt đều tại sáng lên.

Bình An khe khẽ thở dài, nhìn về mặt trông đợi Lý Vĩ, có loại chỉ số thông minh nghiền ép cảm giác, cực kỳ tịch mịch như tuyết mà nói: "Kiếm tiền thú vị a, có tiền, cái gì đều được mua mua mua a."

Thật hoài niệm có tiền thời gian.

Lý Vĩ người ngu, cái từ này đối với tới quá mức xa xôi, hắn vẫn đi bắn hắn chim.

"Lớn lên thật giống như cực kỳ buồn chán nha." Nhìn chặt vật đi Lý Vĩ, Bình An lại nhẹ nhàng thở dài một tiếng, phui mông một cái đi xuống đồi, lại đi vào trường học phụ cận một mảnh trong núi rừng.

So sánh với với hùng hài tử đồng thời mọc ổ chim, đánh chim sẻ, Bình An bây giờ càng thích với trong núi cây cối cỏ xanh chơi đùa.

Không biết có phải hay không là Kim Hồ Lô cho hắn nguyên khí quá thần diệu, hay là hắn suy nghĩ trở nên vô cùng bén nhạy, chỉ cần người khác vừa đi vào trong núi rừng, cẩn thận cảm thụ một chút, là có thể rõ ràng nhận ra được bên người mỗi một thân cây, mỗi một cây cỏ, mỗi một đóa hoa, đều tản ra một luồng thập phần vi diệu khí tức.

Những khí tức này, có linh tính, thật giống như có sinh mệnh, hít sâu vào trong phổi, có thể làm Bình An suy nghĩ thanh minh, thể xác và tinh thần khoái trá.

Mặc dù trong núi rừng có cây phát ra linh tính, không cách nào với Kim Hồ Lô cho hắn linh khí có thể làm hắn như lột xác thay đổi, nhưng cũng để cho Bình An chìm đắm trong trong đó.

Chỉ cần vừa ở không, vô luận là trong giờ học nghỉ trưa, hay lại là đi học tan học, hắn cũng có len lén một người chui vào sơn lâm, hưởng thụ loại này cảm giác kỳ diệu. Bởi vì hắn đã thích loại này có thể khiến thân thể người phát sinh biến hóa vi diệu cảm giác.

Thậm chí Bình An có một loại trực giác, khi này nhiều chút linh tính đem người hoàn toàn thay đổi sau đó, hắn, tựa hồ có thể giống như chim như thế, đánh vỡ Trái Đất dẫn lực, ở trên không mây trắng đang lúc bay lên.

Là cái mục tiêu này, Bình An lại không thể không cố gắng học tập.

Bởi vì Bình Trung Tĩnh ở bệnh viện ăn rồi hần giảm nhiều sau đó, tổng vô tình hay cố ý bắt hần đuôi sam, đã lạng lẽ chuẩn bị xong một cây gậy giấu ở dưới giường, chỉ cần bắt được hần phạm sai lầm, Bình An một chút không nghi ngờ cây gậy này là cầm tới làm chung bày.

Cho nên mỗi, Bình An tự giác thức dậy đánh răng rửa mặt, sau đó ăn cơm đi học.

Tan học làm xong bài tập ở nhà sau đó, hần chủ động thu nhặt chén đĩa quét dọn vệ sinh, cuối cùng mới đưa làm xong bài tập giao cho Bình Trung Tĩnh kiểm tra.

Trong lúc này Bình Trung Tĩnh mỗi lần đều là ngâm điều thuốc, ngồi ở hần trên ghế xích đu, cực giống một vị đốc công, tùy thời đang bắt hần phạm sai lầm cơ hội.

Cực kỳ đáng tiếc, một cái ngày đi qua, một tháng trôi qua, Bình An căn bản không cho hần một tia mượn nhắc phát huy cơ hội.

Cái này làm cho Bình Trung Tĩnh cực kỳ trứng đầu, hần luôn cảm giác mình con trai này quá giáo hoạt, mỗi đều tại với hần âm thầm đấu trí so dùng khí, có đến vài lần hần đã sắp bắt Bình An sai lầm, muốn bị này con trai cướp trước một bước giải quyết tốt đẹp xuống, ngược lại để cho Bình An nắm lấy cơ hội chạy đến lão thái thái nơi nào đây đen hình, để cho hần mất hết mặt mũi.

Bình Trung Tĩnh cảm giác mình làm cha uy nghiêm, bị nghiêm trọng khiêu khích, hần phải phản kích, kiên tuyệt phản kích, cùng cái này loạn thần tặc tử tựa như con trai đấu tranh đến cùng.

Mà học tập không thể nghi ngờ chính là một cái rất tốt đột phá khẩu, thả đã hùng hải tử thành tích bình thường đều rất rác rưởi, một điểm này Bình Trung Tĩnh thời điểm liền thấu hiểu rất rõ, ăn không ít Bình An gia gia giáo huấn.

Nếu như đổi lại lúc trước, Bình Trung Tĩnh kế hoạch khẳng định hoàn mỹ vô khuyết.

Nhưng là trải qua Kim Hồ Lô hai lần linh khí gột rửa Bình An, hiện tại ở học tập giống như hần uống trà ăn cơm như thế dễ dàng. Không, chuẩn xác hơn, Bình An đã mê luyện tới đi học, nhất là đối với đọc cổ thi cổ từ, cảm thấy hứng thú hơn.

Liên giống bây giờ, Bình An ôm một quyển mẹ mới từ huyện thành cho hần mua, mang theo ghép vào « Đường Thi Tổng thư », hần ở trong sân yếu ớt dưới ánh đèn, nhỏ giọng đọc một bài Tổng đại Từ Nhân Tô Thức « Thủy Điều Ca Đầu: Minh Nguyệt lúc nào có » ...

"Minh nguyệt kỷ thi hữu, bả tửu vấn thanh. Bất tri thượng cung khuyết, kim tịch thị hà niên ... "

Đọc một chút, Bình An cảm giác thật giống như có chút không giống nhau, tâm lý luôn có một loại là lạ cảm giác, tựa hồ có đồ đang rục rịch, muốn phá xác mà ra?

Đúng là đầu hần trong Kim Hồ Lô, đang rục rịch, lại đang trong biến ý thức của hần tàn mát ra yếu ớt quang hoa.

Hần dừng lại, Kim Hồ Lô ánh sáng biến mất.

Lại đọc, cảm giác khác thường lần nữa đánh tới, Kim Hồ Lô quang hoa lại nổi lên.

"Chuyện gì xảy ra?"

Bình An ôm sách tràn đầy nghi ngờ không hiểu, tính toán chẳng lẽ quyển này « Đường Thi Tổng thư » là cái gì di truyền mất lâu thần công bí kíp?

Bình An nhớ Kim gia gia có phó bản gọi là « Liên Thành Quyết », bên trong thì có phó bản kêu « Đường Thi kiếm pháp » lợi hại kiếm pháp, rất nhiều Võ Lâm Cao Thủ đều là nó mà từng cái bỏ mạng, hần quyết định đổi một bài Đường Thi thử một lần:

"Quân bất kiến, hoàng hà chi thủy thượng lai, bốn lưu đảo hải bất phục hồi. Quân bất kiến, cao đường minh kính bi bạch phát, triều như thanh ti mộ thành tuyết. Nhân sinh đắc ý tu tần hoan, mạc sử dụng kim tôn không đối nguyệt. Sinh ngã tài tất hữu hà, thiên kim tán khứ hoàn phục lai..."

Trong nháy mắt, Bình An chỉ cảm thấy chính mình linh hồn phảng phát đều thăng hoa!

Không, là hần tư tưởng giác ngộ tăng lên, cảm giác mình một chút mở ra một cánh kỳ diệu cửa sổ, huyền nhi hựu huyền, nhất là khi hần đọc được:

"Phanh dương tể ngư thả vi nhạc, hội tu nhất ẩm tam bách bôi. Sầm phu tử, đan khâu sinh, tương tiến tửu, bôi mạc đình. Dữ quân ca nhất khúc, thỉnh quân vi ngã khuynh nhĩ thỉnh..."

"Àm!"

Kim Hồ Lô ở trong đầu hần hung hăng run rẩy động một cái, Bình An cảm giác phảng phát có cái gì huyền diệu đồ vật muốn từ thân thể của hần phá xác mà ra, để cho hần như si mê như say sưa, phảng phát là hần đã lâu sa mạc tương ngộ cam lâm vũ lộ, một đạo có thể nói kỳ diệu quang hoa từ Kim Hồ Lô hướng nội hần bắn tới.

Bình An cố gắng muốn tóm lấy chút gì, nhưng quang hoa phảng phát từ hần trong kẽ tay tạt qua mà qua, khó mà nắm chặt, hết lần này tới lần khác lại vừa là vậy không đi, vô cùng chân thật.

Đi học, cũng có thể đọc lên thoải mái cảm giác?

"Xem ra giáo sư văn chương quả nhiên không có khi dễ ta còn tằm bẻ, trong sách coi là thật có hoàng kim ốc, có đại mỹ nữ, cũng có đạo lý lớn." Bình An cảm giác này có thể so với TV trong phim ảnh kia cái gì đó hô hấp luyện khí, nhập định tọa thiền còn hăng hái hơn, lại để cho hán thể xác và tinh thần đều vô cùng khoái trá.

Nếu như trong tay « Đường Thi Tổng Từ » phía trên, không phải là viết nhân dân Nhà Xuất Bản cùng hai khối bốn mao tiền yết giá, Bình An cũng hoài nghi nó là cái loại này truyền bên trong rơi mất tuyệt thế bí kíp.

Quản hán khi gió, coi như là bí kíp vô công đi, tiếp tục đọc.

"Tần thì minh nguyệt hán thì quan, vạn lý trường chinh nhân vị hoàn; dẫn sử long thành phi tương tại, bất giáo hồ mã độ âm son..."

Ừ.

Tần Thi Minh Nguyệt hán thì quan là ý gì? Hồng Quân hai mươi lăm ngàn dặm trường chinh lại ở hơn nghìn năm trước đã bắt đầu sao?

Phi Tướng là ai ?

Âm Sơn ở địa phương nào?

Không được, xem trước chọn lời nói..

Như thế lặp đi lặp lại, lại tuần hoàn, Bình An cũng không biết mình đọc bao nhiêu bài thơ Đường Thi Tổng Từ, cả người hán đã chìm đắm trong trong đó, tham lam mút các loại huyền diệu, hoàn toàn không biết theo một bài lại một thủ cổ thi cổ từ, trong cơ thể hán về này linh khí, lặng lẽ kèm theo hán đọc âm thanh, tại hán gân mạch vị trong huyết nhảy lên, giống như một cái vui sướng con cá ở thủy trung sướng du, tuy nhiên hỗn tạp loạn không có chương pháp gì, lại có một loại thần kỳ huyền diệu ý nhị.

Làm Bình An làm liền một mạch đem mấy chục thủ thi từ cổ lãng tụng xong, nhất thời cảm thấy tinh lực dồi dào, cả người có dùng không hết tinh thần sức lực như thế, càng có một loại tân sinh cảm giác.

"Chẳng lẽ ta một buổi sáng ngộ đạo, thần công tiến nhiều?" Bình An càng nghĩ càng thấy được có khả năng này, liên tưởng đến trong phim ảnh những đại ma đầu kia bế quan sau đó thần công mãnh tiến hình ảnh, Bình An đắc ý ngưỡng cười ha ha, con ngươi đảo mắt nhìn một vòng, ánh mắt rơi ở trong sân viên kia cây hồng bên trên.

"Được, liền lấy ngươi thử một chút ta vô địch thần công." Bình An thí diễn thí diễn chạy tới, học phim võ hiệp bên trong một vị đại hiệp, đứng trung bình tấn, hít hơi, sau đó dồn khí đan điền, kinh lực vận với hai quả đấm, hướng về phía bằng thùng nước đại cây hồng đập mà ra.

"(͡° ͜ʖ ͡°)"

Trong nháy mắt "Xui xẻo" sau đó, chính là tan nát tâm can hết thảy

"Tê đại, nhìn tới vẫn là công lực không đủ, trở về nhà ngủ đi."

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Ta muốn đi bình thiên hạ

Đi học có thể sáng suốt, đi học có thể mở mang tầm mắt, đi học có thể dưỡng tính, đi học có thể không ra khỏi cửa, liền biết xuống chuyện, đi học còn có thể cải biến một người khí chất, để cho người trở nên đẹp trai, nhất là thấy trong gương tấm kia càng ngày càng trắng sạch gương mặt, Bình An rất cuộc tin tưởng các thầy giáo không phải là đang cùng hán chém gió.

"Nhưng là, ta tại sao đáng đẹp trai như vậy? Đẹp trai cũng sắp bỏ đi! Khó trách nài nài cùng cô cô như vậy yêu thích ta, nguyên lai là bởi vì ta soái a!" Tự yêu mình vuốt ve chính mình tinh xảo, lại không mất dương cương gương mặt, Bình An tự mình say mê.

"Soái, cũng là một loại khí chất, một loại ưu thế a!" Hần cảm thán, sau đó mặt đầy khổ não lẩm bẩm: "Nếu là mẫu thân để cho ta cùng với nàng vào thành làm ăn, lại cho Kim Hồ Lô mấy viên Kim Đậu Tử, phỏng chừng ta đẹp trai hơn."

Đáng tiếc, từ tự trường sau đó, Viên Nghi kiên quyết không để cho hắn lại vào thành, Bình An dĩ nhiên là giấu không tiền để dành, cho nên đi học, là được Bình An thú vui.

Tại hắn rốt cuộc phát hiện cái kia « Đường Thi Tổng Từ », không phải là « Liên Thành Quyết » bên trong « Đường Thi kiếm pháp » sau đó, Bình An cũng không có vì vậy mà thần công tiến nhiều, từ nay xuống vô địch.

Có thể là đối với đi học, Bình An lại thật sinh ra hứng thú, không phải là muốn từ bên trong tìm tới thất truyền hồi lâu cái thể võ học, chỉ là bởi vì đi học, nhất là đọc Cổ Thư, sẽ để cho hắn có loại hiểu ra, thể hồ quán đỉnh cảm giác, mỗi thủ cổ thi cổ từ, cũng có thể làm cho hắn cảm thấy tiến bộ.

Thỉnh thoảng đọc được huyền diệu nơi, Bình An trực giác chính mình linh hồn phảng phất thăng hoa, như uống mười mấy chai kim uy sữa chua còn thoải mái, lộ ra hương thụ biểu tình, so với kia cái lên lên núp ở một xó xinh hút thuốc phiện Tôn gia gia còn say mê.

Nếu quả thật muốn thu lấy được lời nói, vẫn có...

Trừ càng ngày càng soái bên ngoài, Bình An đối với thân thể của mình tựa hồ nhiều một loại khổng chế.

Loại này khổng chế tuyệt không phải là đối tay, chân, mũi, cùng với bộ mặt biểu tình khổng chế.

Mà là Bình An có thể khổng chế trong cơ thể mình một ít biến hóa vi diệu, tỷ như khi hắn tập trung tinh lực, lỗ tai đã có thể nghe được mấy trăm thước bên ngoài thanh âm rất nhỏ, con mắt có thể thấy ngoài ba cây số trong núi rừng chim bay lượn... Thậm chí, hắn có thể làm cho mình huyết dịch trong cơ thể, theo hắn ý nghĩ tăng nhanh lưu động.

Này nhanh, tuyệt không phải tâm tình kích động cùng vận động sau đó huyết dịch tăng nhanh, mà là tự mình khổng chế nhanh, cùng với chậm.

Loại này khổng chế mặc dù còn chưa đủ hoàn mỹ, nhưng là đã để cho Bình An tâm hi, bởi vì... Theo đối với thân thể càng ngày càng quen thuộc, Bình An thử đi khổng chế Kim Hồ Lô cho hắn đạo kia linh khí, thu hoạch không thành quả.

Ở một lần đứng trung bình tấn, hít hơi, vận lực, không tâm đem đạo kia nguyên khí rưới vào bàn tay, dễ như bỡn bề nát một viên gạch bản sau đó, Bình An đã thấy chính mình Đại Hiệp mộng.

Mà đi học, là được Bình An đi thông Đại Hiệp con đường duy nhất đường tắt.

Đáng tiếc, « Đường Thi Tổng Từ » cứ như vậy mấy chục thủ, đã lật nát, Ngữ Văn số học cái gì đọc cũng không có cảm giác kia.

"Ai, nên đi nơi nào tìm Cổ Thư đọc đây?" Ngồi ở trong sân ngắn người Bình An nhúc nhúc đầu đến, lại ngấm từ trần đến cần câu túi ra ngoài đại bá, ánh mắt hắn trong nháy mắt tặc lượng tặc lượng, cơ hội tốt a cơ hội tốt.

Bình An đại bá Bình Trung Hoa, cũng không phải là Bình Trung Tinh này nhị lưu tử, chính nhị bát kinh có người có ăn học, nhất là từ cục điện báo sau khi về hưu, cực kỳ chú trọng tự mình trình độ văn hóa, thường thường với trần trên một ít gà mờ tài nghệ người có ăn học đồng thời nói Thi Luận lời nói, còn làm một cái tám phần mười sẽ không có tiền đồ, 100% biết bụng chết trong bụng thi xã, nhưng đại bá trong nhà Tàng Thư rất nhiều Bình An là biết, bình thường đụng cũng không để cho người đụng, giống như hắn đem trái cây cùng sữa đường khóa vào trong ngăn kéo như thế.

Bây giờ mà, liền không nhất định.

Bình An ngoẹo đầu đưa mắt nhìn đại bá đi xa, sau đó thí diện thí diện hướng trong nhà hắn đi, còn một bộ không nhanh không chậm, cực kỳ có để khí bộ dáng.

Bình An quả thật có cơ sở, so sánh đại bá keo kiệt, keo kiệt cùng về này con trai người có ăn học giáo hoạt, cùng mẹ như thế học không có tốt nghiệp Đại bá mẫu liền dễ đối phó nhiều, cho nên Bình An chỉ cộng mấy câu nói, không tới mười phút công phu, thì thành công mượn được sách tạ.

Bình An câu thứ nhất là "Bá mẫu, gia gia gọi ta tới với đại bá cầm sách đi xem", ở Đại bá mẫu mặt đầy hoài nghi dưới ánh mắt, Bình An câu nói thứ hai "Bá mẫu nếu là không tin, tự mình đi hỏi gia gia, người ngay tại tiền viện", Đại bá mẫu rốt cuộc hỏi lão gia từ muốn lấy cái gì sách đi xem.

"Cổ tạ một loại, giống như thi từ a, Luận Ngữ a cái gì, tùy tiện cho hắn cầm mấy vốn là, hắn tâm không có ở đây đọc cái gì phía trên." Bình An chôn phục bút, lại miêu thấy Đại bá mẫu vẫn không yên tâm biểu tình, cố ý hạ thấp thanh âm mà nói: "Đối với bá mẫu, mới vừa rồi bà nội khỏe giống mắng gia gia mấy câu kẻ nghiện thuốc Lão Bất Từ, lúc ta tới sau đó, gia gia chính cầm đầu hút thuốc, tựa hồ tâm tình cực kỳ buồn rầu."

Sau đó, cũng chưa có sau đó...

Đại bá mẫu đang bị Bình Trung Hoa oán trách cùng mạo hiểm bị lão gia tử mắng giữa, chỉ là cân nhắc một hai giây, liền làm ra một cái tự nhận là cực kỳ quả quyết quyết định.

Dù sao lão gia tử tính khí không được, người nhà họ Bình đều biết, phát cáu khí lúc là dám cầm nõ điều con trai rút ra nhân dĩa rất nhân vật, mới không quản lý mình những con này con cháu bao lớn mấy tuổi, chiếu rút ra không lầm.

"Bình An, với gia gia của ngươi, không đủ trở lại cầm." Đại bá mẫu còn nóng tình tự mình đưa Bình An ra ngoài, đứng ở cửa đưa mắt nhìn hắn, nằng trong lòng vẫn là có chút treo.

"Ta sẽ bá mầu." Bình An cũng không quay đầu lại đáp một tiếng, sau đó chậm du chậm du hướng nải nải ở phòng trước đi tới, trực tiếp vào cửa.

Bình An mới không ngốc, cũng trầm trù khí, sau khi vào nhà trước đem thật đầy mấy cuốn sách ẩn tàng, sau đó mới lớn tiếng kêu gia gia.

Lão gia tử mặt đầy không tìm được manh mối mà đáp một tiếng: "Gọi ta làm gì?"

"Không việc gì, ta chính là nhìn người có ở nhà không." Bình An cười hi hi nói, sau đó trực tiếp bỏ lại càng đầu óc mơ hồ lão gia tử, ôm giấu ở xó xỉnh sách ra ngoài, vừa vặn thấy đã xoay người vào nhà Đại bá mầu bóng lưng.

"Ài, là ta chỉ số thông minh quá cao, hay lại là gia gia hồ uy không giảm đây?" Bình An ngoẹo đầu suy nghĩ, chân thật nhanh bên ngoài đi, xuất gia, hướng thẳng đến phụ cận nhất tòa sơn lâm từ trong chạy.

Vừa vào sơn lâm, Bình An đã mở ra phía trên nhất một quyển « Luận Ngữ » : "Từ viết: Học nhi lúc tập chi, không từ duyệt ngoại? Có bằng hữu từ phương xa tới, phi thường cao hứng? Người không biết mà không hờn, không từ quân từ ngoại..."

Đọc một chút, Bình An lại không có cái loại này thoải mái dầm dề, thể hồ quán đĩnh cảm giác, hần tự nhiên cũng chưa có cái loại này thân thể vô cùng vui thích thoải mái cảm giác.

Giống như hần bình thường ở anh họ nhà cọ VC nhìn, nhìn một chút CD một chút đứng im, nội dung cái gì toàn bộ không có.

"Chẳng lẽ quyển này « Luận Ngữ » cũng sẽ như hộp đĩa?" Bình An cảm thấy có khả năng này, dù sao Không Tử mấy ngàn năm trước nhân vật, hậu nhân sao hần văn chương cũng có thể sao lậu chứ sao.

Được rồi, đổi một quyển « Trung Dung » thử một chút...

"Mệnh chi vị tính, suất tính vị đạo, tu đạo này vị dạy. Nói cũng người, không thể chốc lát Ly vậy, có thể Ly phi đạo vậy..."

Không có cảm giác a, chuyện lạ, đổi lại « thi kinh », lần này chắc có cảm giác đi, đều là ước a...

"Quan quan tuy cưu, tại hà chi châu. Yếu diệu thực nữ, quân tử hảo cầu..."

Muội, cảm giác bị chó ăn!

Bình An đưa tay ra không ngừng lau chùi trên trán mồ hôi hột, không có đạo lý này a, giống nhau là ước, Đường ước cùng ước trái qua dù là niên đại bất đồng, nhưng cũng là ước.

Không việc gì không việc gì, đổi lại một quyển.

Một phút đồng hồ sau, sau năm phút, mười phút sau, Bình An mặt xui xẻo, cái trán tất cả đều là mồ hôi.

"Không phải là mượn tới sách, đọc không ra cái loại này ước cảm giác chứ?" Bình An lẩm bẩm, chợt hủy bỏ, từ cân nhắc tỉ mỉ đến trong đó nói, đọc « Luận Ngữ » có không thông suốt cảm giác, « Trung Dung » căn bản đọc không thông, « thi kinh » chính là muốn quy tắc chung không thông, lại liên tưởng chính mình đọc « Đường Thi Tổng Từ » cảm giác, đầu không ngu ngốc Bình An ngộ.

"Thật là tê, nguyên lai là không có chọn lời nói, không trách ước không thông." Hung hăng chụp đầu mình một chút, Bình An bắt đầu từ bảy tám trong quyển sách tìm, rốt cuộc tìm được một quyển có chọn lời nói « đại học ».

"Đại học chi đạo, tại minh minh đức, tại thân dân, tại chi vu chí thiện. Tri chi nhi hậu định, định nhi hậu năng tĩnh, tĩnh nhi hậu năng an, an nhi hậu năng lự, lự nhi hậu năng đắc..."

Có chọn lời nói, cảm giác vui thích lần nữa đánh tới, Bình An tâm linh lằng lằng, huyết dịch toàn thân cùng tế bào phảng phất đều đang hoan hô.

Mà hần đọc chậm âm thanh, kèm theo trong rừng chim kêu lên vui mừng, gió khẽ vuốt, hoa nhàn nhạt thoang thoang, toàn bộ rừng rậm, đều thuộc về một loại kỳ diệu trong yên tĩnh.

Làm Bình An đọc được mê mẩn nơi, trong cơ thể hần về này linh khí, lặng lẽ ở rong ruổi, giống một điều Giang Hà Hãn Hải bên trong cá, tại hần trải qua gân huyết nơi trung du động.

Đồng thời, trong rừng rậm kia một tia một luồng cỏ cây tinh khí, ở Bình An phun ra mỗi một chữ, mỗi một câu văn chương lúc, nhẹ nhàng chui vào trong cơ thể hần, sau đó bị rong ruổi tại hần kinh mạch huyết vị bên trong linh khí hấp thu.

Một hạt giống, phảng phất đang lặng lẽ nảy mầm, muốn lớn lên.

"Cổ chi muốn sáng, Minh Đức ở dưới người, trước chữa kỳ Quốc; muốn chữa kỳ Quốc người, trước tề kỳ gia; muốn tề kỳ gia người, trước sửa người; muốn sửa người người, trước chính kỳ tâm; muốn chính kỳ tâm người, trước thành kỳ ý; muốn thành kỳ ý người, trước trí kỳ tri, đến mức biết ở truy nguyên..."

Độc được đoạn này, Bình An thanh âm một chút trầm bổng, như ngọc thạch đánh nhau, vang vọng mà có lực; trong lòng của hắn, tâm tình dâng trào ngẩng cao, huyết dịch phảng phất đều ở trong người sôi sùng sục.

Một cỗ hào hùng như vậy tráng chí, từ hắn lồng ngực, nghiêng tiết ra, lại từ trong miệng hắn phun ra: "Vật cách rồi sau đó biết tới, biết tới rồi sau đó ý thành, ý thành rồi sau đó chính tâm, tâm chính mà hậu thân sửa, thân tu rồi sau đó gia tề, gia tề rồi sau đó Quốc trị, trị quốc... Bình hạ!"

Trong nháy mắt, không biết là ảo giác, hay là chân thực tồn tại, Bình An trực giác trong đầu Kim Hồ Lô run lấy bầy, kim quang bắn ra bốn phía, giống như một vòng thần dương treo cao trong biển ý thức của hắn.

Mà hắn, nhưng trong lòng thì hoàn toàn tĩnh lặng, phi thường yên tĩnh, vô dục vô cầu, không có một gợn sóng.

Chính là loại này không muốn cảnh giới, một loại kêu Địa Huyền lý đồ vật, bỗng nhiên rõ ràng rơi vào đầu óc hắn.

"Truy nguyên, đến mức biết, thành ý, chính tâm, tu thân, tề gia, trị quốc, bình hạ." Bình An bỗng nhiên lớn tiếng nói, tâm thần sung sướng dầm dề, hắn cảm giác mình mở ra một tòa bảo tàng, trong đầu Kim Hồ Lô phảng phất với hắn có một loại vi diệu liên lạc, trong nháy mắt để cho hắn hiểu được, nói là có cảnh giới, đi học, cũng có cảnh giới, làm người, giống vậy có cảnh giới.

Hắn muốn lái trong đầu Kim Hồ Lô, như thế yêu cầu cảnh giới.

Nếu như trong cơ thể đạo kia linh khí là lực, như vậy hiện tại, Bình An chạm tới cảnh giới, "Truy nguyên" cảnh giới, là có thể lái chính mình lực lượng cảnh giới.

"Ta muốn trị quốc, ta muốn đi bình hạ."

Cái loại này giống như tân sinh cảm giác, để cho Bình An tràn đầy tráng chí lãng vãng như vậy hào khí.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Ta cha ruột

"Thật là tê, đọc một chút lại quên thời gian, đại bá hắn câu cá trở lại đi!" Bình An tâm lý về này tráng chí lãng vãng sức mạnh vừa qua, thật giống như say rượu tỉnh rượu người, lập tức cảm thấy nhức đầu.

Bình Trung Hoa tính khí chính an gia gia, như thế không được, thời điểm Bình An tỉnh ngịch không ít bị hắn đánh, huống chi lần này là động đến hắn coi là ưa thích trong lòng Tàng Thư.

"Được trước ở trước hắn về nhà."

Chỉ cần đem sách trước còn lên, đại bá còn có thể mượn thu nợ nần hay sao?

Cái này ở phương diện, Bình An rất có kinh nghiệm chiến đấu, mười tuổi sau đó hắn đã có thể với người nhà đánh Thái Cực chơi xấu, lại chỉ cần gia gia không chủ động chuyện này, dựa theo đại bá tự cho mình thanh cao tính tình, tám phần mười sẽ không là mấy cuốn sách sự tình đi kinh động lão gia tử.

Nếu là đại bá trước một bước về nhà, Bình An cũng không sợ, chỉ cần đây nãy nãy trong phòng khoan một cái, mượn Bình Trung Hoa mấy cái mật, dám ở lão thái thái mắng hắn, thật là đơn thuần muốn ăn đòn.

"Đừng, cứ làm như vậy." Có kinh nghiệm phong phú cùng huy hoàng lịch sử chiến đấu Bình An, một chút không lo lắng cho mình biết rơi vào một cái kết quả bị thảm, duy nhất để cho hắn kiêng kỵ đại khái chỉ có Bình Trung Tĩnh.

Này cha gần đoạn thời gian bắt hắn đuổi sam không có bắt, nhưng là ghen một bụng khó chịu, cơ hồ đã đạt tới nội thương nghiêm trọng trình độ, chuyện này nếu rơi vào tay Bình Trung Tĩnh biết, phòng chừng đánh một trận là chạy không, chính mình hoàn thành hắn chữa thương thuốc hay.

"Về nhà trước thăm dò rõ ràng tình huống."

Bình An ló rỉ, không có tiếp tục đây đại bá nhà đi, thẳng đi vào trong nhà.

Hắn vừa vào cửa, lập tức bị cảnh tượng trước mắt cho kinh ngạc đến ngây người, phòng khách thêm phòng bếp lại thêm chất đồng đồ lặt vặt trong căn

phòng một mảnh hỗn độn, nôi, chén, chậu, đĩa tán lác đầy đất, giấy da, quần áo, giày ngổn ngang mất trật tự không chịu nổi.

Hắn bọc sách há to mồm vinh quang núp ở góc tường, tám phần mười là bỏ. Hắn quyển sách, quyển bài tập, tròn con rùa, thước phảng phất bị người ngược trăm ngàn lần, cực kỳ vô tội lại lộn xộn bừa bãi mà chất ở một chỗ.

Bình Trung Tĩnh ngồi ở bừa bãi một mảnh trên ghế, yên lặng hút thuốc, biểu tình rất thống khổ, cũng cực kỳ tịch mịch, phảng phất được cái gì cố gắng hết sức đã kích nghiêm trọng, cực kỳ sạch sẽ gọn gàng mà tiếp nhận thất bại giáo huấn như thế.

Bình An tà ác tính toán có phải hay không Bình Trung Tĩnh nội thương rồi cuộc phát tác, đưa đến thần trí tan vỡ, dứt khoát tự giận mình tự mình phế bỏ.

"Không đúng, ta xong đời, là đại bá sao nhà ta?" Bình An theo bản năng suy đoán, chợt lại cảm thấy không đúng, Bình Trung Hoa nếu là dám sao nhà hắn, Bình Trung Tĩnh hoặc là không dám phản kích, mẹ sau khi trở lại còn không tìm hắn liệu mạng.

Loại này bất kể hết thấy hậu quả cùng bất cứ giá nào hành vi ngu xuẩn, tuyệt không phải Bình Trung Hoa có thể làm được tới chuyện thất đức, như vậy duy nhất khả năng chỉ có một.

"Ba, nhà ta bị kẻ gian?" Bình An tâm cẩn thận hỏi, thầm khen chính mình thật thông minh, không có đem mẫu thân cho mình hơn ba mươi Nguyên tiền xài vật giấu ở nhà, mà là giấu ở nải nải trong phòng, nếu không mình phỏng chừng giống như Bình Trung Tĩnh buồn bực.

"Không phải là, ta ở tìm cái gì." Bình Trung Tĩnh nhẹ nhàng trả lời, tiếp tục hút thuốc, bộ dáng cực kỳ trứng đau.

"Tìm cái gì?"

Bình An nhìn một đoàn loạn ma tựa như nhà, cả người dờ dẫm, không có hiểu rõ Bình Trung Tĩnh ngựa chạy hành vi cùng tư tưởng, xem ra quả nhiên bị thương không nhẹ a.

"Người chạy đi nơi đó đã, ngay gần một cái đều không thấy đến người." Bình Trung Tĩnh thôn vãn thổ vụ nói, trong đôi mắt tất cả đều là tia máu.

Bình An theo thói quen đề phòng nói: "Ta ôn tập sách!" Còn dương dương tự đắc ôm sách tạ.

Nghe được cái này không sợ hãi nào để tấn công mượn cớ, cùng với Bình An một bộ "Phòng hòa phòng trộm đường già con trai" tâm cẩn thận bộ dáng, Bình Trung Tĩnh lại vừa là một trận tình tâm khó chịu.

Lại liên tưởng đoạn thời gian này với con trai âm thầm tỷ đấu, thua thiệt thường thường là hắn, Bình Trung Tĩnh đều có chút hoài nghi mình này mười hai năm ngồi tù có phải hay không đem đầu cho ngồi hư mất, thậm chí ngay cả chính mình mười hai tuổi con trai đều không đấu lại, thật là nhân sinh một đại thất bại a.

Duy nhất vui mừng đại khái chính là mình lão bà không thay đổi, ngon giống vậy dễ, ngon giống vậy lừa gạt, mỗi lần đòi tiền, cũng có thể bắt được mười khối 20, nhưng là điểm này không đủ hắn tiêu xài a.

Một lượng gói thuốc lá, đi bốn nguyên tiền, xoa mặt chược mười lần đánh cuộc chín lần thua, chưa bao giờ thắng, nộp học phí tựa như mỗi năm sáu nguyên tiền, buổi tối thỉnh thoảng uống ly rượu, chừng mấy nguyên không có tiền, hơn nữa gần đoạn thời gian ra vào đánh cuộc, cuộc sống này thật không có cách qua.

Nhưng là nhà mình kia vợ rút cuộc đem tiền giấu đâu đó trong đây?

Bình Trung Tĩnh hút thuốc, tâm lý cực kỳ buồn rầu, miêu thấy Bình An chuẩn bị lui ra khỏi phòng, hắn trong lòng hơi động, nhanh chóng đứng dậy, thoáng cái chặn cửa, lộ ra một xán lạn mỉm cười: "Bình An, người theo ta biết điều, mẹ người làm ăn thật đơn độc kiểm một chút như vậy tiền sao? Chỉ cần người thành thật trả lời, ta bảo đảm sau này sẽ không tìm làm phiền người."

Xong, Bình Trung Tĩnh thật nhanh móc ra hai nguyên tiền, nhét mạnh vào Bình An trong tay.

Đây là hối lộ ta sao?

Bình An lần nữa ngần ngại, người thật không ngốc, dùng cùng không phải độ nhanh, đem hai nguyên tiền bỏ vào trong túi quần, còn lộ ra một cái thụ sủng nhược kinh biểu tình, một bộ móc tìm móc phổi mà nói: "Ba, ta cho người biết, cũng không thể để cho mẫu thân biết, biết bị đòn."

"Người yên tâm, ta sẽ cho người bảo mật." Bình Trung Tĩnh nụ cười chân thành, tựa hồ sợ con trai không đúng lời nói, gia tăng tiền đặt cược: "Con trai, chỉ cần người theo ta nói thật, ta lấy đến tiền, thiếu không người tốt nơi."

Bình An cặp mắt sáng lên: "Thật."

"Lão Từ lúc nào lừa gạt người." Bình Trung Tĩnh như thế mặt không đỏ hơi thở không gấp, diễn kỹ lại kém Bình An cái loại này lộ hóa thuần thành thành thạo.

"Cha, mẹ mỗi... Quả thật chỉ có thể kiếm nhiều tiền như vậy." Tựa hồ sợ hãi Bình Trung Tĩnh hối hận tìm hắn phải về kia hai Nguyên tiền, Bình An nghiêm túc nói ra trứng, còn với hắn coi là một món nợ.

"Ba, người nghĩ a, một cân thịt kiểm năm phần, năm mươi kg mới năm khối, đừng xem mẫu thân mỗi lần hơn mấy trăm ngàn cân cầm, thật ra thì kiểm đều là tiền khổ cực, trong lúc này còn có co lại, thiếu cân thiếu hai cùng ép giá, lợi nhuận đều bị quán ăn cùng thịt thành phố phiến kiểm đi, không tin sáng chính người với mẫu thân đi huyện thành đưa thịt."

Bình An nhìn Bình Trung Tĩnh gương mặt bắp thịt từng trận kịch liệt co quắp, phảng phất ăn một con ruồi như thế, tâm lý đặc ý, cũng không tin hẳn cái này hết ăn lại nằm cha, sáng có thể rạng sáng năm giờ thức dậy, làm công nhân bốc vác tựa như với mẹ đi huyện thành làm ăn.

Quả nhiên, Bình Trung Tĩnh cũng cảm thấy chính mình lên không giường, chuyên chờ thịt heo quá mệt mỏi, vẫn bị trong ổ thoải mái.

Còn tự cho là thông minh cho là, nếu như thịt heo làm ăn tốt như vậy làm, sao có thể luân chính hẳn một không có văn hóa dễ dụ dễ gạt con dâu làm, người khác đã sớm cướp làm.

Bình Trung Tĩnh lại nơi nào sẽ biết, tại hẳn ngồi tù này mười hai năm trong, vì cuộc sống, là nuôi lớn Bình An, chính mình vợ ăn bao nhiêu khổ, được bao nhiêu mệt mỏi, mà những cuộc sống này trui luyện, đủ có thể khiến bất cứ người nào lớn lên, cũng một mình gánh vác một phương.

Hắn cũng không biết, nếu như không có Bình An di Hai loại thức ăn này trên chợ lão lái buôn hỗ trợ, một cái chưa quen thuộc thị trường người nếu như nắm thịt heo đi bán, nhất định chính là thịt phiến cùng quán ăn các lão bản dê béo.

Cho nên hẳn càng không biết, ở nơi này trong vòng hơn một tháng, ở di Hai công công dưới sự hỗ trợ, mẹ thịt heo đã đưa vào Huyện sở chiêu đãi, huyện võ trang bộ, huyện chính phủ những thứ này cơ quan chính phủ, lợi nhuận cũng một cân lật một lượng mao.

"Vậy người có biết hay không, mẹ người đem tiền giấu địa phương nào?" Bình Trung Tĩnh không hết lòng gian hỏi.

Bình An một chút bùng tình đại ngộ, nguyên lai Bình Trung Tĩnh không có phát điên, là đang ở tìm mẫu thân tiền a.

"Chỉ cần người nói cho ta biết giấu tiền địa phương nào, ta tìm tới lập tức cho người mười khối, không, năm mươi, một trăm khối trúng hay không?"

Bình An khiếp sợ, trợn mắt hốc mồm nhìn Bình Trung Tĩnh.

"ta chín người một? Chúng ta hai tám phần sổ sách như thế nào?"

Bình An há to mồm, trợn to hai mắt, phảng phất thấy cái gì không thể tin sự tình.

Bình Trung Tĩnh khề cần rằng, nghiêm giọng nói: "chia 3 - 7? Ba chúng ta bầy ra như thế nào đây? Người đến lúc đó lời nói a, chẳng lẽ... Người nghĩ 5-5 chia đều chứ?"

Đến đến, Bình Trung Tĩnh người đều phải hồng mắt, bởi vì Bình An biểu tình lần nữa hoàn toàn không trề đỡ đỡ.

Nhất là Bình An ánh mắt nhìn một cái Bình Trung Tĩnh, lại nhìn một chút một mảnh hỗn độn nhà, bộ dáng kia người rất ngu si biểu tình, để cho Bình Trung Tĩnh câu kia "Người sáu ta bốn" lời nói thô sấp nghen trở về, tốt nội thương a tốt nội thương, không thể làm gì khác hơn là ngồi xuống ghé tiếp tục rút ra bọc bội khối, chỉ cảm thấy nhân sinh tốt thất bại a tốt thất bại, tại sao liền không đầu lại nhà mình con trai đây?

Bình An, giải thoát, chuồn người, mới sẽ không thu dọn nhà, chỉ cảm thấy Bình Trung Tĩnh chỉ số thông minh hạ xuống quá nhanh, cũng không suy nghĩ một chút ta là với mẫu thân thân, hay lại là với người thân? Lời nói không trải qua suy nghĩ, thật coi ta ngu xuẩn a, tiền tìm tới người biết phân ta một mao tiền? Đã cho ta ba tuổi đứa bé à? Còn chia 3 - 7, không tật xấu, bất kể, trước tiên đem đại bá sách còn mới là đạo lý cứng rắn.

Vừa ra khỏi cửa, vận khí không tốt liền miêu thấy xách bao trùm cá về nhà Bình Trung Hoa.

Bình An không có hoảng loạn, người cố gắng hết sức trấn tĩnh, đảo tròn mắt một vòng, lúc này chui vào nải nải trong phòng, lớn tiếng nói: "Gia gia! Gia gia! Có ở nhà không?"

Lão gia từ ngồi trong phòng thôn vân thổ vự: "Chuyện gì?"

"Gia gia, người để cho ta với đại bá muốn sách, ta lấy cho người tới." Bình An trực tiếp bỏ lại sách, dứt khoát lách người.

"Lão Từ thật giống như không có gọi người đi cầm sách, trở lại cho ta đem lời rõ ràng lại đi." Lão gia từ lần nữa đầu óc mơ hồ, lớn tiếng nói, khối đều không rút ra.

Bình An người tránh được nhanh hơn.

"Người một cái Lão Bất Tử, Bình An cầm sách cho người nhìn, đó là biểu người, người hung cái gì hung? Rút ra! Rút ra! Rút ra! Người hút thuốc hồ đồ chứ?"

Nghe được nải nải tiếng mắng, Bình An "Ồ cũng" một tiếng, oan ức rốt cuộc ném ra, coi như đại bá sau chuyện này mình bạch trong này có huyền cơ, cũng chỉ có thể bị thua lỗ, đáng thương Đại bá mẫu phải bị oán chôn.

"Thật là tê, ta thế nào thông minh như vậy?"

Bình An tự yêu mình say mê một trận, sau đó chạy tới anh họ nhà cộ đĩa VC nhìn, cho đến cảm giác Bình Trung Tĩnh không sai biệt lắm đã đem trong nhà thu thập xong, mới thí diện thí diện trở về.

Trong nhà quả nhiên bị lần nữa quét dọn một lần, đã không có bị tịch thu nhà vết tích, Bình An lúc vào cửa, Bình Trung Tĩnh đang ở đem xào kỹ thức ăn bỏ vào trong nồi com điện, bảo đảm một nhọc một Viên Nghi sau khi về nhà có cửa nóng hôi thức ăn ăn.

Một điểm này Bình Trung Tĩnh hay lại là đáng giá khen, ít nhất không có lang tâm cầu phế đến phát diện.

Hai cha con một vừa chờ Viên Nghi về nhà, một bên ngẫm hiểu lẫn nhau đều không nhắc mới vừa rồi chuyện, Bình An tự giác xuất ra bài tập làm, Bình Trung Tĩnh cầm đầu hút thuốc, một nhánh tiếp lấy một nhánh, tâm sự rất nặng.

Bình An bèn nhảy nhận ra được Bình Trung Tĩnh nay một loạt phản ứng dị thường, tịch thu tài sản tựa như lật đồ vật không, lại lên trộm mẹ tiền tặc tâm, cô xưa nhất cực kỳ là chỉ số thông minh thấp kém muốn với hân chia đều mẹ tiền?

"Sẽ không ở bên ngoài xông đại họa chuyện chứ ?" Bình An âm thầm suy nghĩ, mà đáp ứng rất nhanh công bố.

Cơ hồ là ở Viên Nghi chân trước vào trong nhà, chân sau đã có người đi lên điểm tựa hồ vào cửa, là một cái hơn ba mươi tuổi nam tử, mặc đồ Tây, tay cầm Đại Ca Đại, rất có trong phim ảnh cái loại này anh khí tiêu sái, ngọc thụ lâm phong khí chất, bất quá, là nhân vật phản diện nhân vật tàn bạo nội tàng khí chất.

Nhất là phía sau hân còn đi theo 4 5 cái khoẻ mạnh nam tử, liền càng tăng thêm hân mấy phần không là phạm nhân khí khái, hân lộ ra một cái cực kỳ xán lạn mỉm cười, vào nhà liền nói: "Trung Tĩnh chú ở nhà a, ta có thể tìm người một, ừ, Viên Di cũng ở đây a, vậy thì thật là tốt, chuyện này ta liền tỏ rõ mặt, tránh cho thương mọi người mấy đời ân huệ phần."

Bình An nhìn cái này lộ ra một cái nanh trắng âu phục nam, tâm lý liền cảm thấy không lành...

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Trong núi chó sói

Ở Bình An tâm lý, cái thế giới này trừ thân nhân, còn có nam nhân với nữ nhân, lão nhân với trẻ sơ sinh, cuối cùng mới là người tốt cùng người xấu.

Trước mắt Triệu Hiểu Quân, không thể nghi ngờ chính là một cái thập ác bất xá, tội đáng chết vạn lần Đại Ác Nhân.

Bình An nghe có tới đa liên quan tới hân sự tích, chính là tám mươi đầu năm Triệu Hiểu Quân quần quít một đám người, ở Lương Quảng chỗ giáp giới mắc phải các loại tội ác tày trời loang lỗ làm ác.

Từ mới bắt đầu trộm cắp, đến mặt mặt lòng đen tới đồ lại chặn qua đây xe cộ, liên quan giết người cướp của táng tận lương tâm mua bán.

Trong lúc này cướp bao nhiêu xe, hại bao nhiêu cô nương, giết bao nhiêu người, phỏng chừng Triệu Hiểu Quân mình cũng không nhớ ra được.

Điện hình nhất một cái ví dụ, chính là một cái mới bắt đầu với hân lẫn lộn Trì Từ Bình chính miệng miêu tả.

"Quân ca vừa lên xe, trực tiếp một phát súng ngã xuống lái xe tài xế, não tương cùng máu tươi lập tức rung động chuyển xe trong hơn hai mươi người."

Còn lại dĩ nhiên là cướp bóc trải qua, chẳng qua là thời gian quá lâu, Bình An không nhớ ra được tường chi tiết trải qua, chỉ nhớ rõ một lần kia, Triệu Hiểu Quân liền vọt hơn mấy ngàn khối.

Đại khái là vót đủ tiền, cũng sợ hãi càng ngày càng nghiêm xã hội bầu không khí, ở mau vào vào thập niên chín mươi sau đó, Triệu Hiểu Quân thu tay lại không làm, hồi hương kinh doanh một ít màu xám làm ăn, ở trấn trên cùng huyện thành đều có đề khí, quang sông bạc liền khai biến cả huyện thành, cùng với đại hương trấn lớn.

Bình An trí nhớ khác sâu nhất, đương kim Triệu Hiểu Quân cho vay lãi suất cao bức tử trấn trên phương đầy mới một nhà, lấy hai mươi đồng tiền tiền vốn, gần hai tuần lễ thời gian, liền lợi cồn lợi tăng tới ba trăm nguyên tiền.

Phương Hậu mới một cái kẻ tồi thêm người lười, vậy có một khoản tiền lớn như vậy còn, mấy lần thúc giục sổ sách không có kết quả sau đó, Triệu Hiểu Quân mang theo một bang chân chó đến cửa, hai lời trước không muốn Phương Hậu mới một chân, sau đó quý tử vào thôn đòi hết Phương Hậu mới nhà

đáng tiền đồ vật, hay không còn liên quan một món chuyện thất đức, Phương Hậu mới lão bà ngay đem đó trong liễn lên treo, một xác hai mệnh.

Cách, trần trên người đang tắm rửa bước trong sông mò vớt ra Phương Hậu mới thi thể, ngã xuống sông tự sát, chết không nhắm mắt.

Cho nên, cái này nhìn rất rục rở chính trị người, nhưng là một cái lòng đen tối tay độc hung ác đồ, để cho trần trên rất nhiều người vừa nhấc tới, không tự chủ được cảm thấy lòng nguyền rủa.

Không biết có phải là ảo giác hay không, làm Triệu Hiểu Quân đi vào nhà hắc trong nháy mắt, Bình An bèn nhảy bắt Triệu Hiểu Quân trên người, có một cỗ làm hắc cổ gắng hết sức không thích khí tức.

"Là sát khí."

Bình An trong đầu toát ra một cái từ, lập tức cảm thấy trong cơ thể đạo kia càng ngày càng tinh thuần linh khí, tại chính mình kinh mạch huyết vị đang lúc nhảy lên.

"Là Hiểu quân a, ngươi mời ngồi, ta đây liễn cho các ngươi pha trà."

Thụ ấn tượng, tên người, dù là không học thức Viên Nghi, cũng biết Triệu Hiểu Quân tiếng xấu bên ngoài, không khỏi lòng cảnh giác đứng lên, lặng lẽ đứng ở mi bình an trước.

"Viên Di, trà sẽ không uống, ngươi cũng đừng hiểu lầm, ta hiện tới lại không thấy ác ý, cũng không có gây rối ý đồ, thuận túy tìm Trung Tinh chú có chút việc, sự tình làm xong ta liền đi." Triệu Hiểu Quân mình cũng biết rõ mình cái gì danh tiếng, cũng không biến chuyển góc quanh, dứt khoát, thậm chí phát tay một cái, để cho sau lưng mấy cái khoẻ mạnh nam tử đi ngoài nhà, chỉ để lại đệ đệ của hắc Triệu Hiểu Bình ở bên người.

"Nguyên lai là tìm trung giềng a, có chuyện gì ngươi thẳng, mọi người vài chục năm hương thân hương lý, đều không phải là người ngoài." Viên Nghi không ngu ngốc, chỉ cảm thấy sự tình không có đơn giản như vậy, trước bộ quan hệ tốt lại.

Triệu Hiểu Quân mỉm cười gật đầu nói: "Chính là vài chục năm mấy bối nhân quan hệ, chuyện này ta còn thực sự ngượng ngùng mở miệng, hay là mời Trung Tinh chú chính mình."

Bình Trung Tinh ở Triệu Hiểu Quân sau khi vào nhà, sắc mặt thì không đúng, nghe lời này một cái, ánh mắt của hắc đóa đóa thêm thêm, không dám nhìn thẳng Triệu Hiểu Quân, thậm chí trong miệng cái gì đó? Liền là không dám mở miệng.

Bình An cùng Viên Nghi nhìn hắc con chim này dạng, tâm lý rắc rối một chút, biết chuyện xấu, Triệu Hiểu Quân là vô sự không đến nhà, tám phần mười nhà mình có phiền toái.

Quả nhiên, Triệu Hiểu Quân khách khí lễ độ cân nhắc, phía sau hắc mặt đầy hung dữ Triệu Hiểu Bình, nhất định không phải là hòa sự lão: "Trung Tinh chú, là đàn ông lời nói a, cũng không phải là giết người phóng hỏa chuyện lớn, mấy trăm ngàn thanh khối sự tình, ngươi liền kính sợ, bức bối được thật không có loại, ngươi bài bạc lúc uy phong đi đâu."

Bình An bưng tỉnh đại ngộ, rốt cuộc biết đã biết cha, nay chỉ số thông minh hạ xuống nguyên nhân, là thiếu Đại Ác Nhân tiền đánh bạc không có tiền trả, chó cùng đường quay lại cắn muốn trộm tiền trả nợ, khó trách có thể ra "Ta bốn người sáu" khốn kiếp lời nói.

Viên Nghi cũng bị khiếp sợ, nàng trong lòng mặc dù biết rõ mình lão công là một hồn trướng, ăn, uống, đánh cược, rút ra không có có một dạng không đến, lại vụn vụn không nghĩ tới Bình Trung Tinh lại dám vào Triệu Hiểu Quân sòng bạc, còn thiếu hắc một khoản tiền.

Nàng một chút liễn ngồi liệt ở trên cái băng, mắt hết hồn vía, tâm lý toàn bộ hoảng loạn.

"Mẹ!" Bình An lập tức đỡ nàng, cho nàng thuận lưng hết giận.

"Hiệu quân, không phải là thiếu ngươi một chút tiền mà, không cần phải chạy tới nhà ta gây chuyện chứ?" Bình Trung Tinh nhìn tránh không thoát, phồng đồ mặt nói: "Gia hạn thêm mấy, vừa có tiền, ta lập tức trả lại ngươi."

"Trung Tinh chú, lời này của ngươi thì không đúng, ta giống như là tới gây chuyện người sao?" Triệu Hiểu Quân nụ cười như cũ, tiếp tục:

"Lại, ta không thể không cho thúc mặt mũi ngươi, nửa tháng trước, ngươi gia hạn hai, bên trong, ta chờ ngươi một tuần lễ, bấy trước, ngươi lại thư thả mấy, nề tình thời điểm giao tình, không thành vấn đề, nhưng bây giờ ngươi muốn gia hạn thêm, chính là ở bất chúng ta cảm tình đang đùa ngươi."

Bình Trung Tinh không lên tiếng, ném chuột sợ vỡ bình như vậy ngồi yên ở trên ghế, sợ đầu sợ đuôi vò đầu bứt tai, liền là không dám nhìn Triệu Hiểu Quân.

"Trung Tinh chú, thiếu nợ thì trả tiền, trải qua mà nghĩa sự tình, ngươi như vậy một đến hai, hai đến ba ăn vạ, là bất chúng ta giao tình không xem ra gì, còn chưa đem ta Triệu Hiểu Quân coi ra gì?"

Triệu Hiểu Quân thấy Bình Trung Tinh không lên tiếng, rốt cuộc lộ ra phong mang, bại lộ chó sói bản tính: "Nói thật, chút tiền này ta thật không có để trong mắt, có thể tiền ít hơn nữa, cũng là ta cùng các anh em dùng máu dùng mạng hợp lại tới tiền, ta có thể không muốn, nhưng huynh đệ của ta liền sẽ không như thế lời khen."

"Àm! Âm! Âm!"

Tựa hồ muốn chứng minh hẳn lời nói không có phí công, cửa mấy cái khoẻ mạnh nam tử, trực tiếp động thủ đập bình đặt ở cửa cái ghế, lại lật một ít nông cụ, phảng phất chỉ cần Triệu Hiểu Quân ra lệnh một tiếng, bọn họ liền dấn vào phòng tịch thu tài sản đánh đập người và đồ vật.

Bình An cũng từ trên người bọn họ tẩn mạt ra khí tức cảm nhận được, nhất là Triệu Hiểu Quân, giữa chân mày sát khí giật giật, hiển nhiên hóa.

"Trung Tinh chú, lễ phép ta cũng đến, ta không bày tỏ một chút, ngươi thì sẽ không coi ta là chuyện?" Triệu Hiểu Quân trên mặt mỉm cười, biến thành cười lạnh: "Tóm lại, nay tiền này, ta là nhất định phải bắt vào tay, một câu nói, còn? Còn chưa còn?"

"U, đây là muốn sao ta Bình gia nhà sao?"

Ở Bình Trung Tinh sợ hết hồn hết vía, Viên Nghi mất hết hồn vía, Bình An tim đập rộn lên, không biết nên như thế nào đối mặt tràng diện này lúc, lão thái thái đến, một đại gia đình người đều tới.

Động tĩnh lớn như vậy, lại vừa là đập đồ vật lại vừa là lời độc ác, vậy có thể không kinh động các nàng.

Bình An nãy nãy không nhìn thẳng cửa mấy cái căn loạn chó má, trầm mặt đi tới Triệu Hiểu Quân trước mặt, nhìn thẳng hẳn thờ dài nói: "Xem ra năm đó ta lòng tốt, đến thành trợ trụ vì ngược! Xem ra có vài người a, sinh nhất định chính là vong ân phụ nghĩa đồ vật, không nên giúp, giúp là biết gặp báo ứng."

Chuyển loạn mặt giác ngay mặt mắng chửi người, tàn bạo như Triệu Hiểu Quân lại không dám tức giận, ngược lại thả cúi người cười nói: "Cô Nãi, người lão năm đó đối với ta Triệu gia được, tâm lý ta đều biết, ta nhớ được mẹ ta trước khi chết còn đọc người khỏe, cũng cực kỳ cảm kích người ân tình, cho nên người lão chỉ cần một câu nói, ta Triệu Hiểu Quân lập tức đi, tiền, cũng một bút xóa bỏ, coi như không có chuyện này, đối ta lại tới cho người nhận sai."

"Đừng, nợ tiền không trả, ta Bình gia không ném nổi người này." Lão thái thái cười lạnh, cũng không để ý Triệu Hiểu Quân là hư tình hay là giả dối, dám ở nàng còn sống nay, bước vào Bình gia cửa này, đánh đập Bình gia đồ vật, liền chứng minh những thứ kia tình a phần, ở Triệu Hiểu Quân trong mắt chính là không đáng giá một đồng chó má, lời nói xinh đẹp nữa đều là mặt ngoài công phu.

Lão thái thái cả đời gió to sóng lớn, đầu thắng địa chủ, đánh thổ phi, sớm liền biết tình nghĩa hai chữ đều là hư, ở lợi ích trước mặt căn bản không có thể một đòn, nàng sạch sẽ gọn gàng mà nói: "Đi, Trung Tinh thiếu người bao nhiêu tiền, Bình gia tuyệt không thiếu người một phần."

Không làm ngoại nhân trước mặt mắng con trai, vẫn là lão thái thái thói quen tốt, dù là có nhiều hơn nữa khí nhiều hơn nữa giận, như thế như thế.

Liền giống bây giờ, Bình An rõ ràng thấy nãy nãy sắc mặt âm trầm, giận đến cả người khẽ run, nên có phong độ vẫn có.

"Cả góc lẫn lẩn, tổng kết một ngàn khối." Nếu da mặt phá, Triệu Hiểu Quân cũng không hàm hồ, ác tâm chuyện làm nhiều, cũng không kém này một hai kiện, nếu không phải kỳ sợ Bình An cô cô Bình Diệp đầu gì là thành phố cấp phó huyện cán bộ, nếu không chuyện này cũng chưa có như vậy hòa khí.

"Không phải là năm trăm mà, thế nào biến thành một ngàn." Bình Trung Tinh rốt cuộc tức giận nói, đại khái này một hồi, hẳn còn không có hiểu rõ Triệu Hiểu Quân là người nào.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Sơ hiển

Quả nhiên, Triệu Hiểu Quân khinh thường cười lạnh: "Trung Tinh chú, nếu là nửa tháng trước người trả tiền lại, đúng là năm trăm khối, bây giờ mà, a, tiền vốn thêm lợi tức, lại cút bên trên lần một vòng, bay lên một phen, ta tìm người muốn một ngàn đồng tiền, thật lòng không có đòi hỏi nhiều, lương tâm giới, không tin người ra đi hỏi một chút, ta Triệu Hiểu Quân lợi tức cao bao nhiêu."

"Dĩ nhiên, người có thể mắng ta lòng đen tối, ta cũng nhận thức thừa, ta Triệu Hiểu Quân làm là được cho vay lãi suất cao làm ăn, không sợ đem tới gặp báo ứng."

Lời này trực tiếp đối bên trên lão thái thái.

"Thiếu nợ thì trả tiền, kinh địa nghĩa, một ngàn khối liền một ngàn khối." Lão thái thái cơ hồ là cắn răng nói: "Nghi, đếm tiền cho hẳn, để cho bọn họ đi."

Lão thái thái là biết Bình An mẹ làm ăn không, trên người tiền mặt không dưới ngàn cân nhắc, có ở đây không thiếu một ngàn này nguyên tiền tình huống hay lại là thừa dịp còn sớm đưa đám hỗn đản kia đi, tránh cho các bạn hàng xóm ba đạo bốn, nhìn Bình gia trò cười.

Về phần thu thập Bình Trung Tĩnh chuyện, thì phải phía sau cánh cửa đóng kín làm.

Một tay giao tiền, một tay giao giấy nợ, thật thanh toán xong.

Triệu Hiểu Quân nắm tiền, mỉm cười như cũ mà nói: "Cô Nãi, cô gia đắc tội, đòi Hiểu Quân lại tới cho các người bồi tội." Sau đó vung tay lên, dẫn một đám tay sai ra ngoài.

Từ đầu tới cuối, Triệu Hiểu Quân không có ới một câu thô tục, không có câu có uy hiếp, mỉm cười còn đang, phong độ không giảm.

Nhưng chính là loại này tiểu, bĩ khí tàng đao, khẩu Phật tâm xà, khí xấu Viên Nghi, hù dọa đảo Bình Trung Tĩnh, ngay cả lão thái thái cũng bị tức toàn thân run run phát run, có hỏa phát tiết không ra.

Nhìn Triệu Hiểu Quân phảng phất là cười nhạo như vậy bóng lưng, không ai bị nổi cuồng vọng kiêu căng, Bình An như thế cảm thấy tức giận, có loại bị người hung hăng tiền một bạt tai sau đó, lại bị người hung hăng cảm giác nhục nhã thấy.

Tại hấn trong trí nhớ, từ không có một người dám ở trong nhà hấn như thế can rờ, đánh đập nhà hấn đồ vật.

Mặc dù những thứ này không đáng giá mấy đồng tiền, có thể đập là Bình gia mặt mũi, tôn nghiêm cửa nhà, những thứ này bình thường hấn không hiểu, bây giờ lại cảm thấy trân quý nếu như tánh mạng đồ vật, lập tức đề cho Bình An cảm thấy tức giận, không cam lòng, oán hận, hấn tâm tình một chút kích động, trong cơ thể đạo gia linh khí phảng phất bị khiêu khích, bạo phát ra

"Đứng lại."

Ngay tại Bình gia đều ngầm thừa nhận bị thua lỗ, đưa mắt nhìn tên ôn thần này ly khai, đột nhiên nghe được Bình An thanh âm, từng cái giật mình không.

"Tổ tông, người cũng không thể cho ta thêm phiền a!" Bình Trung Tĩnh tâm lý run như cầy sấy, ngàn vạn lần chó ra lại chuyện, ra lại chuyện ba còn không đánh chết ta.

Triệu Hiểu Quân cũng là cá kinh, bước ra bước chân, lại rút về, cho là Bình gia muốn đổi ý vạch mặt. Vừa quay người, lại trông thấy Bình An tức giận biểu tình, Triệu Hiểu Quân liền cười: "Thế nào, Bình An đệ có lời?"

"Có."

Bình An ngược đầu, nhìn Triệu Hiểu Quân, nội thể đạo gia linh khí tựa như nước sôi nóng bỏng, ở trong cơ thể hấn lao nhanh, cái loại này huyền nhi hựu huyền cảm giác được bây giờ Bình An trái tim, người khác lại nói như đinh chém sắt:

"Cha ta thiếu người tiền, trả lại người là kinh địa nghĩa, nhưng người người đập hư nhà ta đồ vật, không lỗ tiền đã muốn đi sao?"

"Hoặc là, ở trong lòng người, đập hư một hai kiện người khác đồ vật, như người năm đó một phát súng sập đầu người dễ dàng hơn, cho nên mới tứ vô kỵ đạn sao?"

Này vừa nói, người nhà rồi rít mặt liền biến sắc, dọa sợ không nhẹ.

"Bình An!"

"Bình An, không cần loạn lời nói!"

"Câm miệng cho ta." Triệu Hiểu Quân hét lớn một tiếng, sắc mặt hấn trong nháy mắt âm trầm, nụ cười hoàn toàn không thấy, những thứ này đã bị hấn mang tính lựa chọn mà quên mất rất nhiều năm hắc ám chuyện cũ, bỗng chốc bị Bình An móc ra tới.

Linh hồn hấn trong ngủ say nhiều năm thâm độc cay độc, phảng phất là ma quỷ tỉnh lại, kèm theo nồng nặc sát khí, Triệu Hiểu Quân một chút biến thân trở thành một đầu đói bụng hồi lâu chó sói, có vẻ hơi cuồng táo bất an, hấn nhìn chăm chăm Bình An gần từng chữ: "Người cái gì? Một lần nữa, ta mới vừa rồi không có nghe rõ, người cũng phải cho ta rõ ràng."

Kia mắt thường thấy không được sát khí, tràn ngập cả phòng, khiến cho mọi người trong nháy mắt cảm thấy ý lạnh âm u đánh tới.

Nhất là lão thái thái, năm đó nàng nhưng là ở những thổ phi kia trên người, liền cảm thụ qua loại này rừng mình, nàng đã làm tốt xấu nhất dự định, trong tay nhiều một cái dao bầu.

", cho ta a." Triệu Hiểu Quân ngông cuồng nói, dữ tợn nghiêm mặt, hoàn toàn xé rách hấn đối trá hòa khí sinh mới, nếu như lời nói không phải là Bình An, không phải là bởi vì năm nào ấu, tình tô khát máu bản tính Triệu Hiểu Quân, phỏng chừng đã sớm động thủ làm khó dễ.

Chó sói, chính là chó sói, dù là khoác lại tươi đẹp y phục, đều thay đổi không hấn khát máu bản tính.

Huống chi, Triệu Hiểu Quân trên người, quả thật có một cỗ lăm liệt khí thế, ánh mắt như đao phong một dạng hung hăng roi Binh An trên mặt.

Binh An cái trán thấm xuất mồ hôi, nội tâm có một loại khủng hoảng, hần bản năng muốn lùi bước, nhưng là từ nơi sâu xa hần có loại trực giác, hần giờ khắc này nếu như bởi vì tâm lý sợ hãi, mà chọn chọn trốn tránh, như vậy hần làm mất đi trong đời đồ trọng yếu nhất.

"Ta" Binh An khó khăn từng chữ từng câu mở miệng, trong cơ thể đao kia linh khí tựa như Tinh Hòa Liễu Nguyên như vậy, cho hần vô tận dũng khí: "Ta, đập hư nhà ta một hai kiện đồ vật, như người năm đó chấp súng băng đầu người lộ ra dễ dàng hơn, cho nên người mới từ vô kỵ đạn."

"Àm!"

Lời vừa ra khỏi miệng, Binh An cả người nhất thời như giải thoát, đầu não trong nháy mắt rõ ràng, hần ý nghĩ rõ ràng, kia cảm giác kỳ dị từng cái trào hiện tại hần trong lòng, giống như hần đi học đọc được huyền diệu nơi, Binh An cả người khí chất, như muốn khắc thời gian có biến thay đổi.

Mà biến hóa lớn nhất, chính là trong đầu hần Kim Hồ Lô, không chỉ có bỗng nhiên xuất hiện, lóe lên kim quang rực rỡ, thậm chí Binh An rõ ràng bắt được bên trong hồ lô đao kia vàng óng rền luyến quang hoa, ở giật giật, tàn mất ra phong cách cổ xưa sắc bén cực kỳ phong mang.

Một câu huyền nhi hựu huyền lời nói, tựa như chú ngữ như thế, hiện lên hần bụng dạ.

Chỉ cần gặp phải công kích đáng sợ, trong hồ lô kia dần dần nhảy lên quang hoa, biết trong nháy mắt nhảy ra, có thể chém sơn, Trảm Thần, Diệt Tiên

Chính là chỗ này loại phá hết vạn vật, thế gian hết thảy đều có thể chém cảm giác, giao phó cho Binh An vô tận dũng khí, trong thân thể của hần bộc phát ra ngay cả chính hần cũng không biết lực lượng đáng sợ, hần bỗng nhiên ngừng đầu, đón Triệu Hiểu Quân ánh mắt nhìn, lại không chờ tới như đã đoán trước sâu vũ gió bão, lại thấy gương mặt sắc trắng bệch mặt mũi.

Mặt đầy là mồ hôi lạnh rỉ ra Triệu Hiểu Quân, dùng một loại không thể tới tin ánh mắt nhìn Binh An, ngay mới vừa rồi, ngay tại hần trong con giận dữ, chuẩn bị động thủ giáo huấn Binh An lúc, một cỗ cực lớn sợ hãi, dần dần xâm chiếm trong lòng hần, để như bồn như vậy giết chết hần lửa giận, phần hận, cùng với thao sát khí.

Giờ phút này, Triệu Hiểu Quân có một loại trực giác, chỉ cần mình động một cái, dù là động một cái, động một đầu ngón tay, hần thì phải chết, lập tức chết yếu tại chỗ.

Mà loại trực giác này, sẽ không lừa hần, bởi vì năm đó chính là dựa vào loại trực giác này, cứu hần rất nhiều lần tánh mạng.

Nhưng là một cái mười hai tuổi thiếu niên, làm sao có thể có loại lực lượng này?

Triệu Hiểu Quân không tin Binh An có loại lực lượng này, có thể kia trực giác sẽ không lừa hần, hần vẫn cảm giác cái chết đến uy hiếp, thậm chí, Triệu Hiểu Quân từ Binh An trong ánh mắt, nhìn cái chết đến.

Hần trong nháy mắt sững sờ tại chỗ, đang sợ hãi cùng từ vong dưới uy hiếp, hần lửa giận trong lòng dần dần biến mất, hần sợ hãi lùi bước, kỳ quái là, làm Triệu Hiểu Quân sợ hãi được không dám đối mặt với Binh An ánh mắt, mang tính lựa chọn tránh lui lúc, bao phủ hần đại kinh khủng như kỳ tích biến mất.

"Binh An Đệ được không tệ, làm hư nhà người đồ vật, là chúng ta làm sai, ta nói xin lỗi với người, ta thường tiền."

Triệu Hiểu Quân sợ hãi, không phải là sợ hãi Binh An người này, mà là vô hình kia bên trong đại sợ hãi, đừng nên xem thường người nghèo yếu hần biết, huống chi hần chính là thiếu niên nghèo mà thật mà liệu, mới có hôm nay rạng rỡ.

Ở việc trải qua trong nháy mắt độ đại kinh khủng, Triệu Hiểu Quân một khắc cũng không muốn sống ở chỗ này, từ hần cầm trong tay một nghìn đồng tiền trong, rút ra hai trăm khối, để lên bàn, dạn dò một bên chân chó một tiếng: "Chúng ta đi."

Lần này, Binh An không có ngăn trở, điểm đến thì ngưng đao lý năm ngoài độc lóp năm lúc, Binh An đã học qua cũng biết, nay có thể tìm về một chút mặt mũi, cũng để cho Triệu Hiểu Quân nhận sai nói kiếm thưởng tiền, đã là khác không nghĩ tới thu hoạch, lại được voi đòi tiền từng bước ép sát, chó cũng dứt giậu, chó sói gấp không chỉ biết cắn người, còn sẽ liều mạng.

Huống chi trong khoảnh khắc đó giao phong, bao hàm quá nhiều, như dũng khí, trí tuệ, không sợ, cùng với thân thể con người lực, không phải là mỗi một người đều có dũng khí, ở chộc giận Triệu Hiểu Quân tình huống, dám với hần không nhường nửa bước đối diện.

Ít nhất, Binh Trung Tinh cũng chưa có dũng khí này, cho nên một đại gia đình người, nhìn Binh An ánh mắt đều do quái cực kỳ.

Đương nhiên, mấu chốt nhất hay lại là Kim Hồ Lô giao phó cho Binh An không sợ dũng khí, nhưng là trong nháy mắt đó giao phong, đã rút đi Binh An toàn bộ thể lực.

Triệu Hiểu Quân vừa rồi đi, Binh An cả người giống như bùn nát như thế, tê liệt trên đất, từng ngum từng ngum thở hổn hển, bất quá hần suy nghĩ lại dừng lại ở Kim Hồ Lô bên trên, nhất là bên trong hồ lô tia sáng kia hoa, tại sao phải cho chính mình một loại có thể phá hủy thế gian vạn vật cảm giác?

Hần không nghĩ ra, cũng không có cơ hội đi suy nghĩ ra, bởi vì Triệu Hiểu Quân mặc dù đi, có thể cuộc phong ba này lại xa xa không có bình tức.

Nay chuyện, đối với khắp cả Binh An nhà đến, không chỉ có mất mặt, còn chộc phải Triệu Hiểu Quân như vậy kẻ tồi, cho nên trong nhà mỗi một người, đối với Binh Trung Tinh tràn đầy một bụng oán khí.

"Đáng thương Trung Tinh đồng chí."

Bình An nhìn Bình Trung Tinh ánh mắt, sung mãn đến thương hại, bất quá hắn càng nhiều ánh mắt, rồi chính hướng Bình gia đại môn đi tới Triệu Hiểu Quân.

"Trung tương bản không phân biệt, nam nhi làm tự cường."

Triệu Hiểu Quân, có lẽ chính là như vậy tự cường không ngừng người, mặc dù tâm quá đen, tay quá độc, nhưng hắn xứng với hai câu này.

"Như vậy chuyện, vĩnh viễn còn lâu mới có thể khiến nó phát sinh nữa."

Bình An trong lòng âm thầm thở, quân hắn khi gió Triệu Hiểu Quân cũng tốt Trần Hiểu Quân cũng được, ai dám rồi đến trong nhà hắn tới nào, liền sẽ không dễ dàng như vậy ly khai.

Bởi vì hắn Bình An, cũng không phải một cái tình nguyện người bình thường, không đúng vậy sẽ không là một hơi thở, đem những thứ kia mắng hắn là tội phạm đang bị cải tạo con trai những tên, dọn dẹp phục phục thiếp thiếp, vừa nhìn thấy hắn liền cúi đầu đi vòng đi bộ.

Bất quá Bình An cảm thấy, ở đi bình thiên hạ trước, hay là trước trông nom việc nhà chỉnh tề mới đúng, Bình Trung Tinh để cho người không yên tâm a!

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Cơ hội

Bình Trung Tinh xong đời, kết quả vô cùng thê thảm.

Nếu như lão thái thái là từ tinh thần đến linh hồn tàn phá Bình Trung Tinh tự ái tự tin, mỗi lần để cho hắn mất mũi mất hết lời nói, như vậy phụng tin tốt xuống ra hiệu từ lão gia tử, chính là trước từ trên thân thể hạ đao con trai, trực tiếp rút được tinh thần hắn tan vỡ, sau đó ở đâu cùng thâm bên trong không chỉ có hấp thụ giáo huấn, còn cho hắn biết hoa tại sao hồng như vậy.

Một câu "Đưa hắn buộc lại", liền chỉ huy đại bá Nhị Bá đem Bình Trung Tinh khống chế, dứt khoát kéo dài tới viện tử viên kia trái hồng xuống trời, lão gia tử căn bản không để ý tới Bình Trung Tinh thức thời tựa như đầu hàng xin tha, trực tiếp cầm cây gậy vào chỗ chết rút ra.

Hơn nữa kinh nghiệm phong phú truyền chọn điểm đau, lại không bị thương xương địa phương rút ra, hạ thủ cũng ác, đủ thấy kỳ lão luyện cùng hòa hảo.

Rút ra một mũi, lão gia tử đốt một tẩu thuốc, uống một ly trà, sau đó tiếp lấy rút ra.

Trong lúc này, Bình Trung Tinh như thế không dễ chịu, chỉ cần lão gia tử một mũi, lão thái thái lập tức ra trận, mở miệng liền mắng.

Mắng rất có nghệ thuật, không mang theo chữ bần không, mỗi lần một câu nói, có thể tức chết người không lỗ mệnh, hơn nữa lão thái thái theo thói quen âm dương quái khí giai điệu, để cho nghe mỗi một người đều có loại phình bụng cười to xung động, mà bị mắng người, chính là đau đến không muốn sống.

Vì vậy Bình Trung Tinh ở loại tinh thần này cùng thể xác song trọng đã kích xuống, trực tiếp băng, nằm ở trên giường ngơ ngác nhìn trần nhà, chút nào không có chút hào quang, nếu không phải trước ngực hắn còn nhất khối nhất phục, Bình An thật hoài nghi hắn cách rắm.

"Ai, đây là khổ như vậy chứ?"

Nhìn tám phần mười không có mấy chậm bất quá tinh thần sức lực đến, phỏng chừng một hai tháng cũng không dám ra ngoài lều lổng Bình Trung Tinh, Bình An cực kỳ không có hiếu tâm ra ngoài. Hắn không có thời gian, cũng không tâm tình để ý tới này cha, sẽ để cho hắn tự sinh tự diệt đi.

"Thật vất vả một tuần lễ, toàn bộ để cho hắn cho hủy."

Bình An buồn bực, theo thói quen hướng đại bá nhà nhìn, miểu thấy Đại bá mẫu đúng lúc ra ngoài, nàng vừa nhìn thấy Bình An mong, trong nháy mắt lui về, trực tiếp "Phanh" một tiếng nhắm lại cửa.

"Ai, xem ra đại bá làm buổi tối cũng đem Đại bá mẫu cho thu thập, sách này phỏng chừng sau này là không mượn được."

Không có một chút giác ngộ Bình An, ngược lại âm thầm trách đại bá keo kiệt, khỉ, keo kiệt, đần độn, không phải là mấy cuốn sách bại hoại mà, lại không cho người lật nát làm bẩn, về phần như vậy vô tình đã kích ta ấu tâm linh à?

Trong lòng oán trách một trận, Bình An cũng chỉ đành cầm lên cái kia lật nát « Đường Thi Tổng Từ » ra ngoài, đi lên đường xe chạy với đường phố lần môn chào hỏi, một đường Tam tử, Tứ ca, Mã thúc, trâu gia gọi xuống, mỗi người nhìn thấy hẳn đều muốn nói lại thôi, bộ dáng thật cực kỳ.

Bình An tâm lý nắm chắc, giả vờ không nhìn thấy, có thể rốt cục vẫn phải không tránh khỏi, gặp một cái chướng ngại vật.

Như đã đoán trước sự tình, Bình An tâm tình rất bình tĩnh, chờ người vừa tới lên tiếng.

Dù sao hôm qua Triệu Hiểu Quân mang theo một đám lớn người, thẳng chạy Bình gia đi, dĩ nhiên là lai giả bất thiện, hơn nữa Bình Trung Tĩnh thống khổ muốn chết thanh âm, thì một cái lớn trán, kia còn không biết Bình gia xảy ra chuyện.

"Bình An, hôm qua Triệu Hiểu Quân dẫn người vào nhà ngươi lúc đó, ta thật là cho các người bóp đem mồ hôi, tên kia chính là trong núi lớn chó sói, không có một vài người tính."

Căn đường đàn bà bị thương thương người bộ dáng, biểu tình dưới sát trên ti vi diễn viên, thật ra thì có một bụng ý nghĩ xấu, Tiền Mã trên không có một người không biết, Dư Nhị Nương không chỉ có tâm xấu, miệng xấu hơn.

Nhà kia có một chút xiu gió thổi có lay sự tình, nàng là có thể cho người thổi ra một cái cửa nát nhà tan tới.

Nhà kia hài tử nếu là ra mắt nói đối với lẫn nhau, nàng là có thể chạy bên kia trong nhà, đem người khác hài tử thành một cái thập ác bất xá, đáng đời bắn chết bại hoại, cô gái thảm hại hơn, danh tiếng đều bị nàng bôi xấu.

Bình An cùng Viên Nghi liền ăn rồi nàng không ít thua thiệt, nếu không có lão thái thái trấn áp nàng, dùng mấy cái ngoan chiêu dạy dỗ nàng người nhà họ Bình không dễ bắt nạt thua, phỏng chừng liền đợi không được Bình Trung Tĩnh về nhà.

Bởi vì Bình An liền thấy tận mắt, một cái quả phụ bị nàng cái miệng kia cho tươi sống hại chết, mà dạng ví dụ còn thật không ít, cũng đừng nhắc những thứ kia bị nàng hủy diệt hôn nhân bất hạnh nam nữ.

Thấy nàng, Bình An giống như thấy một con ruồi, tâm lý cực kỳ chán ghét.

"Bình An, Triệu Hiểu Quân hôm qua dẫn người đi nhà ngươi làm gì? Là ngươi ba thiếu tiền hẳn, vẫn phải là tội hẳn? Ta có thể nghe, hẳn đem người nhà đều đập, còn thọt Trung Tĩnh hai đao? Đúng ba của ngươi không có sao chứ?" Dư Nhị Nương mặt đầy ân cần hỏi, bộ dáng kia nhiều thương hại người a.

"Nhị Nương, ta biết tại sao Tuyết Phong ca không cưới được con dâu." Bình An vẻ mặt thành thật nói, một chút liền thọt đến Dư Nhị Nương muốn chết nơi.

Dư Nhị Nương hăng hái: "Tại sao?"

Bình An rất nghiêm túc rất nghiêm túc nói: "Bởi vì người nhà thất đức, thiếu Dương Đức, thiếu âm đức, thiếu nghĩ lẫn nhau phẩm đức. Người thừa dịp còn sớm tìm Lưu lão đầu nhìn một chút, hẳn ở phương diện này có cực kỳ kinh nghiệm phong phú, không chỉ có thể trị người thất đức, còn có thể đào ra mộ tổ tiên nhà ngươi chữa âm đức, nấy đức một chữa, ta bảo đảm Tuyết Phong liền có thể lấy được lão bà."

Dư Nhị Nương mộng một chút, tính tế một suy nghĩ, nàng giả tạo giả nhân giả nghĩa nụ cười, ngay lập tức sẽ cứng ngắc ở trên mặt, nàng không ngu, Bình An đây là mắng nàng tổ tiên thất đức, nàng càng thiếu đạo đức, thất đức đến sớm muộn bị người đào mộ tổ tiên.

Tìm Lưu lão đầu nhìn? Lưu lão đầu không phải là cho người chết siêu độ ấy ư, mà, đây là muốn trở lão nương chết a, lòng tốt ác khôn kiếp con trai.

Dư Nhị Nương há mồm liền muốn mắng chửi người, ngẩng đầu một cái, nơi nào có Bình An bóng dáng, mà, này con trai chạy thật nhanh.

"Là người phản ứng quá chậm có được hay không." Bình An tựa như có lẽ đã dự liệu được Dư Nhị Nương biểu tình cùng phản ứng, ở nói thầm trong lòng một tiếng, lại tự yêu mình nói: "Ta là không thái quá thông minh? Thế nào chuyện gì đều hiểu."

Tự mình rất tốt đẹp mà lắc đầu một cái, Bình An nhớ tới làm việc, tâm lý cực kỳ không thoải mái, lại cứ vốn lại có vẻ vui sướng.

Vui không phải là Bình Trung Tĩnh kết quả, mà là... Ở hôm qua cùng Triệu Hiểu Quân giao phong sau đó, Bình An phát hiện một cái bí mật, đó chính là hẳn cùng Kim Hồ Lô có một tí vi diệu liên lạc.

Nếu như trước, Kim Hồ Lô chiếm đoạt vàng, phân tặng hẳn nguyên khí, là một loại đồng giả trao đổi, mà đi học, có thể để cho Bình An cảm ngộ Kim Hồ Lô kỳ diệu, tiếp theo mình bạch thế gian đạo lý lớn lời nói, như vậy ở Triệu Hiểu Quân đáng sợ sát khí áp bách dưới, Bình An lấy hẳn quật cường, không phục, dũng khí, nghị lực, không có chút nào phân nửa lùi bước mà chọi cứng xuống Triệu Hiểu Quân lửa giận lúc, hẳn đạt được Kim Hồ Lô ngầm thừa nhận.

Không phải là nhận chủ, mà là một loại vô cùng yếu ớt liên lạc.

Mối liên hệ này, để cho Bình An có loại trực giác, chỉ cần một bước ngoặt, dù là linh quang chợt lóe cơ hội, là hắn có thể minh bạch trong đầu Kim Hồ Lô lai lịch...

"Nhưng này cơ hội là cái gì chứ?"

Bình An ngoẹo đầu nghĩ một lát, không quá rõ, thâm ảo như vậy vấn đề quá phí tinh lực, hay lại là đi học được, không chỉ có thoải mái cảm giác, còn có thể minh bạch thế gian đạo lý lớn. Vì vậy, Bình An vào núi, chọn một cái phong cảnh không tẻ, hữu sơn hữu thủy có hoa nhi cùng chim gọi đất phương, ôm quyển sách liền ra đọc:

"Tốt mưa biết thời tiết, làm xuân là phát sinh.

"Theo gió lên vào dạ, nhuận vật mảnh nhỏ vô sinh.

"..."

"Ừ, chuyện gì xảy ra?" Đọc một chút, Bình An kỳ quái, thoải mái cảm giác không phải là không có, nhưng lại lúc liền lúc đứt, luôn có loại đọc liền thê, thê lại có hiện tượng kỳ quái, không có bình thường sung sướng đầm đìa, làm liền một mạch cảm giác.

"Chẳng lẽ lại xảy ra vấn đề?"

Đổi nhất thiên đọc đọc thử một chút:

"Sông đại giang chảy về đông, lãng đào tần, thiên cổ nhân vật phong lưu. Cổ lũy phía tây, nhân đạo là, Tam Quốc Chu Lang Xích Bích. Đá vụn bắn tung trời, kinh đào phách ngân, cuộn lên ngàn chất tuyết. Giang sơn như tranh vẽ, nhất thời nhiều hào kiệt... Tê đại, có quý, đọc không trôi chảy, này không có đạo lý a!"

Không chỉ có không trôi chảy, Bình An đọc một chút, đơn độc cảm giác mình tâm tình phiền não, khó mà bình tĩnh, luôn cảm thấy giống như có chuyện gì cần phải phát sinh như thế.

"Chẳng lẽ là đi học đọc ngược? Không được, được nghỉ ngơi một chút, nếu không tìm Lý Vĩ chơi đùa một, nếu không đầu thật biết xảy ra vấn đề."

Từ Kim Hồ Lô xuất hiện, Bình An tâm cảnh sau khi biến hóa, đã có hơn một tháng không có tìm nhóm bạn chơi đùa, tâm lý có chút động ý.

Nhưng là vừa nghĩ tới đám kia đông cựa bả môn không phải là chụp thê, ném hăm hại đánh cược tới tập tiền, chính là vào núi móc ổ chim, xuống sông bắt cá tôm, không khỏi xóa bỏ.

"Hay là đi trong núi cảm thụ một chút cỏ cây tinh khí đi." Bình An buồn rầu, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục hướng trong núi sâu đi.

Hắn đã thành thói quen tính mà dưỡng thành mỗi học xong sách, phải đi thâm sơn địa phương u tĩnh, hô hấp cỏ cây khí tức, bởi vì những khí tức này, có thể để cho Bình An trong cơ thể đạo gia linh khí, phát sinh biến hóa vi diệu, nó tựa hồ đang hấp thu những khí tức này, không ngừng tăng cường chính mình.

Mặc dù này mạnh, không cách nào với chiếm đoạt Kim Đậu Tử tới sáng khoái tới rõ ràng, để cho Bình An trong nháy mắt liền cảm nhận được chính mình cường đại.

Nhưng chính là loại này nhuận vật mảnh nhỏ không tiếng động một chút xíu biến hóa, lại nhiều một loại linh hoạt cùng tự nhiên, giống như là... Viên Nghi cho hắn tiền xài vặt, xa còn lâu mới có được Bình An chính mình kiếm được tiền, tốn càng thoải mái càng thống khoái hơn như thế.

"Thật là tê, nay sẽ không thật đụng quý chứ ?" Bình An như bình thường như vậy nhắm mắt lại, lập tức liền bắt được trong rừng rậm cỏ cây khí tức, kết quả không có hút hai cái, tâm tình của hắn càng thêm phiền loạn, luôn cảm thấy có không chuyện tốt muốn phát sinh, tâm cảnh căn bản là không có cách bình tĩnh, hơn nữa loại dự cảm này càng ngày càng mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Bảo bối xoay người

"Sẽ không phải là ta nguyên rủa Dư Nhị Nương chết không được tử tế, liền gặp báo ứng, xấu chúng ta phẩm chứ ?"

Bình An tức giận đến, đơn độc thích ngồi ở trên đỉnh núi buồn rầu.

Đi học không thông suốt, hấp thu cỏ cây tinh khí cũng không thể được, tìm nhóm bạn chơi đùa không có hứng thú, ta đây ngắm phong cảnh chu toàn đi.

Nghĩ đến, Bình An liền làm.

Hắn leo lên một cây đại thụ, ngồi ở trên ngọn cây, hướng dưới núi Tiền Mã trấn càng xa xôi quần sơn dãy núi nhìn, từ từ rộng mở cánh cửa lòng.

Kiểm tỉnh, thuộc về Vân Quý cao nguyên, là Hoa Hạ trên vùng đất nhất nghèo khó rơi ở phía sau tỉnh, chung quanh toàn bộ thành trấn cùng thôn, đều bị quần sơn vờn quanh, nơi này cư dân không ra khỏi cửa, là có thể thấy một mảnh lại một mảnh nhỏ sơn lâm, một tòa lại vừa là một tòa núi lớn, tựa hồ vĩnh viễn qua không có một cuối.

Thành phố, cấp huyện như vậy thành phố cũng còn khá, giống như Tiền Mã trấn loại này xa xôi trấn, là hoàn toàn thuộc về quần sơn con sông trong vòng vây.

Trong trấn có núi, ngoài trấn cũng có núi.

Trong núi có sông, trong nước có cá, nuôi ra người miền núi phiêu hân tính tình.

Sơn cùng thủy tận ra điều dân.

Có thể lương dân làm sao biết điều dân tốt?

Bình An liền cho tới bây giờ không có bởi vì chính mình là một cái trong núi oa mà cảm thấy bất hạnh, ngược lại vì thế đắc chí, thanh sơn lục thủy thật tốt, không chỉ có thể nuôi người, còn có thể cách xa thành phố huyền ảo cùng nhanh tiết tấu bận rộn.

Không có lực đực với nhau, duy sắc bén đồ thị hình chiếu, dĩ nhiên là có thể chậm du chậm du hưởng thụ sinh hoạt, không có so đầu tựa như khoe khoang, tự nhiên thiếu tự mình tàn phá tựa như điên cuồng phấn đấu, là có thể tốt hơn đi suy nghĩ một ít liên quan tới sinh mệnh cùng còn sống ý nghĩa.

Liền giống bây giờ, Bình An nhìn bị ba hòn núi lớn mạch vây quanh quê hương, trong đầu không khỏi nghĩ tới lòng vĩ nhân một câu thi từ:

"Giang sơn như thử đa kiêu, vô số anh hùng tẫn khom lưng."

Mà khi Bình An thấy trấn hai bên trái phải hai ngọn núi lớn, cùng trung tâm trấn tòa kia trường mãn cao lớn cây cối cây cối Đại Sơn lúc, một bức hấn ở trong ti vi nhìn thấy qua, tương tự Bát Quái Đồ án kiện đột nhiên hiện lên Bình An trong đầu.

"Đây là một khối tập Phong Thủy cùng linh khí cùng kiêm Bảo Địa."

Bình An thì có loại nơi đây quý không thể nói cảm giác.

Hơn nữa, Bình An từ mấy ông già trong miệng thường thường nghe được, này ba hòn núi lớn, tựa hồ cũng có bọn họ cổ sự, đều có bọn họ Thủ Hộ Giả.

Để cho nơi đây có thần bí cảm giác khó lường.

Bình An nghĩ một lát, không nghĩ ra, cộng thêm nay lại không có thu hoạch gì, hắn không thể làm gì khác hơn là ôm tâm tình buồn rầu xuống núi về nhà.

Kiểm tỉnh núi, núi thế lên xuống, cái gò đất đông đảo, có cỏ mà, cũng có hơn mười thước đến cao mấy trăm thước vách đá, có dê bò ung dung gặm cỏ, cũng có chim kinh hồng mà qua, lưu lại riu ra riu rít tiếng hát.

Ngay tại Bình An đi ngang qua góc núi một cái bỏ hoang giẫm đạp thạch xường lúc, hắn lại ngoài ý muốn thấy Lý Vĩ bọn họ.

Mấy cái hùng hải tử ở bỏ hoang giẫm đạp thạch xường phía trên một mảnh lâm tử cùng trong bụi cỏ vôi vàng, cầm trong tay côn gỗ, đao cùng thiết phiến, một bên hi hi ha ha ồn ào, một bên ở trong bụi cỏ đào thứ gì?

Như vậy sự tình Bình An làm qua, bọn họ là đang đào nhân sâm đầu, một loại phần gốc cực giống nhân sâm, ăn giòn ngọt vừa thơm thực vật, mấy ông già đều đây là nhân sâm, dinh dưỡng giá trị cao, cùng gà đồng thời hầm tới bổ người.

Năm ngoái lúc này, Bình An cũng không ít đào, lấy về kêu bà nội cho hắn chưng thịt ăn.

"Ông ngây ngô, người mau tới đây nhìn một chút, ta đây cái tổ đầu người như người mới vừa rồi đào cái kia lớn hơn chứ?" Lý Vĩ cầm trong tay cái thành người ngón giữa người lớn tổ đầu, vui sướng vừa cười lại kêu, vui vẻ lại hưng phấn.

"Cho ta xem một chút bao lớn."

"Trước cho ta xem, hắn phải cùng ta như."

Trong rừng, một mảnh cải vãi.

Thấy chính mình nhóm bạn đã điên cuồng, Bình An chơi đùa tâm nổi lên, rải chân liền hướng bọn họ chạy đi, trong miệng hét lớn: "Để cho ta tới nhìn, ta cho các ngươi khi trọng tài."

Nghe được cái này vì lâu đồng bạn thanh âm, nhóm bạn rồi rít quái kiêu: "Bình An, mau tới, trong rừng có thật nhiều thật là nhiều người sinh đầu, vội vàng đào a!"

Lý Vĩ đang đứng ở nhân sinh đỉnh phong thời khắc, muốn ở mi bình an trước khoe khoang hân "Chiến tích", chủ động hướng góc núi xuống Bình An chạy tới.

Dưới sự hưng phấn, hân không thấy rõ dưới chân đường, một ... không ... Tâm chân liền đá vào một cây cọc gỗ bên trên, trực tiếp té chó đánh lộn, sau đó người lập tức giống như cút hồ lô như thế, từ trên sườn đồi lăn xuống, còn phát ra như giết heo hết thảy.

Này đáng thương oa nhi a, nhân sinh đỉnh không phải là tốt như vậy leo, là biết mất té xuống nhân sinh thung lũng khác, không phải là một cây nhân sâm đầu mà, có cái gì tốt nhìn, lần này được, phỏng chừng lần này ngã không nhẹ.

Ngay tại Bình An đều là cảm thấy nhức nhối lúc, lại thấy Lý Vĩ người một cái ba trăm sáu mươi độ xoay tròn, hân một chút liền mức độ chính mình lăn xuống tư thế, sau đó bắt này chớp mắt cơ hội, Lý Vĩ cái móng chọt vừa dùng lực, hai chân linh hoạt bắn ra, sau đó dụng lực đập ở trên sườn dốc trên một tảng đá, lập tức ngừng xuống lăn thân thể.

"Được."

Bình An lớn tiếng quát điếm đáng khen, chiều này "Cá chép nhảy cửa" hân cũng đã biết, là theo trên một ông già học, giống như Bình An lớn như vậy nam hài tử, cơ hồ đều với lão nhân học qua mấy công phu quyền cước.

"Bình An tâm."

Trong rừng đột nhiên vang lên một đồng bạn thanh âm.

Bình An sững sờ, về này dự cảm không tốt, lần nữa hiện lên trong lòng hân. Chợt, hân thấy bị Lý Vĩ đập trúng đá lớn, lại từ trên sườn đồi không ngừng lăn xuống, cuối cùng lại từ bỏ hoang giẫm đạp thạch xương phía trên kia cao hơn hai mươi mét vách đá nặng nề hạ xuống.

Phanh.

Cát bay đá chạy, son thạch hung hăng nện ở phế thạch trong xương một khối cang tảng đá lớn bên trên, lực lượng lớn vô cùng, lập tức để cho một ít cát mịn cây thạch từng động, lăn lăn xuống, thẳng hướng Bình An nhào tới.

"Bình An chạy mau."

Phía trên ương ngay ngô đột nhiên hét lên một tiếng, các đồng bạn khác cũng đi theo kêu gào.

Bọn họ ở chỗ cao thấy kia bị son thạch đập trúng đá lớn, đang lay động mấy cái sau đó, nhưng theo sau sa lưu, lăn xuống, mà Bình An đứng ở phía dưới.

Bình An cũng phát hiện lăn đá lớn, càng lăn càng nhanh, cách hân càng ngày càng gần, như gió lũ lớn lưu như vậy, lấy thể không thể ngăn trở thể nhào tới.

Bình An sắc mặt đại biến, nhìn càng ngày càng gần, ít nhất có nặng ngàn cân đá lớn, mang theo sa lưu hướng hân gào thét lăn tới, hân cảm giác bén nhọn xuất hiện, giống như hôm qua hân đối mặt Triệu Hiểu Quân sát khí như thế, Bình An rõ ràng bắt được đá lớn lăn vết tích, thậm chí đem tốc độ nó thả chậm, thả chậm, lại thả chậm...

Đáng tiếc, Bình An căn bản là không có cách né tránh, bởi vì hân thân thể theo không kịp hân suy nghĩ, không làm được ý nghĩ động một cái, trong nháy mắt né tránh phản ứng, hân không thể không đối mặt cuộn cuộn tới đá lớn...

Ngay vào lúc này.

Ngay tại Bình An trong đầu vo ve phát vang, bị dọa sợ đến không biết làm sao thời điểm.

Kỳ diệu sự tình phát sinh, cái đó hân trong khi chờ đợi cơ hội, bỗng nhiên xuất hiện.

Bình An trong cơ thể Kim Hồ Lô, cũng ở đây sinh từ trong nháy mắt, hiện lên đầu óc hân, lập lòe sáng lên. Đón lấy, một cỗ huyền diệu xung động, khiến cho Bình An theo bản năng kêu lên một câu quen thuộc, xa lạ, phong cách cổ xưa, lại xa xôi thần bí lời nói:

"Mời bảo bối xoay người."

Ông!

Kim Hồ Lô ở Bình An trong đầu rung rung, nó mảnh nhỏ miệng hồ lô trong, bỗng nhiên phun ra một luồng kim quang, chính là Kim Đậu Tử rèn luyện thành quang mang.

Mảnh nhỏ giống như mũi châm như thể ánh sáng, từ Bình An mi tâm bay ra, trên không trung chuyển hai ba chuyển, hóa thành một đạo sắc bén kim quang, phốc một chút rơi tảng đá ngăn cân bên trên, như lưỡi dao sắc bén cắt đứt đầu hũ, đá lớn lúc này từ trung gian phá vỡ, như bị cắt ra đưa hất, hướng nghiêng ngã xuống, cuối cùng từ Bình An thân thể hai bên trái phải lăn xuống đi.

Kim quang trong nháy mắt bay trở về Bình An trong cơ thể.

"Bình An ngươi không việc gì làm?"

"Đá lại nứt ra, từ bên cạnh ngươi lăn xuống, ngươi vận khí thật tốt."

Nhóm bạn rớt rít từ trên núi đi xuống, vây ở Bình An bên người kêu đến, Bình An ngốc tại chỗ, tựa hồ ngốc, sững sờ, ngây ngốc!

Trong đầu hắn, đột nhiên hiện lên hắn xem qua kia bộ « Phong Thần Bảng », nhớ lại Khương Tử Nha một câu nói:

Trảm Tiên Phi Dao, nội tạng với trong hồ lô, dài bảy phân tám năm phần, có lông có cánh, phong mang sở chí, sở hướng phi mỹ.

Thật là « Phong Thần Bảng » bên trong đệ nhất sát khí.

Bình An ở kích động đồng thời, chỉ cảm thấy lạnh cả người mồ hôi bá bá bá chảy xuôi.

Chỉ kém một chút như vậy, chỉ kém một chút như vậy, tại hắn sắp bị tảng đá ngăn cân đập trúng thời điểm, ắn núp ở trong cơ thể hắn Trảm Tiên Phi Dao bỗng nhiên nhảy ra, đem đá lăn chém ra, cứu tính mạng hắn.

Nếu như không có Kim Hồ Lô, không có cô cô cho hắn Kim Đậu Tử để cho Kim Hồ Lô luyện thành Trảm Tiên Phi Dao, nếu như không có hôm qua Triệu Hiểu Quân đối với chèn ép, nay hắn khẳng định rơi vào cái tan xương nát thịt kết quả.

Cảm tạ cô cô, cảm tạ Kim Đậu Tử, cảm tạ lão gia để cho hắn nhặt được Kim Hồ Lô.

Bình An đang cảm tạ toàn bộ có thể cảm tạ đồng thời, trong đầu cũng toát ra như thể ý tưởng, Trảm Tiên Phi Dao có thể đem đá cắt ra, như vậy là không phải là, hôm qua Triệu Hiểu Quân nếu như dám hướng hắn động thủ, có thể hay không như thế bị Trảm Tiên Phi Dao giết?

"Có khả năng này?"

Bình An nhớ rõ, mũi châm đại Trảm Tiên Phi Dao phun ra hồ lô trong nháy mắt, bao hàm đến đáng sợ phong mang, chém người đoán chừng là một món đồ như trò bàn tay chuyển.

"Bình An, ngươi bị sợ ngốc à nha?"

"Bình An, có lỗi với đối với ngươi không nổi, ta không phải cố ý, thật không phải cố ý..." Lý Vĩ dọa sợ không nhẹ, kêu khóc nói, gương mặt trắng bệch trắng bệch, bị dọa sợ đến quả thật không nhẹ.

"Thật là Vĩ Sư, các ngươi muốn mưu sát ta à! Lão Tử không bao giờ nữa với các ngươi chơi đùa, các ngươi đều là điều dân, đều muốn mưu hại trẫm." Bình An đề xuống trong lòng phiến giang đảo hải ý nghĩ, hướng một nhóm bạn môn giờ ngón tay giữa lên, ném câu nói tiếp theo lập tức lách người.

Trên thực tế Bình An nội tâm kích động dị thường, hắn có thể nhìn không ít Kim gia gia Phim võ hiệp, 84 niên bản « Xạ Điều Anh Hùng Truyện », Lưu Đức Hoa bản « Thần Xạ Hiệp Lữ », Lương Triều Vĩ diễn Ngự Nhi, hãm mộ Quách Tĩnh « Hàng Long Thập Bát Chương », ngưỡng mộ đến Dương Quá Âm Nhiên Tiêu Hồn Chương, bội phục đến Đại Hiệp Yên Nam « Giá Y Thần Công ».

Bây giờ, hắn Bình An có Viễn Cổ trong chuyện thần thoại xưa Trảm Tiên Phi Dao, cái gì Dương Quá Quách Tĩnh, cái gì Đông Tà, Tây Độc, Nam Đệ, Bắc Cái, Trung Thần Thông, thông thông đều là phù vân thêm chó má, có thể địch nổi không gì không phá Trảm Tiên Phi Dao?

Nếu như hắn Bình An có thể tùy tâm sở dục khống chế Trảm Tiên Phi Dao, như vậy bên trên bay, trong núi chạy, trong nước du ngoạn, kia một cái thoát khỏi ta Bình An Ma Trảo, Triệu Hiểu Quân còn dám mang theo một bang chân chó đến trong nhà hắn tới gây chuyện?

Oa ha ha ha ha...

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Thạch thái công

Kích động, hưng phấn, để cho Bình An bước chân thật nhanh, không để ý tới sau lưng ông ngay ngợ chờ nhóm bạn cười đùa giễu cợt, Lão Tử bây giờ không có thời gian để ý tới các người, đổi lại báo này hù dọa một cái thù.

Bình An thật nhanh xuống núi, bắt tri bắt giác đi tới trần trước mảng lớn trong rừng trúc, hần ngồi chồm hồm dưới đất hít sâu một cái, điều chỉnh tâm tình sau đó, nhớ lại một chút mới vừa rồi Trảm Tiên Phi Dao phun ra trước cảm giác, sau đó Bình An trong lòng lặng yên suy nghĩ Kim Hồ Lô, trong miệng đồng thời nhớ tới chú ngữ:

"Bảo bối xoay người! Bảo bối xoay người! Bảo bối xoay người! Bảo bối xoay người..."

Trong đầu, Kim Sắc Hồ Lô hình ảnh có thể thấy rõ ràng.

Có thể tên khốn kiếp này chính là không nghe hần sai sử, không nhúc nhích, thế nào thúc giục đều không động, nơi nào có cái gì phi dao phun ra dễ như bỡn.

"Chẳng lẽ là mở ra phương thức không đúng, chú ngữ đọc sai?"

Bình An tỉnh tở nhớ lại một chút lúc ấy tình huống, đúng chú ngữ tựa hồ thiếu đọc một chữ, lập tức sửa lại: "Mời bảo bối xoay người! Mời bảo bối xoay người! Mời bảo bối xoay người!"

Không có một chút động tĩnh.

Đọc tiếp!

Không có kết quả.

"Bảo bối người tề đại xoay người a a a a!"

"(͡° ͜ʖ ͡°)"

Bình An cả khuôn mặt cũng hồng, giận đến không nên không nên, bữu môi ba chồng cảm, ngay ngợ ngồi yên ở trên mặt đất, tốt không biết đạo lý này a, tại sao phi dao sẽ không từ Kim Hồ Lô trong phun ra ngoài đây?

Không biết có phải hay không là hần ảo giác, Bình An giãy vò Kim Hồ Lô thời điểm, phát hiện bên trong hồ lô đạo kia mũi châm Đại Kim sắc phong mang, âm đậm rất nhiều, phảng phất nó lực lượng mới vừa rồi bị tiêu hao không ít.

Chẳng lẽ, Trảm Tiên Phi Dao phun ra một lần còn phải tiêu hao thần bí linh khí hay sao?

Bình An thường nghe trần trên mấy ông già, ngựa không lên ăn cỏ ban đêm thì không mập, chó không có xương đầu không để ý nhà, người không tiền bạc không đủ mặt.

Hần muốn Trảm Tiên Phi Dao từ Kim Hồ Lô trong phun ra ngoài, có phải hay không liền phải tiếp tục cho hần cho Kim Đậu Tử đây?

"Có khả năng này."

Bình An nghĩ thông suốt xuyên thấu qua vấn đề, chính lắm lắm, sau lưng truyền tới một già dặn có lực tiếng người: "Bình An, ngồi chồm hồm dưới đất làm gì, về vòng tròn tìm con kiến sao?"

Tiền Mã trần trên có ba vị đức cao vọng trọng lão nhân, một vị trong đó chính là trước mắt cái này mãi cứ mặc trường sam lão gia gia, trần trên đứa bé gọi hần Thạch thái công, giống như Bình Trung Tĩnh số tuổi người là gọi hần Thạch gia gia.

Bình An từng nghe nải nải qua, Thạch thái công nhưng là một cái số tuổi so với nàng còn lớn tuổi Lão Thọ Tĩnh, lúc còn trẻ đã tham gia Hồng Quân, sau giải phóng mới quay trở lại quê hương, về phần Thạch thái công trong thời gian chiến tranh trải qua cái gì, có hay không lập được cái gì cái thể công tích, liền không muốn người biết.

Bất quá Thạch thái công là có bản lĩnh thật sự người, y thuật rất không tồi, bệnh nặng bệnh cũng có thể chữa, cho nên trần trên người đối với vô cùng tôn kính, ngày lễ ngày tết cũng sẽ cho hần tặng quà.

Bình An nhớ được bản thân thời điểm đau bụng, uống thuốc chích đều vô dụng, Thạch thái công lại dùng từng cây ngân châm một đêm hần chữa khỏi, từ nay với Bình gia rất thân cận, cách tam soa ngũ cũng sẽ đi Bình An nhà chùa cơm ăn, giữa hai bên rất quen thuộc.

Tiền Mã trần trên hùng hài tử mặc dù có thể ở trong trường học xưng Vương xưng Bá không thể địch nổi, kỳ nguyên nhân căn bản là đang ở Thạch thái công nơi này học một ít công phu quyền cước, thường thường một cái chọn hai, còn đem hương lý trong thôn hài tử đánh kêu cha gọi mẹ.

Cho nên Bình An có thể vỗ lương tâm, hần và nhóm bạn phạm tội nghiệt, có hơn phân nửa được coi là ở Thạch thái công trên đầu.

Mà giờ khắc này, "Nghịch chương nặng nề" Thạch thái công một bộ trường sam màu xanh, trong miệng ngậm cái thật dài nõ điều tử, thôn vân thổ vụ hoạt giống như Lão Thần Tiên cười hi hi trên ghẹo Bình An.

Bình An kỳ quái, mới vừa rồi phụ cận rõ ràng không người a.

Từ tâm cảnh biến hóa, rồi đến đi học sáng cảnh giới sau đó, Bình An cảm giác dị thường bén nhạy, ngoài trăm thước trùng thanh âm rất nhỏ cũng có thể nghe, có thể Thạch thái công là thế nào như thế lặng lẽ không tiếng động xuất hiện, đây quả thực là trong ti vi vô thanh vô tức Kinh Công a.

Xem ra Thạch thái công quả nhiên là có bản lĩnh thật sự người, chẳng qua là giấu quá sâu, lần này cái đuôi hồ ly lộ ra đi.

"Không có a, ta chính là đi một, ở chỗ này ngồi một hồi." Bình An trả lời, đối với lão nhân cực kỳ tôn kính.

Thạch thái công nụ cười chân thành nói: "Đó chính là đang chơi bòn."

"Xui xẻo "

Bình An không nói gì.

Thật là tê, không phải là ngồi chồm hổm dưới đất nghiên cứu ta Trảm Tiên Phi Dao, căn bản chuyện không liên quan người, người đi ra, không có người đánh như vậy đánh người.

Chơi đùa bòn, chơi đùa muối người, ta đều mười hai tuổi, không phải là ba tuổi thí đứa bé.

Bình An muốn xịt hần mấy câu đi, tâm lý quá tôn kính lão nhân này,, hay là về nhà nhìn Bình Trung Tinh cách thí không có, miễn cho bị hần tiếp tục quở trách.

"Chặt chặt, hai tháng không thấy, quý đầu thế nào càng phát ra có linh tính! Đi, đi Thái Công nơi đó ngồi một chút, ta cho người đồ ăn ngon."

"Không muốn, ta phải về nhà làm tác nghiệp..." Bình An mới không mắc lừa, quả quyết cự tuyệt: "Đúng, cha ta còn nằm ở trên giường, ta phải trở về chiếu cố hần, hần điểm tâm cũng chưa ăn nữa, phỏng chừng lúc này đói cực kì..."

"Ồ đầu tôi nói nhầm nhiều như vậy, theo ta đi."

Bình An lời chưa hết, Thạch thái công trầm giọng quát một tiếng, tiếp lấy cười to, thanh âm vang vọng có lực, bước chân hần động một cái, kéo Bình An liền đi.

Bình An há mồm muốn lời nói, nhưng là miệng mới vừa giương ra, lập tức bị rót một cái gió táp, thanh âm lập tức biến thành tiếng ô ô, mà hần bên tai, đột nhiên nổi lên một trận gió lớn, trước mắt cây trúc từng viên đang bay nhanh quay ngược lại, sau đó cả người hần bị kinh ngạc đến ngất người

Bởi vì, Bình An thấy Thạch thái công bước chân nhẹ nhàng giẫm lên một cái, về phía trước một bước, chính là xa năm, sáu mét, dưới chân thật giống như lên gió, nhanh chóng tiến tới, không thể so với lái hương huyện thành chuyển xe chậm.

Bình An ừng ực một chút, cuồn nuốt nước miếng, chỉ cảm thấy khô miệng khô lưỡi, ót vo ve phát vang.

Cao nhân a, võ lâm cao thủ tuyệt thế lại còn ở nhân gian, uống ngày ngộ Vĩ Sư nhóm bạn, các người mau đến xem Thái Công đang đùa Kinh Công a!

"Bình An, có muốn học hay không? Muốn học, Thái Công dạy người a!"

Đơn độc này một chút thời gian, Thạch thái công kéo Bình An liền đi hoàn không sai biệt lắm một km đường, đi tới nhà bọn họ trước.

Bình An tựa hồ còn chưa từ kia một màn kinh người bên trong hồi hồn.

"Nghĩ."

Qua một hồi lâu, Bình An mới tỉnh hồn, ôm có tiện nghi không chiếm Vương Bát Đản, hần quả quyết gạt đầu nói.

"Muốn học hãy cùng ta đi vào."

Thạch thái công rít lấy tẩu thuốc, ngẩng đầu ưỡn ngực bước vào nhà hần, đoạn chắc Bình An sẽ không đi như thế.

Ở kiến thức Thạch thái công ngón này kinh thân công phu, kẻ ngu mới có thể đi, Bình An thí điên thí điên đi theo hần vào nhà.

Thạch thái công nhà ở vào Tiền Mã trấn tối phía nam, dựa lưng vào một tòa núi lớn, chung quanh không phải là rừng trúc, chính là sơn lâm con trai, vô cùng xa xôi, trừ tìm hần xem bệnh người bên ngoài, bình thường cơ hồ có rất ít người tới nhà hần.

Nhà ở là vài thập niên trước một nhà ngói, vô cùng cũ nát cùng đơn sơ, làm cho người ta một loại gió nhẹ nhàng thổi một cái, liền muốn sụp đổ cảm giác, với trần trên gạch phòng so với liền lộ ra vô cùng mộc mạc.

Thạch thái công cùng trấn trên ngoài ra hai lão giả như thế, là vị năm đảm bảo nhà, ừ, năm đảm bảo nhà chính là không nhi nữ, không gia thất, không tài sản, không ruộng đất, không thân nhân, một người ăn no cả nhà không đói bụng Lão Quang Côn.

Tóm lại một câu, Thạch thái công cái gì cũng không có, toàn dựa vào làm cho người ta xem bệnh kiếm được tiền duy trì cơ bản sinh hoạt.

Cho nên giống như Thạch thái công như vậy cô quả lão nhân, trong nhà nhất định là không có gì đồ gia dụng đồ điện, rộng rãi lại đại trong chính đường đang lúc, để một tấm to lớn bàn bát tiên, hai bên bàn là hai cái băng dài, mà trên bàn gỗ vuông bản trên vách tường, cung cái 1m5 trường hương hỏa bàn thờ, mà bàn thờ ở giữa nhất dùng bút lông viết "Địa Quân Thân Sư vị" sáu chữ to.

Cái này cùng Bình An gia hương hỏa bàn thờ cơ hồ giống nhau như đúc.

Bất đồng duy nhất, đại khái chính là Thạch thái công nhà hương hỏa bàn thờ bên trên, nhiều vô cùng phong cách cổ xưa, vô cùng tinh xảo làm bằng đồng lưu hương.

Thạch thái công vừa vào nhà, an vị ở bàn bát tiên bên trái trên băng ghế dài, một bên cho tẩu thuốc trong tảng thêm thuốc, một bên từ đầu đến chân đánh giá Bình An, thật giống như là lần đầu tiên biết hẳn tựa như, trong miệng chặt chặt có tiếng nói: "Lần trước với mọi người cùng nhau ở trong núi rừng tìm tới hôn mê người, cũng cảm giác trên người của người có linh tính, này một hai tháng không thấy, người linh khí mười phần, thật là chuyển lạ hàng năm có a."

"Thái Công, cái gì là linh tính à?"

Bình An giả vờ ngây ngốc, tâm lý lại biết Thạch thái công thật sự linh tính, khẳng định với trong thân thể của hắn linh khí có liên quan, nhất là tại hắn đi học sáng suốt, biết cảnh giới của hắn sau đó, Bình An mình cũng cảm giác không giống nhau.

"Cái gì là linh tính?"

Thạch thái công suy nghĩ một chút từ, rút rít tẩu thuốc nói: "Linh tính là chỉ một người trí tuệ, kiên quyết chí cùng đối với sự vật hiểu, càng là một loại phú."

"Giống như cơ trí hải từ thường thường như ngu dốt hải từ tỷ số hoàn thành trước cùng một nhiệm vụ, sau đó từng bước dẫn trước, kéo dài khoảng cách, nhất kỳ tuyệt trần."

"Giống vậy, đây cũng là ngu ngốc cùng thông minh biểu hiện."

"Cho nên có thể đi học hải từ, không nhất định có linh tính, nhưng sẽ không đi học hải từ, có Tinh Linh thì càng thiếu. Đèn lồng là tờ giấy, xuyên, linh tính luôn chỉ có một mình phú..."

Thạch thái công lưu loát một đồng lớn, Bình An lại không có làm liền một mạch cảm ngộ, ánh mắt len lén đánh giá Thạch thái công nhà đứng lên.

Chính đường hương hỏa hai bên không có quá nhiều chưng bày, chỉ có dựa vào cạnh đại môn hai bên tường gỗ một bên, mỗi người để một đại một hai từ.

Một cái lớn Bình An biết, đó là Thạch thái công thả thảo dược dùng, mà trong học tử là để một ít ngón ngang sách vở, có phải hay không là... Thạch thái công cất kỹ bí kíp võ công chứ?

Nhớ tới mới vừa rồi Thạch thái công tựa hồ bay như thể khinh thân công phu, Bình An sẽ tới tinh thần sức lực, mà Bình An bây giờ con mắt ben nhay, rất nhỏ nhìn một cái, trong học tử sách vở có thể thấy rõ ràng.

Tất cả đều là « Bản Thảo Cương Mục », « Thương Hàn bản văn », « Trung y tinh túy đại toàn », loại này Y Thư, không có một quyển là hắn kỳ vọng võ học bí kíp.

Đối với y học loại thư tịch, Bình An có thể không có hứng thú, trong lòng thất vọng.

"Bình An, người thích Trung y?" Thạch thái công ánh mắt sáng lên, phảng phất tìm tới tri âm.

Bình An vô cùng dứt khoát lắc đầu nói: "Không thích."

"Cũng vậy, một mình người hồ đầu hồ não hùng hải từ, đao thương nỏ đều không chơi chán, lúc đó tĩnh hạ tâm học y thuật."

Thạch thái công sâu kín than thở một tiếng, tựa hồ là không tìm được truyền nhân mà thương cảm, ngồi ở trên ghế đầu đi đi đi đi thôn vân thổ vụ, khói mù quần quanh, giống như Bình An nhìn « Tây Du Ký » trong yêu quái ra sân lúc hình ảnh.

Không biết tại sao, từ đi học sáng suốt thấy cảnh giới sau đó, Bình An đối với thuốc lá mùi vị vô cùng ghét, thường thường bị Bình Trung Tĩnh độc hại, hút hẳn khói thuốc của người khác, còn không cách nào phát tiết trong lòng buồn rầu.

Liền giống bây giờ hắn bị Thạch thái công tẩu thuốc sắc không nhẹ, vì vậy vội vàng nói: "Thái Công, người mới vừa rồi ở bên ngoài, dùng là Khinh Công đi?"

Cái vấn đề này hắn kìm nén đến quá lâu, mặt đầy mong đợi nhìn Thạch thái công, rất sợ lão nhân gia ông ta toát ra một câu "Người con nít căn cốt không tốt, không có luyện võ ngộ tính, cứu thế giới cùng toàn bộ nhân loại gian cực nhiệm vụ lại không thể giao cho người".

Thật may Thạch thái công trả lời rất dứt khoát: "Đương nhiên là khinh thân công phu."

"Vậy người có thể hay không nhảy một cái mấy chục trận, giống như trong ti vi các đại hiệp như thế Phi Diễm Tẩu Bích, một điệp qua sông, tháo hoa tôn thương người?" Bình An cảm thấy Thái Công trong lòng hẳn hình tượng, chợt một chút nhô lên, nhìn Thạch thái công ánh mắt đều tại tránh ánh sao.

Thạch thái công ngao nghể nói: "Nhảy một cái mấy chục trận quá xa, nhưng là Phi Diễm Tẩu Bích, một điệp qua sông, tháo hoa thương người vẫn là có thể làm được."

Bình An hưng phấn: "Thái Công, người có cái gì không bí kíp võ công, luyện công tuyệt học, có thể hay không đưa ta mấy cái sọt về nhà luyện à?"

"Mấy cái sọt?"

Thạch thái công bị tức cười: "Người coi là trong đất cái trắng a, khắp núi khắp nơi đều có, phải dùng cái sọt để chứa đựng?"

Bình An cũng cảm giác mình yêu cầu này hơi quá phần, tâm cẩn thận nói: "Vậy quá công, người luyện là công phu gì? « Cửu Âm Chân Kinh »? « Hàng Long Thập Bát Chương »? « Độc Cô Cửu Kiếm »? Người không phải là luyện « Quỷ Hoa Bảo Điển » đi, nếu không người thế nào không có cưới vợ sinh con?"

"Ho khan! Ho khan một cái! Ho khan một cái khục..."

Thạch thái công giận quá, lại bị tẩu thuốc sắc lợi hại, tâm lý một mảnh mất trật tự, đây là nhà ai hùng hài tử, vội vàng cho ta đất đi mạng về về vòng tròn...

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Một mối thương

Thạch thái công buồn rầu, tâm lý đã về vòng tròn nguyên rủa Bình An này Nguo Độc Tử vô số lần a vô số lần.

Bình An nhiều thông minh, biết rõ mình miệng tiện, cực kỳ có thể phun người, vội vàng thí diên thí diên đem trên bàn bát tiên ly nước đưa cho Thạch thái công, mặt đầy sấm hối lấy lòng cười nói: "Thái Công, hút thuốc tổn hại sức khỏe, ho khan thương hầu, trước uống ngụm nước thấm giọng nói."

"Uống người một cái quỷ đầu, người này nước vào đầu, ta thật đưa người một cái sọt bí kíp võ công, người cũng hoàn toàn là nhìn không có chữ sách."

"« Quỷ Hoa Bảo Điển »? Quỷ cái đầu người, người coi lão tử là Nhạc Bất Quần hay lại là Đông Phương Bất Bại?"

"Một câu nói, có học hay không? Không học xéo ngay cho ta."

Thạch thái công giận quá, phần nộ, vài chục năm đường khí công phu đều gánh không được.

"Thái Công, ta học a." Bình An một chút không hàm hồ, tựa hồ lại nghĩ tới cái gì, xoay người hướng chính đường phía sau phòng bếp đi tới.

"Người làm gì vậy đi." Thạch Thái gia không có có thể hiểu được này hùng hài tử mã hành không ý tưởng.

"Nấu nước, pha trà, bái sư, học nghệ a." Bình An chuyện đương nhiên nói: "Sách lên ti vi trong đều là như vậy viết, như vậy diễn a!"

"Lấy cái đầu người, người cho rằng là lão tử là lăn lộn giang hồ Hắc Ác thế lực, ta liền một cái xã xuống nông dân, nơi nào có nhiều như vậy quy tắc, người là đọc sách nhìn ngọc, hay lại là xem TV kịch nhìn ra ảo giác?"

"Lại, người này bối phận tuổi tác, làm cháu của ta cũng không đủ tư cách nếu là thật làm đồ đệ của ta, trên kia một bang hỗn tử còn không trong tới mắng ta lão hồ đồ, uống nhầm thuốc."

Thạch thái công giận a, hẳn lười với Bình An nói phải trái, xách Bình An cổ xuyên qua chính đường, đi tới phía sau trong sân.

"Người trước đem lúc trước ta dạy cho người Quyền Thuật luyện một lần."

Bình An nhìn đã sắc mặt đen thui Thạch thái công, trong lòng mặc dù không phục, nhưng cũng không dám nhiều hơn nữa, đứng tại chỗ đem Thạch thái

công lúc trước dạy hấn quyền pháp ngắm nghỉ một lần, liền một quyền một cước luyện.

Đã hơn một năm không có luyện tập, ở Thạch thái công trong mắt xem ra, dĩ nhiên là vô cùng thâm.

"Ngừng! Dừng lại! Dừng lại!"

Thạch thái công tựa hồ chân khí xóa, dùng nỗ điều con trai hung hăng gõ một chút Bình An đầu, cũng không để ý Bình An kêu đau, đem tẩu thuốc để ở một bên trên ghế đầu, khẽ quát một tiếng: "Cho ta xem tốt."

Lời nói vừa dứt, Thạch thái công gần trăm tuổi lão nhân lại là khí chất biến đổi, giống như rắn ra khỏi hang, một quyền một cước, một bước một bước, thật là nổi thành một mảnh.

Tay đánh, cùi chỏ đánh, chân đá, đầu gối đập đang lúc, Bình An cảm thấy từng đạo kinh lực kéo theo không khí, phát ra sắc bén sức gió, thổi hấn gương mặt ần đau.

Nhất là làm Thạch thái công hạ bàn liên kích, bên trên bàn quyền chiêu như núi lở, thân thể lấy sét đánh không kịp bưng tai về phía trước vừa xông, hai quả đấm đồng loạt đập mà ra, cho Bình An một loại dễ như bỡn, thật giống như Quân Ma Loạn Vũ như núi cảm giác cùng áp lực, trong đầu hấn Kim Hồ Lô một lần nữa rung rung, hồ bên trong Trảm Tiên Phi Dao tùy thời có thể xì ra.

Ầm!

Thật giống như một tiếng muện lời nổ vang, viện tử bốn phía không khí đều bị Thạch thái công hai quả đấm đánh bể, không khí lại dâng lên rung động như vậy sóng gợn.

Một bộ này Quyền Thuật, ở Thạch thái công trên tay thi triển mà ra, không thể bảo là không kinh thế hãi tục, cường đại đến làm người ta tức lộn ruột, tựa hồ giống như một cái nhân hình xe tăng, vô cùng kinh khủng.

Bình An nhìn tròn mắt hốc mồm đến há mồm tròn mắt, nước miếng đều chảy ra, điên cuồng trong lòng kêu to, Đại Hiệp ở nhân gian, công phu cao thủ ở Tiên Mã trấn trên, châu hữu môn vôi vàng bụng trà tới bá sư a.

"Thái Cực An Hạ, Bát Cực trần càn khôn, Phục Hồ Dịch vào tay, Ý hình khó luyện tùy."

Thạch thái công ha ha cười dài một tiếng, khí chất cuồng thêm điên: "Bình An, thấy rõ chưa có."

Hấn mặt không đỏ hơi thở không gấp, trên người trường sam cách cách theo gió vang dội, công toi râu dài, giới một cái tiên phong đạo cốt phong phạm cao thủ.

"Thạch thái công, đây là cái gì võ công?"

Bình An một hồi lâu tĩnh hồn, đề xuống trong lòng kích động cùng đủ loại rối tinh rối mù sùng bái.

"Quốc Thuật đấu pháp." Thạch thái công ngạo nghễ nói, lại thiếu một câu "Nhất đả tỵ phạm pháp".

"Quốc Thuật."

"Đúng, Quốc Thuật, Trần Quốc thuật."

Thạch thái công ngửa đầu thờ dài một tiếng, như là nhớ lại kia khói lửa chiến tranh rồi rít, khói súng tràn ngập cao ngất năm tháng, Thương trên khuôn mặt già nua tràn đầy thương cảm cùng đủ loại cảm khái.

Bất quá, khi hấn vừa nhìn thấy Bình An bị khiếp sợ đến gần như si ngốc bộ dáng, tâm lý lại dâng lên đắc ý, rốt cuộc tìm về cao nhân cảm giác.

"Đây là Bát Cực Quyền trụ cột nhất nhập môn Quyền Thuật, bao hàm ý, hình, dính, lực, tinh xảo, bá chờ tám loại nhập môn bí quyết, hơn nữa thiếu một thứ cũng không được, cho nên yêu cầu tám môn công phu đồng thời luyện."

Đến chỗ cao hứng, Thạch thái công bật thốt lên lớn tiếng ngâm: "Cái gọi là Bát Cực Quyền, là Cửu Châu cái đó có Bát Dân, Bát Dân cái đó có Bát Huyền, Bát Huyền Chi ngoài có Bát Cực, luyện đến cực hạn nơi, tay có thể xé mảnh hồ, chân có thể qua sông Hà, nhảy một cái xa mười mấy mét vô lý xuống, Phi Diễm Tẩu Bích cũng là vấn đề."

Bình An một con gấu con, kiến thức không nhiều, ở nay trước hấn trừ nghe qua Lý Long Tiết Quyền Đạo, còn thật chưa từng nghe qua Bát Cực Quyền, càng chưa từng gặp chân chính Quốc Thuật, nhưng này không có nghĩa là hấn nghe không hiểu Thạch thái công lời nói.

Ngược lại, đang đi học sáng suốt sau đó, Bình An nhìn cái gì học cái gì cũng có thể nhắm thẳng vào kỳ chỗ tinh túy.

Mới vừa rồi Thái Công diễn luyện Bát Cực Quyền lúc, hấn cảm giác bén nhọn xuất hiện lần nữa, xem hiểu Thạch thái công quyền cùng thế đang lúc, câu liên lụy khâu, biến hóa khéo léo, mặc dù thể như sấm đánh, có thể tại hấn kinh khủng cảm giác xuống, vẫn có thể nhìn ra hấn Quyền Thuật bên trong cái loại này liên miên thư giãn phiêu dật.

Bất quá, những thứ này đối với Bình An mà nói, đều là phù vân.

"Thái Công, phải luyện bao lâu mới có thể luyện đến tay xé mảnh hồ cảnh giới?"

Thạch thái công lưu loát nói: "Người muốn thật muốn theo ta học Bát Cực Quyền, lấy người linh tính, trước theo ta luyện ba tháng Mã Bộ công phu sau đó, luyện nửa hai tháng tăng lực cánh tay, bắp thịt, lực eo, sau đó sẽ luyện một hai năm hô hấp thổ nạp kỹ năng khiếu, như thế mới cái mười năm tám năm, người là có thể tay xé mảnh hồ."

"Xui xẻo".

Bình An mặt một chút liên suy sụp, nhất thời hứng thú thiếu sót, luyện công một luyện vài chục năm, đầu có khuyết điểm, người cho ta gốc a.

"Thái Công, người có cái gì tốc thành khiếu môn chưa? Tỷ như « Hấp Tinh Đại Pháp », « Bắc Minh Thần Công », Truyền Công quán chú thuật, sau đó người mượn nữa ta có thể tay xé mảnh hồ nội công, chờ mười năm tám năm ta công lực đại thành sau đó sẽ trả lại cho người có được hay không?"

Thạch thái công phăng phát bị một tia chớp đánh trúng, toàn thân thật là tê thật là tê, cả người bị lời này kinh ngạc đến ngây người, ngay sau đó là nội tâm điên cuồng tan vỡ.

"Cút!"

Thạch thái công đủ loại phát điên, đủ loại buồn rầu không được, rất muốn đem trước mắt hùng hài tử bắt lại treo trên tàng cây hung hăng rút ra một trận roi.

Mượn nội công của người, mượn người mượn, mười năm tám năm sau phỏng chừng Lão Tử đều vui vào trong đất, còn cái đầu người.

"Cút! Mau cút cho ta!"

Thạch thái công ở một trận nội thương sau đó, thần sắc đột nhiên âm trầm xuống: "Bây giờ người, đại triều tam mộ tứ cái gì đều muốn làm, tiền gì cũng muốn kiếm, lại nhất sự vô thành, người người lười biếng dùng mảnh lối, học không có gì cả một chút nghị lực kiên nhẫn, thật là tê, thế đạo này biến hóa."

Thái Công tức giận, không, không chỉ là tức giận, là biệt xuất nội thương.

Bình An cảm giác ben nhay nhận ra được, Thái Công bây giờ rất thương tâm, trên người hắn đột nhiên nhiều một loại dáng vẻ già nua, giống như một vòng sắp xuống núi thái dương. Còn nữa, hắn thần sắc trên mặt, có một loại mỗi lần hắn thi không cấp cách sau đó, mẹ lộ ra cái loại này biểu tình thất vọng.

"Ta luyện."

Bình An ở trong nội tâm gào thét bị thương một tiếng, cảm giác than mình luôn là nhẹ dạ, sau đó Bình An trong đầu nhớ lại một chút mới vừa rồi Thạch thái công Quyền Thuật chiêu thức, lập tức ở trong sân một quyền một cước luyện.

Trải qua Kim Hồ Lô bên trong linh khí bồi bổ, Bình An trí nhớ sớm tự khiến người thần phục, Quyền Thế mở ra, lại có vài phần hồ hồ sinh uy mùi vị, Thạch thái công âm trầm thần sắc, một chút đặc sắc.

Cạch! Cạch cạch! Cạch cạch cạch!

Quyền cùng thế đang lúc, ngang dọc liên hoàn, mặc dù không nhiều sao khéo léo cùng lão luyện, cũng không giống là vừa luyện võ tay nghiệp dư.

Một lần luyện tập, Bình An tựa hồ tìm tới cảm giác, cả người khí huyết sôi trào, tựa hồ kéo theo trong cơ thể hắn về này linh khí.

"Chú ý tư thế Quyền Thế muốn chuẩn, ra quyền lúc muốn lưu 3 phần khí lực, không thể lực lượng đem hết sạch ra một quyền."

"Mỗi một quyền kích đánh ra lúc, trong miệng muốn ngậm chứa một hơi thở, đợi hết sức sau khi thu quyền, lại đem khẩu khí này nuốt vào trong bụng, cái này gọi là khí hành ở lưng đuôi, phát ra hạng ngânah."

"Đứng, thắt lưng muốn linh hoạt, mới có thể hàng bước nếu chạy nhuyễn bột, chân rơi xuống đất muốn thật, mới có thể bất động như Thái Sơn..."

"..."

Thạch thái công không biết lúc nào ngồi ở trên ghế đầu, tìm một ánh mặt trời đầy đủ địa phương xuống, một bên đi đi đi đi hút thuốc, một bên không ngừng chỉ điểm...

Chương 16: Nói sinh

Cái gì là Quốc Thuật?

"Quốc Thuật không phải là lên đài biểu diễn, không phải là lấy lòng người xem múa thương làm côn, chú trọng trong gang tấc nhất kích tất sát, công kích thân thể con người tới bộ vị yếu ớt."

"Cho nên luyện lúc như Thôi Sơn, đánh người như kén roi."

"Vật lộn sống mái, thắng bại thường thường nhất niệm chi gian..."

...

Này hơn nửa tháng trong thời gian, Bình An trong đầu tất cả đều là Thạch thái công đối với Quốc Thuật giảng giải thanh âm, hẳn cũng từ một cái Quốc Thuật tay nghiệp dư, mình bạch cái gì là "Luyện lúc dụng kinh không dùng sức, đánh lúc dùng sức không ra sức", phạm là đối trận giết địch, quyền lưu 3 phần tinh thần sức lực, tiền thối có thừa mà Quốc Thuật đấu pháp.

Đấu pháp, luyện phương pháp, biểu diễn.

Này ba cái từ đem Quốc Thuật cùng võ thuật chân chính khác nhau mở, án chiêu Thái Công phương pháp, có thể sát thương người đồ vật, vậy sẽ có dư thừa trò gian, đơn giản, trực tiếp, nhanh chóng mới là lớn nhất lực uy hiếp cùng lực sát thương.

Luyện hơn một tháng, Bình An cảm thấy Quốc Thuật đấu pháp, tóm lại đứng lên liền sáu cái chữ.

Nhanh, mãnh, nhanh.

Chậm, trầm, ổn.

Nhanh chóng, hung mãnh, nhanh như sắc bén bắn ra tên, lấy thế lôi đình vạn quân, đạt tới đánh cho bị thương giết địch nhân mục đích.

Trong lúc này, lại kẹp theo chậm, trầm, ổn yếu quyết, một mực hung mãnh đả thương địch thủ không được.

Bởi vì mới vừa địch chiết, dùng sức dụng kinh thật mạnh, địch nhân có lẽ không bị thương đến, ngược lại đem mình mệt mỏi gần chết.

Chỉ có Cương Trung Hữu Nhu, trong Nhu có Cương, mới là Quốc Thuật cao thâm nhất đấu pháp.

Quốc Thuật.

Không phải là võ công, không phải là bên trong cao thâm nội công, cũng không không có trong ti vi phim ảnh cái loại này gần tiêu sái linh hoạt, lại mạnh mẽ khó lường.

Không có Thủy Thượng Phiêu, cũng không có Đạp Tuyết Vô Ngân, hẳn Bình An cũng không có tinh dậy, lập tức trở thành Trương Vô Kỵ như vậy nguơ nhân, cho nên đang nhiệt tình tinh thần sức lực sau khi đi qua, Bình An liền không hứng thú lắm.

Thật ra thì, kia Bình An sở dĩ với Thạch thái công học Bát Cực Quyền, không phải là khát vọng trở thành tay xé mảnh hổ cao nhân, là bởi vì hắn thời điểm liền có một cái Đại Hiệp mộng, mơ mộng có một ngã vào thâm sơn một hang động, học được thần công hộ đảm bảo mẫu thân và chính mình không bị thương tổn.

Nhưng khi giấc mộng này sau khi tỉnh lại, phát hiện Thạch thái công dạy Quốc Thuật, còn chưa kịp hắn đi học lợi hại hơn, hẳn sẽ không liên quan.

Nhất là Thạch thái công vì để Bình An biết được thân thể con người bộ vị yếu ớt, lại xuất ra một bức thân thể con người huyết vị kinh mạch ý đồ giải thích cho hắn, còn cố gắng nhét cho hắn mấy quyển Trung y loại thư tịch, dặn dò hắn phải học tập thật giỏi.

Bình An mặt đều sập, thứ 2 sẽ không liên quan, khắc ý giấu Thạch thái công.

Không biết sao lão đầu kia thật quật, mỗi đi lên điểm bắt hắn, bắt quá Bình An chưa bao giờ là một cái tuân theo quy củ hài tử, nguoi nghiên cứu địa hình, ta liền thay đổi ra không có thời gian, lần này nguoi không có biện pháp chứ ?

Quả nhiên, Thạch thái công đang kiên trì hai sau đó, im lặng đi, lại cũng không có tới

Mặc dù lấy Bình An thông minh có thể hiểu được, Thạch thái công cái loại này không có một thân công phu thật, lại vô người nguyện ý đi học bị ai tâm

ình, nhưng hần thiếu niên lẳng lơ cùng tịch mịch, người nào có thể đi thể hội đi tìm hiểu.

So sánh với vài chục năm một ngày khổ luyện Quốc Thuật công phu, Bình An càng thích Trầm Tiên Phi Đạo cái loại này khuynh hướng, dễ như bốn Vô Kiên Bất Tồi.

Chỉ tiếc, từ lần trước đá lẩn sự kiện sau đó, Kim Sắc Hồ Lô không nghe hần sai sử, nếu không, cái này có thể nói « Phong Thần Bảng » đệ nhất sát khí phi đao, nhất định chính là nhân gian tên lửa đạn đạo.

Hần Bình An nhất định có thể trở thành trên ti vi, cái loại này ngoài ngàn dặm, lấy đầu địch nhân Tiên Nhân.

Bất quá Bình An hay lại là mỗi rút ra như vậy một biết thời gian, đem Thạch thái công dạy hần Quốc Thuật Yêu Quyết luyện tập một chút.

Không phải là muốn học được một thân bản lãnh, bán cho đảng và quốc gia, càng không phải là là đang đi học thể dục giờ dạy học, dễ như bốn như vậy nghiền ép toàn bộ nam đồng học, sau đó để cho giáo viên thể dục trộn mắt hốc mồm đến sợ làm người, ý vị để cho hần đi thân đang ở trường học vì nước làm về vang, đừng đoạt Thế Vận Hội Olympic kim bài.

Bình An chỉ muốn để cho thân thể của mình, theo kịp hần bén nhảy dị thường suy nghĩ cảm giác, làm được ý nghĩ đồng thời, thân thể tứ chi lập tức làm ra phản ứng cùng biến hóa.

Bởi vì lần trước ở phế thạch xưởng phát sinh chuyện, ở ngàn cân đá lớn cuộn cuộn hướng hần nhào tới lúc, Bình An cảm giác rõ ràng bắt được đá lớn hạ xuống vết tích, hết lần này tới lần khác thân thể không cách nào làm ra tương ứng tránh né, loại này tánh mạng du quan sự tình Bình An không hy vọng một lần nữa phát sinh.

Cho nên, luyện võ với Bình An mà nói, chẳng qua là một loại gắm luyện, cùng trường học dạy tập thể dục theo đài không có gì trên thực chất khác nhau.

Bình An vô dục vô cầu, thuận theo tự nhiên tâm tính, lại vừa vặn phù hợp Quốc Thuật tinh túy võ học.

Quốc Thuật luyện, đơn độc là thủ đoạn, đạt tới thực có thể thành tinh xảo cảnh giới, nuôi, mới là Quyền Thuật tinh hoa, rất nhiều quốc thuật đại sư người đã trung niên, mới lĩnh ngộ đạo lý này.

Bình An loại này ba đánh cá, hai phoi, nửa đường không việc gì liền hướng trong núi chạy, tháo điểm quả đại ăn lười biếng, ngược lại để cho Bình An công phu ở trong im lặng đột nhiên tăng mạnh, mỗi lần Quyền Thế mở ra, Bình An rõ ràng cảm nhận được dòng máu của chính mình ở trong người lao nhanh, có loại muốn từ bên trong thân thể phun ra cảm giác.

Nhất là khi hần dựa theo Thạch thái công "Khí hành ở lưng đuôi, phát ra hạng ngạnh" hô hấp kỹ xảo luyện quyền lúc, đạo kia linh khí, lại bị hần lôi kéo lại.

Giống như một cái nghịch ngợm con cá, tại hần đã có thể thuộc lòng trôi chảy mỗi cái kinh mạch và huyết vị đang lúc thoán lai thoán khứ, mà ngay những lúc này, Bình An cảm giác mình có chút không giống.

Ước chừng phải hần ra loại cảm giác đó, Bình An lại không làm được, không thể làm gì khác hơn là đi trong sách tìm được lý.

Thừa dịp này là tuần lễ, Bình Trung Tinh lại không ở nhà, Bình An ở nhà mình trong sân, tìm một cái ánh sáng mặt trời đầy đủ địa phương, nằm ở cái kia cái đã bị Bình Trung Tinh tàn phá nhanh tán giá rung trên ghế, lớn tiếng đọc lên tới:

"... Người thời thượng cổ, đều sống đến trăm tuổi, mà động tác không hề chậm chạp; lúc này người, năm rưỡi trăm mà động làm tất cả suy người, thời đại khác ư? ..."

"Kỳ Bá đối với viết: Người thời thượng cổ, kỳ người biết, phương pháp với âm dương, cùng với Thuật Số, ăn uống có tiết, cuộc sống thường ngày có thường, làm vọng làm lao, có thể hình cùng thân cầu, cạn sạch cuối cùng kỳ năm, độ trăm tuổi vẫn đi..."

Đọc một chút, cái loại này huyền diệu cảm giác hiện lên trong lòng:

"... Lúc này người, lấy rượu là tương, lấy làm bận thường, lấy say vào phòng, lấy muốn kiệt kỳ tình... Không biết cảm mẫn, không biết Ngự Thần, vụ nhanh kỳ tâm... Cuộc sống thường ngày vô tiết, cổ năm mươi mà suy vậy..."

Gió mát hiu hiu, trong sân viên kia cây hồng đang nhẹ nhàng rung, sum xuê cành lá phát ra "Lã chã" thanh âm, an tĩnh làm lòng người yên ổn.

Bình An, hoàn toàn đắm chìm trong cái loại này cảm giác kỳ diệu bên trong.

"... Hơn người thượng cổ có chân nhân người, lãnh đạo mà, nắm chặt âm dương, hô **** khí, độc lập thủ thân, bấp thịt như một, có thể Thọ tộ mà, không có kết thúc, đây là Đạo..."

Nói sinh?

Từ nơi sâu xa, tựa như có một đạo linh quang chợt lóe huyền diệu, lặng lẽ leo lên Bình An trong lòng.

"Nắm chặt mà tạo hóa cơ hội, nắm giữ Âm Dương biến thay đổi quy luật, ỏi sau đó tạp khí, nạp Nhật Nguyệt Thảo Mộc Chi Tinh Hoa, đạt tới thể xác cùng tinh thần thống nhất, tiếp theo bất hủ, cổ nói sinh sao?"

Bình An nhìn đoạn này « Hoàng Đế Nội Kinh » Kỳ Bá cùng Hoàng Đế đối thoại, suy nghĩ xuất thần.

Từ mặt chữ nhìn lên, phải hiểu những lời này thật ra thì cũng không khó khăn, khó thì khó ở huyền nhi hựu huyền mà tạo hóa cùng Âm Dương biến thay đổi, về phần Nhật Nguyệt cỏ cây tinh hoa, cùng thể xác cùng tinh thần thống nhất hai điểm này, Bình An đã làm được.

Hắn mỗi ngày hô hấp cỏ cây khí tức, không phải là Nhật Nguyệt bồi bổ vạn vật, thật sự phun ra tinh khí sao?

Hắn mỗi lần tụng cổ thi cổ từ, đọc thuộc Tứ Thư Ngũ Kinh, đã sớm biết rõ đến Nho Gia truy nguyên, đến mức biết, thành ý, chính tâm, tu thân, tề gia, trị quốc, bình hạ cảnh giới. Đây mỗi một cảnh giới, liền là một loại tu tâm, dùng để đề thăng người thể giới tinh thần.

Làm cổ lực lượng tinh thần này đến cảnh giới nhất định, người đối với thân thể bản tay chế liền càng ngày càng nhỏ bé.

Tỷ như, huyết dịch lưu động, bắp thịt không chế, kinh mạch co rút lại, hút hô dài ngắn, những thứ này Bình An sớm liền có thể hoàn mỹ thành thạo nắm trong tay.

"Khó trách cổ đại Nho Thánh, người người đều là từ ta khống chế biến thái, lại có thể viết xuống 'Tồn lý, diệt nhân dục' hẳn trưởng lời nói... Có thể Âm Dương biến thay đổi đây?"

Bình An gãi đầu một cái, suy nghĩ xuất thần...

Ừ, chờ một chút...

Bình An bỗng nhiên nhớ tới ở Thạch thái công cho hắn nào đó bản trong sách thuốc thấy qua một câu nói như vậy: "Âm dương người, thân thể con người huyết khí vậy."

"Ta minh bạch!"

Bình An khoảng thời gian này, nhưng là đọc không ít có liên quan tới Trung y sách vở, biết người khí huyết lưu thông cũng sẽ theo mặt trời lên, mặt trời lặn mà không có cùng biến hóa, mà hết thầy này biến hóa, cũng sẽ vô cùng nghiêm cẩn dựa theo thân thể con người lục phủ ngũ tạng quy luật tới vận khí.

Tỷ như mười hai trải qua lưu trụ, cách mỗi hai cái lúc sẽ cố định chảy qua thân thể con người lục phủ ngũ tạng.

Lại tỷ như người mỗi buổi sáng 9 giờ đến 11 điểm, khí huyết chảy qua lá lách lúc, nhân tính lực biết dư thừa, sự chú ý tập trung, công việc cùng hiệu suất học tập cao, mà 11 điểm đến xế chiều 1 điểm, làm khí huyết trải qua tim lúc, người sẽ cảm thấy mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi ngủ.

Mà nắm giữ huyết khí biến hóa, thì đồng nghĩa với là nắm chặt Âm Dương biến thay đổi?

Minh bạch! Minh bạch!

Như vậy còn lại mà tạo hóa đây?

Như thế không làm khó được Bình An, bởi vì ở Thạch thái công dạy hắn Quốc Thuật lúc, từng qua đất này đang lúc vạn vật, vô luận là người, động vật, thực vật, đều có kỳ ý nhị. Giống như người luyện võ, một khi nắm giữ khí tồn tại, ám kinh tự nhiên sinh thành.

Nơi này khí, chỉ không phải là hô hấp khí, cũng không phải không khí, dưỡng khí, thú vị lắm mùi hôi thú, mà là huyết khí trên cơ thể người bên trong lẫn lộn sản xuất tức giận.

Bởi vì người một khi vận động, toàn thân sẽ nóng lên, phát thể được lợi hại, sẽ xuất mồ hôi, mà cổ nhiệt lượng chính là khí.

Cho nên, đang vận động, tất toàn thân lỗ chân lông, khóa lại huyết khí không tỏa ra, chính là tu luyện máu chốt pháp môn.

Như vậy...

Hết thầy liền cũng nước đổ kênh thành!

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Nhuận vật nhỏ không tiếng động

"Thật là tê, người cổ đại thật biết chơi, đơn giản mấy cái đạo lý, phản muốn làm cho Huyền Chi Hựu Huyền, thật là có khuyết điểm!"

Bình An biết, hẳn hiểu ra, toàn bộ vấn đề khó khăn toàn bộ vào giờ khắc này bị giải khai, Bình An tâm lý hưng phấn kích động đến, không nhịn được nghĩ dựa theo này phương pháp thử một lần.

Nghĩ đến, hẳn liền làm

Bỏ lại quyền sách, Bình An đứng trong sân đang lúc, nhắm mắt, nắm giữ toàn thân khí huyết, thăng bằng trong cơ thể âm dương, cảm thụ trong không khí cùng trong cơ thể về này nguyên khí, sau đó hẳn nhắm hai mắt bỗng nhiên mở ra, mãnh ra quyền.

Một bộ Bát Cực Quyền đánh xong, hẳn huyết khí, sôi sùng sục, mồ hôi, rỉ ra, Bình An chỉ cảm thấy toàn thân càng ngày càng nóng, như nước sôi thêm thân.

"Ý Dữ Khí Hợp, Khí Dữ Lực Hợp." Bình An dựa theo Thạch thái công truyền thụ pháp môn, khống chế trên người mình triệu lỗ chân lông, phong tỏa huyết khí nhiệt lưu, toàn thân lông măng nhất thời căn căn nổi lên, trên da lên rậm rạp chằng chịt một lớp da gà.

Toàn bộ tinh khí cùng nhiệt lượng, trong nháy mắt bị bức về trong cơ thể.

Dần dần, Bình An có một loại cảm giác, kinh mạch mạch máu bắt nhịp đều tại tăng cường...

Mạnh hơn chút nữa, mạnh hơn chút nữa!

"Đúng, chính là loại cảm giác này, ta tìm tới!"

Bình An chỉ cảm thấy trong cơ thể, chợt bộc phát ra một cỗ mạnh mẽ vô cùng lực lượng, cần phải phá thể mà ra, Bình An chợt một tiếng quát to, tay trái nắm quyền, trong nháy mắt hướng ngoài một thước viên kia cây hồng huai quyền đánh tới.

"Àm!"

Quyền vào cây 3 phần, toàn bộ cây hồng lá cây, quả đầy, ở chốc lát run rẩy kịch liệt sau đó, rồi rít hạ xuống.

Khuynh khắc, đứng ở khắp nơi lá cây cùng trái cây Trung Bình An, cũng không có dừng lại, cỗ lực lượng kia ở trong cơ thể hẳn dần dần liệt, hẳn cơ hồ không khống chế được chính mình...

"Xem ta cách không chém vật, không, Lý Chương Dao."

Bình An tay trái thay đổi quyền thành Chương Dao, chợt bỏ ra, mục tiêu, mười mét bên ngoài trồng một chậu hoa lan.

"Phốc" một tiếng, một đạo mất thường ả ánh sáng mất thường nhìn thấy được hoa, lại thật từ Bình An trong bàn tay bắn ra, trong nháy mắt phá vỡ không khí, trên không trung vạch qua một đạo chói mắt đường cong, tinh chuẩn không có lầm chém ở chậu kia hoa lan bên trên.

"Dạn dò" một tiếng, cứng rắn đào từ làm chậu sứ, tùy tiện bị cắt mở, Dao Mang thể đi không giảm, lại đem hai đóa nở rộ hoa lan cắt rơi, cuối cùng thâm nhập dưới đất sâu mấy tấc.

Nhìn một mảnh hỗn độn viện tử, Bình An trong nội tâm hiện ra hưng phấn cùng kích động tâm tình, hẳn rồi cuộc trở thành Trương Vô Kỵ như vậy cao thủ, ngay tại hẳn tâm tình đạt tới đạt đến một cái cực điểm lúc, chợt nhìn thấy bị hẳn cắt ra chậu kia hoa lan, Bình An trong nháy mắt liền "Xui xẻo", đây chính là lão gia tử đau lòng nhất, để ý nhất hoa a, bình thường đụng cũng không để cho hẳn chạm thử,

"Ta đây xuống không bị rút ra, cũng sẽ bị mắng chết." Bình An nhất thời vẻ mặt đau khổ, được không buồn rầu, cây hồng chết thì chết, không người sẽ để ý, có thể hoa lan không có, lão gia tử phỏng chừng biết khắp thế giới đuổi theo hẳn rút ra.

Nhớ tới lão gia tử rút ra Bình Trung Tinh tình cảnh, Bình An tâm lý liền phát rét, chạy mau tới nhìn một cái, thật may, cái cùng lá cây không có bị thương tổn đến, có cứu.

Bình An lập tức dùng một cái khác đào từ chậu tâm đưa nó trồng trở được, nhưng là hoa đô bị tước mất, còn có thể kêu hoa sao?

Bình An mong trên mặt đất bị cắt rơi hai đóa hoa lan, hẳn một tay bụng chính mình gương mặt, một nhẹ tay khẽ vuốt vuốt hoa lan lá cây, tốt không thống khổ.

"Không được, được tìm một vác nôi, phải chết mọi người cùng nhau chết."

Hai người gánh hòa lực, dù sao cũng hơn một người dễ dàng, nửa đường còn có thể lấy hơi. Nhưng Bình An suy nghĩ một hồi lâu, trong lúc nhất thời thật không tìm được thích hợp vác nôi người, cũng không thể để cho mới vừa xuống giường không bao lâu Bình Trung Tinh tới cổng đi, phỏng chừng Lão Từ gia biết rút ra hẳn da không thể?

"Nếu là này hoa lan, có thể mở lại mấy đóa hoa đi ra, sẽ không biết đến nó bị ta đoạt qua."

Bình An dị tưởng mở ra, như vậy kỳ tích, ngay cả Bình An chính mình cũng không tin, có thể kỳ tích chỗ được gọi là kỳ tích, cũng là bởi vì thường thường có người làm được người khác không cách nào làm sự tình.

Cho nên Bình An căn bản không phát hiện, hần vuốt ve hoa lan lá cây trên tay, lưu lại không những có thể Vô Kiên Bất Tồi, còn có thể làm người ta lột xác, thậm chí khôi tử hồi sinh lực lượng.

Loại năng lượng này, tuyệt không phải Quốc Thuật Nội Kính, không phải là nội công, không là khí công, mà là địa tinh hoa, Nhật Nguyệt cỏ cây tinh khí, là người, đi thông tiên huyền diệu lực lượng.

Mà giờ khắc này, loại năng lượng này từ Bình An trong tay, từng chút từng chút nhẹ nhàng rót vào hoa lan bên trong, sau đó, phát sinh làm người ta kinh ngạc một màn.

Hoa lan tươi tốt lá cây bên trong, mấy cây chồi non, lặng lẽ phá chum mà ra, sau đó ở Bình An trọn to hai mắt xuống, hần không thể tin trong ánh mắt, lấy mắt trần có thể thấy tốc độ sinh trưởng, không ngừng sinh trưởng, cuối cùng kết bao, nở rộ, thành hoa, làm liền một mạch, không có một chút ngưng trệ.

"Chuyện này... Là thần tiên hạ phàm sao? Hay lại là, ta Bình An nói theo phương pháp hàng, khiến nó nở hoa nó liền nở hoa?"

Bình An ở chỗ lát khiếp sợ và tự yêu mình sau đó, hần bắt được mấu chốt: "Là ta tay, không, là trong cơ thể ta cỗ lực lượng kia, thôi hóa nó sinh trưởng?"

Vì chứng minh cái ý nghĩ này, Bình An miểu cây hồng liếc mắt, xích cách một chút nhanh chóng chạy tới dưới tàng cây, hô hấp, vận khí, chậm rãi đưa tay ra đề ở trên thân cây, sau đó... Quang sục sục trên nhánh cây, từng viên chồi non toát ra, sinh trưởng, trong nháy mắt thành lá, tựa như cây khô gặp trời hạn gặp mưa thần lộ như vậy, trong nháy mắt hồi xuân!

Dưới tàng cây Bình An, ngây ngốc đang nhìn mình tự tay đạo diễn đi ra kỳ tích, phảng phất nhập ma sợ run tựa như ngẩn người.

Giờ phút này, toàn bộ toàn bộ kích động, khiếp sợ, hưng phấn vân vân và vân vân chờ từ ngữ, đều không cách nào miêu tả ra hần giờ phút này tâm tình.

Thật sự là quá không thể khác ý.

"Ứng ực."

Bình An cuồng nuốt nước miếng, miệng đều cười lặc!

Nghĩ đến ban đầu, Bình An lần đầu tiên nhìn « Ý Thiên Đồ Long Ký » lúc, thấy được Trương Vô Kỵ kia kỳ diệu vô cùng y thuật, thật là có thể làm người khôi tử hồi sinh, hần mơ mộng có một thành làm cho này dạng ngư nhân, vạn vạn không nghĩ tới, nay, hần Bình An có thể tùy tâm sở dục thôi hóa có cây sinh trưởng, khiến cho đóa hoa sống lại.

Mặc dù không có đạt tới bạch cốt sinh nhục mức độ, nhưng cũng quả thật lợi hại chặt a!

Đối mặt cái này gần như vi phạm thiên nhiên thẳng bằng lực lượng, Bình An lại hít thật sâu một cái, vững vàng một chút mãnh liệt sóng tâm tình, hần nhẹ nhàng thu tay về, hơi nhắm hai mắt lại, ý nghĩ chạy thẳng tới trong đầu Kim Hồ Lô đi.

Lần này, Bình An rõ ràng bắt được Kim Hồ Lô, rõ ràng nắm giữ ở hồ lô trên người khác thần bí đường vân, mà kia bị hần sai sử vô số lần, không có một chút phản ứng Trảm Tiên Phi Dao, tại hần ý nghĩ khôi động bên dưới, ở Kim Hồ Lô bên trong khe run, tựa hồ, đang chờ chủ nhân chiêu hoán.

Từ nơi sâu xa, Bình An có loại trực giác, Trảm Tiên Phi Dao cùng hần tâm linh liên kết, phát sinh quan hệ vi diệu, bây giờ, chỉ cần hần mặc niệm một tiếng "Mời bảo bối xoay người", Trảm Tiên Phi Dao sẽ xì ra.

"Có muốn hay không thử một chút?" Bình An khẽ cắn răng, hợp lại, mạo hiểm không thể dự trừ nguy hiểm, Bình An kêu lên tiếng kia hồn khiên mộng nhiều thanh âm: "Mời bảo bối xoay người."

Ừm! ! ! ? ? ?

Trong nháy mắt yên lặng sau đó, không có trong dự đoán phi dao phun ra dễ như bốn, Bình An biểu tình một chút xui xẻo, hần nháy một chút con mắt, lại không có phản ứng.

"Này không có đạo lý à? !"

Bình An rõ ràng cảm giác thốn mang đại Trảm Tiên Phi Dao, ở bên trong hồ lô nhảy lên kịch liệt, có xì ra triệu chứng, hết lần này tới lần khác... Tựa hồ kém một tia nước chảy thành sông cơ hội.

"Chẳng lẽ là ta công lực còn không có đạt tới, lái nó thành độ?"

Bình An cảm thấy có khả năng này, dự định buông tha, hay lại là nghiên cứu một chút vừa mới đạt được năng lực thần kỳ thú vị.

Ngay tại Bình An chuẩn bị thu hồi ý nghĩ trong nháy mắt, Dị Tượng phát sinh, nhảy lên kịch liệt bên trong phi đao, bỗng nhiên phân ra một vệt hào quang, bay xuống ở Bình An ý nghĩ trái tim, một đoạn không phải là văn tự, lại thảng được văn học lời nói, hiện lên Bình An đầu:

"Trảm Tiên Phi Đao, thái tinh hoa nhật nguyệt, đoạt đất thanh tú, có thể diên đảo Ngũ Hành. Phi đao chuyển một cái, đầu người rơi xuống đất, phi đao lại chuyển, chém người Nguyên Thần, phi đao 3 chuyển, Thần Hình Câu Diệt."

Ngay sau đó, là rèn luyện Trảm Tiên Phi phương pháp:

"Từ Thiết vào hồ lô, tôi luyện Kỳ Linh Hoa, Bạch Ngọc vào hồ lô, luyện kỳ thần Ý, chân hỏa vào hồ lô, tôi luyện kỳ tạp chất..."

Phía dưới, là liên tiếp Bình An nghe đều chưa từng nghe qua đồ vật, có Xích Kim, Hàn Thiết, Vãn Thạch Thiết Tinh vân vân các loại mấy chục loại tài liệu danh xưng, cùng với rèn luyện phi đao pháp môn.

Tóm lại, luyện chế phi đao tài liệu, Bình An thì nhìn biết hai loại, vàng cùng tổn hại thạch, cùng với mấu chốt nhất một câu nói:

"Mỗi ngày lấy tinh khí Tế Luyện đao, lấy Thần Niệm tôi luyện đao, lấy tâm thần câu thông, như thế mới có thể sai sử tự nhiên!"

Tinh khí, là trong cơ thể mình linh lực. Thần Niệm, chính là người suy nghĩ. Tâm thần, chính là tâm cùng khí câu thông, tiếp theo đạt tới người cùng khí tâm Thần Tướng ngay cả, điều khiển vung tự nhiên.

"Như vậy, còn lại chỉ kém vàng."

Bình An đề xuống nội tâm kích động, trực tiếp nhảy qua kia mấy chục loại hấn không biết tài liệu cùng với tổn hại thạch,

Tổn hại thạch, là trong thái không Lưu Tinh mảnh vụn, cái này trong sách đã dạy, cũng không phải bây giờ Bình An có thể lấy được tay. Không quá thực tế đồ vật, Bình An bình thường không thèm nghĩ nữa, hấn không có mã hành không cùng nằm mộng ban ngày thói quen, chỉ có vàng mới là hấn duy nhất có thể có thể lấy được tay tài liệu luyện khí.

"Nhưng là... Vàng phải cần tiền a!" Bình An rầu rĩ, lần trước hấn phí hết tâm tư khổ cực hơn nửa tháng, lừa gạt đến Viên Nghi "Kiếm" hơn 100 Nguyên tiền, lại chỉ mua được như quả đậu đại Kim Đậu Tử.

Muốn luyện chế Trảm Tiên Phi Đao, yêu cầu vàng phỏng chừng không phải ít chứ ?

Bình An đầu liền bắt đầu đau, đầu thật là tốt đẹp đại, Tâm tâm tính phiền thật là phiền, nhưng khi hấn liên tưởng đến Trảm Tiên Phi Đao lần trước dễ như bộn như vậy, đem một khối tảng đá ngàn cân, đoạt đậu hủ như thế cắt thành hai mảnh, một cỗ lửa nóng không thể áp chế dục vọng chiếm cứ trong lòng hấn.

Có cái gì như trong nháy mắt, phi đao nhảy ra, với trong nháy mắt, lấy tánh mạng người ta lợi hại hơn.

Này khóc, soái ngậy ngô, phogn cách vô cùng sự tình, đối với từ liền có một cái Đại Hiệp mộng Bình An đến, đơn giản là trí mạng.

"Kiếm tiền! Ta nhất định phải kiếm tiền."

Bình An quyết định, chờ mẹ trở lại một cái, hãy cùng nàng ngừa bài, lần này thế nào đều phải vào huyện thành đi theo kiếm tiền.

"Mẹ kiếm bọn đầu ăn thịt, ta thế nào cũng phải vớt điểm chỗ tốt, uống một hộp canh thịt a!"

Quyết định chủ ý, liền muốn suy nghĩ phục mẹ phương pháp, Bình An lỗ tai chợt động một cái, nghe được gia gia đi ra khỏi cửa phòng tiếng bước chân, khô chặt chuẩn, nơi đây không thể ở lâu, sẽ có họa xảy ra chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Quỷ cơ trí

Bình An nắm lên rơi trên mặt đất mấy đóa hoa lan, xích cách một chút, thân thể bèn nhảy vô cùng từ viện tử kia cao hơn hai thước tường gạch nhảy một cái giật mình, trong nháy mắt biến mất.

Tốc độ này, này bén nhảy, này thân thủ, Thạch thái công nhìn thấy, đoán chừng cảm thấy không bằng

Đương nhiên, trong nhà viện tử phát sinh loại sự tình này, Bình An thông minh không có chuồn xa hấn đã sớm qua có tật giật mình không dám đối mặt với thực tế cảnh giới, đã tiến vào da mặt dày tựa như thành tường, làm mặt người trước khoác lác lác mặt không đỏ, tim không đập mạnh vô sỉ cảnh giới.

Mình bạch làm chuyện xấu, một mực trốn tránh, sớm muộn phải làm lộ, chỉ có dũng cảm đối mặt, bỏ đi mọi người hết thấy hiểu lầm, mới là tẩy thoát hiềm nghi đường ra duy nhất.

Cho nên, lượn quanh một vòng sau đó, Bình An giả bộ không việc gì như thể thí điên thí điên về nhà, kia mặt đầy quang minh lăm lăm bộ dáng, lão thái thái thấy nhìn, đều hoài nghi mình tôn tử này có hay không liên quan một món có thể khiến Đảng cùng Nhân Dân tán dương chuyện tốt.

Sau đó, Bình An chuyện đương nhiên xuất hiện ở trong sân, nhìn thấy gia gia đứng ở chậu kia hấn coi như ưa thích trong lòng hoa lan trước mặt, đại bá tâm hầu hạ, hai người chặt chặt có tiếng trò chuyện với nhau cái gì.

Mà Bình Trung Tĩnh đầu rồi, hai tay thả lỏng phía sau, đứng ở đó viên cây hồng phía dưới, ngửa đầu suy nghĩ xuất thần, một bộ không thể tưởng tượng nổi bộ dáng.

"Lão Tử lúc trước liền qua, ta đây chậu hoa lan không là phạm phạm, so với cái gì xuân kiếm, quân tử lan, huệ lan không kém chút nào, lần này ngươi tin đi!"

Lão gia tử trên mặt tràn đầy "Ta một lời bên trong" biểu tình, chỉ chậu kia hoa lan, đối với Bình Trung Hoa nói:

"Ngươi nhìn một chút, này tươi tốt lá xanh, cũng sắp chảy ra nước, tuyết này không trong đóa hoa, kia từng chút từng chút đỏ tươi tô điểm, biết bao giống như nở rộ Hàn Mai nở rộ ở tịch trong tuyết, lá cây này, hoa này đóa, thật là thần, lần này ngươi nên tin tưởng ta nhân quang chứ ?"

Bình Trung Hoa tự nhiên lộ ra nịnh hót tựa như sùng bái biểu tình, ngay tại hai cha con thổi cửa bom thổi mìn tối hăng hái lúc, Bình Trung Tĩnh đột nhiên nói: "Ba, Ca,, các ngươi, nhà chúng ta cây hồng chột chuyện, lá cây, trái cây một chút toàn bộ rơi sạch không, lại toát ra chồi non, thật thần chuyện lạ a, quá tà môn."

"Tà, tà môn cái rắm, đây là cây già tỏa sáng tân xuân."

Lão gia tử tâm tình chính đại tốt đến, nơi nào có thể nghe vào cái này, lúc này liền nói: "Lão Tử đã sớm qua, năm đó sửa xây nhà lúc, tìm mười dặm tám hương nổi danh nhất Phong Thủy Sư nhìn qua, đây là khối phong thủy bảo địa, Lão Tử một lời bên trong."

Bình An nhìn gia gia kia cảm xúc mạnh mẽ ngang đương, dẫn chứng phong phú hưng phấn dạng, suy nghĩ có muốn hay không đem hấn thanh kia túi nôi, làm ra cái xanh nhạt lá trúc ra, phỏng chừng lão gia tử tám phần mười biết: "Ta Bình gia, tụ địa chi linh tú!"

"Ai, hay là trở về phòng chờ mẫu thân về nhà đi."

Bình An lộ ra một cao thủ tịch mịch như tuyết, muốn tìm bại một lần không thể được, dẫn làm nhân sinh một đại chuyện ăn năn biểu tình, nhằm chán trở về nhà.

...

Buổi tối.

"Mẹ, thương lượng với ngươi chuyện này."

"Chuyện gì?"

"Sau này mỗi tuần lễ sáu cùng tuần lễ, ta với ngươi đi huyện thành làm ăn có được hay không? Ta bảo đảm mỗi một cân heo tạp nước, cho ngươi kiếm nhiều hai mao tiền, mười cân lượng tiền khối, trăm cân chính là hai mươi đồng tiền nha."

"Không được, nhà ta không kém về điểm kia tiền, cho nên thả tuần lễ, ngươi được ở nhà ôn tập môn học."

"Mẹ, ngươi không cảm thấy ta bây giờ thành tích ở cả lớp danh liệt trước sao?"

"Chính là bởi vì như vậy, ngươi được càng cố gắng đi học."

Bình An nhìn như đỉnh chém sắt, không để lại chút nào hơn lưu cùng thương lượng mẹ, hấn đều muốn vò đã mẹ lại sứt, lấy trốn tiết tới uy hiếp, bất quá thấy mẫu thân sinh khí lại hiền hòa mặt mũi, Bình An chính là không nhẫn tâm.

Đổi lại là mấy năm trước, hấn còn có thể lăn lộn đầy đất, ăn vạ chơi đùa bi tình giả bộ đáng thương, có thể tự giác đã lớn lên Bình An, cảm thấy làm như vậy quá ném chính mình khí khái đàn ông.

Huống chi, từ vừa mới bắt đầu, Bình An liền đối với lần này không có ôm hi vọng lớn bao nhiêu, đầu hấn trong đã chứa đầy kế hoạch báo cáo.

"Không để cho ta đi, ta không đi theo người, chính ta làm một mình chu toàn chứ?"

Bình An cho tới bây giờ đều không phải là một cái mặc thủ thành quy hải tử, trong đầu tổng là đừng đủ loại kiếm tẩu thiên phong cùng mã hành không phương pháp, học năm thứ ba cũng biết gây họa muốn tìm oan ức, đánh nhau muốn tìm người giúp, Quần Âu không thể hướng tiền phong, bẻ đào tựa như người lên ra tay mới là duy nhất chính xác đường đi.

Hơn nữa thể nhân thường nói, người nghèo hải tử sớm biết lo liệu việc nhà, chính là hình dung ở sinh hoạt áp lực vội vã xuống hải tử, nếu so với đừng hải tử sớm hơn học được tự lực cánh sinh, bởi vì gian khổ sinh hoạt, không chỉ có thể kích thích người ý chí chiến đấu, còn có thể làm người tâm trí thành thực.

Mà từ chính là người nghèo, lại không có cha ở bên người Bình An, bảy tuổi liền học được lấy gạo nấu cơm, tám tuổi liền theo mẹ Viên Nghi hạ hương thu mua được liệu, vào trong huyện thành mại qua quả, cho nên hẳn không thiếu làm ăn kinh nghiệm cùng phú.

Nhất là ở gặp qua huyện thành chợ bán thức ăn ra sân mặt sau đó, đối với cái này loại phiền làm ăn, có thể muốn gì được nấy.

Đương nhiên, Bình An thì sẽ không cướp mẹ thịt heo làm ăn, bởi vì này vô số Đại Sơn sông lớn trong, có là người trong thành cướp mua đồ.

"Đúng, ta cứ làm như vậy."

Không có mẹ che chở, không tin không kiếm được tiền Bình An, quyết định chủ ý sau đó, hẳn lặng lẽ chạy tới nãi nãi căn phòng, đưa hẳn giấu ở một nhóm hạt thóc trong mấy chục khối tiền để dành lấy ra.

Số tiền này, có bình thường trường bồi cho hẳn tiền xài vặt, có lần trước mua Kim Đậu Tử còn lại hơn ba mươi khối, hơn nữa Bình Trung Tĩnh hồi lộ hẳn hai nguyên tiền, tổng kết bảy mươi tám khối ba lạng năm phần tiền, đối với Bình An như vậy hải tử mà nói, đây tuyệt đối là một khoản phi số lượng.

Đối với nông thôn một loại gia đình đến, này hơn bảy mươi đồng tiền, đủ một đứa bé một cái học kỳ học phí.

Bình An mang chứa này bảy mươi tám khối ba lạng năm tiền, đối với tương lai mình tiền đường, tràn đầy mong đợi, hẳn có do lý tin tưởng, này hơn bảy mươi khối rất nhanh sẽ biết biến thành hơn bảy trăm khối, thậm chí hơn bảy ngàn khối.

"Bàn tay chết gan lớn, chết đói mất, bằng vào ta thông minh đầu, lần này còn có chuyện gì có thể làm khó ta Bình An?"

Chưa bao giờ biết ngồi chờ chết Bình An, không tin không có mẫu thân trợ giúp, chính mình liền kiếm không tiền.

Thứ 2 sáng sớm, Bình An cứ theo lẽ thường ăn điểm tâm xong đi học, sau đó ngồi ở trong phòng học, nghe chủ nhiệm lớp lão tăng nói chuyện bình thường "Các bạn học, chưa tới hai tháng, chính là cuộc thi tốt nghiệp, các người không còn cố gắng một chút, không phụ lòng sinh người nuôi cha mẹ của người sao".

Đến mỗi lúc này, Bình An cực kỳ tự hiểu là ý vào đối với thân thể tuyệt đối không chế, phong bế tai cửa, để cho hẳn tận tình đang bức giảng bên trên nhỏ nước miếng, chính mình chơi đùa chính mình, nếu không liền len lén liếc liếc một cái trong lớp tới cô gái xinh đẹp Phùng Từ

Thẳng được nhắc tới là, Phùng Từ không chỉ có đẹp dễ, thanh âm êm tai, đi học cũng nhất lưu, tổng lấy ép nghiền tựa như ưu thế tuyệt đối, cảm vô số niên cấp đệ nhất.

Tự nhiên, nàng liền trở thành Bình An đám này trưởng thành sớm đám con trai đàm luận trọng điểm.

Năm ngoái thời điểm, Bình An đối với Phùng Từ có liên quan đồ vật, đều cảm thấy hứng thú, có thể từ đạt được Kim Hồ Lô sau đó, không biết có phải hay không là Bình An ánh mắt quá chọn, hay lại là luyện khí luyện nhưc đầu túi, đối với nàng không làm sao có hứng nổi.

Bây giờ vừa nhìn thấy Phùng Từ, Bình An tâm như thẳng nước, không nổi một chút gợn sóng.

Cho nên vừa hết lớp, Bình An không có giống như trước đây, luôn là tìm đủ loại mượn cơ đây bên người nàng cợt, mà là như gió ra phòng học, chạy đến tường ngăn ban, trực tiếp đem một cái thấy hẳn như nhìn đại địch người chậu hữu dọa cho ngây ngô, lập tức làm ra phòng ngự tư thế.

Bình An không nhìn hẳn như lâm đại địch bộ dáng, không lòng vòng quanh co, nói: "Lưu Giang, người có muốn hay không kiếm tiền? Kiếm rất nhiều tiền? Hơn nữa, là lâu dài làm ăn."

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Ngốc đại cá tử

Kiểm tiền?

Làm ăn?

Ở Lưu Giang mộng ngây ngô còn chưa phản ứng kịp lúc, Bình An đơn giản vẫn tắt đèn tâm lý kế hoạch cùng ý tưởng một lần, tận lực để cho cái này bình thường không cùng đường đồng học tin tưởng, hẳn không đang nói đùa lắc lư hẳn, thật tìm hẳn làm ăn đến, cuối cùng còn lộ ra một cái thân thiện mỉm cười.

"Người là muốn ở ta nơi này nhì thu mua cá sông, con cua, con lươn, con lươn?" Mộng nửa, Lưu Giang rút cuộc hiểu rõ Bình An không phải là tới tát hẳn, thật là tới làm ăn.

Mà tiền, đối với người đến, đều có một loại thần kỳ ma lực, không quản đại nhân hay lại là đứa bé, cho dù là ba tuổi Đại nhi đồng, vừa nghe đến tiền, theo thói quen cặp mắt sáng lên.

Ngay như bây giờ Lưu Giang, nghe được kiểm tiền, lúc này thì dễ xuống và bình an trong ngày thường ân oán, thương lượng lên chi tiết tới.

"Xem ở tình cảm bạn học nghị bên trên, con cua ta cho người hai mao một cân, con lươn bảy mao, con lươn sáu mao, cá mà, thống nhất giới, cho người chín mao." Bình An lấy khi dễ người ta không hiểu việc dưới tình huống, cường thế quyết định giá cả, Lưu Giang ngay cả trả giá cơ hội cũng không có, liền gật đầu đáp ứng.

Nhìn hẳn bộ dáng kia, phỏng chừng trong lòng đếm hết đến một cân mấy mao, mười cân chính là mấy đồng tiền, hưng phấn ý vị cười ngây ngô.

Ở về điểm này, Bình An có ưu thế, hẳn biết nông thôn cá, bán không tiền gì.

Một là mọi người đều là người miền núi, đều biết một chút bắt cá bắt con lươn bản lĩnh, muốn ăn chính mình xuống sông đi câu là được.

Cái nguyên nhân thứ hai mà, mặc dù cũng có người bắt cá bắt con lươn thừa dịp trấn trên đi chợ thời điểm bán, nhưng là dân quê không nỡ bỏ hoa này uống tiền, trong tay mỗi một phần tiền, thường thường đều dùng ở trên mũi đao, ai sẽ ngốc bắt lạp kỷ mua cá ăn.

Theo Lưu Giang, Bình An chính là một cái đứa ngốc thêm người tiêu tiền như rác, đại đột không được.

Hiển nhiên, hẳn đã quên từ hẳn đệ nhất đối phó với Bình An bắt đầu, sẽ không chiếm được qua tiện nghi, cho nên hẳn tự nhiên không biết huyện thành chợ rau trong, con cua một cân một khối ba mao tiền một, con lươn đạt tới một khối năm tiền, con lươn đắt tiền nhất, cùng thịt heo một cái giá, loại cá cũng ở đây hai nguyên tiền giữa trời lơ lửng.

Tự nhiên, Bình An nhìn Lưu Giang ánh mắt, đều tràn đầy một loại thương tiếc, ai, cái này có phải hay không một loại kiến thức cùng chỉ số thông minh bên trên nghiền ép đây? Bất quá nên nhắc cái giới, hẳn một cái cũng không có bỏ qua cho.

Hẳn cũng không phải là thu rác rưởi cái gì cá đều phải, con lươn chưa đủ bốn lượng không muốn, cá trăm cỏ cá chép không có hai cân không muốn, con lươn không có nửa lượng không muốn, chết lại càng không muốn.

Tóm lại, hàng không chỉ có muốn đủ cả, còn phải mới mẻ, số lượng nhiều nhiều dễ hữu nghị.

"Bình An, người thật sẽ cho tiền thu cá?" Lưu Giang nhìn Bình An ánh mắt, tràn đầy hoài nghi, tự nhiên đem câu kia "Người sẽ không cướp ta cá, không trả tiền đi" nuốt trở về bụng.

"Người yên tâm, công bình mua bán, thành thật làm ăn, tuyệt sẽ không thiếu người một phần tiền."

Tựa hồ sợ hãi đứa bé này không tin, Bình An rất thoải mái mà móc ra chuẩn bị xong tiền, thật là lớn một cái tiền lẻ, vừa vặn năm mươi nguyên cả: "Đây là tiền đặt cọc, nếu như người vẫn chưa yên tâm, người nắm tiền về nhà cho cha mẹ của người nhìn, như vậy một số lớn làm ăn, ta phỏng chừng người không giải quyết được."

Từ đến lớn, nhiều nhất chạm qua năm nguyên giấy lớn Lưu Giang, tám đều bé, bùng một đại mười khối, năm khối, nhất nguyên tay, đều run rẩy, cặp mắt đều tại hiện lên ánh sao.

Tự nhiên, ở đây sao đại bút tiền trước mặt, Lưu Giang tự mình đều cảm thấy làm ăn này hẳn không giải quyết được, bất quá hẳn sợ run một hồi lâu, mới tâm can thận nói: "Bình An, người không sợ ta lấy tiền sau đó, không nhận trưởng sao?"

Dù sao, hai người quan hệ chưa nói tới người chết ta sống đại cừu nhân, tuyệt đối gọi là ân oán thật một mối oán khí tháo.

Bình An tự tin khẽ mỉm cười, xuất ra giấy và bút, vỗ vào Lưu Giang trước mặt, nói: "Cho ta viết biên lai."

Xui xẻo!

Lưu Giang lần nữa sững sốt, ở tiền cùng viết giấy nợ trước mặt, hẳn cần ở phía sau chọn người người sau, dù sao kia đứa bé là sống ngu ngốc, sẽ cùng

tiền gây khó dễ.

Ở Bình An dưới sự chi điểm, hần sáng khoai trên giấy viết xuống: "Nay thu Bình An tiền mặt 50(ngũ thập) Nguyên cả, ba sau đó, lấy cá, con lươn chờ thủy sản phẩm gán nợ, như vì ước, tự mình Lư Giang cam nguyện bồi thường Bình An 10(thập) Nguyên tổn thất kinh tế phí."

Phía dưới là: Người nhận tiền, Lư Giang.

Cực kỳ kỳ lạ vừa thu lại theo, thẳng ở đơn giản sáng, học sinh cùng không học thức người nhìn một cái liền biết.

"Nhớ, thứ sáu rạng sáng năm giờ lúc trước, cá phải đưa đến trần trên, ta cũng sẽ không đi nhà người cầm." Tâm để tốt giấy nợ, Bình An liếc về một chút cặp mắt vẫn đang bốc lên kim quang Lư Giang, không lo lắng chút nào hần lấy tiền cùng người nhà của hần đồng thời giựt nợ.

Nếu như là năm khối mười nguyên, cho dù có giấy nợ Bình An còn thật lo lắng người này giờ thủ đoạn, nhưng này là suốt năm mười khối a, trừ phi hần dám mạo hiểm bị trường học phân xử, người nhà của hần mạo hiểm bị Bình Trung Tĩnh mang theo một bang kẻ tội đại náo nguy hiểm.

Dù sao ở năm 97, một cái giáo sư tiền lương, cũng chính là hai ba trăm đồng tiền, thậm chí thấp hơn.

Một khoản tiền này, không tính thật cân nhắc.

Quả nhiên, Lư Giang không dám nuốt riêng khoản tiền này, thứ 2 liền mang theo phụ thân hần đem Bình An ngăn ở cửa trường học, ở Bình An một câu "Tiền này là mẹ của ta cho ta làm ăn luyện tay tiền", lập tức bỏ đi Lư Giang cha tâm lý bản khoãn, song phương rất mau trả lời thành hiệp nghị.

Giải quyết Lư Giang cha con, Bình An cảm thấy chỉ dựa vào mình một người, có phải hay không có chút thể đơn lực bạc.

"Xem ra còn phải tìm một công nhân bóc vác."

Bình An có thể thông minh, có thể tìm ai đó, Bình An trong lòng cũng nắm chắc.

Sau khi tan học, Bình An thẳng hướng nhà mình đối diện một nhà đậu hũ tiệm đi tới.

Là đậu hũ tiệm, nhưng thật ra là trước đại môn dùng cục gạch triệt một cái to lớn bếp, phía trên đỡ một cái nồi lớn, trong nồi sữa đậu nành sôi sùng sục phía trên, là một cái mộc chế thập tử chiếc treo ở nồi lớn trung gian, bốn góc ràng đến một tấm màu trắng sa vải, thành hình nửa vòng tròn.

Một cái ngoài ba mươi, bộ dáng đẹp đẽ, vóc người điểm đáng khen, da thịt trắng nõn, ngũ quan tinh xảo nữ nhân, một bên không ngừng đây Sa vải bên trong gáo đến sôi sùng sục sữa đậu nành, vừa lung lay thập tử chiếc, nhũ bạch sắc tương dịch trải qua lọc sau đó, dội lần nữa sôi sùng sục kết khối dạng sau đó, chính là trắng trắng mềm mềm đậu hũ.

Sa vải bên trong lưu lại, dĩ nhiên là đậu hũ nát.

"Kiền Mụ, Đại Quân Ca, ở nhà chưa?"

Mỗi lần thấy cái này toàn trần nam nhân đều nói chuyện riêng bàn về nữ nhân xinh đẹp, Bình An tâm lý thì có cỡ không ra lòng chua xót cùng sùng bái bội phục.

Không chỉ có bởi vì nàng là một cái quả phụ, cũng không phải là bởi vì nàng có một cái "Con trai ngốc", mà là bởi vì nàng có thể ở chồng sau khi chết, ở nơi này trong hơn mười năm, không chịu bất kỳ nam nhân nào hoa ngôn xảo ngữ, cùng vô số người chỉ chỉ trò trò, đem những thứ kia định sảm sở nàng khôn khéo, dùng dao bầu đuôi ra ngoài, một thân một mình đem một cái toàn trần đều là "Kẻ ngu" con trai lôi kéo trưởng thành rồi, đáng giá được hần kính nể.

Ở Bình Trung Tĩnh không có lúc về nhà, nàng với Bình An mẹ đi gần đây, song phương đều nhận thức đối phương hài tử là con nuôi.

Bất quá lúc này, Bình An tâm lý tất cả đều là tiền, nhìn trong nồi sữa đậu nành là tiền, hút hô không khí cũng là tiền, chờ đẹp đẽ quả phụ mới vừa hoàn "Người Quân ca ở hậu viện bữa củi, người tìm hần có chuyện?", Bình An liền một con chui vào phòng, vào nhà nàng hậu viện.

Mới vừa tiến vào hậu viện, Bình An liền thấy một cái vật khổng lồ.

Một người cao ít nhất có 1m88 thanh niên, cánh tay trần, lộ ra từng cục tựa như cục sắt bắp thịt, khỏe mạnh thật là giống như một con Đại Thủy Ngu.

Trong tay hần xách một thanh khổng lồ búa, đối với trên mặt đất một cây giống như bồn rửa mặt đại thụ cọc, sau đó dụng lực, giờ phù, hạ xuống, phanh, dễ như bốn một chút, cái cọc gỗ sạch sẽ gọn gàng bị phá vỡ.

Khí thế kia, kia lực đạo, Bình An một chút không nghi ngờ, nếu là cái đó sắc đảm bao gia hòa, dám đến trèo quả phụ tường, đầu có thể hay không giống như này cây cọc gỗ như thế nở hoa.

Bất quá Bình An biết, cái này coi như đặt ở thành người bên trong, đều có thể nói là hạc đứng trong bầy gà gia hòa, thật ra thì tuổi tác chỉ so với hần lớn hơn ba tuổi.

15 tuổi thiếu niên liền lớn lên như vậy, phỏng chừng còn có bó lớn lên cao không gian, 2m tuyệt đối có hy vọng.

"Ca,." Bình An kêu một tiếng.

Kia khôi ngô giống như một tòa núi thịt gia hỏa thấy hắn, tràn đầy uy nghiêm và cảm giác bị áp bách trên mặt, lập tức lộ ra một cái cười ngây ngô, giống như kẻ ngu như thế ha ha cười. Là, hắn là người ngu, tối thiểu trừ Bình An bên ngoài, toàn bộ Tiên Mã trấn người đều biết hắn là phùng quả phụ nhà con trai ngốc.

"Ca, thứ sáu theo ta vào thành đi bán cá, kiếm tiền ta phân ngươi một nửa, ta không muốn ngươi một mao tiền tiền vốn?" Không phải là Bình An đổi tính nhi trở nên hào phóng, mà là hai người từ chung một phe lớn lên giao tình, phân hắn một nửa, hắn đều cảm thấy quá ít.

Phùng Đại Quân không có lời nói, nhếch môi, lộ ra một cái răng trắng như tuyết, mặt đầy thật thà thật thà bộ dáng, đại khái Bình An chính là bán đứng hắn, phùng chừng hắn cũng có thể như vậy cười ngây ngô.

"Tê đại, đừng ta giả bộ ngu, có được hay không một câu nói?" Bình An tức giận, hắn ghét nhất người này cười ngây ngô, rõ ràng có thể dựa vào vóc người khôi ngô ăn com, hết lần này tới lần khác là một bộ ngốc ngây ngô dạng, hắn không nói gì thời điểm, người khác còn cho là hắn là một người câm.

May mắn, Phùng Đại Quân rút cuộc mở miệng, lộ ra cái cười ngây ngô nói: "Được, ta cùng ngươi đi huyện thành, không muốn ngươi tiền."

"Tiền ta sẽ cho ngươi, ngươi cũng phải nắm, nếu không ta nói cho Kiên Mộc ngươi khi dễ ta." Bình An bỏ lại những lời này tức giận đến đi, mỗi lần thấy Phùng Đại Quân đưa ngốc bộ dáng, hắn liền tức lên, thời điểm bởi vì bên người tông là theo chân một cái Phùng Đại Quân, hắn còn bị người kêu một trận "Bình ngốc nhĩ".

Bất quá vừa nghĩ tới chính mình kiếm tiền kế hoạch, Bình An tâm tình không tệ đứng lên, "Không dựa vào cha, không dựa vào mẫu thân, ta Bình An phải dựa vào trong tay này hơn bảy mươi khối, làm giàu, chạy về phía giàu có sinh hoạt."

Không.

Hắn Bình An không có như vậy tục khí, là kiếm tiền mua vàng, luyện chế Trảm Tiên Phi Dao, sau đó trở thành Tiên Nhân như thế tồn tại, từ ngoài ngàn dặm, lấy tánh mạng người ta với trong nháy mắt.

Vừa nghĩ tới lần trước Trảm Tiên Phi Dao xì ra, chém vỡ đá lớn một màn, Bình An cũng chỉ thấy toàn thân nhiệt huyết sôi trào.

Bây giờ mà, Bình An dĩ nhiên về nhà làm tác nghiệp, sau đó trở về chính mình trong phòng lấy tinh khí Tế Luyện đao, lấy Thần Niệm tôi luyện đao.

Còn lại, chính là chờ đợi, chúng ta mỗi mắt mong chờ này quý cơ trí kiếm tiền phương pháp.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Phát gia, khắp nơi tham gia phẩm bắt đầu

Sau đó mấy, Bình An không có lại nghịch ngợm càn quấy, làm ra một ít khiến người nhà không thể tưởng tượng nổi, càng đỡ khóc đỡ cười sự tình đi ra.

Hắn cơ hồ là hai điểm một đường, không đi học, buổi tối trở về nhà tế luyện Trảm Tiên Phi Dao, có rảnh rồi liền suy nghĩ hắn đạt được cái loại này có thể khiến cỏ cây tỏa sáng mới xanh, làm nghịch tự nhiên sinh trưởng kỳ lạ linh lực.

Cổ linh lực này, theo hắn này mấy giữ vững không ngừng trui luyện mãi, trở nên còn có linh tính, khí chạy toàn thân, hắn cảm giác mình có loại bay lên ảo giác.

Nhất là là khi hắn đem linh khí vận với đại não, trong nháy mắt đó, hắn suy nghĩ, hắn suy nghĩ, hắn năng lực suy tính, đạt tới một cái kinh khủng mức độ. Bất kỳ một đạo số học đề, bất kể lão sư có dạy qua, hắn đọc nhanh như gió tựa như sơ lược đảo qua, là có thể dùng đơn giản nhất phương pháp đi tìm hiểu, cũng nhanh chóng tính ra câu trả lời.

Đi học, đối với ở hiện tại Bình An mà nói, phù vân vậy, so với hắn ăn com còn dễ dàng, dù sao ăn com còn phải lấy tay, miệng, răng, tiếng nói, mà đi học làm bài, Bình An là có thể đang làm việc bản bên trên làm liền một mạch, không có chút nào ngưng trệ ở một hai phút bên trong, giải quyết người khác ít nhất phải hoa vài chục phút, thậm chí một hai lúc hoàn thành đề.

"Tu luyện, quả nhiên thật là khủng khiếp, lợi hại đến mức ta đều sợ chính mình."

Ở tuần lễ này ngày mồng một tháng năm lần trước khi tốt nghiệp thực chiến diễn tập trong cuộc thi, Bình An rút cuộc vượt qua Phùng Tử, bắt được cá lớp hạng nhất lần.

Ở cả lớp thầy trò khiếp sợ dưới ánh mắt, Bình An trâu rừng rực mặt đầy thi không gì hơn cái này, ở trường hoa làm thêm giờ hoa Phùng Tử ưu oán dưới ánh mắt, Bình An đều có loại ta đàn gà đang lúc, muội muội người nửa phút leo xuống quỳ liếm.

Cái này còn không dừng, Bình An còn phát hiện linh lực mới chỗ dừng, hấn một lần dùng dao bầu đoạt bút máy không để ý cẩn thận, hoa thương tay, nhìn máu tươi ý vị cuồng biểu, đau lòng lập tức vận dụng linh lực.

Sau đó, sự tình kỳ dị phát sinh, máu chảy đang lúc ngừng không, vết thương lại mắt trần có thể thấy xuống, tốc độ kết vảy rụng.

"Thật là khủng khiếp a rất lợi hại, ta bây giờ là người, là yêu, hay lại là tiên đây?"

Bình An nhìn chăm chăm một màn này, suy nghĩ có phải hay không ta đầu bị chặt xuống, cũng có thể trong nháy mắt sinh ra nữa tới một đây?

Hiển nhiên, Bình An không có ngu đến mức này, không dám đem ý tưởng này biến thành hành động, bắt quá hấn đối với cuối tuần vào thành bán cá kiếm tiền liền càng mong đợi.

Hai khóa ba gram bên cạnh Kim Đậu Tử, liền mang cho hấn rất nhiều năng lực thần kỳ, nếu là một lượng, một cân, mười cân đây? Nếu là thành công rèn luyện thành Trảm Tiên Phi Dao, hấn Bình An sẽ trở thành như thế nào nhân vật?

Bình An mong mỏi.

Rốt cuộc, nhìn sao nhìn trăng sáng, cuối tuần tới.

Còn chưa qua, gà trống không gáy thời điểm, đối với thân thể của mình mỗi một chỗ nắm giữ quyền khống chế tuyệt đối Bình An, lặng lẽ thức dậy mặc quần áo, mang theo hấn chỉ có hơn hai mươi nguyên tiền cùng một bọc không có mở giấy gói thuốc lá, sau đó giống như rất nhiều đối với tương lai tràn đầy dã vọng người tuổi trẻ như thế, mang chứa hoài bão cùng lý tưởng, mang theo lòng tin, đứng cảm đạp ra khỏi nhà.

Nhìn một mảnh đen nhánh trống rỗng, Bình An chính cảm giác mình dậy sớm lúc, lại thấy đối diện ngóc đại cá tử trong đêm đen giống như cây thương như thế chờ hấn, Bình An tâm lý chính là một hồi cảm động, đoán ra Phùng Đại Quân tám phần mười không ngủ.

"Từ khi nào giường?" Bình An hỏi.

Quả nhiên, ngóc đại cá tử nghiêm trang nói: "Không biết, ta cứ như vậy vẫn đứng, sau đó gấp lại người."

Bình An mắt tròn trắng, đối với này thân như huynh đệ bằng hữu quả thật cực kỳ không nói gì.

Bắt quá khi hấn mang theo Phùng Đại Quân đi tới cùng Lưu Giang cha ước định địa điểm giao hàng lúc, hấn lần nữa bị hù ngã, cảm giác mình thức dậy lên muộn.

Bởi vì Lưu Giang cha con mang theo năm sáu người, toàn thân quần áo ướt đầm, đứng ở bên lề đường hút thuốc, nhìn bộ dáng kia, phỏng chừng tới có một trận, đại khái là sợ tới chậm Bình An không nhận trưởng, hoặc là chọn khuyết điểm ép giá.

Đối với cái này một chút, Bình An vô cùng có thể hiểu được bọn họ tâm tình, hấn thời điểm với Viên Nghi đồng thời làm ăn, liền không chỉ một lần gặp được loại này thiếu lý do ép giá lão bản lòng dạ đen tối.

Mà đối với cả nhà đều dựa vào nhà mình trong đất về điểm kia thu được, nuôi một đại gia đình người bọn họ đến, có thể ở ngày mùa sau khi, vớt một chút tiền, đó cũng là một số lớn thu nhập.

Quả thật, Lưu Giang cha một đêm này đều không ngủ, hôm qua bây giờ tới không tới, liền kéo mấy cái đánh cá bắt con lươn người tài giỏi, xuống sông cá cá, bắt con lươn bắt con lươn, vẫn bận碌 đến nay ba giờ sáng nhiều, một hơi thở cũng không nghỉ ngơi, qua hết cân liền lập tức mang theo bắt lấy tốt cá, con cua, con lươn một mực ở chỗ này chờ.

Vừa nhìn thấy Bình An mang theo Phùng quân đến, Lưu Giang cha vứt bỏ tàn thuốc, chạy tới: "Bình lão bản, người thật là đúng lúc, ta còn tưởng rằng được đợi lát nữa?"

"Người là sợ ta không đến, tha các người chim bồ câu có được hay không?" Bình An nhiều thông minh, thương cho hấn một cái liếc mắt, không có lên tiếng về phía chứa cá, con lươn cùng con lươn cái sợ đi tới.

Tiền nghiệm hàng đây là làm ăn cơ bản nhất thông thường.

Bình An đến gần nhìn một cái, liền bị trên đất bày cái sọt dọa cho hù dọa, không phải là cá sắc không được, không phải là phân lượng không đủ nhiều, mà là rất nhiều rất nhiều.

Bình An hiển nhiên đánh giá thấp Lưu Giang cha đối với tiền khát vọng, người tốt, suốt mười một cái sọt, hơn nữa còn là cái loại này một giỏ là có thể chứa trăm cân đại giỏ, mặc dù trong sọt nước nhiều cá ít, nhưng này mười một cái sọt tính được, không có hai trăm cân hấn bình chữ té viết.

"Bình lão bản, tổng kết mười một giò, cá một trăm hai mươi lăm cân, con cua bốn mươi lăm cân, con lươn 53 cân, con lươn một trăm mười hai cân, đúng còn có ba cái con ba ba, tôi cũng có nặng ba cân."

Đại khái là ngay cả chính hắn đều cảm thấy, số lượng này quá kinh khủng, Luru Giang cha làm giong nói: "Dĩ nhiên, ba ba là đưa người mang về nhà ăn, không tính là người tiền. Ngoài ra, xin người yên tâm, chúng ta dân quê coi trọng chữ tín, tuyệt sẽ không thiếu người một cân cá một lượng con lươn."

Mặt, hắn lại cực kỳ tiếc nuối nói: "Nếu không phải sợ trễ nải Bình lão bản người thời gian, chúng ta có thể bắt lấy càng nhiều cá."

Tựa hồ là không có thể kiếm được càng nhiều tiền, trên mặt hắn còn lộ ra cái thương tiếc đại biểu tâm, sau đó thăm thì tính từ sổ sách đến, phảng phất lập tức có thể thấy từng tờ tiền giấy, cặp mắt đều tại sáng lên.

"Thật là tê, khi ta là người tiền như rác làm thịt a!"

Ai bác nông dân biết điều, này đầy đất cái sọt liền chứng minh bọn họ không ngốc, hết sức giáo hoạt.

Bình An nhìn lộ ra tham lam biểu tình gia hỏa, thật may, hắn sớm có chuẩn bị, không có ý định đưa tiền trước, vì vậy dứt khoát nói: "Ta không có tiền."

"Cái gì?" Luru Giang cha biểu tình liền qua, trợn mắt nhìn Bình An ngăn người. Qua một hồi lâu, hắn mới lộ ra một cái người đùa bỡn ta biểu tình, không có tiền người mua cái gì cá? .

Bình An vô cùng ổn định, cực kỳ dung túng nói: "Ta là, ta không mang đủ nhiều tiền như vậy."

"Người không phải là mẹ người lấy tiền cho người làm ăn luyện tay sao?"

Bình An phiền tức bạch nhãn, tức giận nói: "Người sẽ cho con của người Luru Giang mấy trăm nguyên tới luyện tay sao?"

Luru Giang phụ thân một cái ngơ ngẩn. Qua một hồi lâu, hắn mới nói: "Kia mẹ người cho người bao nhiêu tiền?"

"Cộng thêm cho người tiền đặt cọc năm mươi, ta lại mua gói thuốc lá, bây giờ trên người của ta còn có hai mươi đồng tiền." Bình An đúng sự thật nói, còn từ trong túi móc ra gói thuốc lá, ở Luru Giang cha con đám người nhanh muốn điên lúc, hắn ném ra tuyệt chiêu.

"Các người yên tâm, cá ta sẽ muốn, tiền ta cũng sẽ cho, chúng ta dân quê một ngụm nước miếng một cái đỉnh, ai lời nói không tính toán gì hết, ai sinh nhai từ không có **, bắt quá chứ sao..."

"Tuy nhiên làm sao?"

Lần này, Luru Giang cha con cộng thêm bọn họ dẫn người, toàn bộ đều lên tiếng, trừng hai mắt nhìn Bình An.

"Bắt quá mà, chính là cá tiền thiếu trước, chờ ta đi huyện thành bán xong cá, bắt được tiền, trước tiên cho các người đưa đi." Bình An chậm du chậm du nói, còn xé ra thuốc lá, lần lượt cho bọn họ chuyển một nhánh.

Sau đó, Bình An nhìn hiển nhiên vô chiêu, chỉ lo cắm đầu hút thuốc các đại thúc, tiếp tục nói:

"Dĩ nhiên, các người nếu là không yên tâm, con cá này ta sẽ không mua, kia năm mươi đồng tiền toàn làm ta biểu cho các vị thúc thúc, mọi người sớm tụ sớm tan như thế nào?"

Ở ngắn ngủi một mảnh yên lặng sau đó, Luru Giang cha cắn răng nói: "Được, bắt quá người được đánh giấy nợ."

"Được, không thành vấn đề."

Bình An thống khoái đáp ứng, còn móc ra đã sớm chuẩn bị xong giấy và bút, đơn giản đem cân lượng cùng giá cả coi một cái, lại trừ đi tiền đặt cọc năm mươi nguyên, lúc này liền viết tám kế tiếp hơn một trăm bảy mươi đồng tiền giấy nợ.

Sau mười mấy phút, làm Bình An rốt cuộc cân chiếc kế tiếp phải đi Huyện kéo hàng xe hàng, ở Luru Giang cha con môn hỗ trợ đem cá dời sau khi lên xe, nhìn vẫn hướng hắn mỉm cười một đám nông dân thúc thúc, Bình An tâm lý biết bọn họ không ngu, bọn họ thật ra thì cùng trấn trên đồ phụ như thế, tràn đầy đối với kiếm tiền khát vọng, dù là bốc lên một chút nguy hiểm, cũng phải liều mạng, huống chi trong tay còn nắm hắn giấy nợ.

Giống như Bình An nhẹ nhàng thoát mái dưng hai nguyên tiền lại thêm một điếu thuốc, dễ dàng giải quyết xe hàng tài xế như thế, bởi vì mỗi người đối với tiền khát vọng, cho tới bây giờ không che dấu chút nào.

Chương 21: Chỉ số thông minh quyết định vận mệnh

Rốt cuộc, một đường chèo đèo lội suối đến huyện thành, nhìn người đến người đi huyện náo trạm xe hơi, Bình An phảng phất nghĩ được kim tiền mùi vị, hẳn thuận thực được giống như một cái ở làm ăn trong thương trường lăn lộn nhiều năm cáo già, với một cái bản xe ba gác ông chủ nói yêu cầu cùng giá cả, sau đó xếp lên xe.

Về phần cá kéo đi nơi nào bán?

Đơn giản a, dựa theo cùng mẫu thân bán thịt heo phương pháp phương làm là được.

Trước đưa quán ăn, một nhà tiếp lấy một nhà đưa, bán không xong, lại kéo đến dì Hai trong gian hàng bán.

Quả nhiên, làm Bình An mang theo gốc đại cá tử cùng nghiêm xe cá đi tới đệ nhất gia uống quán ăn cửa, lão bản kia tự nhiên biết hẳn, nhiệt tình nói: "Bình An, lại cùng mẹ người vào thành bán thịt heo, người quý cơ trí có thể có một đoạn lúc không có tới, người Thái bá mẫu hôm qua còn với người mẫu thân cầu nhậu người thì sao."

"Ông bá bá, thịt heo mẹ của ta chờ một lát đưa đến, ta là tới cho người đưa cá." Bình An lộ ra một cái rất đáng yêu biểu tình, trên gò má nụ cười xán lạn: "Người nhìn, này tất cả đều là hoang đại cá, cái lớn, cá mập, hơn nửa mới mẻ, như người đang ở đây chợ rau mua còn tốt hơn."

"Để cho ta xem, ồ, lại còn có con lươn con lươn, sách, con cua người cũng kéo tới, biết làm ăn, vật này rất hiếm thấy a!"

Ông lão bản đưa đầu mong trên xe ba gác trong cái sọt nhìn một cái, hứng thú, nhất là thấy Bình An kéo tới cá, hiện lên vàng óng sáng bóng, đúng là hoang đại cá, không phải là cái ao cùng nhân tạo nuôi, còn tưởng rằng Bình An mẹ làm lên đồ biển ý, liền nói: "Giá bao nhiêu?"

"Ông bá bá, cá trăm cỏ, cá chép, con lươn hai khối ba mao tiền một cân, con lươn hai nguyên bảy một cân, con cua một khối một, đúng con ba ba có muốn hay không, một cân năm nguyên." Bình An tâm nắm chắc, đoạn thời gian trước ở chợ rau bán heo tạp lúc đó, hẳn cũng đã thăm dò rõ ràng thủy sản phẩm giá cả, nhưng lại vừa đúng đem giá cả, đề cao mấy mao.

Không phải là để lại cho đối phương trả giá đường sống, mà là hoang đại thủy sản phẩm, đáng cái giá này. Nếu không phải số lượng quá nhiều, bắt được chợ bán thức ăn bán lẻ, giá cả sẽ còn lại phòng mấy lông.

"Đất, chợ bán thức ăn cá mới hai khối một mao, con lươn hai nguyên bốn." Ông lão bản theo thói quen ép giá.

"Ông bá bá, chợ bán thức ăn bên trên bán là cái gì cá? Không có sáng bóng không, cá còn nửa chết nửa sống, ăn còn có một đại cổ bùn vị, sao có thể theo ta cá như." Bình An cũng không dằn, cần giá cả không thả, ở phương diện này hẳn sinh ra vốn có một loại cổ chấp, một phân tiền cũng không để cho.

"Được, người oa nhi có thể biết nói, ta tới chọn một nhiều chút." Ông lão bản là người trong nghề, cá không chỉ có chọn đại cái, có trứng cá cá không muốn, khác thủy sản phẩm cũng như thế.

Vừa qua cân, cá mười lăm cân, con lươn mười cân, con cua năm cân.

"Ông bá bá, tổng kết sáu mươi bảy khối cả." Bình An thoáng tâm lý tính toán, cho ra tổng số.

"Người con nít chính là thông minh, cân nhắc sổ sách so với ta tính toán còn nhanh hơn. Đúng lại cho ta một cái ba ba, chính ta hầm tới ăn."

"Được."

...

Nắm tới tay tám mươi tám khối rưỡi mao tiền, Bình An trực tiếp ném cho Phùng Quân, nói: "Quân ca, tiền muốn giấu kỹ, trong thành có thật nhiều hoa bao trộm, nếu ai chủ động hướng trên người của người cọ, chuẩn không có hảo ý, trực tiếp đánh cho ta hẳn."

Ngốc đại cá tử tâm can thận đem tiền thu cất, hẳn dù là người ngu nữa, cũng biết Bình An gần đây một khoản buôn bán, không sai biệt lắm liền đem tiền vốn kiếm về một nửa, hẳn thật thà trên mặt, lại lộ ra một cái vô cùng quý dị biểu tình.

"Đi, chúng ta đi nhà dưới."

Bình An mở đường, bản xe ba gác ở phía sau, gốc đại cá tử tự nhiên ở phía sau cùng đẩy xe.

...

Ở Bình An ly khai không bao lâu, Viên Nghi mang theo một cái khác chiếc bán xe ba gác đến Uông lão bán cửa tiệm trước, nhìn thấy chính đang xử lý ba ba Uông lão bán, cười nói: "Uông ca, người cái này ba ba không tẻ a, xem hết tron trạch là trong sông vớt hoang đại ba ba chứ ?"

Uông lão bán nghe lời này, theo bản năng ngẩn ra, cười nói: "Cũng không phải là, mới từ nhà người oa nhi trong tay mua, suốt hai mươi mốt khối rưỡi, kia con trai ngay cả năm lông số lẻ tiền cũng không cho ta ít, như người còn keo kiệt."

Viên Nghi cười nói: "Uông ca nói đùa sao, nhà ta Bình An ở nông thôn trong nhà, làm sao vào thành bán ba ba cho người."

"Ha, ta thật là ở con của người Bình An trong tay mua, còn mua hơn mấy chục đồng tiền thủy sản phẩm, tiền đều trả cho hần, cái này còn giả sao."

Uông lão bán nhìn Viên Nghi mặt đầy đồ dẫn biểu tình, hiển nhiên ý thức được cái gì, cười mắng: "Viên muội tử, nhà người con trai thành tinh, lại công lấy sau lưng người làm ăn kiếm tiền, còn đem ta lừa đi qua, thật là không phải, người có phúc a!"

Viên Nghi ngẩn ở tại chỗ, đối mặt phúc khí này, nàng đỡ khóc dở cười.

...

Bình An từ vừa mới bắt đầu không có ý định lừa gạt đến mẫu thân làm thủy sản phẩm làm ăn, chuyện này là thế nào bụng bít đều không bụng bít được, hần chơi đùa chính là tiền trăm hậu tấu cùng vắn đã đóng thuyền trò lừa bịp, tính đúng chỉ cần gánh vác mẹ trận thứ nhất lực hỏa không nhận thua đầu hàng, làm ăn này tám phần mười phỏng chừng là có thể tiếp tục làm tiếp.

Cho nên hần bán cá, chuyên chọn quen thuộc quán ăn đưa, hơn nữa mười tuổi chỉ biết lời đồn đãi phi ngữ có thể hại chết một người người, chúng tính lăm nguyệt ca ngợi có thể thành chỉ có một người mỹ danh Bình An, hoàn sinh sợ Viên Nghi không biết, hần làm lên phiên cá mua bán, cơ hồ là đi lên điểm tựa như chân trước vừa rồi đi quán ăn, chân sau Viên Nghi hãy cùng vào phương thức, một đường đi về phía trước.

Tự nhiên, Viên Nghi nhận được lần lượt, hăm mộ nàng sinh một đứa con trai tốt ca ngợi chi từ.

Nói dối nhiều, là được lời thật, huống chi là loại này chân kim mười phần ca ngợi?

Nghe đến, Viên Nghi tâm lý bớt giận không, còn đối với Bình An dám công lấy sau lưng nàng làm thủy sản phẩm làm ăn chuyện này, sinh ra bất đồng cái nhìn.

Đúng như đồng đảo quán ăn các lão bán, con nhà ai có thể ở mười hai tuổi lúc, một người một ngựa không muốn trong nhà một phần tiền dưới tình huống, làm thành kiếm bốn không lỗ tiền làm ăn?

Hay là mười hai tuổi tao niên, chính là đại đa số người trưởng thành phỏng chừng cũng không làm được, lại liên tưởng đến đã biết thịt heo làm ăn, cũng là con trai hiền kẻ làm thành, Viên Nghi tâm tình một chút liền thoải mái, cũng cảm giác mình con trai không là phạm nhân, nghe quán ăn ông chủ đối với tán dương, miệng nàng đều cười lệch.

Cho nên, tính cách cố nhiên quyết định vận mệnh, nhưng chỉ số thông minh thường thường có thể nghiền ép hết thảy.

Cơ quan tính hết, có thể nói là thận trọng Bình An, giống như này như vậy, ở gần gũi hơn hai trong thời gian, đem hơn ba trăm cân thủy sản phẩm bán đi tám phần mười, nhìn còn lại năm sáu chục cân cá cùng con lươn, Bình An nhưng có chút rầu rĩ.

Đến không phải là bởi vì sợ bán không được, mà là trải qua một đường lắt lư, cộng thêm thái dương quá độc, khí quá nóng, vừa không có dưỡng khí tốt, từng cái cá đang chứa đầy trong nước trong cái sọt thoi thóp, cũng sắp tập thể chết.

Cá chết, cho dù là hoang đại cá, đều không đáng tiền, Bình An tâm lý so với ai khác đều biết.

Mà tiền, đối với ở hiện tại Bình An đến, một phần một lông đều là rất trọng yếu.

Hần không có bởi vì ngăn ngại mấy cái trong thời gian, liền người tài kiếm hai trăm nguyên tiền mà đắc chí mà không nhìn cá chết sống, cho hần mà nói, này hơn sáu mươi cân thủy sản phẩm, chính là một viên Kim Đậu Tử, là hiện nay rèn luyện Trảm Tiên Phi Dao duy nhất tài liệu.

"Ông chủ, người cá sắp chết." Xe ba gác ông chủ đại khái không biết cái gì gọi là bóc người chỗ yếu, không hội ngộ hoà nhã kết quả.

Bình An trực tiếp thưởng cho hần một cái liếc mắt, thật là tẻ, đây là xem ta kiếm nhiều tiền, tâm lý không thăng bằng biểu hiện chứ sao.

Cá.

Chắc chắn sẽ không khiến nó chết, có thể nhìn mang chứa mấy trăm đồng bạc, trong tay ôm một cái nước sôi móng heo một bên gặm, một bên cười ngây ngô Phùng Đại Quân, Bình An là hi vọng nào không hần ra chiêu cứu cá.

"Như vậy, ta làm như thế nào cứu cá đâu?"

Chưa bao giờ sẽ chủ động nhận thua, hướng vận mệnh cúi đầu Bình An, đầu ở chốc lát cúp điện sau đó, một chút qua: "Đúng, lần trước ta tước mất gia gia hoa lan, sau đó dùng linh khí thôi hóa đến nó lại nở hoa, bây giờ ta dùng linh khí cứu này mấy chục cân cá, hần không có vấn đề chứ?"

Nghĩ đến, hấn liền làm, thừa dịp bên người hai cái vô tâm không có gan gia hóa không chú ý, lặng lẽ đưa tay vào trong cái sọt, thúc giục linh khí, từng điểm từng điểm vào vào trong nước.

Không dám nhiều làm, sợ hãi trong sọt cá cùng lần trước hoa lan như thế, phát sinh mất trần có thể thấy vì phạm thiên nhiên sinh trưởng, Bình An vừa đứng thu tay lại. Sau đó, Bình An một bên thúc giục xe ba gác ông chủ đi chợ rau, một bên lưu ý trong cái sọt cá.

Một hai phút sau đó, từng cái đã tạt trong nước trợn trắng bụng cá, phảng phất ăn cái gì Tiên Đan Linh Dược, người người sinh long hoạt hổ.

"Ồ, ông chủ, người cá tại sao lại sống, thật là chuyện lạ." Ở xe ba gác thành công đến Bình An đi Hai trước gian hàng lúc, kia chừng hai mươi xe ba gác ông chủ, lại dùng một loại vô cùng tiếc nuối giọng nói.

"Ca, cho hấn hai khối tiền, để cho hấn đi."

Bình An tâm lý khó chịu, nhìn tên kia như liếc loạn trí, người thông minh này, đáng đời cả đời kéo bản xe ba gác.

Kia cặn bã lại không giác ngộ mà lại nói: "Ông chủ, có muốn ta giúp người một tay hay không dòi xuống."

Bình An: Người đi ra, tốt giúp khuôn hàng đánh xe hàng đây? Người tin dự đang ở đâu vậy?

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Vì Trảm Tiên đại đạo

Giống như này như vậy, Bình An cùng ngốc đại cá tử Phùng Đại Quân, cơ hồ là ở Bình An đi Hai cùng đi Hai phụ há mồm trợn mắt đến trợn mắt hốc mồm xuống, quen việc dễ làm đem kia mấy chục cân thủy sản phẩm một cái mấy cân, một cái mấy cân toàn bộ bán lẻ bán xong.

Cho nên tiền, Bình An một phần không có đựng, cho hết ngốc đại cá tử nắm, còn ý vị mà dặn dò hấn tâm tạng được, đánh chết cũng không thể lấy ra.

"Đệ, người yên tâm, ta không ngu ngốc, giấu tiền được ngay lắm." Phùng Đại Quân lộ ra một cái cười ngây ngô, bộ dáng phải có nhiều ngốc thì có nhiều ngốc.

Cá một bán xong, Bình An không dám ở lâu, bởi vì mẹ sẽ tìm hấn tính sổ.

Đáng tiếc, hấn mưu kế tính hết hay lại là trễ một bước, Bình An đã xa xa nghe được Viên Nghi quen thuộc lùi bước âm thanh, sau đó lỗ tai hấn ba trăm sáu mươi độ xoay tròn, đau đến Bình An vừa đi theo Viên Nghi bóp tay hấn đứng lên, một bên giả bộ đáng thương la lên: "Mẹ, mẫu thân, đau, đau, đau a..."

"Đau? Thương người còn dám không nghe lời ta, không ở nhà thật tốt đọc sách, lại mang theo Quân Tử cùng nhau, công lấy sau lưng ta lên lên bán cá? Thằng nhóc, bây giờ lớn lên, mẫu thân lời nói đều dám không nghe, trở về ta để cho gia gia của người quát người."

"Mẹ, ta đây không phải là ở cho chúng ta nhà góp một viên gạch, là hướng Đảng cùng nhân dân làm chuẩn, tự lực cánh sinh, nuôi chính mình chứ sao." Viên Nghi hạ thủ cho tới bây giờ đều là tiếng sấm đại, hạt mưa, Bình An thật lòng không đau, miệng lưỡi trơn tru nói: "Lại, Quân ca cũng sắp mười sáu, qua mấy năm thì phải cưới lão bà, bây giờ dù sao cũng phải toàn điểm con dâu tiền đi."

"Người lý do nhiều." Viên Nghi không có định bỏ qua cho hấn, nghiêm túc nghiêm mặt nói: ", người lấy ở đâu tiền thu cá?"

"Thiếu trước, bán xong cá cho thêm tiền."

"Kiếm bao nhiêu?"

"Mẹ, tôi tập tiền lợi nhuận, kiếm đều là tiền khổ cực, lợi nhuận đều bị quán ăn ông chủ cùng bán ta cả người kiếm lời đi." Bình An nháy mắt tình đạo, giống như lúc lư Bình Trung Tinh như thế, hoảng loạn hơi thở không gấp mặt không đỏ.

"Bán cá tiền đâu?"

"Bị bán ta cá đại thúc lấy đi."

"Ta cũng không tin người."

Viên Nghi biết con trai của nói tánh tình, trực tiếp động thủ lục soát người.

Không có kết quả.

Viên Nghi mộng một lát sau, mong mặt đầy ngời tinh xảo đáng đáp con trai liếc mắt sau đó, nàng theo bản năng hướng Bình An sau lưng Phùng Đại Quân nhìn sang.

Ngốc đại cá tử thật thà trên mặt tất cả đều là cười ngây ngô, cực kỳ tự giác, thành thật mà đem trên người túi từng cái mở ra, bốn cái túi như thế nhẹ, không có tiền, còn một bộ ngực dạng nói: "Kiền Mụ, ta cũng không tiền nha! Tiền thật bị bán cho chúng ta cá đại thúc lấy đi."

Viên Nghi tan vỡ, hoàn toàn hoàn toàn thất bại, biết muốn con trai của từ nơi nào bắt được tiền, cơ hồ là số không.

Về phần Phùng Đại Quân mà, cái này trừ mẹ ruột, chỉ nhận Bình An ngốc đại cá tử, đã hoàn toàn phản bội nàng cái này Kiền Mụ.

"Ai, đều là nuôi không quen Bạch Nhãn Lang a!"

Nhìn con trai cùng con nuôi vô cùng ăn ý trao đổi ánh mắt, Viên Nghi rốt cuộc cảm nhận được con trai cùng lắm do mẹ cảm khái, tùy bọn hắn chơi đùa đi, nhà mình bây giờ không thiếu hai cái này tiền, nếu như nàng biết, Bình An này một kiếm tiền, không thể so với nàng bán thịt heo kiếm ít, nàng khẳng định không có thoải mái như vậy.

"Mẹ, chúng ta về nhà trước." Bình An ôm nơi đây không thể ở lâu, thừa dịp mẹ không để ý cẩn thận công phu, ném câu nói tiếp theo, mang theo ngốc đại cá tử chạy ra, kia chạy băng băng bộ dáng, thật rất phóng đảng.

Hai đầu Bạch Nhãn Lang một hơi thở chạy ra thật là xa, mới ở trong huyện thành một viên không người dưới bóng cây nghỉ ngơi, Bình An cũng rốt cuộc biết Phùng Đại Quân đem tiền giấu ở nơi nào.

Chỉ thấy ngốc đại cá tử từ trong đống quần, móc ra thật là lớn một cái tiền, từng tờ từng tờ nghiêm túc triển, sau đó liệt khai đến miệng cười khúc khích đếm tiền.

Bình An cũng trong lòng yên lặng tính sổ sách, cá 125 cân nhân đôi (x2). 3, chò 287. 5 mao tiền, con lươn 45 cân nhân đôi (x2). 7, chính là 125. 5 mao tiền, con cua 45 cân nhân với 1. 1, chính là 49. 5 mao tiền, con lươn 53 cân nhân với 2. 9, chính là 153. 7 mao tiền, hơn nữa ba cái ba ba tiền, tổng kết 705. 2 mao tiền, lại trừ đi 225 khối lông tiền vốn.

Ta, liền này vừa thu lại vào, Bình An liền kiểm soát 480 khối.

Không phải là 4 khối 8 mao, cũng không phải 48 nguyên, mà là 480 nguyên, ở thập niên chín mươi, đây tuyệt đối coi là tốt đại một khoản tiền.

"Phát, Đệ, người phát tài!" Ngốc đại cá tử liên tục cân nhắc nhiều lần tiền, ở rốt cuộc quả thật cầm trong tay không phải là 7 nguyên tiền, mà là 705 đồng tiền sau đó, hắn nhếch môi ý vị cười ngây ngô, nước miếng đều chảy ra, lại một phần không thiếu mà đem thật đầy một xấp tiền nhét vào Bình An trong tay.

"Ca, người sai, là chúng ta phát tài." Bình An mong lấy trong tay tiền, cặp mắt bốc lên kim quang, từ trong phân ra đại khái hơn hai trăm nguyên, đưa cho ngốc đại cá tử.

Phùng Đại Quân thật thà trên mặt, tràn đầy cố chấp, lắc đầu nói: "Đệ, ta qua, không muốn người tiền."

"Người thật khờ a, đây là tiền, người lấy về có thể biểu Kiền Mụ, hoặc là ẩn tàng sau này cưới vợ a." Bình An nhìn hắn nhiều năm như một ngày cười ngây ngô, mở miệng liền mắng, giận không chỗ phát tiết.

Ngốc đại cá tử quật cường cười lắc đầu.

Cái kia kiên quyết biểu tình, Bình An quá không thể quen thuộc hơn, giống như lúc hắn nắm mình cũng không nỡ bỏ ăn ma hoa đường, trái cây rừng, trứng gà kén đào đưa cho hắn, một bên cười khúc khích chảy nước miếng, một bên thỏa mãn nhìn Bình An ăn có vị, chờ Bình An ăn xong, hắn còn cười khúc khích nói: "Đệ, sang năm tháng tám dưa chín, ta lại đi hái cho người ăn."

Giống như vậy chuyện, Bình An không thể đếm hết được, cũng đừng nhắc có người khi dễ hắn, ngốc đại cá tử cuồng nộ đánh người điên cuồng tình cảnh.

Nhìn mặt đầy cười ngây ngô Phùng Đại Quân, Bình An đột nhiên cúi đầu xuống yên lặng hồi lâu, sau đó đầu ngẩng đầu lên, vẻ mặt thành thật chậm rãi mở miệng nói:

"Ca, tiền này đối với ta tới vô cùng trọng yếu. Tiền, ta cầm trước, bất quá chờ vài năm người đòi con dâu thời điểm, ta nhất định chuẩn bị cho người tốt một khoản toàn bộ Tiền Mã trấn đều không lấy ra được lễ vật đám hỏi tiền, sẽ cho người làm một nhánh hạo hạo đăng đăng xe lớn đội, để cho trong trấn trưởng thôn, hương trưởng, trấn cao quan tất cả đều cho người đi nghênh đón lão bà, lại nói cho bọn hắn biết vì sao kêu mất mù, hơn nữa người cưới vợ, cũng nhất định là Tiền Mã trấn tối nữ nhân xinh đẹp."

"Được!"

Ngốc đại cá tử sắp xếp một cái e lệ mặt mày vui vẻ, nhẹ nhàng nói: "Bất quá em đâu, mới hần là xinh đẹp nhất."

"Sai, vợ ta, nhất định là cả nước tối nữ nhân xinh đẹp." Đối với nữ nhân, con dâu cùng tính, không có bao nhiêu khái niệm Bình An, ôm gương mặt quá đẹp mục tiêu, buông xuống cuồng ngôn,

Ngốc đại cá tử toét miệng cười ngây ngô.

Bình An, ngốc đại cá tử làm, đây là toàn trấn hải tử cùng đại nhân đều biết sự tình.

"Đi, chúng ta trở về." Bình An tâm cẩn thận đem tiền để tốt. Hần không có trước tiên đi cửa hàng vàng, mà là mang theo ngốc đại cá tử một đường có có cười đi trạm xe hơi.

Bình An dự định thừa dịp ngày mải là tuần lễ, lại kiểm bọn.

Một đường không có nghỉ ngơi, ngồi chuyển xe một đường lắc lư đến Tiền Mã trấn sau đó, Bình An từ hần anh họ nơi đó mượn một chiếc xe đạp, để cho ngốc đại cá tử mang theo hần, chạy thẳng tới Lưu Giang trong nhà.

Làm thật đầy một chồng mười khối năm khối buộc chung một chỗ 175 nguyên tiền, trực tiếp nện ở Lưu Giang trước mặt phụ thân lúc, vị này lo lắng đề phòng rất sợ Bình An cầm cá không trả tiền đại thúc, trên mặt lập tức cười giống như một đóa hoa, ngay cả cái sọt không trả chuyện này hần đều không nói chữ nào.

Nhất là làm Bình An nói lên sáng vẫn muốn cá, hần hai lời không có, liền nói: "Ta biết, quy củ cũ, lấy trước cá sau đó trả tiền."

Nhìn, nhiều hơn đạo nhân a, căn bản không cần Bình An nói nhảm.

Đại khái là này hơn 200 nguyên tiền quá kinh ngạc, Lưu Giang cha đem tiền phân cho còn lại bắt cá người, lại tâm đem chính mình phần kia cho lão bà hần sau đó, lập tức dẫn người xuống sông bắt cá đi.

Thứ 2 vẫn chưa tới hơn hai giờ sáng, hần liền mang theo người chờ Bình An.

Lần này, hần sáng khoái không có để cho Bình An đánh giấy nợ, cũng không đợi Bình An cho hần giả bộ khối, cực kỳ tự giác dẫn người đem cá mang lên xe hàng, cuối cùng đứng trong bóng đêm, mặt đầy mỉm cười đưa mắt nhìn Bình An nhanh chóng đi.

Đương nhiên, Bình An cũng không có quên, đây mỗi một con cá trong cái sọt truyền vào một đạo linh khí.

"Ca, người là ta mị lực cá nhân quá lớn, thuyết phục bọn họ, hay lại là tiền lực lượng quá kinh khủng đây?" Bình An nhìn còn không ngừng hướng hần vẫy tay Lưu Giang cha, không có từ đâu tới một câu.

Ngốc đại cá tử gãi đầu một cái, sau đó quang minh lăm lệt mà nói: "Đương nhiên là người mị lực cá nhân quá lớn."

"Thật à?" Bình An sờ một cái chính mình đẹp trai gương mặt, lại nhìn một chút nhìn chăm chăm trong sọt cá cười ngây ngô Phùng Đại Quân, hần ngô, một chút liền biết, lớn hơn nữa nhân cách mị lực, đều đánh không lại kim tiền lực lượng.

"Bất quá, ta là vì tiền sao?"

Không!

"Ta là vì nói, ta Trảm Tiên đại đạo."

Bình An lặng lẽ tự nói với mình, ánh mắt, cố định.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Bị nhớ đến

Tiền, đúng là thế gian thần kỳ nhất đồ vật.

Ở kim tiền khu sủ dưới, Bình An tóe ra không ai sánh bằng lực lượng. Hắn dựa theo hôm qua sáo lộ, đem hơn bốn trăm cân thủy sản phẩm rời tay sau đó, lập tức nắm hôm qua kiếm 480 nguyên cùng nay kiếm 670 nguyên, tổng kết 1150 nguyên số tiền lớn, mang theo ngọc đại cá tử chạy thẳng tới cửa hàng vàng đi.

Không có lên trên lần cái loại này hắc tâm vàng bạc cầm đồ cửa hàng, mà là huyện thành lớn nhất một nhà chính quy tiệm vàng.

Bình An để cho ngọc đại cá tử ở ngoài cửa chờ, hần thẳng đẩy cửa, đi vào kim sắc huy hoàng trong điểm.

Bình An không có đi nhìn những vàng bạc đồ trang sức khu, càng sẽ không đi lưu ý cửa hàng vàng trong đều có những người nào, dĩ nhiên là không thấy mặt đầy hung dữ, hung ác bộ dáng Triệu Hiểu Bình cùng một cái nông giả bộ kiều diễm ướt át lau sặc sỡ nữ nhân, ở ngân khí khu chọn đồ trang sức.

Đã sớm chăm chú nhìn cái khu Bình An, nhìn thủy tinh triển trong tủ từng cái mười gram, 20 khác không đợi kim điều, Bình An cảm giác trong đầu Kim Hồ Lô đều run rẩy khát vọng.

"Ông chủ, tới một cây mười gram lớn cái này." Thấy rõ ràng giá cả, Bình An tâm lý nắm chắc.

Mười gram, vừa lúc là 1038 nguyên, còn lại 112 nhiều khối, còn có thể mua mấy quyển hần khát vọng đã lâu « đại học », « Trung Dung », « Luận Ngữ » chờ cổ văn, hần cũng không cần cả tính kế thế nào từ đại bá Trần Trung Hoa nơi nào hãm hại sách tới đọc.

"Nhé, bòn hữu, nguoi nhiều lớn tuổi? Nguoi có tiền mua cây vàng sao?" Một thân chức phục nữ nhân viên tiệm đẹp đề trên gò má, lộ ra một cái không phải là giễu cợt, nhưng là thú vị nụ cười nhìn Bình An.

Nàng cảm giác bây giờ hùng hài tử thật đủ lớn mật, trong túi chứa kỷ nguyên tiền liền dám vào tiệm vàng, không biết đây là có người có tiền tiêu phí địa phương sao?

Nàng chuyện đương nhiên liền đem Bình An xếp loại với không có kiến thức thí đứa bé.

"Ba!"

Bình An không nói tiếng nào, dứt khoát bỏ tiền, trực tiếp nện ở thủy tinh trên tủ trưng bày.

"Nhé, thật là có tiền a!"

Gái đẹp nhân viên tiệm giạt mình không, mỹ lệ gương mặt đỏ ửng một chút, sau đó cười ngọt hơn, có thể người nàng lại không động, cũng không nhìn thủy tinh trên tủ trưng bày tiền, nàng mặc dù tuổi không lớn lắm, người có thể tỉnh lắm, Bình An bao nhiêu tuổi, tám phần mười là trộm trong nhà tiền đến mua kim điều, nàng nếu là lúc này mua cho Bình An, quay đầu Bình An người lớn trong nhà đến cửa tìm phiền toái, chính mình bị mắng không, còn phải bị quý keo kiệt tựa như ông chủ trừ tiền lương.

Bất quá xem ở Bình An quả thật đáng đáp đủ soái, gương mặt đủ ấm, nàng hay là hỏi: "Em trai, nguoi mua cây vàng làm gì?"

"Đưa vợ của ta a!" Bình An nghiêm trang nói, cảm thấy vàng này cái phòng chừng không dễ mua.

Quả nhiên, gái đẹp nhân viên tiệm bát quái lòng bị câu khơi, cười hỏi: "Nguoi nhiều lớn tuổi à? Nguoi biết có lão bà sao? Không phải là lớp các nguoi bên trên nữ đồng học chứ? Các nguoi đất lấy tay chưa?"

"Ta thật có lão bà, chỉ bất quá ở ta mẹ vợ nuôi trong nhà đến, đợi nàng lớn lên thành tài sau đó, ta phải đi lấy về nhà, còn không dùng trả cho nàng sinh hoạt phí cùng giáo dục phí, nhận về nhà liền có thể sinh mập con nít, nhìn, nhiều tính toán tới một khoản buồn bán, ừ..."

Bình An cảm giác mình bị vòng vào đi, theo thói quen cứng cỏi một phen sau đó, lập tức nói: "Bất quá, điều này cùng ta mua cây vàng có quan hệ gì? Mỹ nữ tỷ tỷ, tiền ta đều lấy ra, vội vàng cho ta cây vàng đi."

"Không bán."

"Tại sao?"

Đẹp đề điểm viên nói: "Bởi vì nguoi trộm trong nhà tiền đến mua cây vàng, ta không ngọc, mới sẽ không mua cho nguoi."

Bình An sững sờ.

Sau đó hần nhìn về mặt nghiêng ngấm tựa như giễu cợt hần gái đẹp nhân viên tiệm, Bình An bưng tỉnh đại ngộ, hần hiển nhiên đánh giá thấp cái thời đại này mọi người thuần khiết tâm linh, nơi này cũng không phải lần trước hắc tâm vàng bạc cầm đồ cửa hàng, mà là chính quy tiệm vàng cửa hàng, bán đầu giá cho hần giá trị hơn ngàn nguyên vàng?

Không biết.

Bình An tâm lý đã có câu trả lời.

"Đi, người cho người nhà đại nhân tới mua, ta liền bán cho người."

Gái đẹp nhân viên tiệm nhìn Bình An ngốc dạng, vui vẻ nói, hài hước một cái tương lai đại soái nòi, cũng là một kiện buồn chán trong công việc thú vị sự tình.

"Được, người chờ đó, ta để cho ta ca, đến mua, đến lúc đó ngay cả người mua một lần."

Bình An hiển nhiên cũng sẽ không thúc thủ chịu trôi, ngoan ngoãn nhận thua, theo thói quen chiếm một câu tiện nghi sau đó, Bình An cầm lên thủy tinh trên tủ trưng bày tiền ra ngoài, đi tới ngồi chồm hóm dưới đất ý vị cười ngây ngô Phùng Đại Quân bên người, "Ca, tiệm kia người bên trong khi dễ ta."

"Ai? Ta đánh hấn."

Ngốc đại cá tử thật thà cười ngây ngô trong nháy mắt biến mất, cái loại này câu có mãnh liệt chấn hám lực sát thương, trong nháy mắt xuất hiện ở trên mặt hấn.

Bình An không hoài nghi chút nào, cái này lúc nếu quả thật có người khi dễ hấn, kỳ hạ hội trường với kia cây cọc gỗ như thế, sẽ bị trước mắt trắng tựa như núi thịt Phùng Đại Quân chém thành hai mảnh.

"Ca, các nàng không bán ta cây vàng, người đi mua cho ta, đi vào thời điểm sắc mặt muốn tàn bạo, ánh mắt muốn ác liệt, giống như người bỏ cùi như thế, trực tiếp bỏ tiền mua cây vàng, sau đó chúng ta nắm liền đi, người ngàn vạn lần chớ bị tiệm vàng kia đẹp để cô nàng cho mê hoặc lộ ra nguyên hình."

"Được."

Ngốc đại cá tử gật đầu, hấn thật không cười, mặt đầy nghiêm túc, trên người liền tản ra nồng nặc sát khí, sau đó cùng Bình An đi vào tiệm vàng.

Cái kia 1m88 vóc người, vừa vào tiệm, trong nháy mắt điều khiển tiệm vàng bên trong không khí đều tràn đầy kiềm chế.

"Ba!"

Ở tất cả mọi người đều cảm thấy mình hô hấp cũng sắp hít thở không thông xuống, ngốc đại cá tử trực tiếp đem tiền nện ở thủy tinh trên tủ trưng bày, sau đó mặt đầy hung dữ cuồng loạn mà quát: "Đem này cái mười gram số tiền lớn cái bán cho ta, nhanh lên một chút, Lão Tử không có nhiều thời gian đi chém người."

Cùng một vị trí, cùng một cái nữ nhân viên tiệm, ở bộ này cả người là bắp thịt, tràn đầy sát khí khô ngô nam hài trước mặt, dùng nàng tốc độ nhanh nhất xuất ra cây vàng, viết xuống hóa đơn, sau đó dùng tràn đầy kính sợ ánh mắt, dùng lễ tiễn đến Bình An cùng ngốc đại cá tử ra ngoài.

Sợ rằng lúc này Bình An thật phải đem nàng cho mua, ở ngốc đại cá tử cường đại áp bách dưới, phòng chừng nàng cũng sẽ ngoan ngoãn gật đầu.

Bất quá, gái đẹp nhân viên tiệm nay quả thật không quá may mắn, đi một cái ngốc đại cá tử, lại tới càng ác hung người rất xấu.

"Mẫn, mới vừa rồi kia đưa bé đến mua cây vàng?"

Bình An chân trước mới vừa đi, Triệu Hiểu Bình lập tức từ ngân khí khu đi tới, mang trên mặt vẻ nghi hoặc.

"Đúng, là, bọn họ là đến mua cây vàng, Bình ca." Nếu như nàng đối với ngốc đại cá tử là một loại thấy hung nhân sợ hãi, như vậy đối trước mặt cái này ngay cả các nàng ông chủ đều khách khí đối đãi ác nhân, kia là từ trong thâm tâm sợ hãi thêm sợ hãi.

Dù sao Thụy Nhi, tên người nhi, anh em nhà họ Triệu hai người đúng là người tài giỏi.

Năm xưa những thứ kia giết người cướp của chuyện không, có thể ở ngắn ngủi thời gian mấy năm, đặt chân ở huyện thành, cũng ở trong huyện cao nhất bảo kê Đại Tù Địch bên trong Đại thế giới tổ một phần cổ, để cho trắng đen chức tràng người bên trong đều biết hấn anh em nhà họ Triệu tiếng xấu, tiếp theo mọi việc đều phải lễ để cho bọn họ 3 phần, lại không thể vị không lợi hại.

"Hấn mua bao nhiêu khắc vàng?" Triệu Hiểu Bình như có điều suy nghĩ hỏi.

Gái đẹp tiệm nói: "Mười gram."

"Mười gram, đó chính là hơn một ngàn nguyên a, cũng không ít." Nồng giả bộ kiểu điểm ướt át lau sặc sỡ nữ nhân giặt mình không, cổ nàng bên trên treo, trên ngón tay mang, trên lỗ tai treo, cũng chưa có vượt qua năm khắc.

Mười gram, không sai biệt lắm là trên người nàng toàn bộ sức nặng, trong lòng là đủ loại hâm mộ và ghen ghét a, "Bình ca, người quan tâm cái này làm gì, chẳng lẽ kia đưa bé là nhà của người thân thích? Nhà hấn thật là có tiền, như vậy liền dám nắm hơn ngàn nguyên vào tiệm vàng mua vàng, người nhà của hấn không lo lắng hấn bị hấn hại sao?"

"Lúc trước có lẽ dính người mang cổ, có như vậy một tầng không nể mặt tầng cũng nể mặt phật quan hệ, có thể bây giờ không phải là." Triệu Hiểu Bình

lộ ra một cái nghiêng ngả tựa như mỉm cười, trong lòng cũng đang suy nghĩ Bình gia con trai kia tới nhiều tiền như vậy, đập một cái hơn ngàn mua cây vàng.

Bình gia ở Tiền Mã trấn trên, là có uy vọng danh tiếng, nhưng tuyệt đối không phải cái gì nhà đại phú a, biết giàu có đến nỗi ngay cả hài tử tiền xài vật cũng có thể đem ra mua cây vàng? Hoặc là, là mình đánh giá thấp Bình gia thực lực, thấy chỉ là Bình gia một góc băng sơn.

"Bình ca, cái đó to con, là dưới tay người sao?" Gái đẹp tiệm cảm thấy há mồm liền dám "Lão Từ chờ đi chém người" nhân vật, nhất định là Triệu Hiểu Bình thù hạ một thành viên liên quan.

Triệu Hiểu Bình cười lạnh nói: "Ta cũng sẽ không thu một kẻ ngu làm đệ."

"Kẻ ngu?"

Gái đẹp nhân viên tiệm ngẩn ra sau đó, đầu không ngu nằng, liền tưởng tới Phùng Đại Quân mới vừa rồi bộ dáng mặc dù tàn bạo, nhưng non nớt trên mặt quả thật mang theo một cỗ ngu đần.

Thật là tề, cô nương ta hiện, lại bị hai cái đứa bé dọa cho hù dọa!

Nhất là nghĩ đến Phùng Đại Quân câu kia "Lão Từ không có nhiều thời gian đi chém người", gái đẹp nhân viên tiệm gương mặt bấp thịt chính là một trận kịch liệt co quắp.

"Mẫn, Bình ca ta có chuyện cho người làm" Triệu Hiểu Bình suy nghĩ một hồi, cũng nghĩ không thông trong đó mấu chốt, nhìn gái đẹp điểm viên nói:

"Nếu như lần sau bọn họ còn tới mua cây vàng, người như thường mua cho bọn hắn. Bất quá, bọn họ mua bao nhiêu tiền vàng, người một khác cũng không ít cho ta ghi ở trong lòng, sau đó sẽ nói cho ta biết."

"Đúng, Bình ca, ta biết phải làm sao, bảo đảm một khác cũng sẽ không nhớ lầm." Gái đẹp nhân viên tiệm run sợ trong lòng trả lời, trong nội tâm đối với Triệu Hiểu Bình là kính sợ thêm sợ hãi, nàng dám không đáp ứng sao?

Về phần làm như vậy, có thể hay không cho mới vừa rồi suất ca rước lấy tai họa?

Cùng người có thể sánh bằng nữ tử, chỉ mong trước mắt Đại Ác Nhân, thật tốt đem kia quý cơ trí dạy dỗ một trận, cũng tốt vì nàng ra một cái ác khí trong lòng.

Triệu Hiểu Bình gật đầu, mang theo nông trang kiểu diêm ướt át lau sạch sờ nữ nhân mới vừa đi tới cửa tiệm vàng, hắn đột nhiên nhớ lại, Bình gia ở Thanh mặt thời điểm, giống như ra một vị ở Kiếm tinh rất là lộ vẻ hiên hách nhân vật, bởi vì toàn bộ Tiền Mã trấn mộ tổ tiên, là thuộc Bình gia mộ tổ tiên sửa hoa lệ nhất, tất cả đều là thứ thiết cầm thạch không, mộ tổ tiên trước còn bày ra thật là lớn hai tòa sư tử bằng đá.

"Không được, chuyện này trở về sau đó đi, phải cùng ca, xuống, hắn bây giờ chính là thiếu tiền lúc mấu chốt. Nếu là Bình gia thật có một khoản tổ truyền xuống tài sản lời nói? Hừ, hừ, Hừ!" Triệu Hiểu Bình trên mặt thoáng qua một tia tham lam tàn bạo ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24:

"Ca, này hơn ba trăm nguyên tiền, người cầm đi trả lại cho Lưu Giang cha, thuận tiện cho hắn một tiếng, thứ sáu tuần sau đem cá đưa đến chỗ cũ, chúng ta tiếp tục làm ăn. Còn có này hơn bảy mươi nguyên tiền, người nắm giấu kỹ, là chúng ta lần sau tiền vốn làm ăn."

Không biết chút nào nói bị tặc nhân nhớ Bình An, vừa về tới trấn trên, liền đem thiếu Lưu Giang cha cá tiền giao cho gốc đại cá tử, cũng dặn dò: "Đưa tiền thời điểm, nhất định phải từng tờ từng tờ làm của bọn hắn mặt đếm rõ ràng, còn muốn cho bọn họ thấy rõ ràng tiền thật giả, cũng đừng một bộ ngốc dạng, sẽ gặp người khi dễ."

"Đệ, người yên tâm, ta không ngốc, biết làm gì." Gốc đại cá tử lập tức không cười ngây ngô, vẻ mặt nghiêm túc bộ dáng, lại đáng sợ hơn tức cười hiệu quả.

Bình An nhìn, vô cùng đau đớn, chỉ có thể mặc cho hắn do hắn, dặn dò hắn trên đường tâm điểm, đi sớm về sớm.

Ngốc đại cá tử đáp ứng một tiếng, nhìn chăm chăm Bình An ánh mắt có chút do dự, há mồm một cái, muốn nói lại thôi đi.

Nhìn một bộ hện không được để cho toàn thể giới người, đều biết hắn là một kẻ ngu Phùng Đại Quân, Bình An tâm lý buồn bực, hắn rõ ràng có thể dựa vào chỉ số thông minh cùng thân thể ăn cơm người thông minh, hết lần này tới lần khác giả dạng làm một kẻ ngu, như vậy cảnh giới, Bình An không hiểu lắm.

Giống như hắn không hiểu Bình Trung Tĩnh đủ loại mã hành không không đáng tin cậy, lại suy nghĩ nóng lên, liền dám táng tận lương tâm mà ném xuống cùng tương lâm sinh lão bà, cùng với đem muốn xuất sinh hải tử, tham ô công khoản không, còn ngồi xồm suốt mười hai năm đại lao.

Nhưng nếu không phải sợ đại lôi đánh, Bình An thật muốn hỏi hỏi Bình Trung Tĩnh, người chỉ số thông minh cùng lương tâm đều đi thì sao? Không phụ lòng cho người sinh nhi tử cùng sinh lão nương người sao?

"Bất kể, cắn cây vàng mới là đạo lý cứng rắn."

Suy nghĩ một chút cái này, Bình An tâm một chút lửa nóng, hắn khổ cực hai, là không phải là trong túi vàng sao?

Hắn nhớ, Kim Hồ Lô lần đầu tiên chiếm đoạt cô cô Bình Diệp cho hắn Kim Đậu Tử sau đó, phụng dưỡng cha mẹ cho hắn là một đạo tinh thuần linh lực, khiến cho hắn hoán thai hoán cốt, trí tuệ tăng nhiều.

Kim Hồ Lô lần thứ hai chiếm đoạt Kim Đậu Tử, mặc dù cũng phản hồi hắn một ít linh lực, nhưng càng nhiều là một ít huyền nhi hựu huyền cảm giác, người khác không chỉ có trở nên thông minh, còn có thể từ cổ thi cổ văn bên trong suy nghĩ ra đạo lý lớn, tiếp theo từ Nho Gia từ điển bên trong, lĩnh ngộ truy nguyên, đến mức biết chờ cảnh giới, kiên định chính mình đạo tâm.

Rồi sau đó, Bình An lại coi đây là căn cơ, nhu hợp Thạch thái công Quốc Thuật tinh hoa cùng vận khí pháp môn, tụ tập linh lực, mới có hoa lan khuynh khác nở rộ, cây hồng trong nháy mắt tỏa sáng tân xuân năng lực.

Như vậy mười gram vàng đi xuống, Kim Hồ Lô biết trở lại hắn cái dạng gì năng lực?

Tinh thuần linh lực, huyền nhi hựu huyền cảm giác, hay lại là... Một loại khác toàn bộ năng lực mới?

"Không được, ta đều sắp hít thở không thông, mau về nhà đi."

Xích cách một chút, Bình An liền chui vào trong nhà, vào nhà nhìn một cái, Bình Trung Tĩnh quả nhiên không ở nhà, hiển nhiên là tốt vết sẹo quên đau, lại đi đánh bài bạc đi.

"Cơ hội tốt."

Trong nhà không người, chính hợp Bình An tâm ý.

Hắn lúc này chạy vào gian phòng của mình, khóa trái cửa, hít thật sâu một cái, để cho tâm tình mình tĩnh táo lại, cũng giữ đầu não thanh tĩnh.

Mở ra chứa cây vàng tinh mỹ đóng gói, Bình An tâm cẩn thận đem cái kia so với tàn thuốc hện ngắn cây vàng bung trong bàn tay.

Lần này, Kim Hồ Lô không giống hai lần trước một chút, trong nháy mắt đem vàng chiếm đoạt, mà là ở Bình An trong óc rung động nhẹ nhẹ đến, phẳng phát đang nhắc nhở Bình An, vội vàng dựa theo luyện chế Trảm Tiên Phi Dao pháp môn luyện a.

Cùng lúc đó, Bình An trong đầu cũng hiện lên bảy bức ý đồ ẩn cùng một đoạn luyện chế phi dao khẩu quyết.

"Là muốn ta dựa theo trong bản vẽ biến hóa, thân thể thành một cái đại đỉnh, lại vận dụng khẩu quyết sao?" Bình An cảm thấy Kim Hồ Lô không quá đủ ý nghĩa, bảy bức ý đồ cùng khẩu quyết đều cho, liên quan tề đại không nhiều hai mấy câu, đem sự tình giảng minh bạch đây?

Suy nghĩ một hồi, Bình An không quá rõ, không thể làm gì khác hơn là nghe theo.

Lúc này y gào về hồ lô dựa theo bảy loại tư thế làm, hoặc ngồi xổm, hoặc ngồi, hoặc quỳ, hoặc phục, sau đó há to mồm, lộ ra một bộ thật giống như muốn nuốt trăng uống sao tư thế.

Cuối cùng, giơ lên hai cánh tay cong, chặt dính chặt vào nhau, để xuống ngực trước, hai tay dính chung một chỗ, mười ngón tay xòe ra thành nửa vòng tròn, mà kim điều, ở nơi này nửa vòng tròn ở giữa nhất.

Này một liên xuyên động tác, nhìn như phổ thông, có thể khó khăn kia như ba a nhà Yoga cường không chỉ gấp đôi.

Bình An có thể ở khuynh khác đang lúc hoàn thành, hoàn toàn là bởi vì hắn toàn thân gân cốt, thể lực, so với người bình thường cường quá nhiều lần.

"Nhưng là thật là tê, ta thật là đau! Trong tay ta chân đều phải đoạn!" Bình An chỉ cảm thấy toàn thân mình nhận đá, khớp xương, bắp thịt, cũng sắp muốn nổ mạnh!

Bất kể.

"Nằm trải trong khổ đau, mới là Nhân Thượng Nhân, luyện cho ta." Bình An vừa chuyển động ý nghĩ đang lúc, khẩu quyết vận lên, một cái âm phù một cái âm phù dựa theo đọc, đang mong đợi xuất hiện thần kỳ hình ảnh.

Mỗi lần nhìn thần thoại phim truyền hình thời điểm, Bình An liền rất hâm mộ ghen tị tiên nhân kia động một chút là làm ra nhiều chút kỳ quang tia sáng kỳ dị đi ra, bây giờ là giờ đến phiên hấn Bình An.

"Hy vọng động tĩnh không nên quá, đưa tới người xem cũng không tốt." Bình An tâm lý chứa đầy mong đợi, nhưng lại không muốn bị người làm yêu quái.

Nhưng là xuống khác, Bình An lại xui xẻo, chỉ thấy trong tay cây vàng cứ như vậy... Biến mất, giống như hai lần trước như thế, không có rực rỡ tươi đẹp ánh sáng, cứ như vậy biến mất.

Ngay tại Bình An có loại ăn một đồng bay liệng khó chịu lúc, kia cảm giác kỳ dị lại xuất hiện, hơn nữa lần này, Bình An rõ ràng bắt được, cây vàng tiến vào Kim Hồ Lô sau đó, bị hai luồng nhất đen nhất trắng quang hoa, không ngừng áp súc, rèn luyện, đi tạt chất, cuối cùng, trở thành Trảm Tiên Phi Dao.

Mặc dù này chỉ là một loại đại khái cảm giác, nhưng ít ra như hai lần trước cái gì cũng không phát hiện được được, hơn nữa, Bình An còn cảm nhận được Kim Hồ Lô phản hồi cho hấn tinh thuần linh khí.

Những linh khí này hóa thành từng viên một rất nhỏ điểm sáng, kèm theo hấn huyết khí trong cơ thể di chuyển toàn thân, tựa như nhuận vật mảnh nhỏ không tiếng động đang lúc làm dịu hấn lực phù ngũ tạng, chợt lại hướng trong cơ thể các ngõ ngách thấm vào đi.

"Quả nhiên, có khẩu quyết và không có khẩu quyết, chính là không giống nhau." Bình An lập tức cảm thấy mình thân thể có rõ ràng biến hóa.

Đầu tiên, Bình An suy nghĩ trong nháy mắt bén nhọn mà sắc bén, cảm giác hấn mặt, da đầu, đầu lưỡi cùng tứ chi, bắt đầu dần dần ấm áp áp đứng lên, tiếp theo là thân thể, sau đó hấn mỗi một tế bào, ở điểm sáng nở rộ xuống, trở nên sinh động, tràn ngập thịnh vượng sinh mệnh lực.

Mà theo Kim Hồ Lô phản hồi hấn linh khí không ngừng gia tăng, rực rỡ xán hoa điểm tràn ra năng lượng, đem một ít sau đó lưu ở trong cơ thể hấn tạp chất, từng điểm từng điểm bức ra, khiến cho hấn xương cốt, máu thịt trong suốt lờ lờ, như dính vào một tầng bảo huy.

"Cái này có phải hay không muốn thành tiên tiết tấu?"

Bình An thoải mái cũng sắp rên rỉ. Nhất là làm phần lớn linh hoa, từng chút từng chút tiến vào hấn kỳ kinh bát mạch, cùng với thập nhị chính kinh bên trong, bị hấn tu luyện được cổ linh lực kia tiêu hóa sau khi hấp thu, Bình An theo bản năng vận chuyển hấn hỗn hợp Quốc Thuật, suy nghĩ ra được hô hấp thổ nạp pháp môn lúc, thần kỳ một màn phát sinh.

Bình An cảm giác bụng ba tắc nơi, thân thể con người dường ti lệ vàng bên trên, cái đó bị tiền bối thánh nhân xưng là "Tánh mạng chi tổ", "Sinh Khí Chi Nguyên", "Hô hấp cửa" địa phương, trong nháy mắt nóng rực, nhưng theo sau hấn phun ra nuốt vào hô hấp, tôi luyện linh lực đang lúc, tạo thành một cái Thái Cực.

Một cái Huyền Hoàng sắc Thái Cực hình dáng, nhất Hắc nhất Bạch, nhất Âm nhất Dương.

"Đây là Hạ Đan Điền?" Bình An linh quang chợt lóe đang lúc, nhớ lại ở Thạch thái công cho hấn một quyển trong sách thuốc, thấy qua có quan hệ với thân thể con người Hạ Đan Điền miêu tả.

"Vô hỏa năng điều khiển trăm cơ thể tất cả ôn, không có nước có thể khiến tạng phủ tất cả nhuận, quan hệ toàn thân tánh mạng, trong này một đường không đứt, là sinh mệnh không mất."

Không mất.

Này hai chữ cuối cùng từ hấn trái tim lưu lững lờ trôi qua, không hề có điểm báo trước, hấn dẫn động toàn thân linh lực, cùng với Kim Hồ Lô phản hồi cho tánh mạng hấn tinh khí, hướng kia "Tánh mạng chi tổ" địa phương, công kích đi.

Không có quá nhiều huyền diệu biến hóa, kia nhất Hắc nhất Bạch nhất Âm nhất Dương Huyền Hoàng Thái Cực, đang hấp thu Bình An đông đảo linh khí quang hoa, giống như một cánh không có lên khóa cửa, tùy tiện bị Bình An đẩy a.

Hấn đẩy ra, tuyệt đối là một tòa thân thể con người bảo tàng, cũng là mỗi một người tu đạo khát vọng nhất một cảnh giới, Luyện Tinh Hóa Khí.

Bởi vì chỉ có hóa khí, mới có thể luyện thần, tiếp theo phản hư, cầu Kim Đan.

Một viên Kim Đan nuốt vào trong bụng, mới có thể mạng ta do ta không khỏi.

Nhưng này đầy đủ mọi thứ, đều xây dựng ở mở ra thân thể con người bảo tàng điều kiện tiên quyết, nếu không hết thấy đều là nói không cùng hư ảo.

Mà bây giờ, ở Kim Hồ Lô linh hoa cùng mình linh lực dưới sự giúp đỡ, Bình An lấy hậu tích bạc phát thế, tùy tiện đẩy ra này phiên thần kỳ "Cửa", hấn lập tức cảm giác cả thể giới đều biến mất, mà hấn, có một loại sừng sững ở cả thể giới khởi điểm như thế.

Giờ phút này, mới thật sự là "Nói sinh". Sinh, là người đây tiên thoát biến linh lực, là siêu thoát phạm tục lực lượng.

Nếu như lăng tụng Cổ Thư, là tu tâm sáng cảnh giới, là cảm ngộ tự nhiên ảo diệu chìa khóa, là cười lực lượng cùng lực không chế đo phương pháp, như

vậy khi hấn xông phá "Sinh Khí Chi Nguyên", ở Hạ Đan Điền trong ngưng tụ Huyền Hoàng Thái Cực, bước vào Luyện Tinh Hóa Khí lúc, sức mạnh kia khoải cảm, để cho Bình An cảm giác toàn bộ mỗi một tế bào, đều mất lực lượng.

"Bây giờ, ta nhất định có thể tay xé mảnh hổ, chân đạp hùng sư!" Gần như là vô địch ảo giác, Bình An cảm thấy một con mãnh hổ cũng không đủ nhìn, mười đầu tám con cũng có thể làm được.

Bất quá, Bình An hiển nhiên đánh giá thấp Kim Hồ Lô ở chiếm đoạt mười gram vàng sau đó, phản hồi cho hấn linh hoa.

Một cổ lại một cổ linh khí, còn đang vọt tới, không ngừng vọt tới.

"Đù! Đù! Quá đủ! Dừng lại! Dừng lại! Ngươi ngừng cho ta a..." Bình An chỉ cảm thấy toàn thân hơi nóng cuộn cuộn, khí huyết sôi trào, thân thể muốn nổ mạnh!

"Không được, phải nghĩ biện pháp đem trong cơ thể dư thừa linh hoa cho tản mát, nếu không không chắc chắn giống như võ hiệp bên trong như vậy, tẩu hỏa nhập ma, bạo thể mà chết."

Nghĩ đến, Bình An ngay lập tức sẽ làm, mở ra Quyền Thế, ở trong phòng một quyền một cước luyện lên Bát Cực Quyền tới.

Nhưng mà, lý tưởng cực kỳ phong phú, thực tế cực kỳ cốt cảm, này cũng chẳng có bao nhiêu điều dụng, vận động dữ dội, căn bản tiêu hóa không Kim Hồ Lô bên trong, kia liên tục không ngừng tràn vào trong cơ thể hấn linh hoa, Bình An có loại không phát tiết không được cảm giác.

Bởi vì, theo hơi nóng không ngừng lên cao, khí huyết không chỗ phát tiết.

"Thật là tê, ta nghĩ như thế nào lớp chúng ta Phùng Tử."

Bình An cảm giác mình nhanh điên, trong đầu tất cả đều là tràn đầy thô bi cùng thấp kém hình ảnh.

"Thật là tê, ta đều chảy máu mũi, đây là tình huống gì?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Nhật Bản, đều không phải người tốt

"Không được, không thể ở trong phòng ngây ngô! Đi ra ngoài, nhất định phải đi ra ngoài."

Bình An cảm giác cổ họng nóng ran được lợi hại, phúc lý về này hóa khí kim nén đến lợi hại, chơi đùa đệ đều sung lên, hấn đều có chút sợ hãi chính mình, rất sợ ở lại chỗ này, sẽ làm ra cái gì giận người oán sự tình đi ra.

"Nước! Đứng dùng nước lạnh thêm"

Lúc này, Bình An cũng chỉ có thể nghĩ tới đây để nghĩ biện pháp, xích cách một chút, chuồn ra khỏi phòng, vào phòng bếp, cầm lên lữ chế gáo liền hướng trong thủy hang gáo nước, thẳng liền hướng trên đầu mình thêm, một gáo lại một gáo gội, rất nhanh thì trở thành một con chó ướt xuống nước bộ dáng.

Lạnh như băng nước giếng, chốc lát ướt đầm toàn thân, nhẹ nhàng khoan khoái cảm giác xuyên thấu qua Bình An da thịt, để cho hấn không nhịn được đánh một cái run rẩy, nhưng hấn người lại không có cảm giác thoải mái thấy.

Bởi vì lạnh thoải mái cảm giác khoảng chừng mặt ngoài, Bình An trong nội tâm như cũ hơi nóng lẫn, trong đầu hình ảnh càng tục không chịu được.

"Nếu không, đem các loại linh hoa dẫn nhập trong sân cây hồng trong." Nhìn hậu viện viên kia lại kết đầy trái cây cây hồng, Bình An cảm thấy này tuyệt đối không phải là ý kiến hay.

Bình gia đã "Tập địa linh tử" một lần, một lần nữa, phỏng chừng lão gia tử cũng đều phải nổi điên phát điên.

Nhưng là trong cơ thể về này con trai tà hỏa, không phát tiết ra ngoài được a, Bình An cũng sắp hồng mắt, tại sao nhất định phải một lần hạp xuống mười gram vàng đây?

"Nếu không, len lên từ một phát súng?"

Nhưng là vừa nghĩ tới chính mình cất giấu vật quý giá mười hai năm nơi, cứ như vậy lãng phí hết quá đáng tiếc, Bình An cảm giác mình lần đầu tiên, thế nào cũng phải là một người đẹp đúng hay không? Chính thống khổ do dự giữa đang lúc, Bình An đột nhiên miểu thấy đứng ở đại bá cửa nhà một cái đại đàn chó, chính lười biếng phơi sau giờ Ngọ thái dương, còn ngáp, một bộ cực kỳ buồn chán đáng vẽ.

Con chó này dĩ nhiên là Bình Trung Hoa yêu chó, nghe là hần tợn không ít khí lực, từ thành phố một người bạn nhà nơi đó ôm tới nuôi, phẩm loại cũng không phải là trần trên những thổ cầu đó, chính nhị bát kinh dương chó, sinh ra từ Nhật Bản, tên gì Husky.

Bình thường bảo bồi được không được, gặp người thì phải ép cái này câu huyết thống thuần khiết, là thể giới tên gọi chó, thông minh được ngay. Là từ Nhật Bản lưu dương tới, so cái gì lang cầu, Truy Sơn chó quý trọng, trả lại cho nó lấy rất vợ ông gia tên, Vợ ông Tài.

Bất quá từ chó bộ đáng đến xem, Bình An cảm thấy hần gọi Nhị Cáp mới đúng, suy nghĩ đại bá có phải hay không xem qua, kia bộ có thể cười xuống nhân đại rằng « Đường Bá Hồ điểm Thu Hương » sau đó, đầu nóng lên, liền gờ xuống danh tự này, phỏng chừng hiện tại hần nhớ tới đều có loại bên trong hai cảm giác.

Nhưng này thiên quân "Một phát" đang lúc, Bình An làm sao suy nghĩ nhiều như vậy, hướng hai cấp ngoắc ngoắc tay: "Vợ ông Tài, tới, ta cho người tìm chút niềm vui chơi đùa."

Thật đúng là xa cách chó này thật là cơ trí, vừa nghe đến Bình An thanh âm, mộng ngây ngô miểu hần liếc mắt, sau đó ngoắc cái đuôi lấy lòng xin xỏ vui sướng chạy tới, cực kỳ dính người mà cọ xát Bình An chân.

"Đến, ta cho người lột xác, cho người tỏa sáng tân xuân."

Ôm chết đạo hữu, không chết bản đạo ý tưởng, Bình An ngồi xuống dùng hai tay dâng hai cấp đầu, dẫn dắt trong cơ thể linh lực, đem trong cơ thể không ngừng bùng nổ linh hoa, rồi rít tụ tập ở hai tay, sau đó toàn bộ thông thông đều rưới vào hai cấp đầu.

"Gâu!"

Hai cấp trong nháy mắt mộng ngây ngô sau đó, giống như đánh cân nhắc thẳng máu gà, biểu tình liền qua.

"Tiếp đó, người biết cảm giác thật thoải mái, toàn thân ấm áp áp."

"Hào!"

Hai cấp sáng khoái được gào lên, thoải mái con mắt đều híp lại thành một đường tia.

"Bây giờ mà, người cảm giác mình nhất định có thể cắn chết một con mãnh hổ, là chân chính vua của rừng rậm!"

"Rống!"

Hai cấp híp mắt, quả nhiên lộ ra nhìn bằng nửa con mắt lên đồng màu, cao ngạo giống như một con Phi Châu Hùng Sư.

"Như vậy tiếp đó, người huyết dịch toàn thân biết sôi sùng sục, muốn hòa thảo."

Quả nhiên, hai cấp toàn thân lông, trong nháy mắt xù lông, từng cây một giờ lên đến, không có phải biết tình huống hai cấp, tựa hồ thúc giục Bình An trở lại một chút.

"Được, ta một chút không còn sót lại, toàn bộ cho người." Bình An cắn răng một cái, đem trong cơ thể cuối cùng một cỗ có thể nói khổng lồ linh hoa, một cỗ não toàn bộ rưới vào hai cấp trong cơ thể, nhẹ giọng quát lên: "Đi đi, đi điên đi, bởi vì này mãnh hổ trống rỗng đều là người."

"Gâu! Hào! Hô! Rống!"

Nhị Cáp đau cũng vui vẻ, phảng phất cả người đều có điều khiển chưa dùng hết lực lượng, hưng phấn xoay người liền hướng trong sân chạy, vừa chạy, vừa kêu, coi là thật như đánh nẩy trăm thẳng huyết gà.

Sau đó, chó này liền trực tiếp như vậy điên!

"Ai, Vợ ông Tài, ta cũng vậy vạn bất đắc dĩ a!" Nhìn ở trong sân hựu binh hựu khiêu, vui vẻ tựa như thần tiên, thống khổ tựa như quỷ bất Nhị Cáp, Bình An rốt cuộc có thể thở phào một cái, toàn thân linh hoa trở nên bằng phẳng, tản với linh khí, bắt đầu lấy một loại ôn hòa phương thức cường hóa thân thể của hần.

"Quần áo đều ướt đầm, đổi một món đi."

Bình An cảm giác toàn thân niềm hồ ngoài, lập tức cỡi xuống, xoay người mới vừa trở lại gian phòng của mình, liền nghe được Bình Trung Hoa thanh âm, "Vợ ông Tài, Đại Bạch người quý gào gì? Vợ ông vàng cho ta leo xuống, sau đó nhắm xuống người miệng chó."

"Gâu! Gâu! Gâu!"

Trong sân tất cả đều là hai cặp đùi loại tan nát tâm can kêu gào, trong đó thống khổ và vui vẻ, nghe Bình An tốt không hổ thẹn, tâm lý nói thầm: Vương Tài, người liền là ca, gánh một lần nôi đi, lần sau ta sẽ ôn nhu một chút.

Bình An thay xong một bộ quần áo sau đó, chứa không việc gì như thế xuất hiện ở trong sân lúc, lão gia tử, đại bá, nhị bá, nãi nãi tất cả đều ở.

Chó cũng gọi thành như vậy, bọn họ kia còn không ra coi trộm một chút tình huống.

"Ồ!" Bình An một tiến vào viện, đã nhìn thấy người một nhà tất cả đều vây ở viên kia cây hồng trước, từng cái đại biểu khuôn mẫu rất quái lạ cổ. Hôn nữa, Nhị Cáp lại không gọi.

"Không phải là chết chứ?"

Bình An chưa kịp nói một tiếng tội quá, đưa đầu hướng bên trong nhìn một cái, liền thấy một màn có thể nói là vô cùng thâm hình ảnh.

Chỉ thấy Nhị Cáp hai cặp móng trước, ôm thật chặt trụ kia quả cây hồng, ngực cùng bụng áp sát vào trên thân cây, hai chân đứng thẳng, hướng về phía trái hồng lúc lên lúc xuống, lúc lên lúc xuống, lúc lên lúc xuống, kia một con chó mặt mắt hồn bộ đáng, là một người đều hiểu xuống.

"Tê đại, chó này là điên, hay lại là cái gì dạng, này xuân đều qua, còn nghĩ giao phối, đại ca, xem ra người được nuôi một con chó mẹ."

Nhị bá Bình Trung Minh kia sẽ bỏ qua cho này bỏ đá xuống giếng cơ hội, hắn đã sớm nhìn Bình Trung Hoa kia mặt đầy văn thanh chua dạng khó chịu, liền bụng của người trong kia điểm Mặc Thủy, cũng dám tự xưng là thi nhân, ta Bình gia mộ tổ tiên không sót này nén hương.

Lần này được, người tự cho là ngạo chó đều được này hùng dạng, người còn có mặt mũi hắn là thế giới tên gọi chó? Người mất mặt hay không à?

"..." Bình Trung Hoa mặt đều đen thành Bao Công, giận đến toàn thân phát run.

"Người cầm miệng cho ta." Lão gia tử sắc mặt cũng khó nhìn, lần này hắn cũng không Bình gia nhà, có linh khí.

"Ồ, các người đang nhìn cái gì?"

Vừa vặn, chà xát nhất mặt chược Bình Trung Tĩnh về nhà, hắn tiếp cận đi tới nhìn một chút, ngay lập tức sẽ cười ha ha, lộ ra cái một lời bà con cô cậu tình: "Đại ca, ta đã sớm với người qua, người Nhật Bản không phải người tốt, lương tâm là thật to xấu, bọn họ chỗ đó đi ra đồ vật, không có một là đồ tốt, nhìn, lần này người tin đi, một cái Nhật Bản chó, cũng này tánh tình, nếu là ta chó, thẳng một chực chết thịt chó hầm ăn coi là!"

"Được, đánh chết ăn!"

Bình Trung Hoa hiển nhiên tức giận hỏa, vội đứng bên người con trai lớn nói: "Bình Phi, đi, tìm một sợi dây đến cho ta treo lên, giết chúng ta tối nay ăn thịt chó."

Ngay tại Bình An là Nhị Cáp tánh mạng lo âu đang lúc, Vương Tài phảng phất thật thành tình, nghe lời này một cái, không đợi Bình Phi đi tìm thừng, nó lập tức thu hồi bắt nhả tư thế, "Gâu! Gâu! Gâu!" Điện cuồng là mấy tiếng, bốn cái chân chạy thật nhanh, như một làn khói không thấy.

"Ồ, chó này chẳng lẽ là thành yêu, nghe hiểu được tiếng người." Bình Trung Tĩnh kỳ quái, dò dẫm tại chỗ.

Bình An lại không cho là như vậy, hắn mới vừa rồi nhìn hai cặp chạy trốn lúc kia hầu gấp dạng, ở đâu là giống như chạy thoát thân, rõ ràng giống như... Giống như... Trong kịch ti vi phiêu khách như thế.

"Nó sẽ không đi tìm nó khác phái nhóm bạn chơi đùa chứ?"

Bình An cảm thấy tám chín không rời mười, đại bá lần này muốn mất mặt mất thể diện. Sau đó, hắn nhìn người cả nhà cổ quái bộ đáng, đều có loại ta Bình An không phải là tịch mịch như tuyết, mà là trong nháy mắt, cả nhà oanh động tại chỗ.

"Ồ, đây là cái gì?"

Chợt, một loại kỳ cảm giác hiện lên Bình An trong lòng, sau đó hắn chợt nhìn thấy, mọi người trong nhà trên đỉnh đầu đều có một cây rất nhỏ quang hoa, ở trong không khí chợt lóe chợt lóe, tiết lộ ra một loại thần bí.

Nãi nãi cùng gia gia khí trụ, hơi ám hắc, đại bá hơi tốt một chút, nhị bá hơi sáng ngời, Bình Trung Tĩnh cũng không kém, mà anh họ Bình Phi khí trụ, liền lộ ra sáng ngời vô cùng.

"Này, không có cái nào không là một người khí vận trụ?"

"Hoặc là, là mạng sống con người trụ."

Nãi nãi cùng gia gia khí trụ sở dĩ là đen thui sắc, là bởi vì bọn hắn đã bước vào già, lúc nào cũng có thể sẽ đối mặt tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi, mà Bình Phi khí trụ sáng ngời, là hắn đang đứng ở thanh niên, tuổi thọ kéo dài.

"Ta làm sao biết thấy cái này?"

Bình An kinh sợ, trong lòng không có đầu mối chút nào, này năng lực kỳ dị không có có một tí phòng bị mà, liền đột nhiên như vậy xuất hiện, chẳng lẽ ta công lực đại tăng?

"Mặc kệ, trước đi xem một chút ta công lực tăng thêm bao nhiêu, cũng không thể để cho Bình Trung Tĩnh bắt làm lao động tay chân!"

Thừa dịp Bình Trung Tĩnh không chú ý, Bình An lặng lẽ chạy đi. Bởi vì, giờ ăn cơm sắp đến, ở nhà, nhất định sẽ bị Bình Trung Tĩnh sai sử đến lấy gạo nấu cơm.

"Ồ, nhà ta kia con trai đây?" Bình Trung Tĩnh đơn độc rút ra điều thuốc thời gian, chính chuẩn kêu Bình An về nhà nhóm lửa nấu cơm, vừa quay đầu lại, nơi đó có Bình An bóng người.

Thật là tê, lại để cho kia con trai cho chuồn?

Nhưng là, tại sao chính mình luôn là chậm kia con trai một bước đây?

Bình Trung Tĩnh được không buồn rầu, cảm giác Bình An là vừa đúng để cho hắn ăn điểm thiệt thòi, hắn liền kỳ quái là, tại sao ta liền không đầu lại con mình đây?

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Khu Vật, không gian

"Tu hành, là lấy con người căn nguyên, nắm trong tay trước tự thân huyền diệu, tiếp theo hiểu vạn vật, nắm giữ vạn vật, biết rõ vạn vật, cuối cùng cùng tự nhiên dung hợp, sử dụng đất này đang lúc vạn vật, trở thành tự thân lực lượng."

"Cho nên, tu đạo không phải là luyện Quốc Thuật, không cần giống như Thái Công, ở trong vận động tỏa nhắm chính mình huyết khí, đạt được 'Tinh thần sức lực' lực lượng. Ta muốn làm là từ quanh mình thế giới, biết rõ bọn họ nguyên lý, sau đó, đi nắm nó trong tay, lấy được bọn họ lực lượng."

"Đây cũng là tại sao ta xem thần thoại điện kịch bên trong, những tiên nhân kia môn sở dĩ hô phong hoán vũ, nắm giữ Lôi Đình Chi Lực, là bởi vì bọn hắn khống chế vạn vật quy luật."

Trong rừng, Bình An một khoản một câu đem những thời giờ này, cùng với nay lĩnh ngộ đồ vật, tâm cẩn thận nhớ tại chính mình quyển bài tập bên trên.

Dễ nhớ tính không bằng nát ghi chép, huống chi là tu luyện tâm đức. Bởi vì linh cảm vật này, thường thường trong nháy mắt thoáng hiện, lúc ấy có lẽ có thể minh bạch kỳ ý nghĩ, nhưng là từ lâu rồi, khó tránh khỏi sẽ có bỏ sót.

Tìm chút thời giờ viết xuống, không chỉ có thể tùy thời lật xem, tổng kết kinh nghiệm, còn có thể rõ ràng bản thân khoảng thời gian này tiến bộ.

"Này quy luật, có thể xưng 'Đạo' vậy!"

"Mà muốn khống chế cái này, được tu tâm!"

"Tâm, như thế nào sửa? Đi học vậy!"

Đến mức biết ở truy nguyên, truy nguyên rồi sau đó biết tới.

Đạo lý này Bình An sớm liền biết, hắn nay sở dĩ không có giống như Nhị Cấp, bị Kim Hồ Lô phản hồi cho hắn linh hoa xanh bạc, tiếp theo mất xuống lý trí, hoàn toàn được lợi ý hắn khoảng thời gian này mỗi ngày không ngừng ngâm nga cổ văn.

Hậu tích bạc phát (tích lũy lâu dài sử dụng một lần), chỉ chính là ý này.

Mà Nho Gia đồ vật, mặc dù có chút cứng nhắc mốc meo, nhưng là Khổng Tử, Mạnh Tử, Tăng Tử đám người, mặc dù bị người coi là thánh nhân, hoàn toàn là vì vậy bọn họ sớm thì đến được khống chế mình cùng bên người hết thảy cảnh giới.

Câu kia "Biết lời nói, thương thức hạn lượng", chỉ không phải là xuống giáo hóa chi tiên âm thanh sao?

"Cho nên, linh lực chính là lực lượng, là câu thông vạn vật chia khóa, như vậy 'Cảnh giới' chính là điều khiển cái chia khóa này tay."

"Không có cùng sánh vai cảnh giới, sẽ lâm vào lực lượng xoay chuyển bên trong, sẽ liền giống như Nhị Cấp, hoàn toàn tan vỡ điên cuồng."

Nhớ hạ tối hậu một khoản tâm đức, Bình An khép lại hai mao tiền một cái quyền bài tập.

Bây giờ, "Cửa" đã chân chính hướng Bình An mở ra.

Như vậy, tiếp theo dĩ nhiên là thử một lần nay thu hoạch lực lượng!

Bình An tiện tay nắm lên trên mặt đất một cành cây khô, nắm ở trong tay, linh lực nhẹ nhàng rưới vào cành khô bên trong.

Sau một khắc, khô héo nhánh cây, ở mắt trần có thể thấy xuống, dần dần biến hóa xanh, xanh mon môn đứng lên.

Ngay sau đó lần lượt mịn màng mẫm, từ nhánh cây bên trong toát ra, sau đó không ngừng sinh trưởng, tràn đầy sinh cơ bùng bùng.

Là, cành khô trong tay hần sống, không phải là thôi hóa nó sinh trưởng, mà là chân chính sống lại.

"Này, chính là tu đạo lực lượng chân chính sao?"

Nhìn lấy trong tay sinh cơ dồi dào nhánh cây, Bình An một chút không nghi ngờ, nếu như đem này nhánh cây cắm vào trong đất bùn, ngày khác, tất thành sâm đại thụ.

Bây giờ mà, đương nhiên là thử một lần chính mình mới nắm giữ một người khác năng lực!

Lần này mười gram vàng hạp đi xuống, để cho Bình An ngoài ý muốn không phải là khai phách Hạ Đan Điền, tụ tập Huyền Hoàng Thái Cực, cũng không phải linh lực tăng vọt sau đó, hần cường độ thân thể biến hóa, càng không phải là phương diện tốc độ gia tăng thật lớn.

Cực kỳ để cho Bình An kinh hi, cảm thấy thần kỳ là... Hần ý nghĩ, có lẽ chuẩn xác hơn, hần rốt cuộc tụ tập thần thức.

Nếu như lúc trước, Bình An chỉ là dựa vào hần cảm giác bén nhạy, biết rõ bên ngoài hơn ba mươi mét bên trong hết thấy rất nhỏ động tĩnh lời nói, như vậy hiện tại, Bình An có thể rõ ràng cảm giác 50 mét bên trong hết thấy.

Không phải là cái loại này cảm giác, mà là... Thế nào...

Khi hần thần thức thả ra, đi cảm giác một kiện đồ vật thời điểm, trong đầu của hần tự nhiên làm theo hiện ra kiện vật phẩm này hình ảnh, giống như vẽ truyền bá chiếu phim như thế.

Đây là một trong số đó, để cho Bình An ngoài ý muốn là, hần thần thức không chỉ có thể bắt hình ảnh, lại còn có thể phụ ở trên vật phẩm, mang cho hần năng lực kỳ dị.

Như như bây giờ, làm Bình An trong tay nắm một quả năm phần lông tiền xu, thần thức phụ với phía trên. Nhất thời, Bình An chỉ cảm thấy trong tay nắm phần tiền tiền xu tựa hồ biến hóa, cùng tâm thần hần liên kết.

"Đi!"

Bình An phúc chí tâm linh, tâm niệm vừa động, đồng thời câu thông chính mình linh lực, cũng đem cảm vạn vật quy luật, Phong quy luật, cùng với chính mình thân lực lượng cùng thần thức quy luật.

Trong tay hần nắm phần tiền tiền xu, ở linh lực rưới vào xuống, trên không trung vạch qua một đạo ngân quang, ở Bình An thần thức dẫn dắt xuống, lại trên không trung nhẹ nhàng nhảy lên hai cái sau đó, "Xích cạch" một tiếng, đâm vào trên một cây đại thụ, thật sâu đoạt đi vào, trong nháy mắt lại từ thân cây mặt khác bay ra.

Mà trên thân cây, lưu lại một cái bề rộng chừng thành người ngón cái lỗ lớn, vô cùng gai mắt, có thể thấy rõ ràng.

"Như vậy hiện tại, ta còn luyện cái rầm vỡ a!"

Quốc Thuật cao thủ, có thể địch nổi hần này có thể so với đạn còn lợi hại hơn một chiêu sao? Có lẽ, Thạch thái công có thể, nhưng tuyệt đại đa số cao nhân, liền có chút huyền!

"Phong chừng chính là Lý Tầm Hoan Lý Phi Dao, cũng bắt quá cũng như vậy thôi?"

Bình An nhìn trên cây to cái đó bị tới tấp tiền gọt ra tới động, há to mồm, cười lếch.

Nhớ được bản thân nhìn Lý Phi Dao thời điểm, biết bao hâm mộ ghen tị kia phi dao vừa ra, Lê Bất Hư Phát thần thoại, cùng với Lý Tầm Hoan sử dụng phi dao lúc phiêu dật phong thái, giết người với đang khi cười nói.

Mà bây giờ, Bình An cảm giác mình đã nắm giữ năng lực như vậy, hơn nữa như Lý Tâm Hoan phi đao càng đáng sợ hơn.

Bởi vì hắn bắn ra ám khí, không chỉ biết trên không trung quẹo cua, còn có thể...

"Trở về!"

Bình An trong lòng mặc niệm kêu gọi, hắn thần thức ngay trong nháy mắt này, chợt tụ tập thành một cỗ vô hình lực lượng, sau đó tập trung ở rớt tại trong bụi cỏ tới tập tiền trên tiền xu.

"Ông!"

Năm phần tiền xu phảng phất bị người điều khiển pháp thuật như thế, ở trong bụi cỏ nhẹ nhàng nhảy lên mấy cái, sau đó hóa thành một đạo ngân quang, vững vàng bay trở về đến Bình An trong tay.

"Đây sẽ không là trong ti vi các tiên nhân, Khu Vật cảnh giới chứ?"

Bình An hai mắt sáng lên, loại này tuyệt đối không chế cảm giác siêu nắm: "Nếu như Trảm Tiên Phi Đao có thể nghe lời như vậy, mặc ta lái lời nói, vậy đơn giản liền soái ngây ngô!"

Chẳng qua là đáng tiếc, dù là Bình An giờ phút này công lực đại tăng, cách lái Trảm Tiên Phi Đao cảnh giới còn xa lắm, chỉ là tế luyện phi đao, thì phải tốn trên thật lâu thật thời gian, đến nay Bình An chỉ đạt tới cùng Trảm Tiên Phi Đao tâm linh liên kết cảnh giới, cách sai sử tự nhiên còn kém như vậy trăm dặm ngàn dặm?

"Cách mạng chưa thành công, ta còn phải tiếp tục cố gắng a!" Bình An âm thầm trong lòng nói, định lúc này thu tay lại, đi về nhà ăn cơm.

Thông suốt, Bình An cảm giác mình trong tay tới tập tiền tiền xu, một chút biến mất.

Kể cả hắn ghé vào trên tiền xu một luồng thần thức, đồng thời tiến vào Kim Hồ Lô bên trong trong không gian thần bí.

"Đây là tình huống gì?"

Bình An trợn mắt hốc mồm, quá thần kỳ. Ngay sau đó, Bình An có chút hưng phấn, chẳng lẽ năm phần tiền tiền xu bên trong, có tới luyện Trảm Tiên Phi Đao quáng vật chất?

"Nhưng là... Tại sao không có chiếm đoạt vàng sau đó loại khoáng cảm kia?" Bình An còn đang nghi hoặc, một cái lớn mật ý tưởng từ trong lòng của hắn chui ra ngoài..

"Ừng ực!"

Bình An dùng sức nuốt một bãi nước miếng, sau đó hắn ngây ngốc ngốc tại chỗ, nhập ma sợ run tựa như đờ đẫn hồi lâu, sau đó cười lên ha hả...

Hắn nghĩ tới một cái khả năng, đó chính là tiên gia dùng Túi Càn Khôn, có thể giả bộ vạn vật thần kỳ pháp bảo.

"Tinh táo! Ta tinh táo hơn! Ngàn vạn lần chói kích động a!" Bình An thâm thâm hô hấp đều đặn một chút mãnh liệt sóng như vậy tâm tình, sau đó có chút trợn bên trên cặp mắt, dùng thần thức đi cảm ứng Kim Hồ Lô nội bộ thần bí không gian.

Sau một khắc, Bình An cảm giác được rõ ràng, Kim Hồ Lô bên trong quả thật có một cái kỳ diệu không gian.

Tối tâm mờ mịt, không biết bao lớn, rộng bao nhiêu, bao rộng, làm cho người ta cảm giác phảng phất là một cái vũ trụ, vừa giống như một đồng thể giới.

Trong thể giới, dĩ nhiên là Trảm Tiên Phi Đao ngây ngô địa phương, bị một tầng kỳ quang tia sáng kỳ dị không gian Bích Lũy bao phủ, Bình An thần thức không cách nào rớt vào cảm giác, về phần Bích Lũy ngoại không đang lúc, là không có bất kỳ trở ngại.

Bình An tâm niệm vừa động, lập tức nhận ra được bị cản nuốt tới tập tiền tiền xu, cứ như vậy Tĩnh Tĩnh hiện lên Bình An thần thức trước mặt.

Phúc chí tâm linh, Bình An trong lòng mặc niệm một tiếng: Đi ra!

"Bạch!"

Tới tập tiền tiền xu ánh sáng chợt lóe, thần kỳ xuất hiện lần nữa trong tay Bình An.

"Lợi hại! Ta bảo bồi!" Bình An trong tay tới tập tiền, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm nó, thì thầm: "Thu..."

"Xích!"

Tới tập tiền lần nữa biến mất!

"Đi ra!"

Tiền xu một lần nữa xuất hiện trong tay Bình An, nha vậy! Bình An kích động đến nhảy cẫng lên. .. Vãn vãn, tới tập tiền tiền xu có thể bỏ vào, vậy có phải hay không, trên cái thế giới này tất cả mọi thứ, cũng có thể bỏ vào?

Vừa nghĩ tới, Bình An liền nghe theo.

Hắn thuận tay cầm lên một khối to bằng đầu nắm tay Sơn Thạch, trong lòng mặc niệm: "Thu!"

Xui xẻo, Bình An mặt đầy ăn bay liệng biểu tình, Sơn Thạch ở trong tay trầm trầm, lại không thu vào Kim Hồ Lô bên trong: "Lần này không phải là nguyên rủa đọc sai chữ ?"

Nếu như Trảm Tiên Phi Dao tranh công lực, muốn cảnh giới, chú trọng nước chảy thành sông, nhưng là đã có thành công ví dụ ở phía trước, hắn không đạo lý biết xảy ra vấn đề a!

"Chẳng lẽ là phía nhận thức đúng không ?" Bình An gãi đầu suy nghĩ, ừ, chờ một chút...

Thần thức?

"Tới tập tiền tiền xu có thể thu đi vào, có phải hay không là bởi vì ta thần thức phụ ở phía trên nguyên nhân đây?" Vừa nghĩ tới vấn đề, Bình An phân một luồng thần thức phụ với trên núi đá, lập tức trong tay Sơn Thạch cùng tới tập tiền như thế, cùng hắn có một tí tâm thần tương liên cảm giác.

"Thu!"

"Bạch!"

Quả đám lớn sơn thạch, cùng tới tập tiền như thế, từ trong tay hắn biến mất.

"Được!" Bình An hưng phấn, kích động, không nhận được dùng những vật khác ném thử, phạm là hắn có thể nhìn Đông Tây, đều được hắn vật thí nghiệm

Thu!

Đi ra!

Thu...

Như thế chẳng đoạn thử đi thử lại nghiệm, Bình An rút cuộc ra một cái kết quả, chỉ cần bị thần thức bao phủ ở Đông Tây, vô luận đại, cũng có thể theo hắn tâm ý mà tiến vào Kim Hồ Lô bên trong trong không gian.

Duy nhất khiến Bình An hơi có chút thất vọng, đó chính là còn sống sinh mệnh, cho dù là một con kiến, đều giả bộ không vào đi.

"Bất quá, như vậy đã quá lợi hại!" Bình An cảm thấy, mình đã không là phạm nhân, phạm nhân sao có thể ý nghĩ khu vật, bắn ra có thể so với đạn còn kinh khủng tới tập tiền?

Ngay tại Bình An lần nữa đem một quả quả thông thu vào Kim Hồ Lô không gian, lại thả ra lúc, đầu hắn "Ổng" một chút, suýt nữa té xỉu, giống như mấy vài đêm không có chợp mắt như thế, trước mắt một vùng tăm tối, mắt nổ đom đóm, thần thức tiêu hao rồi tỉnh rồi ngủ.

"Thật là tê, chơi lấy chơi lấy chơi qua đầu, xem ra ta thần thức công phu, cũng không luyện đảo gia, còn được tiếp tục cố gắng a!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Kẻ ngu không ngốc, ngốc là xã hội này

"Đi, đi về nhà ăn cơm."

Nghỉ ngơi một lúc lâu, Bình An mới lấy lại sức lực, đoán chừng Bình Trung Tĩnh đã làm tốt thức ăn, dự định đi lên giờ cơm về nhà, còn có thể thuận tiện chán ghét chán ghét cái đó không đáng tin cậy cha.

Mỗi ngày cùng Bình Trung Tĩnh đầu trí so dững khỉ, đã là Bình An dường thành thói quen, đến không phải là Bình An ghi hận hấn đã từng đã làm bỏ rơi vợ con chuyện thất đức, mà là Bình An cảm giác này cha nhân sinh quá thuận lợi, trừ ngồi xồm ngực giam là hấn tự trối mình hành vi ngu xuẩn bên ngoài, cùng Bình An so sánh, Bình Trung Tĩnh nhân sinh quả thật rất hạnh phúc.

Thuở thiếu thời sau đó, có Bình An nãi nãi đau đến cung chiều, cộng thêm hấn lại vừa là Bình gia ấu tử, tự nhiên tụ tập sủng ái một thân, lúc này mới dường thành hấn vô lương nhân phẩm.

Sau khi kết hôn, Bình Trung Tĩnh may mắn vào tay Bình An mẫu thân Viên Nghi, không những không ghi hận hấn này mười hai năm gần như là bỏ rơi vợ con không có chút nào lương tâm hành vi, bây giờ còn mỗi cung hấn hút thuốc, cung hấn ăn, cung hấn uống, còn cung hấn đánh bài bài bạc, cũng sắp cung cho hấn bay lên.

Cho nên, không cho hấn ăn chút con ba ba, Bình Trung Tĩnh còn thật sự cho rằng cuộc đời hấn rất hoàn mỹ, thời gian cực kỳ dễ chịu.

Mỗi lần thấy chính mình cha ruột, nếu không phải sợ bị sét đánh, Bình An đã sớm sử dụng âm chiêu tốt cho hấn biết, cái gì gọi là khóc không ra nước mắt.

"Ai, so sánh với ta đây cái cha, ta quả nhiên vẫn là quá hiền lành, xuống không ngoan thủ a!"

"Bất quá, ở trừ ác tâm cha ta trước, hay không còn tới phải đối phó một chút ta kia ca ca ngốc! Ai, tại sao bên cạnh ta liền không có một thường chính nhân đâu rồi, ba không đáng tin cậy, ca, không ngốc, lại hận không được toàn thế giới người đều biết hấn là người ngu? Rõ ràng là một món tất cả đều vui về sự tình, làm giống như một cái bị kịch."

Bình An cảm khái đến, bởi vì hấn thần thức bén nhạy cảm giác, xa xa bắt được ngốc đại cá tử đang chờ hấn.

Quả nhiên, Bình An vừa mới chuyển một khúc cong, liền ngắm thấy phía trước ngốc đại cá tử đứng ở ven đường, cầm trong tay một cán nỏ điều tử, đi đi đi đi nuốt mây nhà khói đến.

Bình An nhớ này khô hạn khói, là Phùng Đại Quân chết cha lưu lại duy nhất có một chút như vậy có dùng cái gì, bình thường làm truyền gia bảo tựa như cất giấu, đừng cũng không để cho người chạm thử, có thể thấy ở ngốc đại cá tử trong tâm khảm, cái đó trắng niên mất sớm nam nhân ở trong mắt hấn địa vị cũng không thấp.

Bình An từ nãi nãi trong miệng đại khái biết được, Phùng Đại Quân cha là một thế nào người, là một cái mười dặm tám hương đều biết kẻ ngu, lại cười Phùng quả phụ xinh đẹp như vậy bị người nhớ con dâu, thời gian tự nhiên trải qua thấp thỏm, thừa thụ áp lực phòng chừng không.

Ở Phùng Đại Quân bảy tuổi thời điểm, cha hấn không biết bị cái gì kích thích, một chai thuốc trừ sâu xuống bụng, đi rất kiên quyết.

Này nguyên nhân ở trong, đại khái với Phùng quả phụ không tuân thủ nữ tắc có liên quan, đáng tiếc đối với cái này cái làm người ta không vui chuyện cũ năm xưa, lão thái thái cũng không nguyện ý nói chuyện nhiều.

Bình An cũng không hiểu những thứ này những người lớn ân ân oán oán, Bình An chỉ biết một chút, mỗi khi Phùng Đại Quân xuất ra cha hấn cái này nỏ điều con trai cầm đầu hút thuốc, liền khẳng định có tâm sự gì, hơn nữa Bình An đã đoán được tâm tư khác.

"Đọc theo đường đi do do dự dự, muốn nói lại thôi, thật coi ta không biết người suy nghĩ gì à?" Bình An suy nghĩ, quả nhiên thấy ngốc đại cá tử thật thà trên nét mặt, nhiều hơn một chút sâu mi bất triền, giống như có người thiếu hấn hai mao tiền muốn với hấn giựt nợ như thế.

"Ca, chuyện gì không nghĩ ra, cho ta."

Bình An quyết định chủ động đánh ra, không để cho cái này kiêu tình ngốc đại ca làm khó. Hấn đi tới, giống như một cái chuẩn bị đến nghe cổ sự những người nghe như thế, ngồi ở ngốc đại cá tử bên người, chờ nghe tiếp.

Ngược lại, chỉ cần không phải Phùng quả phụ nhấn tâm bỏ lại hấn, với chó nam nhân chạy, cũng chưa có giải quyết không phiền toái.

Phùng Đại Quân quả thật cực kỳ kiêu tình, trầm mặc ngoan quắt mấy hộp khói, lại thờ dài, mới nói: "Đệ, có chuyện ta muốn với người, bắt quá ta, không cho phép người mắng ta."

"Được, người, ta không mắng chửi người." Bình An tâm lý tốt mong đợi, hy vọng ngốc đại ca đừng quá lãng phí thời gian, hấn vẫn chờ về nhà ăn cơm đây.

Phùng Đại Quân chần chờ một chút, giống như liên quan một món cực kỳ có lỗi với Bình An sự tình như thế, cần một hồi lâu rằng, hấn mới nói: "Mới vừa rồi ta đi còn Lưu Giang cha cá tiền lúc, thuận tiện cho hấn, sáng tiếp tục muốn cá."

Như đã đoán trước sự tình, Bình An không có một chút kinh ngạc, cũng cực kỳ hiểu Phùng Đại Quân tâm tình, một cái chưa từng thấy nhiều tiền người, quá một kiếm mấy khối đồng tiền thời gian người, đột nhiên có vừa phát hiện, có cửa mỗi có thể kiếm mấy trăm nguyên tiền làm ăn, tâm tình của hấn phỏng chừng như bây giờ Phùng Đại Quân còn kích động.

Phùng Đại Quân có thể nghĩ tới chỗ này, Bình An thật lòng cao hứng dùm cho hấn.

"Xem ra tiền mị lực quả thật quá lớn a, 'Kẻ ngu' rốt cuộc mở mang trí tuệ, nếu không ta còn tưởng rằng ngươi thật có thể nhìn được cám dỗ này?"

Bình An ở nói thầm trong lòng đến, lại nghe Phùng Đại Quân lại nói: "Sáng, ta dự định chính mình vào huyện thành phiên cá bán, làm ăn này ta không bỏ ném!"

"Đệ, ta là nghèo người phải sợ hãi, trong nhà một tháng đều khó khăn ăn xong một bữa thịt tươi, cho dù có chút thịt ăn, mẹ ta luôn là cho hết ta ăn, còn nàng mình đã ăn rồi, thật ra thì tâm lý ta biết, nàng ngay cả thịt bọ đều không động tới một chút, nhưng ta sợ nàng thương tâm, không dám, luôn là vừa ăn một bên len lén khóc, sau đó nguyên rửa thề, đem tới nhất định phải để cho nàng qua ngày tốt."

"Nhưng là đệ, ta là một kẻ ngu a, cho là vừa lên núi đốn củi có thể kiếm hai ba khối tiền, đã là một món đặc ý sự tình. Mà nay, ngươi để cho ta biết, ta kia một mảy đồng tiền cảm giác thỏa mãn, nhất định chính là chó má, không có chí khí, mù quáng làm việc. Cho nên, làm ăn này không thể ném, cũng không thể không làm."

Đúng vậy, làm ăn dĩ nhiên không thể ném.

Nhưng là ni tê đại, thế nào kéo tới ăn thịt cùng Kiền Mộc trên người, ngươi có phải hay không cảm nhảm kịch bản?

Bình An vội vàng nói: "Ca, đây là chuyện tốt a, ngươi về mặt đưa đám làm gì, muốn làm liền làm chứ, ta hoàn toàn ủng hộ ngươi, lại, ngươi nếu là một kẻ ngu, Tiền Mã trấn trên cũng chưa có người thông minh."

"Nhưng là, đệ, ta cảm giác thật xin lỗi cùng Kiền Mộc a!"

Phùng Đại Quân chặt chặt cắn môi, con mắt trong nháy mắt liền hồng hồng, ngưng mắt nhìn trong tay hắc tẩu hút thuốc, nhẹ nhàng nói:

"Nhớ cha ta uống thuốc trừ sâu tự sát vậy, là đầu năm mừng một, hắc độc phát thống khổ đến trên đất giãy giụa lăn lộn, trong miệng tất cả đều là máu, lại ý vị kêu 'Đại Quân, ba thật xin lỗi, ta có lỗi với ngươi, ngươi nhất định phải còn sống, không nên học ta'."

"Thẳng cho đến lúc này, ta mới biết hắc không ngốc, sau đó, hắc đi, có thể trong nhà của ta lại không tiền cho hắc hạ táng, mẹ ta liền ý vị khóc, trấn trên người đều tại xem ta nhà trò cười, lúc này, là Kiền Mộc đứng ra để cho người đem ta ba thi thể nhắc đi ra bên ngoài một khối phá trên tấm ván, đổ lên vải trắng, cho trên mặt hắc che lên tiền giấy, cũng đem nhà các ngươi duy nhất đáng tiền máy may, bán rẻ cho Vương thợ may tên hỗn đản này, mới cho cha ta mua một cái mùng bên dưới quan tài chôn cất."

"Hắc hạ táng kia, nhưng không ai cho ta ba nhắc quan tài, nhắc tự giết người hạ táng, biết không hên, lúc này lại là ngươi mẫu thân, tốn ít tiền, mời trấn trên mấy cái đồ phụ mới nhắc hắc lên núi, hạ táng, lấp đất, phần khởi, từ khi đó, ta liền đối với chính mình, mẹ của ngươi chính là ta mẹ ruột, ngươi chính là ta em ruột..."

Chờ chút, đây là tình huống gì?

Bình An có chút mộng, chúng ta nói là sống ý, là vui kịch, không phải là bi kịch, ngươi nhắc ngươi cái đó uống thuốc trừ sâu tự sát mà quý cha làm gì.

Bình An con mắt khuyên khác liền đỏ, tâm lý thật khó chịu, những thứ này hắc một mực tận lực tránh chuyện cũ, một chút liền hiện lên trong lòng.

"Ca, ngươi những thứ này liên quan, có phải hay không cảm giác cướp ta làm ăn, cảm giác có lỗi với ta, cảm giác thiếu ta một trăm ngàn tám?" Bình An đỏ mặt theo dõi hắc, tâm lý dâng lên một cỗ khổ sở, dùng gần như là xé kêu thanh âm nói:

"Ngươi tê đại kẻ ngu, ngươi không nợ ta, trên thế giới này ai cũng có thể thiếu ta, ngươi không nợ ta. Thời điểm, ta bị Uông Lâm cha mẹ ngay trước cả lớp lão sư cùng đồng học mặt, mắng là tội phạm đang bị cải tạo tội phạm tham ô con trai, là ai biết sau đó, mạo hiểm bị người cắt đứt chân nguy hiểm, vọt vào nhà bọn họ, đập nhà bọn họ đồ vật?"

"Là ai ở Lão Tử bị một bang Vương Bát Đàn đánh thời điểm, thật chặt bảo vệ ta, cho ta gánh quả đắng?"

"Là ai hắc mã có một trứng gà đều không nở bỏ ăn, len lén lừa gạt chính ta ăn quá nhiều, chống đỡ không dưới, gắng phải ta ăn?"

"Ngươi mã, ngươi chính là một tên khốn kiếp, không việc gì ngươi nhắc những thứ này làm gì, đơn giản là ở phá hư ta lương hảo tâm tình, Lão Tử thật vất vả hữu tình thao, không, vui thích tâm tình, đều bị ngươi cho hủy."

Ngốc đại cá tử đỏ mặt, cắn thật chặt đầu thuốc, quật cường nói: "Có thể, cửa này làm ăn là ngươi nghĩ ra được, ta không thể không có lương tâm."

Bình An tức giận đến xanh mặt, đoạt lấy trong tay hắc nõ điều, xa xa bỏ qua, cười lạnh nói: "Lương tâm? Mới vừa rồi là ai, coi ta là em ruột nhìn, lúc này lại cùng ta lương tâm? Anh em ruột đang lúc lương tâm, là kim tiền có thể cân nhắc sao?"

Lần này, ngốc đại cá tử không quật, nghiêm túc một chút đầu nói: "Không thể." Sau đó lại kiên định nói: "100 triệu một tỷ mười tỉ, cũng không thể cân nhắc huynh đệ chúng ta đang lúc cảm tình."

"Đây không phải là, ngươi là anh ta, ta là ngươi đệ, ngươi chính là ta, ta chính là ngươi, ngươi quán quít thí a, lãng phí thời gian của ta." Bình An thấy Phùng Đại Quân rốt cuộc chịu nhượng bộ, giọng cũng liền thả nhẹ.

Bất quá Bình An không có nhìn thấy, ngốc đại cá tử thật thà trên mặt, lộ ra một tia giảo hoạt.

Hắn ánh mắt kia, giống như là một con trong rừng cây hồ ly như thế, trong miệng lại ngậy ngốc nói: "Vậy có phải hay không, ta tiền, cũng là người tiền à?"

Bình An gật đầu nói: "Trừ vợ của ta không phải là lão bà người, mẹ ta đều là người mẹ ruột, ta còn có thứ gì không phải là người."

"Tốt lắm, ta cũng quyết định, ta vào thành phiên cá kiếm tiền, hai chúng ta một người một nửa, cứ như vậy định, nếu không người liền không coi ta là thân ca ca, chính là không có lương tâm, ta liền muốn với người gấp."

Ngốc đại cá tử trên mặt lại lộ ra cái loại này thật thà biểu tình, nơi nào còn có bị thương bộ dáng, rõ ràng đã sớm đào giỏi một cái hăm hại, há miệng chờ sung rụng chờ ở chỗ này.

Bình An liền một chút mộng, cảm giác mình dường như là bị vòng vào đi, sau đó rơi vào ngốc đại cá tử bố trí công phu một buổi chiều trong hồ sâu.

Nhất là ngốc đại cá tử Phùng Đại Quân kia cười ngây ngô nơi khoe miệng, mang theo một tia nụ cười lạnh nhạt, này nụ cười hăm hại Tiền Mã trấn trên vô số người, để cho rất nhiều ăn hấn thua thiệt người, chỉ có thể bắt đắc dĩ mắng to hấn một câu 'Này Phùng gia kẻ ngu'.

Cho nên, bọn họ tự nhiên không biết, cái này khoác "Kẻ ngu" áo khoác Phùng Đại Quân, mới có thể làm cho những thứ kia muốn treo phùng quả phụ tường chó nam nhân, lần lượt bị thương mà về.

"Thật là tệ, Lão Tử cũng có bị "Kẻ ngu" hăm hại một."

Quả nhiên không thể bị hấn thật thà bề ngoài cho lừa dối, bắt quá, thật là ác độc, ngay cả ta cũng hăm hại!

"Bắt quá, kỳ quái, kẻ ngu cũng sẽ đánh bị tình bài, không phải là theo ta học chứ?" Bình An giống như nhớ, chính mình thường thường với hấn chơi đùa một chiều này, bắt quá bàn về diễn kỹ cùng cảnh giới, Bình An suy nghĩ một chút, hay lại là Phùng Đại Quân lợi hại.

Ngay tại Bình An muốn mắng to Phùng Đại Quân không phải là người, ngốc đại cá tử Phùng Đại Quân chạy đi nhặt lên tẩu thuốc, bùng vào trong ngực, sau đó cũng không quay đầu lại vừa chạy, một bên cười ngây ngô nói: "Đệ, cứ như vậy định, người có muốn hay không tiền, ta liền một chai thuốc trừ sâu xuống bụng, học cha ta, vũ hóa thành tiền đi."

"Phùng Đại Quân, người một cái khôn kiếp, ta bách chiến bách thắng, đánh đâu thắng đó chiến tích huy hoàng, đều bị người cho hủy."

Bình An đỡ đầu một hồi, nhìn vui sướng chạy như điên Phùng Đại Quân, hấn không ngốc, ngốc là đáng chết này thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Vọng Khí

Thật ra thì Bình An tâm lý, thậm chí như Phùng quả phụ còn rõ ràng, ngốc đại cá tử Phùng Đại Quân một chút không ngốc, nếu không phải là bị cái kia cái uống thuốc trừ sâu tự sát cha liên lụy, lấy hấn tốt nghiệp trung học đệ nhất cấp kia ở cả thị trong đều có thể nói kinh khủng 559 phần chia tích, tuyệt đối có thể đưa ra thành phố cấp trọng điểm trung học đệ nhị cấp.

Sở dĩ không đi, không phải là bởi vì không cảm ra học phí, mà là bởi vì Phùng Đại Quân không yên tâm đem Phùng quả phụ một người nhét vào trên.

Phùng quả phụ đẹp đẽ, tuyệt đối là Tiền Mã trấn trên số một số hai, trước cửa dĩ nhiên là thị phi nhiều, đối với nàng thêm nhỏ dãi nam nhân đúng là quá nhiều.

Mà thân ở như vậy trong hoàn cảnh, lại vừa là trong nhà duy nhất nam nhân Phùng Đại Quân, thừa nhận áp lực không có chút nào như Phùng quả phụ thiếu.

Bình An nhớ, Phùng Đại Quân tám tuổi sẽ len lén trả thù mẹ hấn nói xấu Dư Nhị Nương, mười tuổi liền già bộ ngu dùng búa đuổi theo khi dễ mẹ hấn thôn lưu manh đầy đường chạy, mười hai tuổi sẽ để cho cái nào có sắc tâm các nam nhân, không dám lại treo Phùng gia quả phụ tường hấn, biết là người ngu?

Hấn không ngốc, là sinh hoạt bức bách hấn biến hóa ngốc, ở lòi đồn đãi này có thể hại chết người xa xôi trong trấn, ở bảy tuổi lúc việc trải qua mất cha

đau Phùng Đại Quân, nếu như hấn không thay đổi ngốc, lấy kẻ ngu giết người không phạm pháp đơn thuần ý tưởng, tới uy hiếp những đối với đó nhà hấn không có hảo ý người, như vậy lại có ai tới bảo vệ bọn họ bố vợ không chỗ nương tựa mẹ con hai người?

Giống như ở Bình Trung Tỉnh không có lúc về nhà, tổng có vài người ôm không có hảo ý ánh mắt, theo dõi hấn mẹ như thế.

Như vậy đau, Bình An cũng lãnh hội trải qua, may mắn là hấn còn có một loại hại nãi nãi, có thể trấn áp Tiền Mã trấn trên ngưi quý xà thần.

Mà Phùng gia, chỉ có Phùng Đại Quân một người nam nhân, cho nên hấn ngốc, là dùng để bảo vệ mình cùng mình muốn người giám hộ, đây có lẽ là một loại bất đắc dĩ, nhưng chính là loại này bất đắc dĩ, để cho Phùng Đại Quân đạt đến một cảnh giới.

Trọng Kiếm Vô Phong, Đại Trí Giả Ngu.

Đây là Bình An nhìn « Thần Điều Hiệp Lữ » phim truyền hình lúc nghe qua một câu nói, bắt chước ở Phùng Đại Quân trên người một chút không quá đáng.

Cho nên, làm Phùng Đại Quân biết hấn sáng muốn lên học, sẽ không đi huyện thành bán cá lúc, Bình An đã đốc định này ca, nhất định sẽ tìm hấn chuyện.

Có thể giới ạ không nên như vậy đào hố hại ta?

Làm Bình An cho tới bây giờ, trong lòng cũng khó chịu khó chịu.

"Thật là tê, này khôn kiếp không đi đóng phim, nhất định chính là quốc gia cùng ảnh thị giới một tổn thất lớn."

Bình An là không lo lắng chút nào Phùng Đại Quân làm làm ăn này ăn thiệt thòi, hấn thậm chí có chút bận tâm, những thứ kia quán ăn ông chủ chó bị hấn thật thà bộ dáng cho lừa gạt, bị hấn thiếu cân thiếu hai còn cho là mình chiếm tiện nghi.

Bởi vì Bình An nhớ, Phùng Đại Quân giúp Phùng quả phụ bán đậu hũ thời điểm, hấn liền thường thường làm như thế, thường thường để cho những thứ kia ăn hấn thua thiệt người, còn đặc chí cho là chiếm kẻ ngu tiện nghi.

... ..

Liền giống bây giờ, Bình An đây mỗi một chứa cá trong cái sọt đều rưới vào một đạo linh khí, bảo đảm lớn hơn nữa lác lư, cá cũng sẽ không sau khi chết, mới móc ra một cái tiền lẻ, kín đáo đưa cho ngồi ở trên xe hàng Phùng Đại Quân, dặn dò:

"Ca, đến huyện thành, người đừng một người đi đưa cá, chờ chúng ta mẫu thân đến lại cùng đi, quán ăn các lão bản mặc dù coi trọng chữ tín, lại yêu đùa bốn thông minh, với mẫu thân cùng đi, bọn họ không dám khi dễ người, người cũng đừng nghĩ đến tính kẻ bọn họ, đây là lâu dài làm ăn, chúng ta được coi trọng chữ tín.

"Còn nữa, nhìn sai tiền, người đừng thu, cũng đừng cùng người làm ồn, để cho hấn đổi một tấm là được! Đói, ngàn vạn lần chó tiết kiệm tiền, muốn ăn cái gì liền mua cái gì ăn."

Bình An có biết, này ca, là một cái kết thân người hào sảng, đối với chính mình keo kiệt người, dù là lại đói, cũng không nỡ bỏ hoa hai mao tiền mua cái bánh bao ăn hung ác loại người.

"Đệ, người yên tâm, ta không ngốc, biết phải làm sao." Phùng Đại Quân cười khúc khích, tâm lý vui lật, có thể tính toán đến Bình An một lần, đã là một món đáng giá hấn cực kỳ tự hào sự tình, bây giờ nhớ lại, trong lòng của hấn thoải mái tí tách.

Bình An nhìn hấn này hùng dạng, cũng biết hấn tâm lý ý nghĩ, nói: "Đúng, người bán cá kiếm tiền, là chính người, ả tàng đến tương lai người cưới vợ dùng."

Phùng Đại Quân thật thà cười, cực kỳ thật mà nói: "Đệ, chúng ta không phải là được, tiền này được chia đều, người không thể gây tổn thương cho hại ta cảm tình a."

Bình An không nói gì.

"Huynh đệ, nói xong không có? Ta không có nhiều thời gian a." Bị Bình An một điều thuốc, hai khối tiền giải quyết xe hàng tư, hơi không kiên nhẫn, hấn hiển nhiên không thể nào hiểu được bọn họ cảnh giới, cũng cho là hải tử làm ăn, có thể kiếm được vài đồng tiền? Còn chia đều, phân chấp bông tiền chứ?

Tự nhiên, mới vừa khô hoàn công nhân bốc vác Lưu Giang cha đám người, cũng tin chắc Bình An, một cân kiếm một lượng phân lãi gộp nhuận.

"Ca, trên đường tâm điểm." Bình An im tiếng, tỏ ý xe hàng tải xé có thể đi, xuống lần nữa đi, Bình An thật đúng là sợ lỗ mệnh.

Dù sao cõi đời này lại không có một người giống như Phùng Đại Quân đàn như vậy trứng, chịu xuất ra một mấy trăm thu nhập, phân hấn một nửa tiền.

Nếu như không phải là bởi vì Bình An thấy được Trảm Tiên Phi Dao thần kỳ, nếu như không phải là bởi vì hấn đã nắm giữ siêu phẩm lực lượng, Bình An thật không muốn cầm ngốc đại cá tử kiếm tiền, nhưng là ở Trảm Tiên Phi Dao không luyện thành trước, Bình An không cách nào cự tuyệt.

Bởi vì lý trí nói cho hắn biết, hắn làm như vậy, đưa bọn họ biết thu hoạch càng nhiều càng nhiều, xa hoàn toàn không phải bây giờ một hơn mấy trăm ngàn khối có thể so sánh.

"Tê đại, người này quá câu súc cảm hóa, ta muốn là nữ, còn không hết hi vọng sập theo sát hắn sống qua ngày, sau đó bị hắn bán cho hắn thêm đếm tiền."

Bình An nhìn mặt đầy cười ngây ngô đi Phùng Đại Quân, chưa bao giờ biết bị thương xuân thương thu, khuyết điểm chính mình với buồn chán tâm tình Bình An, hơi chút thu thập một chút tâm tình, lại vừa là một cái tính kế người tốt hắn.

"Ồ, không đúng!"

Ngay tại Bình An chuẩn bị đi trở về ngủ cái lại ngủ, đột nhiên thấy Phùng Đại Quân đỉnh đầu màu trắng sinh mệnh trụ bên trên, nhiều một luồng đậm đà kim sắc, này sợi khí sắc ước chừng chiếm Phùng Đại Quân màu trắng sinh mệnh trụ một phần mười.

Bình An biết được màu trắng sinh mệnh trụ thậm cùng lãnh đậm, quan hệ một người tuổi thọ dài ngắn, nhưng là bây giờ Phùng Đại Quân sinh mệnh trụ bên trên bỗng nhiên xuất hiện một luồng kim sắc, đại biểu ý gì?

"Lẽ nào đạo kim sắc, là đại biểu một người tài vận sao?"

Bình An cảm thấy có khả năng này, làm chứng thật tâm trong ý nghĩ này, hắn ánh mắt nhìn về phía Lưu Giang cha mấy người. Quả nhiên. Mấy người này màu trắng sinh mệnh trụ bên trên, cũng bay một luồng kim quang nhàn nhạt, mặc dù không cấp Phùng Đại Quân 1%, nhưng là nhìn bọn họ đang nhìn mình kia mặt đầy lấy lòng bộ dáng, Bình An một chút liền biết.

"Là bởi vì ta phiền cá bán, nhân tiện cũng cho bọn hắn mang tài vận sao?"

"Nếu như ta bây giờ theo chân bọn họ, sáng không nữa bắt bọn họ cá, bọn họ sinh mệnh trụ bên trên kim sắc tài vận biết biến mất sao?"

Bình An tâm lý suy nghĩ, lại nhìn thấy Lưu Giang cha tâm lý sinh thấp thòm, cái bộ dáng này biết điều đại thúc, nội tâm không hề giống hắn bề ngoài như vậy thành thực, hắn muốn thật là cái người đang hoàng, quả quyết sẽ không nắm tóc tựa như để cho Bình An đánh hạ giấy nợ, ôm Bình An không trả nổi cá tiền, tìm hắn người lớn trong nhà muốn tâm tư.

Xuyên, người này với con của hắn như thế, có chút thông minh, lại không có đại trí tuệ, không đúng vậy sẽ không ở ném được phiền cá ngon ngọt sau đó, thấp kém làm Bình An là Thần Tài như thế đối đãi.

Lời nói lại trở lại, hắn muốn thật có đại trí đại tuệ, cũng không trở thành vui ở chỗ này.

Cái này không, bị Bình An nhìn hai mắt, hắn cũng có chút rụt rè, thậm muốn sẽ không phải là ta nhà kia con trai đắc tội hắn.

Hắn có thể rõ ràng, con trai Lưu Giang ở trường học với Bình An không cùng đường, mặc dù thường thường bị Bình An một nhóm nhóm bạn bị đánh no đòn, nhưng nếu là con trai cái gì lời độc ác, đắc tội Bình An, hải từ là thù rất dai.

"Bình lão bản, người có chuyện?" Lưu Giang cha nịnh hót tựa như mở miệng nói.

"Không việc gì, ta đang suy nghĩ một cái vấn đề." Bình An thuận miệng qua loa lấy lệ nói.

"Muốn vấn đề gì, người theo ta, không chừng ta có thể giúp." Lưu Giang cha hỏi nhỏ, không phải là hắn quá đa nghi, thật sự là liên này mấy công phu, Bình An liền cho hắn nhà mạng một trăm hai trăm nguyên tiền thu nhập, không sai biệt lắm có thể vượt qua hai mẫu ruộng nước một năm thu nhập.

Mà nhìn tình huống này, làm ăn này tám thành sẽ trường kỳ làm tiếp, cũng không do hắn không thận trọng đối đãi.

"Ta muốn hỏi đề người sẽ không hiểu xuống." Bình An nhủ mảy nói, người lại kỳ quái, người này như vậy đáng ghét, không việc gì người đi nhanh lên a, đừng ở chỗ này ảnh hưởng ta suy nghĩ vấn đề.

Dự định vẫy tay đuổi hắn đi người, lại nhìn thấy Lưu Giang cha trên đầu kia sợi kim sắc, Bình An trong lòng đột nhiên động một cái.

Hắn cái kia xung tưng là quốc gia nhất cấp diễn viên diễn kỹ, biểu hiện trên mặt lập tức sầu mi bất triền, buồn buồn không vui thờ dài, nói "Ta là đang suy nghĩ, ta cùng ca, một cân mới kiếm các người một mao tiền, mấy trăm cân mới ba mươi bốn mươi nguyên tiền, còn phải hai người phân, một làm việc chết bỏ không, còn chịu trách nhiệm không nguy hiểm a!"

"Bình lão bản, một mấy chục đồng thu nhập, không ít à?" Lưu Giang cha càng tâm, tâm nghĩ sẽ không là này muốn ép giá chứ ?

"Không phải ít, có thể các người thu nhập càng nhiều a!" Bình An hăm mộ đồ kỵ tựa như.

Lưu Giang phụ thân một cái khẩn trương, tận lực vẻ mặt tự nhiên, nhưng trong xương lại khó nén nội tâm của hắn thấp thòm bất an: "Vậy người muốn, không phải là muốn ép giá chứ ?"

"Không, ta từ không ép giá, đây cũng không phải là ta sở trường." Bình An lắc đầu, nhìn thả lỏng một khẩu đại khí Lưu Giang cha, Bình An ném ra đối với hắn đến, đơn giản là thạch phá sợ lời nói: "Ta sở trường là, không kiếm được tiền gì làm ăn, ta liền hoàn toàn không làm."

"Cái gì?"

Lưu Giang cha mộng ngây ngô, cả người phảng phất mất hồn: "Bình lão bản, thật ra thì giá cả, chúng ta vẫn là có thể thương lượng chứ sao."

Bình An nhún bả vai nói: "Thương lượng lại, người cũng không khả năng cho ta một nửa lợi nhuận a!"

"Có thể là chúng ta dân quê, làm người làm việc được coi trọng chữ tín." Lưu Giang cha đã đầu đầy mồ hôi, ngay cả phía sau hần mấy cái người hợp tác đều gấp đến độ thẳng lau mồ hôi lạnh.

Bình An con mắt chăm chú nhìn đến trên đỉnh đầu bọn họ sinh mệnh khí trụ, trong miệng lại lễ thẳng khí hùng mà nói: "Ta không ít người một mao tiền, lại không thả người một lần chim bồ câu, thế nào không giữ chữ tín?"

"Người thật lâu sinh ý, ta lại không đắc tội người, làm gì không làm sẽ không làm." Lưu Giang cha gần như là chơi xỏ lá mà nói, hoàn toàn không có cách nào.

Bình An cũng không sợ, lớn tiếng nói: "Người là không có đắc tội ta, có thể con của người đắc tội ta à, thường thường chạy đến lớp chúng ta đi của lớp chúng ta hoa."

"Thí đại tao niên không học tập cho giỏi, học trong phim ảnh máu chó tình tiết, trả lại cho ta thăm mền qua đối tượng tặng hoa đưa quả đại ăn, đây quả thực là khi ta không tồn tại, là nhìn không cảm thụ, ta đã sớm khó chịu lắm."

"Cho nên, làm ăn này ta quyết định, không với các người làm."

Bình An "Không làm" hai chữ vừa ra khỏi miệng, Lưu Giang cha sinh mệnh trụ bên trên kia một luồng vô cùng màu vàng nhạt, phảng phất bị gió thổi một cái, tan thành mây khói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Xuống trong hố Bình Trung Tĩnh

Đột nhiên này xuất hiện hiện tượng để cho Bình An thất kinh, hần nhắm mắt lại lại mở ra nhìn kỹ, không nhìn lầm, Lưu Giang cha sinh mệnh trụ bên trên kia sọc lãnh đậm màu vàng nhạt, hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa.

Như vậy, kim sắc quả thật là đại biểu một người tài vận.

"Cái này có phải hay không, ta có lẽ nhân sinh cả đời mệnh trụ bên trên, tiên đoán được người này sinh tử, còn có thể quan sát hần là may mắn, hoặc là xui xẻo?" Bình An tâm lý kích động, "Quả nhiên, thần thoại trong kịch ti vì không có lừa phỉnh ta, thần tiên đúng là có thể phán đoán phẩm nhân sinh tử vận mệnh, phú quý cùng tiền đồ xuống."

"Tĩnh táo, phải bình tĩnh."

Đối mặt bất thành linh năng lực mới, Bình An cố gắng làm cho mình trấn định lại, bởi vì theo hần "Không làm" cửa ra, không chỉ có Lưu Giang cha hồng mắt, phía sau hần mấy cái người hợp tác cũng điên cuồng.

Từng cái ở xác nhận Bình An không phải là ở nói đùa bọn họ, mà là lão Lưu gia nhi tử "Hoàn đạo đoạt ái" khôn kiếp sự tình sau đó, bọn họ như đánh máu gà, bộc phát ra không ai sánh bằng lực lượng.

Toàn bộ hỏa lực, không có nhắm ngay Bình An, nhất trí hướng Lưu Giang cha khai hỏa.

"Lão Lưu, đây chính là nhà người thẳng nhóc làm không đúng, đều cách một cánh tường đầu rồi, hần phát xuân muốn gái, cũng không thể đi gieo họa Bình lão bản ban nữ oa nhi đi, hướng chỉ hay lại là Bình lão bản đối tượng thăm mền?"

"Đúng, không sai. Bất quá lão Lưu, ta liền kỳ quái, nhà người Lưu Giang bình thường nhìn thật thông minh một cái oa, tại sao kỳ nào thi cảm vô cùng, 20', thậm chí trứng vịt, nguyên lai tâm tư đều dùng ở đuổi theo trên người cô gái."

"Lão Lưu, đổi lại là con trai nhà ta, đã sớm bị ta đánh chết ở nhà, kia còn có cơ hội đi gieo họa người khác đi."

Lưu Giang cha mất thấy ngày hôm mà nhìn từng cái lên con giận dữ nhóm bạn, thật là tệ, các người là muốn cầm con của ta tới gánh trách nhiệm, dùng cái này tới vấn hồi làm ăn, thật sự cho rằng ta không biết các người tâm tư.

Bất quá ở tiền cùng con trai giữa hơi chút làm một phen giãy giụa sau đó, Lưu Giang cha nhanh chóng làm ra anh minh quyết định.

Hắn khẽ cắn răng, một bộ vô cùng đau đớn mà nói: "Tê đại, khó trách này con trai gần đoạn thời gian là lạ, nguyên lai là yêu sớm, xem ta không đi trở về trừng trị hắn."

Tựa hồ sợ hãi Bình An không đáp ứng, hắn khoái đao trầm loạn ma, vô cùng quả quyết nói: "Bình lão bản người yên tâm, ta bảo đảm con của ta từ hôm nay lên, tuyệt sẽ không lại vào lớp các người nữa bước, nhìn cũng không để cho hắn nhìn cô bé kia liếc mắt, nếu không đánh nguôi oanh chết không được từ tệ."

Sau đó, hắn không đợi hoàn toàn giật mình với đám này nông dân các thức thức vô song sức chiến đấu Bình An phản ứng, kêu nhóm bạn một tiếng: "Đi, về nhà đánh nhà ta kia con trai đi."

"Ừ, cái này..."

Bình An có chút mộng, nhìn mang theo một đám các hảo hán, muốn về nhà đồ con trai Lưu Giang cha, Bình An đỡ đỡ nửa, mới lẩm bẩm nói: "Lần này, ta giống như thật lòng không có hại người a!"

Ai, hi vọng bọn họ hạ thủ đừng quá ác, ta có thể là thiện lương đứa bé ngoan.

...

"Hại người cảnh giới tối cao, là cái gì? Là không có hữu chiêu, Vô Chiêu Thắng Hữu Chiêu."

Những lời này, tự nhiên không phải là Bình An, mà là Tiền Mã trấn một người khác có thể cùng Thạch thái công sánh bằng lão nhân Trần Huyền công. Trước lúc này, Bình An lại cũng xem thường, không có sáo lộ cùng chiêu số, thế nào hãm hại người?

Tối thiểu cũng phải xuất ra điểm mỗi nhử, con cá mới có thể ngoan ngoãn mắc câu à?

Nhưng là bây giờ, Bình An nghĩ tới sáng nay bên trên Lưu Giang cha lúc gần đi muốn oa bộ dáng, Bình An sẽ tin.

Bởi vì hắn còn không có ra chiêu đâu rồi, bình thường với hắn không cùng đường, có thể xưng là đối thủ Lưu Giang, liền rất dứt khoát hoàn toàn thất bại, ngay cả một tia phản kích cơ hội cũng không có.

Đi học lúc, Bình An còn cố ý đi liếc một cái, quả nhiên, Lưu Giang cha không có để cho hắn thất vọng, là sống sợ Bình An không biết hắn đã giáo huấn con trai như thế, đem Lưu Giang đánh mặt đầy sưng vù, cũng sắp thành quốc bảo.

Bất quá Bình An tâm tư hiển nhiên không ở trên mặt này, hắn để ý hơn Trần Huyền công lão nhân khác một phen:

"Trương lai, sở dĩ làm người ta kính sợ, là bởi vì nó tràn đầy các loại thần bí cùng khó lường. Những thứ kia một lòng muốn phát tài người bình thường, tại sao rất thích tìm bầy bói dự đoán tiền đồ là hung là cát, là bọn hắn không có dũng khí đối mặt tương lai."

"Những đại trí đó đại dũng người, tại sao từ không đoán mệnh, mà tin phong thủy đây?"

"Bọn họ cầu thị an lòng, mà không phải thần bí vận mệnh. Nếu quả thật có một người, có thể biết rõ người khác vận mệnh, vậy hắn nhất định không phải là người, là thần."

Bình An cảm giác mình bây giờ có thể xưng thần, hắn có thể thông qua mỗi trên đầu một người sinh mệnh trụ, tính chuẩn dự đoán được bọn họ tiếp theo trong một thời gian ngắn, có thể hay không xui xẻo, tài vận như thế nào, có hay không có tật tật mình, thậm chí có không có bệnh.

Cái này thì để cho Bình An kích động, dự đoán được một người tương lai, cũng nắm giữ ở người khác tương lai nhân sinh đi về phía, năng lực như vậy thật đáng sợ.

Đương nhiên, cũng có Bình An nhìn sai người, tỷ như chính hắn, cùng với cha hắn Bình Trung Tĩnh.

Đến không phải là Bình An không nhìn ra Bình Trung Tĩnh vận mệnh đi về phía, mà là xem không hiểu Bình Trung Tĩnh người này.

Từ hắn ra từ đến nay, đã không sai biệt lắm nửa năm trôi qua, Bình Trung Tĩnh từ không quan tâm Viên Nghi làm ăn là kiếm là thua thiệt, trong nhà đại sự chuyện, hắn cũng không qua hỏi, càng đừng cho nhà góp một viên gạch.

Cái này thì để cho Bình An kỳ quái, một cái ngoài ba mươi nam nhân, phải nên là vì hài tử là lão bà nỗ lực binh bác thời điểm, nhưng hắn đâu rồi, không có bất kỳ chí lớn hướng mà mỗi thông thả thông thả ngồi ăn rồi chờ chết, thật tốt thanh xuân, hoàn toàn lãng phí ở cái thân bên trên.

Lý tưởng?

Bình Trung Tĩnh có lẽ có qua, nhưng không biết là tiêu phí ở dài đến mười hai năm trong ngục giam, vẫn bị thực tế phá hủy, có lẽ hẳn càng muốn trông coi hiện tại tại loại này không lo ăn uống thời gian qua đi xuống.

May mắn, Bình An chưa từng hi vọng nào qua cái này không đáng tin cậy cha thành công.

Đại khái là ăn lần giáo huấn, Bình Trung Tĩnh là không dám vào sòng bạc, hẳn bây giờ vui mừng nhất thú, chính là mỗi com nước xong, nắm từ Viên Nghi nơi nào muốn tới tiền, đi tìm người xoa mặt chược, đào đại nhị, với một đám đã từng tốt hơn nát huynh nát đệ đông đưa một mình, ngược lại không đem trong túi mấy phần tiền giấy vò không chút tạp chất, hẳn bình thường là không trở về nhà.

Giống như nay sáng sớm, Bình An đi học lúc còn có lòng tốt nhắc nhở hẳn, tốt nhất không nên đi đánh bài, thất bại rất muốn thảm, bởi vì Bình An từ Bình Trung Tĩnh tài vận nhìn, hẳn biết từ vừa mới bắt đầu thắng, một mực thắng, sau đó ở cuối cùng một cái thua hết tất cả tiền.

Bình Trung Tĩnh tự nhiên không tin, còn mắng Bình An nguyên rủa hẳn thua tiền, nhưng hẳn lại làm sao biết, hẳn cả đời này vận mệnh, đều không trốn thoát con trai lòng bàn tay.

Liên giồng bây giờ, Bình Trung Tĩnh mang theo mặt đầy oán khí cùng mùi rượu đi lên điểm về nhà, trên mặt đầy biểu hiện có chút cổ quái, là cái loại này ăn người khác giảm nhiều, còn bức bối đến không cách nào hạ giận bộ đáng.

"Nay thua nhiều thiếu?"

Viên Nghi nhìn một cái kia cầu dạng, người liên có chút khản trương.

Nàng không sợ Bình Trung Tĩnh đem trong túi tiền thua sạch, liên sợ hãi hẳn thua tiền thua đồ mất sau đó, tìm người vay tiền mượn nữa tiền, không có chừng mực thiếu một số lớn cỡ bạc chẻ ra gì sổ sách, sau đó chờ người khác đến cửa thu sổ sách.

Dù sao, Triệu Hiểu Quân sự tình vừa qua khỏi không bao lâu, nếu là Bình Trung Tĩnh lại trêu chọc tới này ác nhân, Viên Nghi thật lòng không chịu nổi.

"Ta hiện không có thua, ta hiện thắng tiền, ta thắng một số tiền lớn. Còn nữa, ai muốn lần sau lại ta thua tiền, ta hãy cùng ai gặp." Bình Trung Tĩnh quang minh lăm liệt địa đạo, cảm giác mình lão bà thể nào với con trai như thế, thông phán đang nhìn mình thua tiền, khó trách Lão Từ nhiều lần bài bạc, nhiều lần thua, nguyên lai là bị người nhà mình nguyên rủa a!

Bình An nhìn hẳn đặc ý biểu tình, liên kỳ quái, tính đúng thua tiền, làm sao có thể thắng tiền?

Bình An ánh mắt tự nhiên rơi Bình Trung Tĩnh quần hai bên túi bên trên, bình thường, chẳng có cái gì cả, không giống như là thắng một số tiền lớn đáng về a, ừ, không đúng, trong lòng ngực của hẳn ôm là cái gì?

Bình An định nhãn nhìn một cái, lại là một con chó nhỏ, màu xám trắng, lông xù, con mắt tặc tinh tặc tinh, đang dùng rất đáng yêu rất đáng yêu đáng về, đánh giá cái này hoàn cảnh xa lạ.

Bình An liếc mắt liên nhận ra, đây là một con chó vườn, cũng có thể kêu Truy Sơn chó, rất nhiều thợ săn thích nhất nuôi loại này chó, mặc dù lớn lên sau đó cái giá không lớn, có thể vô cùng bén nhạy, gan lớn, miệng đến ác, bắt cái thỏ hoang gà núi như lấy đồ trong túi, cũng dám một người một ngựa, hãy cùng heo rừng sài lang đánh nhau hung khuyến.

Hơn nữa loại này chó, một khi huấn luyện ra, đối với chủ nhân trung thành vô cùng.

Duy một hai khuyết điểm chính là ấu chó thời kỳ khó nuôi sống, mười con có hai đến ba cái có thể thành chó, hai chính là chỗ này loại chó năng lực sinh sản quá kém cỏi, đừng chó một tổ có thể xuống sáu bảy con chó nhỏ, nó một tổ nhiều nhất hai đến ba cái, thường thường chết một nửa, hoặc là không còn một mống xuống.

Cho nên cái này phẩm loại chó, ở kiếm tây nam khu vực, đều có tên gọi Hảo Cầu, giá cả cũng cao, một cái đủ mua ba đến năm con heo nhỏ, nhà người thường căn bản sẽ không mua.

Bình An thời điểm, liên kêu la phải nuôi một cái Truy Sơn chó, không biết sao khi đó trong nhà nghèo, cũng không có người hảo tâm đưa hẳn một cái nuôi, một mực trở thành hẳn tiếc nuôi.

Dù sao mỗi đứa bé, đều có một cái quây một cái trung chó mơ mộng.

"Người nay thắng bao nhiêu tiền?"

Viên Nghi cúi đầu, tẩy rửa dùng để bao chân heo thịt vài khối cùng phân u-rê túi, không thấy Bình Trung Tĩnh ôm Truy Sơn ấu chó.

"Không nhiều, gần năm trăm đồng tiền."

Bình Trung Tĩnh dương dương đắc ý mà nói, hẳn chỉ một điểm này để cho người xưng tán, từ không lời nói dối, dù là xông ra chuyện lớn, cũng sẽ không hướng người nhà che giấu. Dĩ nhiên, Triệu Hiểu Quân lần đó ngoại trừ.

"Nhiều như vậy." Bình An mẹ cũng cả kinh.

Năm trăm khối đối với Tiền Mã Trần gia đình đến, cũng coi là một khoản không số lượng.

"Đúng, suốt bốn trăm tám mươi chín khối rưỡi mao tiền."

Bình Trung Tĩnh vừa nhắc tới chuyện này, lập tức mặt mày hớn hở, không ai bị nổi đứng lên, văng nước miếng nói: "Nghĩ, người là không biết lúc ấy tình huống, ở liên tục ra năm cây đơn dưới tình huống, Dương Xà Nhi, Lý Kiện, Trung Tài những thứ này cầu nhật từng cái toàn bộ ép song, ta không tin tà, một mình toàn thu, mở một cái, ba viên hạt bắp con trai đánh đến, một viên triều, đơn, toàn bộ giết, một cái ta liền thắng hơn hai trăm, ngay cả kẻ ba cây đơn, giết cho bọn họ cái mông trực tiếp nở hoa, thông thông về nhà quỳ y bản đi..."

"Ba, vậy người thắng tiền đâu?"

Bình Trung Tĩnh đang đứng ở nhân sinh đình phong thời khắc, đột nhiên nghe được Bình An những lời này, đường tựa hồ một chút ngã vào Địa Ngục, á khẩu không trả lời được.

Hắn ghen một hồi lâu khí, mới lý trực khí tráng nói: "Lão Tử cầm đi toàn bộ mua đồ."

"Người mua cái gì, muốn xài nhiều tiền như vậy?" Bình An đem Tiền Mã trấn trên toàn bộ cửa hàng cũng muốn một lần, không cảm thấy có thương phẩm gì có thể đáng được hơn năm trăm nguyên tiền.

"Dạ! Chính là cái này."

Bình Trung Tĩnh đem trong ngực ấu chó để dưới đất, chỉ chính hướng hắn ngoác cái đuôi cầu cầu nói: "Cộng thêm chính ta tiền, tổng cộng hơn năm trăm khối, toàn bộ tồn ở trên người nó."

Bình An lập tức ngây ngô xuống.

Hơn năm trăm nguyên tiền, liền mua một con chó? Hơn nữa, hay lại là một cái ấu chó.

Viên Nghi trước tiên cảm thấy Bình Trung Tĩnh là bị người lừa gạt.

"Người đang ở đâu mua, mua cho người chó người là ai, còn ở đó hay không chúng ta trấn trên?" Viên Nghi hỏi tới.

Bình An là chuẩn bị đi ra ngoài kêu thân nhân cùng đường phố lân môn cùng đi bắt tên lừa gạt, thật là tề, đi lừa gạt đi tới nhà ta đến, lần này không phải kêu kia không có mất tên lừa gạt ăn không ôm lấy đi.

"Không cho phép đi."

Bình Trung Tĩnh quát bảo ngưng lại, sau đó mới đỏ mặt nói: "Các người yên tâm, ta không có bị tên lừa gạt lừa gạt, chó con là đang ở Trần Huyền công trong tay mua, hắc chó này trắng nhóc là Truy Sơn chó cùng trong núi chó sói phối giống, không chỉ có dễ nuôi, thành chó sau đó cái giá còn lớn hơn, so với bình thường Truy Sơn chó còn hung mãnh, bắt thỏ, săn heo rừng, cắn dê núi không là vấn đề, một hai năm là có thể lấy vốn lại, lúc ấy ta không biết nghĩ như thế nào, đầu nóng lên, liền bỏ tiền mua đi xuống."

Viên Nghi trực tiếp không nói gì.

Bình An ngoe đầu nhìn cha, hắn thật muốn hỏi một câu: "Ba, đầu người bên trong là cái gì a, không biết Trần Huyền công là chúng ta trấn trên đệ nhất lác lư, tên lừa gạt sao? Chuyện này năm tuổi hài tử đều biết."

Bạn đang đọc truyện *Ta Trăm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Năm trăm khối

Hơn năm trăm nguyên tiền đối với năm 97 nông thôn đến, tuyệt đối không phải số lượng, có thể tính là một số tiền lớn.

Bình An nhớ đầu năm tựu trường kia mấy, bọn họ ban có mấy cái trong thôn hài tử, bởi vì gia cảnh nguyên nhân không cầm ra học phí, ở lớp học bị lão sư chỉ đích danh.

Bọn họ cha mẹ, bởi vì này hơn bảy mươi đồng tiền học phí, tìm chủ nhiệm lớp, tìm giáo lãnh đạo, cuối cùng yêu cầu gia gia cáo nãi nãi mới để cho trường

học trước để cho bọn họ đi học, đợi thu hoạch vụ mùa hạ sau đó mới tu bổ học phí.

Mà Bình Trung Tĩnh lại nắm một khoản tương đương với Bình An đến mấy năm học phí, đi mua một con chó nhỏ, quả nhiên đủ xa xỉ đủ khen, Bình An cũng bưng tỉnh đại ngộ minh bạch, nãi nãi gọi hần con phá của không phải là không có nguyên nhân.

Nếu là đổi lại lúc trước, Viên Nghi nhất định sẽ với Bình Trung Tĩnh khóc lớn đại náo một trận, sau đó gọi tới cha mẹ đồng thời trừng trị hần.

Nhưng hôm nay Bình An trong nhà tình huống không giống nhau, Viên Nghi một lần vào thành làm ăn kiếm tiền, cũng không chỉ số này, cho nên quở trách hần ngừng một lát sau đó, không bị thương tình cảm vợ chồng mà đem chuyện này sơ lược.

Duy nhất cổ quái là, vô luận là Viên Nghi, hay lại là Bình Trung Tĩnh, đều không có tính toán tìm Trần Huyền Công mượn thu nợ nần, hoặc là đuổi theo ít tiền trở lại, thậm chí lần nữa dận dò Bình An, không để cho hần đem chuyện này nói cho hần biết nãi nãi.

Về phần nguyên nhân mà, Bình An trong lòng cũng rõ ràng.

Chính hần liền ăn rồi lừa gạt Bình Trung Tĩnh tiền lão gia hỏa thật nhiều lần giảm nhiều, vì vậy tóc lưa thưa, bộ dáng hiền hòa dễ thân cận, cười lên rất giống một cái giảm cân Di Lạc Phật lão nhân, nhưng là một cái tâm cơ cùng lòng dạ, để cho cả Tiền Mã trấn người đều cảm thấy rợn cả tóc gáy lão gia hỏa, cũng là bình An nãi nãi số ít mấy cái không dám dẫn đến người mạnh.

Nếu như Thạch Thái Công là Tiền Mã trấn người trong tâm khảm chính nghĩa hóa thân, đức cao vọng trọng, đáp lời tôn kính có thừa lời nói, như vậy Trần Huyền Công chính là một cái ngay cả hài tử tiện nghi đều chiếm tã ác hóa thân, bởi vì hần lấy gạt người tiền tài mà sống, ngay cả bốn trấn thượng nhân đều không buông tha, cho nên sau lưng nguyên rủa hần chết không được từ tế người một nhóm một nhóm, không thể đếm hết được.

Có thể hết lần này tới lần khác, cái này hơn chín mươi tuổi người già lớn tuổi, vẫn sống được như đại đa số người cũng vui vẻ, mặc dù hần vui vẻ bình thường là xây dựng ở người khác thống khổ bên trên, nhưng hần có thể vài chục năm như một ngày ở trên trên đi lừa gạt, hơn nữa chưa bao giờ thất thủ qua, đủ thấy Trần Huyền công lợi hại cùng đáng sợ.

Bình An nhớ năm trước mùa xuân thời điểm, chính mình thật vất vả lừa gạt đến mẫu thân, len lén giấu hai nguyên tiền mừng tuổi, còn không có bụng bí nhiệt liền bị Trần Huyền Công một cái mới mẻ món đồ chơi cho lừa gạt đi, còn vênh váo nghênh ngang khắp nơi khoe khoang, cuối cùng Uông ngậy ngô nói cho hần biết, này món đồ chơi chỉ đáng giá một mao tiền, rất nhiều bán cửa hàng đều có bán.

Bình An không tin tà chạy đi nhìn một cái, dĩ nhiên sẽ khóc đến về nhà nói cho mẫu thân, lại bị nãi nãi nghe được, nàng lão nhân gia mang theo một bụng tức giận tìm Trần Huyền Công lý bàn về đi, lúc trở về nàng sắc mặt âm trầm, liên tiếp chửi mắng mấy điều ăn không ngon.

Nếu như bây giờ để cho nàng biết Bình Trung Tĩnh bị Trần Huyền Công lừa gạt hơn năm trăm khối, đoán chừng mấy cái không giương.

Cái này thua thiệt, không ăn cũng phải ăn, đại khái Trần Huyền Công làm thịt Bình Trung Tĩnh lúc, vậy lấy dự liệu được một điểm này, cho nên một đao này làm thịt được vô cùng ác.

Vốn là, thù mới hận cũ chung vào một chỗ, Bình An là hần hận này vô lương lão nhân, có thể kỳ quái là này hận, Bình An chính là không hận nổi, nguyên nhân là hần ở đó vô lương lão nhân nơi nào, quả thật học được không ít thứ.

Tỷ như, hại người sau đó như thế nào vứt bỏ phiền toái, gây họa sau đó được tìm vác nôi, gạt người lúc nhất định phải quang minh lăm liệt mà mặt không đỏ hơi thở không gấp, mắng chửi người chuyên vạch khuyết điểm, rút ra người chọn yếu hại đập, quần áo lúc ngàn vạn lần chó hướng tiền phong, chết như vậy nhanh hơn... Tóm lại, Bình An có thể hàng phục Uông ngậy ngô nhóm người này hùng hài tử, phía sau thì ít không người này công lao.

"Ai, xem ra nào tàn người, thì không cách nào dùng người bình thường ánh mắt để đối đãi."

Cuối cùng, Bình An cũng chỉ có thể trách Bình Trung Tĩnh đại đột có thể, hơn năm trăm nguyên tiền lại mua một cái ấu chó trở lại, chỉ số thông minh không phải bình thường thương a!

"Mẹ, người xem chó này đất là đất một chút, nhưng cũng đủ sao cũng phải có một tên a!" Bình An nhìn bị oán trách mấy câu, giống như không việc gì như thế cha, không biết rõ làm sao, trong lòng của hần liền một trận khó chịu, cảm thấy với này cha đòi trước nhất định là có thù.

"Cũng vậy, người liền cho nó lấy cái tên đi!" Viên Nghi là không có bao nhiêu chủ kiến người, theo phụ tông tử, tính tình vô cùng mềm mại, nếu không cũng sẽ không bị Bình Trung Tĩnh ăn đến sít sao.

"Ta cảm thấy gọi Vương Gia không tệ."

Vừa nghe đến cho chó đặt tên, Bình Trung Tĩnh vừa đưa ra hứng thú, nói: "Đại ca cái điều quý từ chó sủa Vương Tài, nhà chúng ta chó sủa Vương Gia, nhất định ép nhà hần một đầu."

Đến Vương Tài, Bình Trung Tĩnh biểu hiện trên mặt, một chút liền cổ quái, cười hắc hắc nói:

"Đại ca trước xem như thua ở một con chó trên người, một đời thanh danh, đều bị chó cho hủy, a, nhà hần Vương Tài, trước nhưng là đem trấn trên mẫu cầu, từng cái ngược đãi một lần một lần lại một khắp, bây giờ toàn trấn người đều, có dạng đó chủ nhân, liền có dạng đó chó, lần này được, ta xem hần trả hết nợ cao, giả bộ người có ăn học, lần này hỏi đại mất mặt đi, đáng đời a, ha ha ha..."

Bình Trung Tĩnh cười trên nỗi đau của người khác ngông cuồng cười to, ngay tại hân tâm tình đạt đến đỉnh điểm lúc, Bình An nghiêng đầu đối với Viên Nghi đột nhiên nói: "Mẹ, ta nghĩ rằng được, con chó này chó tên, liền kêu Năm Trăm Khối! Dù sao năm trăm đồng tiền mua, dù sao cũng phải lấy cái xứng với nó thân phận tên đi, nếu không để cho Trần Huyền Công biết, còn trò cười nhà ta xuất ra không đồng nhất cái xứng với hân chó tên."

"Ha ha! A a! Ho khan một cái!"

Bình Trung Tĩnh đang đứng ở nhân sinh đặc ý lúc, nghe được Bình An lời nói này, tâm lý một mảnh lạnh như băng lạnh như băng, hân lại không cách nào trong nháy mắt từ bạo trong lúc cười thờ nổi, cổ họng phát ra "Chít chít", "A a", "Ha ha" trong tiếng, sau đó ngồi chồm hỏm dưới đất ho khan kịch liệt, nước mũi hai mắt ngấn lệ đều chảy ra, bộ dáng kia tốt không thống khổ.

"Được, liền kêu nó Năm Trăm."

Viên Nghi ở chốc lát sau khi ngậy ngậy, nhìn cơ hồ là treo trên đất kịch liệt co quắp, cùng chặt vật thở hào hển Bình Trung Tĩnh, nàng trong nháy mắt ngộ, cảm thấy nàng này hơn mười năm nhân sinh sống không uống, ta đâu không lại người Bình Trung Tĩnh, ta sinh con trai tới cho người tức chết.

Vì vậy, ở Bình An cùng mẹ dưới sự kiên trì, Bình Trung Tĩnh phản đối không có hiệu quả xuống, hoa năm trăm đồng tiền mua ấu chó rốt cuộc hữu danh tự... Năm Trăm Khối.

Đương nhiên, dù là con chó này không gọi là chó Năm Trăm Khối, lấy Bình Trung Tĩnh hết ăn lại nằm lại mê cờ bạc tính tình, khẳng định không có nuôi chó nhân hạ thoải mái, cực kỳ tín nhiệm mà đem điều này giá trị hơn năm trăm nguyên cầu cầu ném cho Bình An, sống hay chết hân mặc kệ.

Chết tốt nhất, tránh cho vừa nghe đến chó năm trăm khối kêu, hân liền cảm thấy nhức nhối mặt rút gân.

Cho nên, tiếp theo thời gian, Bình An trải qua cực kỳ nhân nhả cùng thoải mái, Bình Trung Tĩnh coi như là hoàn toàn bị hân chơi đùa xấu, rất thức thời nhận thua, cũng không dám... nửa âm thầm bắt hân đuôi sam, mà bây giờ Bình An nhiệm vụ chủ yếu, chính là đọc cổ tịch minh trí, xây cố mình bây giờ cảnh giới bên ngoài, chính là lấy trêu chọc chó làm thú vui.

Là thật hiện thời sau đó mơ mộng, để cho Năm Trăm khối trở thành một cái lên núi có thể đánh săn, xuống núi có thể cho hân nhặt món đồ chơi, xách giày con trai, tha bọc sách cầu cầu, Bình An vừa ở không ngay tại nhà mình trong sân huấn luyện nó.

"Năm Trăm Khối, đi, cho ta đem quả banh da tha trở lại."

Cầu cầu mặt đầy ngọc manh, ánh mắt mờ mịt, khờ đáng yêu khờ đáng yêu, chính là đứng bất động.

"Tha quả banh da sẽ không, đến, ta dạy cho người bắt tay?"

Cầu cầu trực tiếp cúi đầu xuống, liếm chính mình móng vuốt.

"Người tại sao đàn như vậy chứ, bắt tay cũng sẽ không, nhất định chính là một cái ngu xuẩn chó, đáng đời bị Bình Trung Tĩnh bị ném khí."

Bình An hoàn toàn bị đánh bại, nhìn tự mình chạy xa Năm Trăm khối, lại huấn luyện mấy lần không có kết quả sau đó, Bình An coi như là nhục chí, rất muốn học Bình Trung Tĩnh như thế đưa nó ném ở nhà nhâm kỳ tự sinh tự diệt, lại đột nhiên miêu thấy đại bá Gia Vượng Tài, chính nhất mặt chó khát vọng theo dõi hân.

Còn xa cách này Nhị Cáp từ lần trước bị Bình An hãm hại một cái sau đó, đem trần trên cho nên khác *** một lần sau đó, chó nào lại trở nên cơ trí, biết xông đại họa chuyện, về nhà nhất định sẽ bị chủ nhân làm thịt mệnh, lại ở bên ngoài tránh xong mảy.

Hơn nữa trở lại một cái, liền bò tới Bình Trung Hoa dưới chân chó vẫy đuôi mừng chủ, làm đủ loại nịnh hót lấy lòng, rốt cuộc làm rung động Bình Trung Hoa, quyết định tha nó một con ngựa.

Cuối cùng là nuôi đến mấy năm chó, là có cảm tình, thật muốn nấu nó, Bình Trung Hoa còn thật không nỡ.

Hướng chi Nhị Cáp việc trải qua lần này đại biến sau đó, thật thông minh, thường thường một cái ánh mắt, nó là có thể theo chủ nhân ánh mắt, thật nhanh cho Bình Trung Hoa tha tới hân muốn lấy đồ.

Như vậy số lần nhiều, bình An đại bá liền dương dương đắc ý đứng lên, khoác lác nói: "Nhìn, nhà ta chó chính là không giống nhau, toàn bộ trần trên chó, chung vào một chỗ cũng không có nó thông minh."

Ngay cả lão gia từ nhìn, cũng cảm thấy Nhị Cáp cơ trí, đại thán con hư biết nghĩ lại quý hơn vàng. Bình gia nhà quả nhiên phong thủy bảo địa vậy, còn thuận tiện nể một chút Bình Trung Tĩnh, lấy Nhị Cáp làm tài liệu giảng dạy, ác tâm Bình Trung Tĩnh suốt nửa không có khí té xỉu.

Bất quá, Bình Trung Hoa này cổ đắc ý tinh thần sức lực không có cao hứng bao lâu, hân liền phát hiện Nhị Cáp biến hóa.

Tựa hồ đang chắc chắn chủ nhân sẽ không làm thịt nó sau đó, Nhị Cáp đã không thể nào tiến Bình Trung Hoa, mỗi trừ đi lên điểm trở về ăn chó ăn bên ngoài, cơ hồ tất cả thời gian, đều đi theo Bình An chạy.

Bình An đi học, nó liền ngồi xổm ở cửa trường học một mực trông coi, sau đó bám theo một đoạn về nhà.

Bình An rạng sáng bốn giờ nhiều thức dậy thu cá, đây giả bộ cá trong cái sọt rưới vào linh khí, nó liền ở một bên hâm mộ.

Dù là Bình An đi đi tiểu, Nhị Cấp đều muốn đi theo, coi như là nhận định hần như vậy.

"Thật là tê, Lão Tử con chó này coi như là uống công nuôi." Mấy lần giáo dục không có kết quả, Bình Trung Hoa cuối cùng biết, chính mình nuôi là một cái Bạch Nhãn Lang.

Bây giờ, làm Bình An nhìn Vương Tài kia một con chó mặt "Một lần nữa" khát vọng biểu tình, Bình An linh quang chợt lóe, hoàn toàn ngộ.

Lại liên tưởng đến chính mình sở dĩ trở nên thông minh như vậy đẹp trai như vậy, hoàn toàn là Kim Hồ Lô bên trong linh khí công lao, nếu như mình đem linh khí rút một chút cho Năm Trăm Khối, nó có thể hay không cũng biến thành thông minh?

Nghĩ đến, Bình An liền làm.

Ngay từ đầu, hiệu quả không quá rõ ràng, nhưng là một tuần lễ sau, cầu cầu như đánh máu gà như thế, trở nên cơ trí đứng lên, bắt tay, tha quả banh da, nhảy cái vòng tròn cũng đã là nhi khoa.

Cầu cầu bây giờ đã học sẽ tự mình mỗi sáng sớm, liền đi ra cửa đi tiểu kéo béo phệ, sau đó trở lại ngâm Bình An giẫy gọi hần thức dậy.

Mà nửa tháng sau, Năm Bách Khối đã có thể đi theo Bình An khắp núi chạy, bắt đầu truy đuổi trong núi rừng một ít như từng giống chuột động vật.

Tự nhiên, trong này cũng có Nhị Cấp bóng người, đại khái ngay cả chính nó cũng biết, nó là Nhị Nương sinh, không hy vọng xa vời có thể có Năm Trăm Khối như vậy đái ngộ, ít nhất cũng phải cho khẩu thang uống đi?

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Xong

Bình An suy tính, bụng dạ hẹp hòi, là một cái điển hình vừa bị người đánh mặt, liền lập tức trả thù người, nhưng là xa xa không có đạt đến đại bá Bình Trung Hoa như vậy keo kiệt khí trình độ, thỉnh thoảng tâm tình không tệ, vẫn sẽ thương cho Nhị Cấp một đạo linh khí, này càng thêm kiên định Nhị Cấp đi theo Bình An lăn lộn quyết tâm.

"Ai, cuộc sống này thật tốt thoải mái a thật thoải mái."

Bình An thật có cao thủ tịch mịch như tuyết cảm giác, trong nhà, Bình Trung Tĩnh bị hần hoàn toàn đánh bại, tạm thời thuộc về bề quan dưỡng thương trong trạng thái, không dám bắt nữa hần đuôi sam. Trong trường học, không có một đồng học là hần một hiệp địch, nhìn hần đến, cũng phải vòng quanh vòng đi, rất sợ chậm làm cản đường chó.

Trong lớp các thầy giáo, coi như muốn tìm Bình An phiền toái, có thể ở Bình An cái kia xưng tụng kinh khủng thành tích trước mặt, bọn họ từng cái ngộ.

Đây là một cái chơi lầy, cũng có thể cảm chi số thông minh nghiền ép toàn trường toàn bộ học sinh yêu nghiệt.

Mà tiền, Bình An lại càng không thiếu!

Đại khái là bởi vì hần mỗi lần đều tói giả bộ cá trong cái sọt truyền vào một đạo linh khí, thay đổi thịt cá chất, cũng có lẽ người trong thành nhìn Phùng Đại Quân quá thật thà, ôm khi dễ kẻ ngu tâm tính, chuyên chọn hần cá mua.

Từ vừa mới bắt đầu mỗi ba bốn trăm cân, đến bây giờ một bảy tám trăm cân, lợi nhuận lật một phen không, còn bỏ không ít khách quen cũ, dựa theo Phùng Đại Quân lời nói: "Ta còn chưa đi đến vào chợ rau, liền có thật nhiều khách hàng ở nơi nào, đứng xếp hàng chờ ta đến."

Nhìn Phùng Đại Quân một bộ ca, đã là huyện thành chợ rau trong, một cái truyền đi sát bộ dáng, Bình An không tin thừa dịp một tuần lễ đi chợ rau, làm chính mắt thấy kia thật dài mua cá đội ngừ, Bình An đỡ đần.

"Trong này nhất định có gì đó quái lạ."

Đầu thông minh Bình An, lập tức nhận ra được vấn đề, lưu lại hai cái trải qua linh khí gột rửa qua cá, cầm lại nhà để cho Bình Trung Tĩnh nấu tói ăn.

Bữa cơm này, ăn cả nhà mặt mày hớn hởi, Bình Trung Tỉnh thẳng thắn con cá này ăn ngon thật, không chỉ có hương, thịt mềm, còn ngon miệng, không phải là trong sông vừa nắm một bó to cá có thể so sánh, còn hỏi Bình An nơi nào lấy được.

Bình An cũng bị con cá này thịt khiếp sợ!

Không phải là ăn quá ngon, mà là hần mỗi nuốt vào một cái thịt cá, cũng có thể cảm giác được rõ ràng, thịt cá bên trong có như vậy một chút xiu linh khí.

Mặc dù, những thứ này rất nhỏ gần như vô linh khí, đối với Bình An đến, còn chưa kịp hần ở trong rừng đi hít một hơi cỏ cây tinh khí luyện hóa sau đó nhiều, nhưng là đối với người bình thường mà nói, đây tuyệt đối là tu bổ dưỡng sinh Trân Phẩm.

Cho nên sau một khắc, Bình An con mắt liền qua, chớp động ánh sáng màu vàng.

"Tăng giá?"

Phùng Đại Quân nghe được Bình An chú ý sau đó, thật thà gương mặt, theo thói quen ngây ngô ngẩn ngơ, mới nói: "Đệ, người tâm có phải hay không quá lòng đen tối? Chúng ta đã kiếm được rất nhiều rất nhiều, chúng ta giá cả có thể so với trong thị trường còn cao một lượng mao tiền, tăng giá nữa, làm ăn này làm gì à?"

"Ca, người yên tâm, nhà chúng ta cá dù là bán năm khối tiền một cân, cũng có người đứng xếp hàng mua."

Đầu cơ kiếm lợi đạo lý này, Bình An sớm có học qua, không tin chính mình nhà sao chịu được so với người tổ còn tu bổ nhân ngư, bán giá bất động.

Quả nhiên, Phùng Đại Quân ở nếm được ngon ngọt sau đó, làm như Bình An tâm còn đen hơn, nhất định chính là gian thương.

Bình An để cho hần phòng hai mao, hần khi nhìn đến hiệu quả sau đó, tràn đầy ngoan tâm, thẳng gián phòng năm mao, còn lộ ra một cái đau lòng biểu tình, để cho những thứ kia ăn hần thua thiệt những khách cũ, thật cho là mình nhặt được tiện nghi.

Mà những thứ kia bị Phùng Đại Quân đen hai cây quán ăn các lão bản, rất sợ ngốc đại cá tử không bán cá cho bọn hần tựa như, có mấy nhà là bảo đảm mỗi hàng đo đầy đủ, thậm chí chủ động lại đề cao hai mao cách giới.

"Thật là tê, trong huyện thành người đều là người giỏi, lại tìm ta chủ động tăng giá, người tốt a!"

Bị người mắng đến mấy năm kẻ ngu ngu ngốc Phùng Đại Quân, cuối cùng gặp phải so với hần còn ngu dân người, hơn nữa hay là một đám người, hần trong nháy mắt từ ta cảm giác hần đều là loại kém hai người thông minh.

Mà Bình An đâu rồi, nhìn Phùng Đại Quân trên đầu, kia mấy có lẽ đã bị kim sắc tài vận chiếm một nửa sinh mệnh trụ, phỏng chừng bây giờ chính là từ heo nhà thịt làm ăn, cũng không đuổi kịp hần và Phùng Đại Quân đồ biến sinh ý.

Mà có bó lớn bó lớn tiền xài vật, Bình An cũng không cần vất hết óc đi tính kế đại bá tàng thư, muốn đọc cái gì cổ tịch, nói cho Phùng Đại Quân một tiếng, chuẩn cho hần mang về, nếu không phải Bình An hạp cây vàng hạp được lợi hại, phỏng chừng liền một tháng này thu nhập, thì có hết mấy chục ngàn khối.

Đương nhiên, ở ăn lần giáo huấn sau đó, Bình An cũng không dám... nữa duy nhất cuồng hạp vàng, mà là một khắc hai khắc hạp, có thể ít hơn nữa, cũng đánh không lại số nhiều a.

"Ai, ta là không quá truy lạc, quá phá của?"

Trên ti vi phú hào các quyền quý, lấy ăn sơn trân hải vị, ngũ đại biệt thự làm vinh, hần Bình An lấy hạp vàng, đọc cổ tịch làm thú vui, cảnh giới của hần đều là để cho người không thể tưởng tượng nổi.

Bất quá này mấy chục ngàn khối tổn ra, đối lấy tuyệt không phải những phú hào kia các quyền quý ăn nhậu chơi bởi có thể so sánh, theo linh lực không ngừng gia tăng, đi học, hiển nhiên theo không kịp lực lượng tăng trưởng cảnh giới, liền không cách nào tự nhiên điều khiển tự thân lực lượng, theo tới chính là đủ loại phiền toái.

Nhất là ở hôm qua, Bình An duy nhất hạp xuống năm khắc vàng sau đó, hần ngũ quan lục cảm, đạt tới một cái chính hần cũng không thể phạm vi thừa nhận.

Đầu tiên xuất hiện vấn đề, là Bình An lỗ tai.

Không, Bình An một tòa đến trong phòng học, hần bén nhạy lỗ tai, lập tức truyền tới vô số các bạn học giọng nói, thú lắm âm thanh, người nói xấu thanh âm, cùng với các thầy giáo đủ loại thời phỏng nói chuyện với nhau âm thanh.

Thứ yếu, chính là Bình An mũi, luôn có thể ngửi được đủ loại làm hần chán ghét mùi, cái này làm cho hần khúu giác cùng thần kinh, vô thời vô khắc không gặp đến giày vò cảm giác.

"Bánh rán vùng khối cầu chè sôi nước, ta đây là sắp chết tiết tấu a!"

"Hoặc là, là võ hiệp bên trong tàu hỏa nhập ma?"

Bình An cảm thấy bất luận là cái gì đưa đến loại tình huống này, tại hán trong tiềm thức, cảm thấy những vấn đề này chỉ có Thạch Thái Công có thể giải quyết, không chỉ có bởi vì hán Quốc Thuật vô song, mà là bởi vì Thạch Thái Công hay lại là một cái xa gần nổi tiếng Trung y.

Nhưng là một liên tưởng đến Thạch Thái Công mỗi lần nhìn thấy hán, kia mặt đầy hận thiết bất thành cương khó chịu bộ dáng, Bình An tâm buồn bã.

Dù sao, luyện võ quá mệt mỏi, lại vừa là lần lại vừa là lật, giống như là con khi đang đùa tập kỹ, nhất là làm Bình An phát hiện, hán thật vất vả luyện được một tia Bát Cực Quyền kinh, trong nháy mắt bị trong đan điền Huyền Hoàng Thái Cực cắn nuốt hết sau đó, Bình An liền biết Quốc Thuật "kinh" lực, với linh lực không phải là một cấp bậc bên trên đồ vật.

Một cái luyện lực luyện kinh, chỉ cầu lâm trận đã thương địch thù giết người, hơn nữa một chục liên phạm pháp.

Một cái thổ nạp mà tinh hoa nhật nguyệt, đuổi theo yêu cầu Trường Sinh Chi Đạo, biết rõ vũ trụ huyền diệu.

Hai cái này, từ trên căn bản đến, liền không ở cùng một cấp bậc.

Mà Thuật nghiệp có chuyên về một phía, có một nghề trong người mới là cứng rắn nói, Bình An không có ngốc không chuyên tâm đi để vào chuyện vụn vặt, muốn võ đạo song tu. Hán bây giờ chỉ là tham khảo Thạch Thái Công Quốc Thuật một ít lý luận, lại như hợp đến chính mình tu luyện đại đạo bên trong.

Huống chi, lúc này Bình An đã không có tinh lực đi nghiên cứu Quốc Thuật.

Theo Bình An ở Hạ Đan Điền bên trong tụ tập Huyền Hoàng Thái Cực, chính thức tiến vào tu luyện ngưỡng cửa sau đó, lực lượng cường đại, giao phó cho hán không giống nhau giác quan.

Lúc trước hán nhìn đồ vật, chỉ nhìn mặt ngoài, mà không phải bên trong.

Nhưng là bây giờ, Bình An không chỉ có thể biết rõ đến cỏ cây tinh khí, còn có thể rõ ràng bắt được bọn họ quy luật, cùng với nhận ra được bọn họ tinh khí, là như thế nào tới, lại vừa là sao tạo thành, thậm chí có thể thấy bọn họ nuốt nhả ra nhật nguyệt quang hoa hình ảnh.

Mà hán xem người, cũng giống vậy có thể liếc mắt biết rõ đến bọn họ khí tức cùng vận khí.

Liền giống bây giờ, khi hán thấy Phùng Đại Quân sinh mệnh trụ bên trên nòng nặc kia kim sắc tài vận, chợt trở nên trôi nổi không chừng đứng lên, phảng phất lúc nào cũng có thể hoàn toàn biến mất.

Bình An giật mình không, trong đầu nghĩ này ca, không biết làm gì giận người oán chuyện thất đức, bị khiển trách, tài vận hoàn toàn không có.

"Ca, ngươi nay đi huyện thành bán cá, gặp phải cái gì?"

Bình An dĩ nhiên không cho là Phùng Đại Quân, thật có thể làm được cái gì táng tận lương tâm sự tình đi ra, hán trong lòng mặc dù khiếp sợ, sắc mặt cũng không biến hóa.

Đi học, quả thật có thể dưỡng tính, bây giờ coi như là thái sơn băng vu trước mặt, Bình An cũng có thể làm được Bất Động Như Sơn cảnh giới.

"Không có gặp phải cái gì a!" Phùng Đại Quân thật thà trên mặt, là kia vạn năm không thay đổi cười ngây ngô, vui tươi hơn hờ thật giống là một kẻ ngu.

"Thật chuyện gì cũng không có phát sinh?" Bình An nhìn mặt đầy độc định Phùng Đại Quân, đều có chút hoài nghi mình gần đây trạng thái, cấp kia có thể đoán trước trước người trình vận mệnh Linh Nhân, cũng xảy ra vấn đề.

"Ai, hay lại là vàng hạp nhiều, hạp ra phiền toái."

Bình An cảm khái đến chính mình lực lượng tăng trưởng quá nhanh, đối với tự thân xuất hiện các loại vấn đề, buồn rầu thêm nhưc đầu đến.

Phùng Đại Quân lại đột nhiên cười khúc khích đắc ý nói: "Đệ, ta hiện ở trong huyện thành gặp phải một quý nhân, là huyện thành tối đại khách sạn, đại thể giới tiệm cơm mua quản lý. Hán, muốn đặt mua chúng ta cá. Vừa mở miệng, liền muốn ba trăm cân."

Bình An lại không có Phùng Đại Quân kia kích động tinh thần, cảm giác chuyện này có gì đó quái lạ, hỏi "Sau đó thì sao?"

"Sau đó hán đi theo ta trên, muốn xem chúng ta Ngư Trảng. Đối với chúng ta nơi nào có cái gì Ngư Trảng? Ta không thể làm gì khác hơn là dẫn hán đi tắm rửa bước sông đi dạo một vòng, chỉ đập nước kia mảnh nhỏ thủy vực, đây chính là chúng ta Ngư Trảng." Phùng Đại Quân nhếch môi ha ha cười nói.

"Sau đó nữa thì sao?" Bình An cảm thấy không lành, nhất là hán nhìn Phùng Đại Quân vênh vào ngênh ngang trạng thái, phỏng chừng không ít bị kia mua quản lý rót mê hồn thang.

"Lại sau đó tự nhiên đi Lưu Giang cha trong nhà."

"Hán cũng đi theo đi."

"Đi."

"Xong!" Bình An đỡ đỡ, thất hồn lạc phách.

"Là xong."

Phùng Đại Quân không chút tạp chất trên mặt, tất cả đều là cười ngây ngô: "Đệ, thật xong."

"Ca, ta là, chúng ta làm ăn này xong đời."

"Cái gì?"

Phùng Đại Quân thật thà biểu tình ở chốc lát mộng ngây ngô sau đó, nếu lộ ra một vết tựa như sài lang như vậy tàn bạo ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tiểu nhân mặt nhọn

Bình An cuối cùng làm biết mình có thể dự đoán người khác tiền đồ vận khí cặp mắt, quả thật chưa từng xuất hiện vấn đề, mà Phùng Đại Quân sinh mệnh trụ bên trên kim sắc tài vận, sở dĩ trời nổi không chừng, phỏng chừng với kia mua quản lý thoát không quan hệ.

Bất quá Bình An cảm thấy, mấu chốt nhất nguyên nhân, sợ rằng hay lại là Luru Giang cha nơi đó xảy ra vấn đề.

Kia mua quản lý dù là muốn tiết hồ bọn họ làm ăn, quả quyết cũng sẽ không tự làm việc chết bỏ, đi kiểm kia một mấy trăm khối phiến làm ăn, làm như vậy mất mặt không, còn hạ xuống chính mình quan hệ giữa người với người.

Bởi vì mỗi một người vòng, đều có cố định nhân tế quan hệ, mà nước Hoa, vừa vặn là một cái chú trọng nhân tế quan hệ xã hội, có chút vấn đề mấu chốt, không phải là tiền có thể giải quyết, đây cũng là tại sao có nhiều như vậy người có tiền, xách tê rần túi tê rần túi tiền, sắp xếp làm ra một bộ chúng ta ngốc nhiều tiền bộ dáng, liều mạng dây căng cao hơn một tầng lần vòng chen chúc nguyên nhân.

Cho nên, có vài thứ một khi ném, thì không phải là kim tiền là có thể đền bù.

Mà Phùng Đại Quân kim sắc tài vận, chẳng qua là trôi nổi không chừng, xa xa không có đạt tới biến mất mức độ, duy nhất khả năng, chính là Luru Giang cha nơi đó trở què.

Bất quá, Bình An chỉ sợ người này không mình làm ăn này, ném cho biểu muội hấn thê đệ, hoặc là tám cây con trai đánh không được thân thích làm, dù sao con muội lại cũng là thịt mỡ, Bình An cảm thấy phải biết rõ tình huống, tiếp theo mới để ứng phó chứ sao.

Cho nên, thứ 2 rạng sáng bốn giờ nhiều, Bình An mang theo Phùng Đại Quân cùng hai cái một đại một con chó, cứ theo lẽ thường đi tới chỗ cũ thu cá lúc, trên quốc lộ kia một cái sọt một cái sọt cá quả nhiên không có, đổi thành một chiếc hình vận chuyển hàng xe.

Bình An không nhìn, cũng biết trong xe vận tải xếp tất cả đều là cá.

Vốn phải là hấn cá, có thể nhìn bộ dáng kia, bây giờ sợ không phải.

Luru Giang cha cực giống một cái xã hội Phong Kiến trong hoàng cung thái giám một dạng cúi đầu cúi người đứng ở một cái bụng bự béo phệ bên cạnh trung niên nam tử, về mặt bên trên là không che giấu chút nào nịnh hót lấy lòng, còn kém không có quý liêm đối phương cước nha chỉ.

"Ca, người nhìn kia cận bã, có giống hay không Vượng Tài mặt chó."

Bình An nhìn mặt đầy nghiêm túc, mặt đầy khí xơ xác tiêu điều Phùng Đại Quân trêu ghẹo nói: "Đừng mặt băng bó, bất kể ai tới tiết hồ, chúng ta làm ăn ném không! Đến, cười một cái."

Phùng Đại Quân tám kia đường ranh tặc tăng, không chút tạp chất lại mang khò ngốc bộ dáng mặt, vẫn đàng đàng sát khí, đại khái từ đến đại, đều chưa từng ăn qua bị thua thiệt lớn như vậy hấn, tâm lý đã sớm giận không kiềm được, nếu không phải Bình An lần nữa giao phó, không thể mất mặt cùng người nào, hấn đã sớm xông lên đánh ngã trước mắt một đám hỗn đản.

Cho nên, hấn trong ánh mắt tràn đầy lãnh sắc ánh sáng, bắt quá hấn vẫn không nhận được nhìn về phía ngoắc cái đuôi, một con chó mặt Nhị Cáp biểu tình Vương Tài liếc mắt sau đó, hấn rút cuộc lộ ra mỉm cười một cái.

"U, Bình Tử đến, người thật là đúng lúc a!"

Lưu Giang cha trực tiếp đem "Bình lão bản" xuống cấp đến Bình Tử. Mà đối mặt Bình An lúc, hấn tự nhiên người đắc chí, cao ngếch đầu lên, cơ hồ là dùng miếu coi ánh mắt nhìn Bình An, vênh vao tự đắc nói: "Đáng tiếc, người chính là tới chậm, chúng ta cá đã bán cho La lão bản, hơn nữa sau này cũng sẽ không lại bán cho người."

Bình An trực tiếp xem nhẹ hấn tồn tại, chấp hai tay đi tới xe hàng trước, đưa đầu đây trong buồng xe nhìn một cái, chặt chặt cười nói: "Ha, thật nhiều mà, có một ngàn cân chứ ?"

"Đó là, hơn một ngàn ba trăm cân, có thể so với người cầm hàng nhiều." Lưu Giang cha cư cao lâm hạ tư thái nhìn Bình An, không biết sao thân cao đơn độc 1m5 mấy hấn, vọng tưởng với thân cao cận 1m7 Bình An sánh vai, bộ dáng kia giống như Võ Đại Lang với Tây Môn Khánh như soái một dạng thật đáng buồn cười, còn mười phần tức cười.

"Con cá này thật đúng là đủ mập quá lớn a, như người bình thường bán cho ta đại, xem ra người thật dụng tâm a!" Bình An nụ cười như cũ, không thấy phân nửa lừa gạt.

Lưu Giang cha người đắc chí, ha ha cười nói: "Đó là bởi vì người không ra nổi giá cả, ta đương nhiên chọn cá bán cho người. Người ta La quản lý Đại lão bản, mỗi cân cá, con lươn, con lươn cho ta phỏng ba mao, với người so với, cũng quá hào sảng."

"Chúc mừng người kiếm nhiều tiền, từ nay tài nguyên cuộn cuộn mà tới." Bình An nụ cười xán lạn, còn song nắm tay nhau, nhẹ nhàng hướng hấn điểm ba cái.

Bình An này nhạt phong khinh, không thấy nửa phần tức giận cử chỉ bộ dáng, để cho Lưu Giang cha kìm nén một bụng đắc ý, lại không tìm được phát tiết địa phương, giống như đã chuẩn thật là lớn chiêu, cũng không cách nào thi triển ra một dạng kìm nén đến thật khó chịu.

"Bình Tử, người không tức giận." Lưu Giang cha ghen nữa, rút cuộc biệt xuất những lời này để.

Bình An kinh ngạc nói: "Ta tại sao phải tức giận?"

Lưu Giang cha gãi đầu một cái, có chút từ nghèo mà nói: "Bởi vì ta không bán cá cho người a!"

Bình An rút cuộc như hấn nguyện vọng mà lộ ra một cái "Bừng tỉnh đại ngộ" biểu tình, cười hỏi: "Gi đó, thiếu người Lưu Ngư Phu, chẳng lẽ ta Bình An liền ăn không thịt cá sao? Tiên Mã trần hai thôn mười hai trong thôn, chẳng lẽ người Lưu Ngư Phu biết bắt cá bắt con lươn? Ta không tin nắm tiền, liền bán không cá?"

"Nhưng là ta thả người chim bồ câu, bắt người mấy không có cá bán?" Lưu Giang cha người mặt nhon mà âm ỉ nói, chủ yếu là lần trước bị Bình An bắt quá lợi hại, mỗi lần thấy con trai nhìn cái kia u oán ánh mắt, hấn chính là một trận thương tiếc cùng xấu hổ.

Lần này được, có Đại lão bản thu mua hấn cá, hấn vậy còn không có cừu báo cừu, có oán báo oán, tự nhiên muốn tốt thật là ghê tởm một chút Bình An.

"Đó là bởi vì người ngu xuẩn, không có kiến thức, đầu có khuyết điểm." Bình An mỉm cười nói.

"Người, người mắng chửi người!" Lưu Giang cha chỉ Bình An cả giận nói: "Người không có tư chất, không có giáo dục, người..."

"Chửi người tề đại cái ép, chửi người như thế nào?"

Bình An sau lưng Phùng Đại Quân đã sớm kìm nén nổi giận trong bụng, thấy Lưu Giang cha chỉ đệ mũi mắng lên, cái kia còn nhận được, cái kia to lớn như đứa bé eo to cánh tay, trong nháy mắt liền từ Bình An trên bả vai phóng qua, một chút liền vịn chặt Lưu Giang cha cổ.

"Kỳ!"

Lưu Giang cha hét thảm một tiếng, đầu lưỡi đều vuron ra.

"Người tề đại chỉ có một người, thật lâu kỳ làm ăn, một ngụm nước miếng một cái đỉnh, người uy tín ở nơi nào?" Ngốc đại cá tử Phùng Đại Quân chân nộ, lấy hấn vượt quá nhân loại trí tưởng tượng đo, gắng gượng đem hơn 100 cân người trưởng thành, một cái tay nhắc tới.

Kính khùng kia lực cánh tay, nhất định chính là kinh thể hải tặc.

Đáng thương Lưu Giang cha hai chân cách mặt đất ít nhất có mười cm, cổ họng lại bị bóp, cơ hồ không thể thở nổi, cả khuôn mặt do đỏ chuyển xanh, thống khổ khó chịu há to mồm không ngừng phát ra "Ha ha" thanh âm.

Một màn này trực tiếp kinh ngạc đến ngây người tất cả mọi người.

Cái đó bụng bự béo phệ mua quản lý, mặt đầy biểu tình kinh ngạc, sau đó nội tâm sợ hãi sợ hãi, rút cuộc minh bạch cái này bị hấn lắ lư được xoay

quanh kẻ ngu, bên trong thân thể ẩn tàng lực lượng đáng sợ.

Hắn mặc dù có bối cảnh có thực lực, nhưng giờ phút này dù sao thể đơn lực bạc, nếu là trước mắt ngốc đại cá tử phát động điên lên, ngay cả hắn đồng thời cho thu thập, dù là sau chuyện này hắn có thể lấy lại danh dự, nhưng là thua thiệt người tuyệt đối trước là chính bản thân hắn.

Huống chi, còn có một cái trong lòng có dự tính, mặt tươi cười xán lạn quý để cho hắn càng không nhìn thấu. So sánh với chơi đùa ác, chỉ hiểu cảm quả đắm tới lời nói nhân vật đến, hắn vẫn cảm thấy một cái tâm cơ thâm trầm lại khó dò người, càng đáng sợ hơn.

Bởi vì đao giấu ở phía sau, so với nắm ở trong tay càng để cho người sợ hãi, ai cũng biết cây đao kia, sẽ ở thời khắc nào ra khỏi vỏ, sau đó một đòn trí mạng.

"Huynh đệ, lại không buông tay, sẽ xảy ra án mạng."

Hắn chặt vật nuốt ngụm nước bọt, ở chốc lát cân nhắc được mất sau đó, trên mặt hắn sắp xếp một cái cười, nói: "Nay sự tình là ta không đúng, nếu không cả phân các ngươi một nửa. Hơn nữa, các ngươi xin yên tâm, ta bán cá con đường với các ngươi không giống nhau, tuyệt đối sẽ không cướp huyện các ngươi trong thành khách hàng."

"Ca, buông tay."

Bình An cảm giác không sai biệt lắm, lấy được hắn muốn kết quả, lại làm đi xuống, Luru Giang cha nhất định sẽ bị Phùng Đại Quân chơi đùa xấu.

"Được."

Phùng Đại Quân nhếch môi lộ ra một cái nanh trắng, nhìn chăm chăm Luru Giang cha đột nhiên cười lảo lỉnh nói: "Cảnh cáo ngươi, ngươi dám mắng nữa ta đệ, ta cắt đứt chân ngươi."

Chớ quên Phùng Đại Quân còn có một cái kẻ ngu nổi tiếng bên ngoài, này vừa nói, thật đúng là có lực sát thương, Luru Giang cha kể cả hắn mang đến người hợp tác, từng cái người cầm, cổ họng cũng không dám nói một tiếng, nào còn dám thả vô dụng lời độc ác.

Cái đó mua quản lý, việc không liên quan đến mình treo thật cao, một bộ hòa khí sinh tài bộ đáng.

"Ca, chúng ta đi."

Bình An nhìn Phùng Đại Quân khí ra hơn phân nửa, theo thói quen đưa tay vào vào trong nước, thật nhanh nắm lên hai cái cá, nụ cười xán lạn mà nói: "Này hai cá, coi như là bồi thường chúng ta tổn thất phí, như thế nào đây?"

Luru Giang cha ăn Phùng Đại Quân một cái khóa hầu công, vậy còn dám lăm mồm, ngồi chồm hỏm dưới đất không ngừng ho khan, ngược lại La lão bán cá tiền đều cho, đã sớm không có quan hệ gì với hắn.

"Được, huynh đệ ngươi cứ việc cầm đi, nhiều chọn mấy cái cũng không liên quan." La lão bán hòa sự lão mà khách khí nói, mấy đồng tiền đồ vật, hắn làm sao biết không nở bô.

"Tạ!"

Bình An dưới mắt bỏ lại một vệt thoáng qua hài hước mỉm cười, giống như một ấu sư, trêu đùa xong con mồi như thế, sau đó chơi chán sau đó cũng không quay đầu lại, nghênh ngang đi.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Chó đều không ăn

Từ đầu tới cuối Bình An ánh mắt nhìn cũng chưa từng nhìn kia La lão bán liếc mắt, toàn bộ quá trình hoàn toàn khi hắn là không khí.

Dù sao một cái đầu cơ tích trữ, muốn chui hắn thừa cơ người thông minh đi nữa, hắn mưu đồ còn chưa phải là trải qua hắn linh khí tươi đi qua, thay đổi thịt cá.

Bây giờ, không có hắn linh khí thay đổi thịt cá chất, La lão bán chính là đem trộn cái tắm rửa bước cá sông đều mua, thì có thể làm gì? Còn có thể thay

đổi trò gian bán đi, có thể khiến người ta tự giác đứng xếp hàng, chờ hiệp 1 mua cá hay sao?

Bình An đã dự liệu làm La lão bản biết hần mua cá, không phải là hần tương tượng kia thịt tươi đẹp, khẩu vị thật tốt cá sông lúc, hần sẽ hiểu tao niên không phải là dễ khi dễ như vậy, thua thiệt tiền là chuyện, mất mặt cùng uy tín mới là đại sự.

Bởi vì Bình An đốc định La lão bản là đang liên lạc tốt hơn nhà sau đó, mới quả quyết xuất thủ, cướp bọn họ làm ăn, nếu không cá cảm biết trở về xử lý như thế nào?

Chính mình ăn, hay lại là học Phùng Đại Quân một dạng đi chợ rau phiên cá?

Bình An nhìn hần kia người mặc, kia đáng điều, hần tự không khả năng buông xuống đáng về đi làm chuyện này.

Vốn là y theo Bình An tính khí, nếu không phải sợ Phùng Đại Quân bị khẩu khí này biệt xuất bệnh đến, hần là không có hứng thú tới nơi này khi dễ Lưu Giang cha, cũng không có hứng thú đến xem một cái không liên hệ nhau người.

Có thể Phùng Đại Quân không giống nhau, mặc dù đang đại đa số trong chuyện, hần so với Bình An khoát đạt, nhưng một một số chuyện bên trên so với Bình An càng để tâm vào chuyện vụn vặt, bởi vì hần là một kẻ ngu, cho dù là giả bộ ngu, đó cũng là là thủ hộ hần phải bảo vệ đồ vật, cũng chính vì vậy, so với hần Bình An càng để ý cửa này làm ăn.

Không để cho hần ra khẩu khí này, Bình An đều sợ hần nửa đêm âm thầm vào La lão bản cùng Lưu Giang trong nhà, làm ra cái gì phạm pháp sự tình đi ra.

Bình An nhớ hai năm trước một cái vùng khác ông chủ, tới Tiền Mã trấn trên thu cây kim ngân, trận lấy trong tay có mấy cái tiền, nhìn Phùng quả phụ đẹp đẽ, liền trêu đùa nàng mấy câu, không phải là từ hần, một đêm cho bao nhiêu tiền lưu manh lời nói.

Kết quả không có hai, này cận bã ở đi mấy nhà cư ngụ ở trong núi trồng trọt nhà trong nhà thu cây kim ngân lúc, liền lại không có có thể đi ra mảnh núi rừng kia.

Thi thể là tìm đến, trấn trên đồn công an công an, là trượt chân từ trên vách núi té xuống, bởi vì hiện trường không có lưu lại một đỉnh điểm bị sát dấu vết.

Tự nhiên sẽ không có người hoài nghi đến, kia ngay gần một cái không thấy bóng dáng Phùng Đại Quân.

Kẻ ngu là sẽ không giết người.

Một điểm này, toàn trấn người đều tin tưởng, duy chỉ có Bình An không tin.

Nhất là bây giờ hần lại càng không tin, bởi vì Phùng Đại Quân sinh mệnh trụ bên trên kia một luồng rõ ràng hồng quang sát khí, tuyệt đối không phải vô duyên vô cớ mà tới.

Hơn nữa chó quen, Tiền Mã trấn trên nam hải, cơ hồ đều đi theo Thạch Thái Công học qua hai công phu quyền cước.

Huống chi là một lòng muốn phải bảo vệ Phùng quả phụ không chịu khi dễ kẻ ngu, hiển nhiên hần và Bình An một dạng lấy được Thạch Thái Công mấy phần chân truyền, bất quá hần như Bình An càng cố gắng, mới vừa rồi một ngón kia chỉ bằng một cánh tay lực, liền đem Lưu Giang cha xốc lên tới khí thế kia cùng lực lượng, sợ rằng đạt tới Thạch Thái Công thường ám kinh đánh người như có lỗi cảnh giới.

"Ai, Thái Công nghiệp chướng nặng nề a, dạy cái gì không được, nhất định phải dạy một chục lần phạm pháp Quốc Thuật, không biết lúc này hại chết người mà!"

Bình An nghĩ tới Thạch Thái Công mỗi lần nhìn cái kia ưu oán ánh mắt, hần liền có một loại nhàn nhạt ưu thương, lão đầu này quá dọa người, muốn học trò cũng muốn điên, Bình An mới sẽ không lương tâm phát hiện mà hồi tâm chuyển ý đi theo hần học Quốc Thuật.

Quốc Thuật, có thể địch nổi hần hái lá thành đao, bay ra ngoài sao chịu được như đạn uy lực sao?

"Ai, không nghĩ, hay là đi an ủi một chút thuần khiết tâm linh bị lừa dối ca, đi!"

Bởi vì này ngốc đại ca tử lại móc ra hần chết Quý Lão cha, để lại cho hần kia cái nỗi điều mãnh hút, kia mặt đầy quật cường ủy khuất dạng khuôn mẫu, giống như bị người cho cường bạo lỗ (.) cục hoa như vậy, phải có lo lắng nhiều thương thì có lo lắng nhiều thương.

"Sạ địa? Không phục, cảm thấy tâm lý bức bối? Hay lại là khẩu khí này không có ra thoải mái, dự định thừa dịp kia dạ hắc phong cao, âm thầm vào người trong nhà đi máu phun ra năm bước?"

Bình An cười a mà đưa tay trong xách hai cái cá ném xuống đất, lại đem một đường nhặt được củi khô, chất đống được, đốt lửa, sau đó đem hai cái cá dùng lá chuối tây gói kỹ lưỡng, ném vào trong đống lửa nướng.

Không có bẻ bụng, cũng không có đi nội tạng, càng không thêm muối thêm gia vị, trực tiếp nướng, gần có thể bảo đảm thịt cá nguyên dịch nguyên vị, chín muối thịt cá còn béo mập ngon miệng.

"Đệ, ta có phải hay không quá dần, mới lên họ La bấy?" Phùng Đại Quân thật thà trên mặt, tất cả đều là oán trách mình biểu tình.

"Người không ngốc, là kia họ La quá giào hoạt. Người cũng đừng cảm thấy ủy khuất, thua ở hán loại này lão hồ ly trong tay, không mất mặt. Hán không là trấn trên những thứ kia ngồi ăn rồi chờ chết, không có một chút chí khí cùng hy vọng phé nhân, người có thể ăn hán thua thiệt, này chứng minh người chính là có giá trị."

Bình An không nhẹ không lại mở ra một cái cười lạnh lời nói, hán vô cùng hiểu Phùng Đại Quân cảm thụ.

Một cái đem toàn bộ Tiền Mã trấn người đều lắc lư được xoay quanh kẻ ngu, tự giác đã là xuồng người thông minh, đột nhiên tài ở một cái bụng bự béo phệ đen bụng nam trong tay, trong nháy mắt đó thất lạc là rất đả kích người.

Như vậy cũng tốt như một cái tự giác kiểm thuật vô song đương thời Du Hiệp, đang đánh khắp trấn không địch thủ sau đó, chính cảm thần nhân sinh tịch mệnh như tuyết, muốn tìm một địch nhân không gặp thời, lại đột nhiên bị người một kiểm chặn bên trong **, trong nháy mắt đó mới biết hoa cúc thật rất thương nha, giống như giờ phút này Phùng Đại Quân một dạng mặt đầy đều là nhân nhậ ưu thương.

"Đệ, theo lời này của người, ta đây hán may mắn khánh không có bị họ La bắt chết?" Phùng Đại Quân buồn bực nói.

"Người nên may mắn khánh, không đem ta giao cho người cá mua cho hán, để cho chúng ta đứng ở thế bất bại. Cho nên thù này, sớm muộn có thể báo cáo trở lại, người cũng đừng một bộ chết cha mẹ không sống được nữa bộ dáng." Bình An mỉm cười nói.

"Đệ, lời này của người quá thâm ảo, ta ngu xuẩn, nghe không hiểu. Người có thể câu tiếng người sao?" Phùng Đại Quân mặt đầy buồn bực, nhưng lại không quên phản kích nói.

"Đến, người trước ném một chút này hai cái cá, sau đó là có thể nghe hiểu tiếng người." Bình An nhếch môi cười, cảm giác cá nướng không sai biệt lắm, dùng côn gỗ từ trong đồng hồ lửa móc ra, mở ra, đặt ở phùng trước mặt đại quân, cười nói:

"Ăn đi! Sau khi ăn, người liền biết ta tại sao sẽ như vậy."

Phùng Đại Quân vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, hay lại là đưa tay ra ném một cái, nhai mấy cái: "Đệ, không có gì đặc biệt a, cùng bình thường chúng ta nướng cá một cái vị."

"Người lại ném thử một chút bên phải cái kia." Lần này, Bình An có thể trực tiếp đem không kém có thể có thể thay đổi hơn hai mươi cân thịt cá chất linh khí, rưới vào con cá này trong, hán chờ đợi Phùng Đại Quân tròn mắt hốc mồm một màn.

Quả nhiên, Phùng Đại Quân lại ném, thịt cá vừa tiến vào trong miệng hán, hán lập tức cảm thấy thịt nhẩn nhụi, không cần nhai không cần nuốt, thịt cá phẳng phát liền hòa tan ở trong miệng hán, trực tiếp theo cổ họng trượt vào đi, lưu lại miệng đầy mùi cá.

"Đệ, con cá này..." Phùng Đại Quân tròn to hai mắt, chỉ cảm thấy trong dạ dày ấm áp áp, dâng lên một cỗ hơi nóng.

"Này bên trái một con cá, là Lưu Giang cha bán cho chúng ta cá. Mà cái này..." Bình An chỉ bên phải cái điều bị rưới vào linh khí cá, mỉm cười nói: "Chính là ta giao cho người cá. Bây giờ, biết ta tại sao cho người mỗi cân cá, phòng mấy mao tiền nguyên nhân đi."

"Là bởi vì con cá này ăn quá ngon." Phùng Đại Quân bưng tỉnh đại ngộ, vỗ bắp đùi nói: "Khó trách người mua ta cá, từng cái đứng xếp hàng mua, sợ ta không bán cho bọn họ tựa như, trả lại cho ta chủ động tăng giá, lúc ấy ta còn cho là người trong thành ngốc nhiều tiền, tất cả đều là người giỏi, nguyên lai vấn đề ra ở chỗ này."

"Bên trong a! Không phải là Lưu Giang cha bán cho chúng ta cá đồ ăn ngon, mà là trải qua ta xử lý cá, mới thật sự là kiếm tiền cá."

"Cho nên, ca,, người cần bán không có lo lắng chúng ta làm ăn bị người tiết hồ. Lưu Giang cha không bán cho chúng ta cá, kia là người khác ngốc không có kiến thức, người xem đi, sớm đã nhất nay buổi chiều, chậm nhất là không quá sáng, Lưu Giang cha nhất định sẽ vừa mắng mình là một ngu xuẩn, một bên than thở khóc lóc yêu cầu chúng ta mua hán cá. Khi đó, người chính là gọi hán tôn tử, hán cũng phải sáng khoai đáp ứng."

"Thật." Phùng Đại Quân có tựa như hoài nghi nói, dù sao kia cận bã đã leo lên một cái đại tài chủ.

"Người không tin?"

Phùng Đại Quân đứng sực thật gật đầu, không có lên tiếng, thế nhưng hoài nghi biểu tình, Bình An liếc mắt liền nhìn ra.

Bình An không giải thích thêm, trực tiếp đem còn lại nướng cá, ném cho một bên đã sớm thêm chảy nước miếng Năm Trăm Khối cùng Vượng Tài, hai cái chó nhào vào có linh khí cá bên trên lang thôn hồ yết, thật nhanh gặm xong, sau đó nhìn đều không nhìn cái điều phổ thông nướng cá liếc mắt, phẳng phát đó chính là một cái rác rưởi, sau đó đồng thời chạy đến Bình An chân ngoắc đuôi lấy lông.

"Nhìn, ngay cả chó đều không ăn cá, hán có thể cầm đi bán cho ai?"

Bình An sờ đã bị hán dùng linh khí đem khẩu vị nuôi mức độ Năm Trăm Khối, cười lạnh nói: "Cho nên, người đừng cảm thấy thua thiệt, nên hối hận người, không phải chúng ta, mà là bọn hán."

Liền là hy vọng kia họ La, lần này đừng đùa được quá lớn, nếu không thì thế nào tài, phỏng chừng chính hán cũng không biết.

"Đệ, nguyên lai người đã sớm đào hố sâu, sẽ chờ người ngã vào đi à?" Phùng Đại Quân thật thà gương mặt, tất cả đều là mặt dày bội phục thêm sùng bái, làm thật giống như Bình An là hại người hộ chuyên nghiệp.

Bình An lập tức khó chịu.

Lần này, hắn dám vỗ lưng tâm mình: "Ta thật lòng không có hại người. Ta là bị người hãm hại, ta là bị người hại, gặp báo ứng người tuyệt không phải ta."

Bất quá nhìn đã từ lúc đánh trúng khôi phục như cũ, lại làm lại thiêu đốt lên ý chí chiến đấu Phùng Đại Quân, Bình An rất chờ mong La lão bản kết quả sẽ là như thế nào?

Về phần Lưu Giang cha đây?

"Ta lười quản thứ người như vậy đi chết!"

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 34: Bồi phu nhân lại gây binh

Bình An dự liệu được không sai, huyện thành Đại Thế Giới khách sạn mua quản lý kiêm đại cổ đông La Hằng Tinh, lần này chơi được thật không.

Năm đó dựa vào từ sâu rộng lưỡng địa điều phối điện khí hồi hương bán, mười mấy trong thời kỳ liền kiếm xuống trên một triệu của cái hắn, ở có nguyên thủy tư bản sau đó, trong những năm này ở huyện thành mở khách sạn, ra máy chơi game phòng, đầu tư địa ốc, làm quen người không phải là huyện lãnh đạo, chính là thành phố phú nhân, kỳ chiến lược nhân quang không thể bảo là không cao.

Dựa theo thân phận địa vị, hắn là không cần phải với hai cái hài tử đoạt mỗi làm ăn, hướng chỉ là loại này phiền cá mua bán.

Chẳng qua là ở một lần tình cờ cơ hội, La Hằng Tinh ở nhà bạn trong thương thức được Phùng Đại Quân bán cá sau đó, lúc này hướng bằng hữu hỏi rõ cá xuất xứ, cũng mình làm một phen điều tra, phát Phùng Đại Quân bán cá, không chỉ có thịt tươi đẹp, dinh dưỡng giá trị cực cao, liền động tâm.

Là lấy phòng ngừa vạn nhất, hắn này mấy còn để cho dưới tay người, âm thầm mua mấy trăm cân cá, đưa cho thân bằng hảo hữu thương thức, khi lấy được nhất trí ca ngợi chỉ từ sau đó, La Hằng Tinh lập tức phát hiện trong đó cơ hội làm ăn.

Không.

Không chỉ là cơ hội làm ăn, hay lại là một cái tiền quân thành phố cơ hội tốt.

Đối với một cái một lòng muốn leo lên, đánh vỡ đầu cũng muốn lần vào càng cao hơn một tầng lần người đến, chỉ cần có một tia cơ hội, liền dám xuất ra 200% vốn cùng dũng khí bính bác một cái.

Vì vậy, La Hằng Tinh nắm còn lại cá đi vào thành phố, mượn như vậy một tia quan hệ, sau đó một đường tôn tử như vậy tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, rốt cuộc thấy trong tình quan trọng hàng đầu đại nhân vật Vương Hoành.

Trận lấy trong tay trải qua Bình An linh khí thay đổi thịt cá, La Hằng Tinh rốt cuộc đã động vị này Kiếm tinh ăn uống đại vương.

Song phương rất mau trả lời thành nhất trí, do La Hằng Tinh cung cấp ưu chất cá, cùng với ba triệu tiền mặt, tham cổ Vương Hoành ở thành phố trong năm nhà liên tòa khách sạn, chiếm cổ phần 30%.

La Hằng Tinh không suy nghĩ nhiều, sáng khoái chữ ký đưa tiền, bởi vì hắn thấy, đối phó một cái phiền cá nông thôn con trai, đó là từng giây từng phút sự tỉnh.

Sau đó sự tỉnh thì đơn giản, La tổng đàn chỉ đang lúc, Phùng Đại Quân quả nhiên không có địch chống đỡ được hắn viên đàn bọc đường, dứt khoát bại, cá nguyên bị thương không, còn ăn trong đời đệ nhất thua thiệt, mặc dù bùng nổ một chút võ lực, quả thật làm cho La Hằng Tinh giật mình không, nhưng là ở La Hằng Tinh xem ra, đây bất quá là chó cùng đường quay lại cắn hành vi vi ngu xuẩn.

Về phần một mực không cảm mất nhìn thẳng hắn Bình An, có lẽ là một người có lòng nhanh nhẹn hài tử, bất quá muốn cùng hắn đấu, còn phải ăn nhiều mười mấy hai mươi năm cơm mới miễn cưỡng đủ tư cách.

Cho nên, ở đơn giản an ủi một chút Lưu Giang cha, cũng nhắc nhở hấn sáng cả như cũ sau đó, ở Lưu Giang cha cảm kích rơi nước mắt dưới ánh mắt, hấn lái xe nhanh chóng đi.

Sắp đến thành phố lúc, La Hằng Tinh trả lại cho Vương Hoành trừ điện thoại, dĩ nhiên là đủ loại đầy đủ cảm giác thành tựu khoe khoang cùng hưng phấn, phảng phất hấn la điều phối vào giờ khắc này lên, đã là đại nhân vật, tối thiểu đã cùng đại nhân vật sát thực tế.

Vương Hoành cũng rất cho chân hấn mặt mũi ở khách sạn cửa sau khu nhận hàng hậu hấn, mới chỉ thấy ba lần mặt hai người, phảng phất là mới gặp mà như đã quen từ lâu tri kỷ bạn tốt, tương thân tương ái đứng lên.

"Vương Tổng, lần này là hơn một ngàn ba trăm cân cá, con lươn ba trăm cân, con lươn một trăm năm mươi ba cân... Hơn nữa Vương Tổng, ta bảo đảm sau này mỗi cung hóa lượng đều ở đây cái đo đếm, hơn nữa chỉ cao chứ không thấp hơn." La Hằng Tinh vỗ ngực bảo đảm, một bộ móc tím móc phổi, còn kém không có bắt hấn một tổ tiên nguyên rùa thề.

Vương Hoành trên mặt cho cười cực kỳ xán lạn, liền cùng người khác như thế, vô cùng có thân hòa lực, không nhẹ không nặng hỏi "Kia cá chất đây?"

"Cá chất khẳng định cùng lần trước như thế tươi đẹp, một điểm này mời Vương Tổng nhất định phải yên tâm, ta chính là dám trêu chọc ai, cũng không dám đùa bỡn Vương Tổng, càng không dám ở chuyện này đùa." La Hằng Tinh mặt đầy độc định nói, lòng tin mười phần, cá là hấn tự mình nhìn bắt lấy, con lươn cũng là hấn nhìn tận mắt bắt, cái này còn có thể có lỗi?

"Vậy thì tốt! Vậy thì tốt! Chỉ cần cá chất được, chúng ta làm ăn mới được rồi, như vậy chúng ta mới có thể kiếm nhiều tiền." Vương Hoành Di Lạc Phật tựa như nụ cười giống một đạo gió xuân, an ủi sẵn sóc được La Hằng Tinh lúc này như gặp ân như vậy vinh quang tỏa sáng.

"Con cá này a, không phải là cá, là tiền, cũng là tiền đồ!" Vương Hoành nhìn hàng trong mái hiên từng cái bơi qua bơi lại cá sông, có lòng cảm xúc a!

La Hằng Tinh là nhân tình, hấn há sẽ là ngu ngốc, sẽ là một cái tình nguyện hiện trạng người?

Ở ăn rồi La Hằng Tinh mang đến cá sau đó, hấn cũng động khởi tâm tư. Không chỉ có đem La Hằng Tinh lưu lại mấy chục cân cá đưa vào thị ủy, còn nhờ quan hệ vào tỉnh ủy, rất nhanh thì nhận được khác không nghĩ tới hồi báo.

Trong tay hấn nhiều cái một mực bị kẹp đến hạng mực, lại đang này mấy công phu, một đường đèn xanh miệng lưỡi công kích đi xuống, mà hấn duy nhất cần phải bỏ ra, liền tiếp tục cung cấp loại thịt này tươi đẹp cá.

Bất quá Vương Hoành đương nhiên sẽ không giống như La Hằng Tinh người đặc chí như vậy, không có suy nghĩ mà khoe khoang khoác lác, không lưu chút đường sống nào khuyết điểm chính mình với trong tuyệt cảnh.

Mà là tương đối vẫn chuyển địa, con cá này cũng là tình cờ đang lúc lấy được, có còn hay không được trở về hỏi một chút, bất quá bảo đảm vừa có cá, biết trước tiên câu trả lời.

Bây giờ được, cá nguyên có ngọn nguồn, cũng có thể trường kỳ liên tục không ngừng cung ứng, là nên cho Trần bí thư đáp lời.

Ngay tại Vương Hoành phảng phất đã thấy một cái hoạn lộ thênh thang lúc, phụ trách thu cá khách sạn hơn đầu bếp đột nhiên nói: "Vương Tổng, con cá này có điểm không đúng a, giống như cùng lần trước La tổng đưa tới cá không giống nhau."

"Thế nào không giống nhau?"

Chính hướng thụ Vương Hoành gió xuân như vậy mỉm cười La Hằng Tinh, nghe lời này một cái, giống như một cái bị người đi lên cái đuôi phi miêu, đậm chân hỏi "Thế nào cái không giống nhau phương pháp?"

"Vương Tổng, cá khác thủy sản phẩm là cùng lần trước như thế không sai... Bất quá, nay La tổng đưa tới cá, lại không có lần trước cá cơ trí, từng cái không có tinh thần. Tự giống như mất đi linh tính."

Hơn đầu bếp xử lý đầu bếp nghề hơn ba mươi năm, ánh mắt nhiều lão luyện, con mắt một tó, liền cắt trúng mấu chốt.

"Rất có thể là La tổng đường dài vận đến, cá được lác lư, lúc này mới không có tinh thần chứ sao."

Vương Hoành vào lúc này đang đứng ở như thế nào phàn long phụ phượng, thẳng quan tiến chức nhanh chóng ảo tưởng, làm sao nghe lọt cái này.

Hấn không chỉ có độc định trong chuyện này, La Hằng Tinh chính là ăn hùng tâm báo tử đảm cũng không dám lừa hấn, còn thăm trách với hấn vài chục năm hơn đầu bếp không có một chút ngộ tính, khó trách cả đời cũng chỉ có thể là người đầu bếp.

Hấn mặt đầy khó chịu phất tay một cái, tỏ ý hơn đầu bếp vội vàng đem cá chuyên chở đi vào, đừng ảnh hưởng hấn rất tốt đẹp tinh thần, sau đó kéo La Hằng Tinh tay, nụ cười xán lạn mà nói:

"La lão đệ, đi! Đi! Đi! Đi phòng làm việc của ta trò chuyện! Đứng ăn điểm tâm không có? Không có? Hơn trù, làm thịt hai cái cá, giết một cân con lươn, lại phân phối hai cái cải xanh, đưa tới phòng làm việc của ta."

Vừa nghĩ tới thịt cá tươi đẹp, Vương Hoành một bên cuống nuốt nước miếng, một bên mang theo vẻ mặt tươi cười La Hằng Tinh vào hấn phòng làm

việc.

Vương Tổng phòng làm việc, tự nhiên rất cao thượng, rượu thuốc lá trà như thế không thiếu, còn có một cái đẹp mắt tuổi trẻ bí thư hầu hạ.

Hai con cáo già trong miệng nói ra gió trắng, cười nói phong thú, trong bụng nhưng là đều có các so đo cùng tính kế, phảng phất đều mong thấy mình thật xa tiền đồ.

Bất quá này nằm mộng ban ngày chuyện tốt, cũng không tiếp tục bao lâu, mệnh trung chú định là người xấu mộng đẹp hơn đầu bếp, liền căng thẳng mặt đầy quan công mặt đi tới, nhìn đang cúi đầu thổi trà nóng Vương Hoành nói: "Vương Tổng, con cá này thật có vấn đề, ta thật lòng không có lừa ngươi."

"Lão Dur, ngươi nay có phải hay không uống say." Vương Hoành lần này thật tức giận, hiện tại hắn tối nghe không, chính là cá có vấn đề, hắn tức giận hóa.

"Vương Tổng, ta hiện thật không có uống rượu, ngươi không tin, chính mình ném thử một chút chứ sao."

Hơn đầu bếp thấy chính mình thật oan uổng, cũng không nhiều giải thích, trực tiếp đem nấu tốt cá, đặt ở trên bàn trà, mặt đầy độc định nói: "Vương Tổng, con cá này nếu là lần trước cái loại này cá, không cần ngươi mở miệng, chính ta cắt đi, thề cả đời cũng không vào phòng bếp."

"Ừ!"

Vương Hoành sừng sốt một cái, nhìn hơn đầu bếp trên mặt cái loại này được ủy khuất, tựa như con dâu như vậy ai oán biểu tình, tựa hồ không giống giả.

Hắn lại nhìn kia cá, sắc hương vị đều đủ, hắn không có vấn đề chứ ?

"Vương Tổng, ta lấy cá tại sao có thể có vấn đề, không tin ngươi ném một chút."

La Hằng Tinh lòng tin nhộn nhịp, tâm lý khó chịu trừng hơn đầu bếp liếc mắt sau đó, lúc này cầm đũa lên ăn: "Đồ ăn ngon, vị đủ chân, hột tiêu vừa vặn, cá mà, mảnh nhỏ... Mảnh nhỏ... Mảnh nhỏ..."

Hắn "Mảnh nhỏ" đến không có nói tiếp, La Hằng Tinh biểu tình qua, mỉm cười trực tiếp cứng ngắc ở trên mặt, kỳ lạ.

"La lão đệ, mảnh nhỏ cái gì mảnh nhỏ à?" Vương Hoành tựa hồ cảm thấy không lành, lại nhìn La Hằng Tinh biểu tình, một bộ gặp quỷ bộ dáng, Vương Hoành thật nhanh cầm lên đũa, ném cửa cá.

Hơn đầu bếp tay nghề đó là không có, mùi vị chính tông, không có vấn đề, có thể lại nhai kia thịt cá, Vương Hoành biểu tình cũng lóe sáng.

Chợt roi không có lên lần thịt cá, cái loại này ngon miệng, trơn mềm như ngọc khẩu vị đây?

"Sẽ không phải là ta vị giác xảy ra vấn đề chứ ?"

Lại ném!

Không có cảm giác.

Vương Hoành cùng La Hằng Tinh như thế, tại chỗ liên sừng sốt. Một lát sau, hắn không từ bỏ hỏi: "Lão Dur, có phải là ngươi hay không cảm nhầm cá?"

"Không có! Tuyệt đối không có!" Dur đầu bếp nhìn Vương Hoành kia xuất sắc biểu tình, tâm tình của hắn thoải mái, tự mình cảm giác mình ánh sáng vạn trượng.

"Có thể hay không chỉ là điều này cá có vấn đề đây?" La Hằng Tinh trên trán đã có mồ hôi hột.

"Không biết, bởi vì ta ngay cả làm thịt tám cái cá, tất cả đều là mùi này." Dur đầu bếp trực tiếp lấp kín La Hằng Tinh hy vọng.

Hắn tựa hồ cảm thấy như thế vẫn chưa đủ chứng minh hắn anh minh thần vũ, dùng một loại bỏ đá xuống giếng giọng nói: "Vương Tổng, không chỉ có con cá này không đúng vị, khác thủy sản phẩm cũng có vấn đề! Hơn nữa, mấu chốt nhất là, La lão bản kéo tới cá, đã chết hơn mấy chục đuôi, ta có thể nhớ lần trước cá, dường như mấy, từng cái có thể sinh long hoạt hổ đây."

Dur đầu bếp kia một bộ, nhìn, ông chủ, ta một lời bà con cô cậu tình, Vương Hoành hận không được bóp chết cái này không có chỉ số thông minh ngốc nghếch, lại duy chỉ có không có hoài nghi hắn thật sự lời nói có vấn đề.

Dù sao cũng là với hắn vài chục năm lão nhân, lừa gạt ai cũng không dám lừa hắn, cho nên Vương Hoành ánh mắt một chút liền roi La Hằng Tinh trên người, lại lại không có kia thân thiện mỉm cười, chỉ có âm lãnh cùng tức giận.

Lần này, một khắc trước vẫn còn nhân sinh trạng thái tốt cùng la điều phối, người toàn bộ mộng, chỉ có mặt đầy mồ hôi lạnh.

Hắn rất muốn nói cho Vương Hoành, này hơn đầu bếp suy nghĩ hư mất, là do định hắn đi, cũng cảm thấy không có khả năng này.

"Vương Tổng, nếu không chúng ta tự mình đi gặp nhìn." La Hằng Tinh rút cuộc biệt xuất một cái không phải là biện pháp biện pháp.

"Được, chúng ta tự mình đi gặp." Vương hành cũng bắt từ tâm, đi phòng bếp, chính mắt nhìn hơn đầu bếp bắt cá, giết, nấu, sau đó thưởng thức, mùi cá như cũ không đúng.

"Lại giết một cái thử một chút." La Hằng Tinh một trận gương mặt bắp thịt kịch liệt co quắp.

Lại giết!

Liên tiếp giết hơn mười cái, giết được La Hằng mặt xám như tro tàn, hai chân như nhũn ra, lông mày căn cứ lên đến, toàn bộ nhanh hồng mắt.

"Không có đạo lý, con cá này rõ ràng là từ kia kẻ ngu nhà trên vào a, tại sao có thể có vấn đề?" La Hằng Tinh thần kinh cũng sắp căng cứng đoạn, gần như điên mất, thất hồn lạc phách tìm vấn đề.

Đáng tiếc, cảm giác mình cảm tình bị người hung hăng chơi đùa một cái Vương Hoành, căn bản không cho hắn suy nghĩ thời gian, sắc mặt hắn ở chỗ lát âm trầm sau đó, đột nhiên ha ha cười nói:

"Ha ha, La lão đệ, ngươi có quyết đoán! Lại kéo một xe phổ thông cá tới đùa bỡn ca ca ta, là sợ ta vì ước, hay lại là ăn ngươi đen?"

"Ngươi sợ cái gì mà, giấy trắng mực đen hợp đồng ký, tiền cũng vào tài khoản, 30% cổ phần đã đến ngươi danh nghĩa, ta còn có thể đen ngươi? Cho nên, sáng ngươi nhất định phải đem thịt tốt cá cho ta kéo tới, nếu không ca ca ta thật là tức giận."

Càng nộ cười nhìn như vô hại người, thật ra thì thành phủ sâu để cho người rợn cả tóc gáy.

Vương Hoành lộ vẻ nhưng chính là như vậy người, dù sao kia một người tốt, có thể tay trắng dựng nghiệp, ở bốn mươi tuổi trước liền kiếm xuống hơn trăm triệu tài sản, hay lại là bên trong tình quan trọng hàng đầu thương giới đại nhân vật.

Không có bản lĩnh cùng thủ đoạn, Vương Hoành có thể trấn áp những thứ kia nhào tới trước nói tiếp đối thủ cạnh tranh.

Cho nên, hắn ở bỏ lại những lời này, trở mặt như lật sách như thế, vỗ vỗ La Hằng Tinh chớp mắt đã mềm mại xuống bả vai, mang theo ánh sáng vạn trượng hơn đầu bếp đi, lưu lại cái đó đẹp để bí còn bỏ đá xuống giếng mà nói:

"La lão bản, không việc gì ngươi đi nhanh lên đi, đây là phòng bếp trọng địa, người không phận sự miễn vào xuống."

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Lang cùng ta tới

Cả ngày đánh ung, lại bị ung mổ mất mùi La Hằng Tinh, cơ hồ là mất hết mặt mũi mà, bị người đuổi ra khỏi cửa.

Tự nhận là khi dễ một kẻ ngu, chiếm kẻ ngu tiện nghi là điều phối, đang đi ra khách sạn phòng bếp trong nháy mắt, rốt cuộc cảm nhận được cái gì gọi là ăn trộm gà bắt thành, phản mắt nắm gạo.

Không!

Một cái gạo trị giá bao nhiêu tiền? Hắn chân chính sợ hãi là Vương Hoành hỏi hột kia một phen.

Cái gì giấy trắng mực đen, tiền vào tài khoản? Cái gì 30% cổ phần tại hắn danh nghĩa? Đây tất cả đều là gạt người giả tượng, bởi vì vì tất cả điều kiện tiên quyết là, hắn được cung cấp trải qua Bình An lính khí thay đổi thịt cá chất thủy sản phẩm.

Nếu không dựa theo hiệp ước, cái kia mới từ ngân hàng vay đi ra ba triệu đổ xuống sông xuống biển không, còn đắc tội Vương Hoành, sau này cũng đừng nghĩ ở Kiếm tinh buôn bán lẫn lộn.

Càng bị kịch là hắn thiếu ngân hàng kia ba triệu vay tiền, đây chính là nuốt vàng quái thú, ở mắt đi Vương Hoành kia 30% cổ phần sau đó, tuyệt đối có thể để cho hắn táng gia bại sản, một buổi sáng trở lại trước giải phóng.

Cho nên, dùng bồi phụ nhân lại thiệt bình để hình dung bây giờ La Hằng Tinh cảm thụ, vô cùng thích hợp.

"Có thể vấn đề ở chỗ nào đây?"

La Hăng Tinh cảm giác mình té ngã khó hiểu, đúng như Bình An dự liệu một dạng này hãm hại không chỉ có sâu, sẽ còn gặp báo ứng.

Hơn nữa, kẻ ngu tiện nghi không phải là tốt như vậy chiếm, cả người đều là hãm hại hổ to Bình An tiện nghi, càng là chiếm không phải, nếu không những thứ kia mắng Bình An là hãm hại hàng Tiền Mã các hương dân, làm sao một bên than thở khóc lóc mà ăn thua thiệt, một bên như nghẹn ở cổ họng mà cảm hùng hài tử kia không có một chút xú biện pháp.

Tóm lại, phạm là ăn Bình An thua thiệt đường phố láng giềng, đều cảm giác mình rất là bức bối.

La Hăng Tinh nếu là biết Bình An ở Tiền Mã trấn trên danh tiếng, phòng chừng hấn đang nhảy vào hổ trước, cũng phải trước do dự một chút, tối thiểu cũng phải thử một chút này hổ độ sâu.

Đáng tiếc a, Bình An "Hãm hại" tên gọi, tạm thời còn không có "Hãm hại" ra trấn, trước mắt đang đứng ở ẩn sâu công và danh bên trong, cho nên La Hăng Tinh dĩ nhiên là thua không giải thích được.

Nhưng là vừa nghĩ tới kia gần như là hấn hơn nửa tài sản ba triệu, La Hăng Tinh chính là một trận nhức nhối mặt rút gân.

"Không được, ta phải hiểu rõ."

Ôm phải chết cũng phải chết được rõ ràng tâm lý, La Hăng Tinh chốc lát cũng không trễ nải, lái xe chạy thẳng tới Tiền Mã trấn đi.

Một đường chèo đèo lợi suối nhanh như điện chớp, khinh xa thực lộ chạy tới Lưu Giang nhà, vừa vận thấy bắt cá về nhà Lưu Giang cha.

La Hăng Tinh hai lời không nắm lên trong cái sọt cá liền găm, bắt kẻ chín không có chín, tình không tình, đầy miệng thịt sống cá mạng máu, ăn cái kia kêu một cái khó chịu, lại vẫn chưa ăn ra cái loại này thịt tươi mới mỹ vị đạo.

"La lão bản, như thế nào đây? Ta cá đồ ăn ngon chứ?"

Đầu óc mơ hồ Lưu Giang cha, không hiểu La Hăng Tinh vừa đến, tại sao liền ôm cá sống găm? Tự cho là thông minh cho là, hấn bắt cá nhân gian tuyệt vị vậy, đương đương đắc ý nói:

"La lão bản, không phải là ta khoác lác, chúng ta Tiền Mã trấn thật là một khối phong thủy bảo địa a, trồng hoa màu được, trong nước cá tốt hơn, ăn chính là mỹ a! Cho nên người mua ta cá, tuyệt đối có thể kiếm nhiều tiền."

"Kiếm nhiều tiền?"

La Hăng Tinh bây giờ vừa nghe đến tiền, liền nghĩ đến hấn ba triệu không có, người khác thoáng cái lòng như tro nguội, sau đó chó cùng đường quay lại cắn như vậy một cái nắm, đang đứng ở không giải thích được bên trong Lưu Giang cha, lạnh lùng nói:

"Người! Người cho ta rõ ràng, người nay bán cho ta cá, có phải hay không cùng bán cho kia ngốc đại cá tử như thế?"

"Đương nhiên là như thế, đều là tắm rửa bước trong sông hoang đại cá, cái này còn giả sao hay sao?" Lưu Giang cha vẻ mặt thành thật nói.

Quả nhiên, Bình An một chút cũng không sai, Lưu Giang cha người ngốc, suy nghĩ quá ngu, còn không có một chút gió chiều nào che chiều ấy nhãn quang, không có nhìn thấy La lão bản người đã thuộc về bên bờ tan vỡ mà, còn cực kỳ long trọng đẩy ra hấn sản phẩm mới:

"La lão bản, ta với người nói, chúng ta Tiền Mã trấn cá được, thật ra thì đã vị tốt hơn, cái gì dê núi a, con tê tê, kỳ không, còn có còn có heo rừng mèo rừng, chỉ cần người trả nổi giá cả, ta đều có thể cho lấy được."

"Những thứ này trước khác biệt chúng ta cá vấn đề."

La Hăng Tinh nhìn cái này không biết là ngu xuẩn đầu rồi, hay lại là không rành thế sự gia hòa? Hấn cố nén một bồn lửa giận, khó nhọc nói: "Người bán cho ta cá, thật cùng bán cho kia ngốc đại cá tử như thế."

"Không sai." Lưu Giang cha gật đầu nói.

Như vậy, không phải là Lưu Giang cha nơi này xảy ra vấn đề.

La Hăng Tinh tin chắc này nông dân không dám lừa hấn, tiếp tục truy vấn nói: "Vậy người có hay không phát hiện, kia ngốc đại cá tử thu cá lúc, có hay không hướng cá trong cái sọt đầu phóng thứ gì?"

"Không có."

"Thật không có?" La Hăng Tinh tăng thêm giọng.

Lần này, Lưu Giang cha nghiêm túc nghĩ một hồi, rồi cuộc nhớ tới chút gì, nói: "Đúng, ta nhớ được Bình Tử mỗi thu cá lúc, cũng sẽ đưa tay đây mỗi một cá trong cái sọt vớt động hai cái, là nhìn cá mới không tươi."

La Hằng Tinh một chút bắt mấu chốt, hỏi tới: "Sau đó thì sao?"

"Sau đó trong sọt cá trải qua hấn chụp tới, từng cái sinh long hoạt hổ."

"Bình tử, là sáng nay lấy đi ta hai con cá thiếu niên?"

"Đúng, chính là sáng nay bên trên mắng ta ngu xuẩn, không có kiến thức, đầu óc có bệnh hùng hải tử kia."

Vừa nhắc tới Bình An, Lư Giang cha liền khò đại cừu thâm, cắn răng nghiêng lợi nói: "Hấn gọi Bình An, một cái mười phần khốn kiếp, có thể giảo hoạt đây? La lão bản, ngươi là không biết này con trai làm chuyện xấu có nhiều tuyệt a!"

"Ngươi đi, một cái mười một mười hai tuổi thí đứa bé, lại muốn nhìn thể dục nữ lão sư xuyên quần lót là màu gì? Tìm một chiếc gương ném trên đất, lừa gạt nữ lão sư đi tới, hấn là nhìn rõ ràng, nhưng cũng không thể ở trên gương viết con của ta Giang Lư tên, làm hại con của ta đại thái dương đứng ở thao trường trong rờn rã giày xéo ba giờ lúc."

"Còn có còn nữa, hấn theo ta làm ăn, mỗi lần thiếu ta sổ sách ta sẽ không, liền con của ta Lư Giang yêu sớm, viết một bức thư tình cho bọn hấn ban cô gái, không biết tính sao rơi vào trong tay hấn, ngươi ngươi giao cho cô bé kia không phải xong chuyện chứ sao."

"Tê đại, hấn đến được, giao cho phòng làm việc của hiệu trưởng, làm hại ta mang theo con trai đi trường học, bị Vương hiệu trưởng cùng Phùng chủ nhiệm mắng suốt hai giờ lúc."

Một nhắc tới những thứ này thống khổ việc trải qua, Lư Giang cha thiếu chút nữa rơi lệ, ủy khuất được giống như con dâu.

Cuối cùng, hấn tổng kết nói: "Tóm lại, hùng hải tử kia, chính là một cái hãm hại oa."

"Hãm hại oa?" La Hằng Tinh có chút nghe không hiểu.

Lư Giang phụ thân nói: "Chính là toàn thân đều là hãm hại, chuyên hại người con hoang. Toàn bộ Tiền Mã trấn trên người vừa nhắc tới hấn, cũng sẽ hận đến nghiêng răng nghiêng lợi."

"Chuyên hại người?"

La Hằng Tinh lần này rốt cuộc bùng tỉnh đại ngộ, nhất là hấn liên tưởng đến sáng nay, Bình An lúc gần đi bỏ lại cái đó hải hươc tựa như mỉm cười, nhất định chính là bây giờ châm chọc, phảng phất sáng sớm liền dự liệu được, hấn La Hằng Tinh kết quả.

Bây giờ, hấn rốt cuộc hiểu rõ, không phải là Lư Giang cha cá có vấn đề, mà cái kia oa nắm trong tay cái gì có thể thay đổi thịt cá chất phương pháp bí truyền.

Cho nên, vô luận hấn tiết hồ cũng tốt, đoạt mối làm ăn cũng được, đều là một trận tự biên tự diễn trò cười.

Này hãm hại, quả nhiên đủ sâu, hãm hại hấn ba triệu không, còn hãm hại hấn tiền đồ.

La Hằng Tinh biết rõ tiền nhân hậu quả, người nhanh hồng mắt, đáng tiếc trước mặt hấn kia cận bã không có một chút giác ngộ mà tiếp tục nói: "Đúng, La lão bản, nay ta bắt lấy không sai biệt lắm một ngàn hai trăm cân cá, buổi tối lại đi bắt con lươn cùng con lươn, bảo đảm sáng sáng sớm, ngươi là có thể bắt được hàng."

"Không có sáng."

La Hằng Tinh thất hồn lạc phách nói: "Ngươi cá ngươi con lươn, hay lại là giữ lại tự mình ăn đi, ta không mua nổi."

"La lão bản, lời này thế nào?" Lư Giang cha hoảng loạn.

"Vậy kêu là Bình An thiếu niên không phải là mà, bởi vì ngươi người ngu xuẩn, không có kiến thức, đầu óc có bệnh. Với loại người như ngươi chỉ số thông minh người làm ăn, Lão Tử chỉ số thông minh cũng hạ xuống theo." La Hằng Tinh người tan vỡ sau đó, tâm lý trên lửa đèn, thứ nhất oán hận, chính là trước mắt này cận bã.

"Ngươi mắng chửi người, ngươi không có tư chất, ngươi..."

"Chửi ngươi tê đại cái bút, chửi ngươi là nhẹ, ta quát chết ngươi nha." Lên con giận dữ La Hằng Tinh, trực tiếp tiền Lư Giang phụ thân một cái tát mạnh, hạ thủ vô cùng ác, trực tiếp đưa hấn rút ra mọng.

"Đánh người á! Đánh người á..."

Lư Giang cha ở chỗ lát sau khi ngây ngẩn, đột nhiên tan nát tâm can lớn tiếng hét thảm đứng lên.

Quan trọng hơn là, hấn không chỉ có kêu, còn xích cạch một chút té xuống đất, một bên lăn lộn, một bên không ngừng dùng đầu đụng mặt đất, giống như bị người cho gian.

Hắn này vừa mở miệng, La Hằng Tinh sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, hắn không phải là Bình An, càng không phải là ngốc đại cá tử, tự nhiên không trấn áp được Lưu Giang cha cái này địa đầu xà, cho nên hắn chuyển đương nhiên trông thấy, vốn là còn trong đất trồng hoa màu, phơi nắng, ôm hài tử các thôn dân, từng cái phảng phất trong nháy mắt đánh máu gà một dạng xước cây chồi, câu từ, dao bầu, hoặc là đòn gánh, cái cuốc cái gì, thẳng hướng hắn vọt tới.

"Chạy!"

La Hằng Tinh không kịp suy nghĩ nhiều, thật nhanh chui vào hắn mở xe hơi, vội vã ly khai.

Dọc theo đường đi hắn sợ hãi tới cực điểm, cầm tay lái tay, một mực ở run, có thể thấy kỳ chật vật không chịu nổi bộ dáng.

Ngay tại La Hằng Tinh thật vất vả chạy ra thôn, rốt cuộc đến Tiền Mã trấn trên, dự định mua chai nước ép an ủi, tiếp theo sau đó chạy trốn.

Người khác mới vừa đi vào bán cửa hàng, liền nghe được một cái thanh âm quen thuộc: "Ồ, La tổng, là gió nào đem người thổi tới Tiền Mã trấn tới?"

La Hằng Tinh vừa quay đầu lại, liền nhìn thấy mặt đầy hung dữ, mặt đầy hung ác bộ dáng nam nhân.

Triệu Hiểu Bình.

Cái này tiếng xấu bên ngoài gia hỏa, mang theo năm người hộ vệ tựa như nam nhân, một bộ ta là Đại Ác Nhân dáng điệu, lại để cho La Hằng Tinh phảng phất ăn một viên thuốc an thần, bởi vì Triệu hai huynh đệ ở cả huyện thành đại danh, có thể trấn nhiếp trụ bất kỳ một người bình thường.

Mà hắn, là số ít mấy cái có thể sử dụng lợi ích, lái hai cái này Đại Ác Nhân nhân sĩ thành công.

Cho nên, La Hằng Tinh ở chốc lát sau khi tự hỏi, tầm kia lòng như tro nguội gương mặt, hiện ra một tia ác độc.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Lấn

Hiện lành là phân biệt người tốt cùng người xấu một chiếc gương, bất quá ranh giới cuối cùng rất thấp, cho nên Bình An cho tới bây giờ cũng sẽ không bằng đại ác ý, đi tính toán người khác, bởi vì hắn là một cái Lạc Quan Chủ Nghĩa người, như vậy mới có thể khoái trá chơi đùa.

Bất quá Bình An hiển nhiên đánh giá thấp nhân tính đáng sợ, cũng đánh giá thấp hắn linh khí giá trị, ở lợi ích to lớn trước mặt, lại hiện lành người cũng sẽ thật mà liều.

Huống chi là dựa vào đầu cơ tích trữ kiếm được triệu tài sản La Hằng Tinh, nhất định không phải là một cái hiện lành người.

Mặc dù Bình An đoán chừng La Hằng Tinh ở biết rõ mình bị hãm hại sau đó, sẽ không từ bỏ ý đồ, có thể lại không nghĩ tới, trận gió lốc này tới là nhanh như vậy, kịch liệt như vậy, có hắc vận ép thành thành muốn tòi thế.

Cho nên khi La Hằng Tinh không đi đường thường, mang theo chân chính đầu xà Triệu Hiểu Bình, cùng với Triệu Hiểu Bình một đám tay sai, đem Bình An cùng Phùng Đại Quân, cùng với Bình An hai cái chó, ngăn ở trường học phụ cận một mảnh trong núi rừng lúc, Bình An không có ý vào chính mình cường đại năng lực cảm nhận, bước đầu tiên chạy trốn.

Bởi vì chạy hòa thượng, chạy không miếu, hắn lúc này nếu là chạy, Triệu Hiểu Bình liền dám lập tức mang người đi trong nhà hắn gây chuyện.

Mà nhìn Triệu Hiểu Bình kia mặt đầy hùng hổ dọa người khí thế, lần này, tuyệt sẽ không như lần trước đuổi theo sổ sách như vậy hòa khí, nhất định sẽ thấy máu ra đại sự.

Hơn nữa, Triệu Hiểu Bình không phải là Triệu Hiểu Quân, không có nhiều như vậy giả nhân giả nghĩa cùng tâm cơ, hắn làm người làm việc, giống như bề ngoài như thế, đơn giản thô bạo không, còn không hề lười thoát, thích làm nhất đuổi tận giết tuyệt sự tình, bởi vì Phương Hậu mới lão bà, chính là bị hắn cưỡng hiếp, Phương Hậu mới cũng là bị hắn tươi sống bức tử.

Triệu Hiểu Bình làm các loại tang tẩn lương chuyện, Bình An cơ hồ đều có nghe thấy, nếu như Triệu Hiểu Quân là một con có hồ ly giả hoạt chó sói, còn có như vậy một tia như vậy như vậy bản khoản, như vậy Triệu Hiểu Bình liền thuần túy là một cái cắn bậy người chó điên.

Hắn vừa lên đến, sẽ để cho phía sau hắn nằm cái bần chắc dững mãnh nam nhân, đem Bình An cùng Phùng Đại Quân bao bọc vây quanh, tựa hồ không muốn để lại cho Bình An một con đường sống.

"Bình An đệ, trong lòng ngươi hẳn biết ta tìm ngươi là vì sự tình gì chứ ? Vị này La tổng, ngươi nên có ấn tượng chứ ? !"

Triệu Hiểu Bình cười lạnh, khoe miệng lộ ra một vết hài hước biểu tình, liếm môi nói: "Cho nên, ngươi tốt nhất chớ cùng ta chơi đùa thông minh, bởi vì ngươi biết, ta là không có một người tính nhẩn nại người."

Bình An không có lên tiếng, ánh mắt của hắn nhìn Triệu Hiểu bình đầu đỉnh, thấy tánh mạng hắn trụ trong, mấy ngoài đã không có màu trắng, tất cả đều là màu đỏ sẫm khí, Bình An cũng biết Triệu Hiểu Bình dính líu bao nhiêu chuyện xấu, thương bao nhiêu mạng người?

Hắn dám, đây là một cái không còn nhân tính chó dữ, Bình An cũng không nghi ngờ Triệu Hiểu Bình lời nói.

"Nếu không ta với ngươi đánh cược, liền đánh cược ta có thể hay không giống ta ca, như thế, cho ngươi Bình gia mặt mũi, trả lại cho ngươi nói xin lỗi?"

Triệu Hiểu Bình cười gằn, phảng phất ở hài hước đến tới tay con mồi, đây là hắn một tên biến thái thói quen, rất thích cho bị ngược người một chút hy vọng, sau đó ở đối phương khát vọng lúc, tái vô tình diệt hắn toàn bộ đường sống, để cho người đang kinh khủng bên trong cảm thấy tuyệt vọng.

Huống chi La Hằng Tinh cho lợi ích của hắn quá lớn, tiền mặt năm chục ngàn nguyên không, còn cam kết sự tình làm xong sau đó, cho hắn huyện thành Đại Thế Giới khách sạn 5% cổ phần.

Như vậy cũng tốt như một con chó, thấy từ đó hàng thịt xương, không hung hăng nhào tới cắn không thả, há chẳng phải là quá có lỗi với lão gia cho hắn ban cho.

Nhưng những thứ này đều không phải là trọng điểm, quan trọng hơn là, Triệu Hiểu Bình cuối cùng biết rõ, Bình An tại sao có nhiều tiền như vậy, đến huyện thành lớn nhất cửa hàng vàng trong mua vàng, không phải là Bình gia quá có tiền, mà là Bình An nắm giữ một cái sinh tiền Tụ Bảo Bồn.

Hắn tự nhiên muốn từ bên trong chia một chén canh.

Cho nên Triệu Hiểu Bình vừa lên đến, liền bày ra tới trận thế lớn, vênh vao hung hăng mà nói: "Dĩ nhiên, ngươi cũng có thể lựa chọn không cá cược, tự cho là thông minh cho là mình là một cái đứa bé, thật cho là đại nhân thì sẽ không khi dễ đứa bé."

Tựa hồ phải cho Bình An trong tâm linh tạo thành cường đại áp lực, Triệu Hiểu Bình tiếp tục cười lạnh nói: "Đừng, đại nhân sẽ không có tư chất lấn áp đứa bé, nhưng là ta đây tên ác nhân cũng không giống nhau, tư chất lương tâm cái gì dạng, đều là chó má, còn không có một đồng tiền thực tế."

"Cho nên, Bình An đệ đệ, ta khuyên ngươi chính là thức thời điểm, ngoan ngoãn giao ra La tổng muốn phương pháp bí truyền, tránh cho thương hòa khí."

Thô bạo, cường đại, uy hiếp, ở Triệu Hiểu Bình đến, là như vậy có lý chẳng sợ, phảng phất Bình An đồ vật, nhất định là hắn Triệu Hiểu Bình thức ăn như thế, không có một chút chỗ thương lượng, gần như là cướp.

Không, chính là trần trụi! Trần trụi cướp.

"Đệ, lát nữa ta che chở ngươi, ngươi tìm cơ hội chạy." Phùng Đại Quân cao lớn cường tráng bóng người, giống như là một ngọn núi đem Bình An ngăn ở phía sau, giống nhau từ trước như vậy vì hắn che gió che mưa.

Hắn thật thà trên mặt, lộ ra một tia âm u như rắn độc biểu tình, chăm chú nhìn Triệu Hiểu Bình, cũng không coi vây quanh hắn năm cái khỏe mạnh nam tử, bởi vì hắn giống như Bình An, cảm giác được Triệu Hiểu Bình bên trong thân thể, cất giấu lực lượng đáng sợ.

Bất quá hắn bộ dáng hung ác hơn nữa, rơi vào Triệu Hiểu Bình trong mắt, chẳng qua chỉ là một kẻ ngu muốn bảo vệ hắn muốn người giám hộ mà thôi.

Hắn mới sẽ không đem ngốc đại cá tử để ở trong lòng, trực tiếp đối với Bình An cười lạnh nói: "Bình An đệ, ngươi cũng có thể không phục, cho là ta đang khi dễ ngươi, ta cũng có thể để cho ngươi bây giờ đi, mặc dù đi gọi nhà ngươi đại nhân tới cho ngươi chỗ dựa, mặc dù đi trấn trên gọi người, ta xem ai dám cho ngươi ra mặt?"

"Bình Trung Tinh đến, ta cũng như thế đánh. Ngươi người nhà họ Bình tới một, ta trấn áp một cái. Hay hoặc là, ta trước mang theo ngươi đi nhà ngươi, đem cả nhà ngươi trấn áp, chúng ta trở lại chuyện này như thế nào?"

Lãnh khốc, cường đại Triệu Hiểu Bình, giờ khắc này kiêu căng phách lối, dùng một loại trong mắt không người, nhìn bằng nửa con mắt hết thấy cường giả khí phách, ăn chắc Bình An.

Này vừa vặn cũng là Bình An sợ phương, hắn không sợ Triệu Hiểu Bình, không sợ hắn ca, Triệu Hiểu Quân, hắn Bình An thậm chí không e ngại bất luận kẻ nào, hắn thật đang sợ hãi là người nhà.

Nhìn Triệu Hiểu Bình tầm kia khuôn mặt dữ tợn, kia coi trời bằng vung tư thái cường giả, Bình An một chút không nghi ngờ, giờ khắc này nếu là hắn chạy, đầu này không có một chút nhân tính chó sói, liền dám đến trong nhà hắn gây chuyện tổn thương người.

Bảo cảnh sát?

Triệu Hiểu Bình sẽ cho hán cơ hội này sao?

Lại, lấy Triệu Hiểu Quân ở trong huyền thành thế lực, chỉ cần không náo xảy ra án mạng, chỉ là làm tàn một hai người, tuyệt đối sẽ không để cho đầu này chó sói luân lạc tới ngôi xồm ngực giam mức độ.

Có thể là xử mà không phạt, thường tiền hoặc là tìm người thay thế đi lên chính là, thậm chí căn bản sẽ không kinh động ngành tư pháp.

Như vậy đánh đi, Bình An tự tin chính là Triệu Hiểu Quân tự mình mang nhiều gấp đôi đi nữa người đến, lấy hán bây giờ tu vi, phân phân chung chung giải quyết bọn họ.

Nhưng là kết quả đầu rồi, sẽ đối lấy đối phương điên cuồng trả thù, sẽ để cho Bình gia không có một ngày yên tĩnh, hán liền không thể không đối mặt cha mẹ mọi người, tùy thời đều có thể trở thành đối phương trả đũa hán đối tượng.

Nhà, mẹ, thân nhân, mới là Bình An cái, cũng là hán nhược điểm lớn nhất.

Cho nên, nay cuộc phong ba này, đối với đã hoàn toàn bại lộ nhược điểm Bình An mà nói, có trăm hại mà không một lợi.

Còn lại, chỉ có thể ngoan ngoãn nhận thua, giao ra đối phương muốn.

Nhưng là tự thân linh khí, là có thể giao ra sao?

Đây cơ hồ là một cái vô giải cục, Bình An tiến thoái không được.

"Huynh đệ, thật ra thì người cũng đừng cảm thấy ủy khuất, ta cũng không lấy không người phương pháp bí truyền, ta bỏ tiền mua như thế nào?" Tự tay Đạo Diễn tràng hảo hỉ này, cũng hăm Bình An với tuyệt cảnh La Hằng Tinh, hòa sự lão địa xen vào nói.

Hán dù sao không phải là hung đồ, còn không có đạt tới Triệu Hiểu Bình cảnh giới, không muốn biết ra thấy máu tình cảnh đi ra.

"Nhìn, La tổng nói nhiều lý, người cũng đừng không thức thời tự tìm phiền phức đúng không?"

Triệu Hiểu Bình ngông cuồng nói: "Cho nên Bình An đệ, thừa dịp ta còn không có mất đi kiên nhẫn, ngoan ngoãn giao ra phương pháp bí truyền. Người cũng đừng cho là ta đang hù dọa người, ta là người cái gì khuyết điểm đều không, chính là lòng đen tới tay độc, điên cuồng lên ta đều sợ chính ta."

Bình An cái trán thấm xuất mồ hôi, lại đè nén tâm lý sợ hãi, thần sắc trên mặt coi như bình tĩnh nói: "Ta không biết các người ở cái gì?"

"Kìa người chính là không nể mặt mũi, tìm chết."

Triệu Hiểu Bình dữ tợn trên mặt, dâng lên lửa giận, hán đối đãi không nghe lời người rất đơn giản: "Đánh cho ta, đánh vào chỗ chết! Đánh tới hán ra phương pháp bí truyền mới thôi."

Hán mang đến năm bên trên dừng mảnh nam tử, đã sớm súc thế đãi phát, nghe lời này một cái, rồi rút hướng Bình An tiến lên.

"Đệ! Người chạy mau!"

Phùng Đại Quân hét lớn một tiếng, cái này một mực bị người xem nhẹ, bị người coi là kẻ ngu gia hỏa, không có dấu hiệu nào như một cây tên tên nổ bắn ra đi, lòng bàn chân là bằng bạc lực lượng.

Hán thân thủ cùng hán chỉ số thông minh như thế, hiển nhiên bị người đánh giá thấp, lại vào giờ khắc này lộ rõ.

Làm một người cao một bát bát, trọng lượng cơ thể tối thiểu có hai trăm cân nam nhân, bộc phát ra như trăm mét người bay còn tốc độ kinh khủng, sản xuất sinh lực số lượng lớn lấy kinh thể hãi tục.

"Àm!"

Xông lên phía trước nhất hán tử, bị Phùng Đại Quân sa oa quả đấm to đánh trúng lồng ngực, bằng bạc lực lượng, trực tiếp đưa hán đánh bay xa hai mét.

Tiếp đó, Phùng Đại Quân một cái cao không quá đầu gối xảo quyết đánh chân, muốn khác một tên đại hán vận mệnh, sau đó hán chân thuận thế đảo qua, trúng mục tiêu một tên hán tử khác bên trái eo, đem điều này cận một trăm tám mươi cân trắng hán thân thể, đập về phía sau nghiêng huyền không đứng lên.

Sau đó Phùng Đại Quân một cái trùng bộ, một quyền đem cái thứ 4 trắng hán đánh bay, đụng vào một gốc cây bên trên.

Cuối cùng, hán một cái tay nhanh như thiểm điện như vậy bóp thứ năm nam nhân cổ, hung hăng ném ra, nặng nề ngã tại xa bảy, tám mét địa phương, đủ thấy này ném một cái lực, có bao nhiêu cuồng dã cường đại.

Hơn nữa, từng cái bị Phùng Đại Quân đánh trúng người, giống như bị sét đánh, toàn thân đều co quắp đến, hiển nhiên mất sức chiến đấu.

Phùng Đại Quân cơ hồ là dễ như bốn như vậy, tùy tiện thì làm lật năm cái chỗ, thân thể bộc phát ra lực lượng, theo La Hằng Tinh như Triệu Hiểu Bình còn phải ngang ngược cùng hùng hổ, không nhịn được cuồng nuốt nước miếng.

Có thể theo Bình An, này chỉ là một loại giấy giũa, bởi vì Triệu Hiểu Bình phăng phát đã sớm dự liệu được cái kết quả này, ngông cuồng trên mặt lộ ra một cái thú vị biểu tình, cười lạnh nói: "Không nhìn ra người kẻ ngu, luyện võ không tệ lắm, lại đem Thạch Thái Công Bát Cực Quyền luyện đến ám kinh đánh người như sấm cảnh giới."

"Bất quá như vậy mới phải chơi đùa, nếu không khi dễ hai cái không còn sức đánh trả chút nào đứa bé, ta đều không có một chút cảm giác thành tựu."

"Bây giờ, liền để cho ta xem người Bát Cực Quyền luyện đến nơi đến chốn không có?" Xong, Triệu Hiểu Bình không có chương pháp gì bước về phía trước một bước, cơ hồ cùng Phùng Đại Quân mới vừa rồi bộ pháp giống nhau như đúc, tự nhiên thân thể như tên tiễn, mang theo khí thế băng bạc.

Hơn nữa, khí thế kia, so với Phùng Đại Quân càng thêm mạnh mẽ và đáng sợ.

"Chỉ!"

Đó là Triệu Hiểu Bình lòng bàn chân cùng mặt đất va chạm sinh ra tới lực bộc phát, phi thường thích, làm cho người kinh hãi run rẩy.

"Ca, tâm!"

Bình An nhịp tim kịch liệt tăng tốc độ, mí mắt có chút rung rung, hần cảm giác ben nhay, bắt được Triệu Hiểu Bình này vừa xông lực, đáng sợ đến cỡ nào, hần giành lên một bước, muốn muốn ngăn cản, đáng tiếc, hay lại là muộn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Giận

Bởi vì Phùng Đại Quân không lùi mà tiến tới, hai chân chợt đạp một cái, theo thói quen dùng hần trọng lượng cơ thể cùng tự thân thuần túy lực lượng, lấy lực áp người.

Cho nên, giống vậy Bát Cực Quyền, giống vậy một chiêu đầu pháp, Phùng Đại Quân sử xuất ra, có kéo khô khan gãy mục nát tư thế.

Xem xét lại Triệu Hiểu Bình, căn nguyên ở bên hông, hàng bước nếu chảy nhuyễn bột, khí hành ở phần cuối, lực phát ra tự nhiên, đối mặt Phùng Đại Quân gió thu hoành quét là rụng một đòn mãnh liệt, không tránh không né.

Hần đột nhiên thoáng qua động một cái vai gần bên, ba, tay phải thay đổi quyền là bàn tay, tựa như roi như vậy khéo léo quất vào Phùng Đại Quân đánh ra trên năm tay, trong nháy mắt hóa giải này một đòn tất sát.

Một đòn không trúng, thế công bị nghẹt Phùng Đại Quân, đã là không cửa mở rộng ra, người còn bị Triệu Hiểu Bình vút qua đi ra ngoài.

Triệu Hiểu Bình bắt cơ hội này, thuận theo đến Phùng Đại Quân thân thể đến gần, dưới chân liên kích, chân đá ra như núi lở, đánh vào Phùng Đại Quân trên hai chân.

Trong nháy mắt, Phùng Đại Quân trọng tâm không vững, suýt nữa ngã xuống, bị đánh trúng nơi đau nhức không ngừng, người cứng ngắc tại chỗ.

"Kẻ ngu, Thạch Thái Công đang dạy người Bát Cực Quyền lúc, không có nói cho người luyện lúc dùng sức không ra sức, đánh lúc dụng kinh không dùng sức sao?" Triệu Hiểu Bình một chiêu được thế, ngang ngược cười to, có thể trên tay cũng không chậm, tay trái nắm quyền xuống cắt, trong nháy mắt đánh trúng căn bản là không có cách phản kháng Phùng Đại Quân.

Quyền lúc rơi xuống, không chậm không gấp, vững vàng đập ở Phùng Đại Quân trên ngực, hần dùng Nội Gia Quyền Kính.

"Phốc!"

Phùng Đại Quân chỉ cảm thấy một trận đè nén, cơ hồ hít thở không thông, một ngụm máu tươi liền muốn từ trong miệng hần phun ra.

"Quyền chi vận động, lấy Hư Linh làm gốc, tâm quân thân nhiên, trăm thể linh động, đạt tới tâm một trong động, bách hài không có bất động cảnh giới."

"Dùng man lực đánh với ta, ngươi cho ta là đám kia để nhũ không hiểu Quốc Thuật a! Ta muốn là không có thật công phu trong ngươi, sớm đã chết ở Lưỡng Quảng cái địa phương quý quái kia! Theo ta chơi đùa Bát Cực Quyền, ngươi còn không có luyện đủ."

"Bất quá coi như ngươi lại ngày luyện khổ luyện, dù là ngươi được đến Thạch Thái Công mấy phần chân truyền, thì thế nào?"

"Một kẻ ngu, biết cái gì kêu luyện lúc như Thôi Sơn cảnh giới sao? Không hiểu, như vậy ta đánh ngươi, như kén roi. Thuận tiện cũng cho ngươi nhớ lâu một chút, chớ có ý vào mình là kẻ ngu, liền dám ở trước mặt ta ngông cuồng."

Triệu Hiểu Bình cười lạnh nói, thật ra thì, so với hẳn ai cũng ngông cuồng cùng khí trương, ngang ngược tới cực điểm, cuồng vọng đến điên cuồng bước.

Sắp xếp làm ra một bộ ta cướp các ngươi, đánh các ngươi, đó là cho các ngươi mặt mũi, ta nếu là không đánh các ngươi ngừng một lát, đó mới kêu không nề mặt mũi.

Ngay tại Triệu Hiểu Bình giành lên một bước, hoàn toàn chặn đánh suy sụp Phùng Đại Quân lúc, Bình An rút cuộc chạy tới, đứng ở trước mặt Phùng Đại Quân, đáng tiếc, hẳn vẫn trễ một bước.

Triệu Hiểu Bình lông mày nhẹ nhàng đột nhiên chọn một xuống, ánh mắt trong nháy mắt ngưng trọng, bởi vì Bình An căn bản không cho hẳn nhiều thời gian quyết định, trực tiếp mở ra Quyền Thế, không có có dư thừa tiêu xài, liền đơn giản một cái Bát Cực Quyền thức mở đầu.

Theo La Hằng Tinh, đây bất quá là hải tử trong tuyệt vọng phản kháng mà thôi.

Có thể rơi vào Triệu Hiểu Bình tay tổ này trong mắt, thì không khỏi không khẩn trương, bởi vì Bình An bày ra Quyền Thế lực cùng thế đang lúc, quyền thế liên hoàn, biến hóa khéo léo, cất giấu thế như sấm đánh, lại có một loại liên miên thư giãn phiêu dật cảm giác, đây chính là cảnh giới tông sư.

Triệu Hiểu Bình cũng chỉ là ở Thạch Thái Công trên người, nhìn thấy qua loại này khí thôn vạn dặm như hổ tư thế, ngay cả hẳn ca, Triệu Hiểu Quân, cái này bị Thạch Thái Công nhận thức vì quốc thuật tài nhân, đến nay cũng không có đạt tới cái này cảnh giới.

Tay tổ một tay, liền biết có hay không.

Bình An vẫn không có động thủ, nhưng là hẳn so sánh với Phùng Đại Quân mà nói, liền lộ ra yếu trong thân thể, lại bộc phát ra khiến Triệu Hiểu Bình sợ hãi lực lượng.

Mặc dù cổ khí thế này còn vô cùng yếu, cũng không thuộc về với phạm trần, dù là cường hãn như Triệu Hiểu Bình như vậy người phạm tội giết người, lập tức cảm thấy một loại hít thở không thông cùng run rẩy.

"Đệ, ngươi, ngươi lúc đầu không chạy a! Lúc đầu mà không chạy đây? Ngươi đột nhiên mà so với ta còn dần, hẳn là không còn nhân tính chó điên a!" Phùng Đại Quân rút cuộc ép ngưỡng không dùng được cổ họng máu tươi, một miệng phun ra, quỳ một chân trên đất, người lại lo âu nhìn Bình An, thật giống một kẻ ngu.

"Ca, ta chạy, ai tới cho ngươi hà giận?"

Bình An nhìn dù là bị người đánh học máu, đánh quỳ dưới đất, vẫn đang lo lắng hẳn ca,, hẳn cảm giác mình là nên làm chút gì. Cho nên, hẳn đột nhiên buông ra quyền thức, cúi người xuống, đỡ dậy Phùng Đại Quân, vận chuyển trong cơ thể linh khí, rưới vào Phùng Đại Quân trong cơ thể, chữa thương cho hẳn.

Giờ khắc này, Bình An không sợ cái này chân chính anh ruột, biết hẳn bí mật nhất, còn thuận tay đánh xuống trên người hẳn cô đại, sau đó mỉm cười nói:

"Ca, nhớ thời điểm, ta bị so với chúng ta thật tốt mấy tuổi đồng học khi dễ, ngươi luôn là ôm ta, dùng thân thể của mình hộ trụ ta, cho ta gánh quả đắng, bị người đánh toàn thân là thương, còn ý vị không đau! Đệ, ta không đau! Ta thật không đau?"

"Tại sao không đau?"

"Bởi vì chúng ta đều là không có cha hải tử, bởi vì ngươi là kẻ ngu, ta là tội phạm đang bị cải tạo con trai."

"Ngươi cho ta là em ruột, ta coi ngươi là anh ruột! Ngươi không phải người ngu, ta cũng không phải ai ngờ bóp liền có thể bóp hai cái nhuyễn đàn."

"Ca, cũng không thể mỗi một lần đều là ngươi cho ta gánh quả đắng sau đó, lại vì ta hà giận chứ?"

"Cho nên lần này, ta không chạy, cũng không thể chạy, bởi vì ta phải cho ngươi hà giận."

Chút nào không nửa điểm triệu chứng mà, Bình An trên người, bộc phát ra một cái khí thế ác liệt, tựa như cùng vô cùng sắc bén Trảm Tiên Phi Dao như vậy, quyết chí tiến lên, bên không thể đỡ.

Giờ khắc này, Bình An câu trả lời, không có chút nào phức tạp, đơn giản, hơn nữa trực tiếp.

Hẳn không có phân nửa do dự, không có sức thế, Bình An xuất thủ, một quyền đánh ra, khí thế bàng bạc, nhanh đến có điểm,

"Ăn!"

Triệu Hiểu Bình tâm lý dâng lên một luồng hơi lạnh, người khác không kịp phản ứng, Bình An quả dám trực tiếp đánh bẻ không khí, xuất hiện ở trước mặt hắn.

Đơn giản một quyền, không có bất kỳ kỹ xảo, đầu pháp cùng biến hóa, phảng phất là tùy ý đánh ra một quyền, lại để cho Triệu Hiểu Bình lông măng dựng lên.

Bởi vì này một quyền lực lượng và tốc độ, đều đạt tới không thuộc mình mức độ, trong phút chốc, Triệu Hiểu Bình chỉ cảm thấy thân thể của mình bị giam cầm, nửa bước cũng khó dời đi.

Ngay cả né tránh cùng đón đỡ, đều là một loại xa xỉ.

Hắn chỉ có thể ngơ ngác đứng tại chỗ, trơ mắt nhìn một quyền này đập ở trên người hắn, hắn hô hấp đều ngưng.

Trong nội tâm tất cả đều là sợ hãi, sợ hãi, hận?

"Àm!"

Tràn đầy bạo lực quả đấm, chọt giữa nỗ mạnh ra kinh người công kích tính, gắng gượng đem Triệu Hiểu Bình đánh bay ra ngoài.

"Ca, ngươi xem được, ta báo thù cho ngươi!"

Bình An không có bỏ qua, thuận thế bước ra mấy bước, thân thể thật là tên tiền một loại nhanh, tràn đầy lực lượng tay, bắt lại vẫn trên không trung Triệu Hiểu Bình, lại lần nữa phát lực.

Hướng về phía cái này một khắc trước, còn kiêu căng phách lối, không ai bì nổi địch bộ mặt con người, chính là một trận hoa cả mắt mãnh kích.

Diên cuồng ra quyền, phát tiết như vậy ra quyền, tức giận ra quyền...

Trong nháy mắt, Triệu Hiểu Bình trên mặt máu thịt be bét, bắt quá hắn kiên quyết chỉ lại hết sức thanh tĩnh, bởi vì Bình An dù sao lưu dư lực, nếu không chỉ cần một quyền, là có thể đánh bẻ đầu hắn.

Phùng Đại Quân nhìn cái này gần như là hoang đường một màn, dọa cho há to mồm, đây là hắn cho là phải đem hết toàn lực hộ đảm bảo đệ sao?

La Hằng Tinh mồ hôi lạnh chảy ròng, vạn vạn không nghĩ tới, một khắc trước cho hắn vô địch xuống Triệu Hiểu Bình, liền khinh địch như vậy bị một cái mười hai mười ba tuổi đứa bé cho đánh hỏng mất?

Mà thuộc về Bình An trận bão đã kích bên trong Triệu Hiểu Bình, ở thể xác trong thống khổ, đột nhiên nhớ tới Triệu Hiểu Quân cho hắn thành thật khuyên:

"Hiểu Bình, ngươi nhớ kỹ cho ta, ngàn vạn lần chớ đi tìm Bình Trung Tinh nhà kia con trai phiền toái, hắn đối với chúng ta tưởng tượng không đơn giản như vậy."

Khi đó hắn cũng xem thường, cho là ca, quá đa nghi, một cái mười hai tuổi thiếu niên, không có nhiều đơn giản?

Nhưng là giờ khắc này, hắn rõ ràng cảm nhận được Bình An đáng sợ, ném được đau khổ...

"Bây giờ, mẹ của ngươi đang hay lại là nhận thức là một cái kẻ ngu có thể lấn sao? Còn cho là mình thật Quốc Thuật vô song sao? Tại sao ngươi không nên ép ta xuất thủ đây?" Bình An rốt cuộc phát tiết xong, cuối cùng trọng thương Triệu Hiểu Bình một cái bạt tai, hỏi "Bây giờ, ngươi dám một người trấn áp cả nhà ngươi?"

Triệu Hiểu Bình không trả lời thẳng, ở định thần một chút sau đó, cái này bị đánh thành "Mập mập" hung ác loại người, cũng không hoảng hốt, ngược lại cười lạnh nói: "Nếu không, ngươi thừa dịp bây giờ đánh chết ta, nếu không ta nhất định sẽ đi trấn áp cả nhà ngươi."

"Dĩ nhiên, ngươi bây giờ đánh chết ta cũng được, bởi vì ta ca, như thế biết trấn áp cả nhà ngươi."

Triệu Hiểu Bình cười âm hiểm, trong lòng của hắn vẫn có đề khí, còn có thể tỉnh táo nói: "Ta cho là Thạch Thái Công cả đời này, cũng sẽ không thu một cái Chân Truyền Đệ Tử, sẽ đem hắn một thân bản lĩnh mang vào trong quan tài, xem ra là ta sai, hắn lại thu ngươi làm hắn truyền nhân."

"Bất quá, coi như ngươi được đến Thạch Thái Công thân truyền thì thế nào, một người lợi hại hơn nữa, có thể địch nổi một đám người sao?"

"Cho nên, Bình An đệ, ngươi phải cùng ta chơi đùa, ngươi không chơi nổi! Ngươi không có xuất thủ cũng còn khá, chỉ cần giao ra thay đổi thịt cá chất phương pháp bí truyền, mọi người bình an vô sự. Nhưng là bây giờ chứ sao..."

Triệu Hiểu Bình máu thịt be bét trên mặt, lộ ra một cái cười gằn, không hổ là giết người bỏ qua cho hung nhân, quả thật có chó sói tính!

Mà chó sói, chỉ cần có một khả năng nhỏ nhoi, cũng sẽ bộc phát ra diên cuồng phản công, cho nên bị Bình An hung hăng sửa chữa ngừng một lát Triệu Hiểu Bình, cũng không có sợ hãi, ngược lại kích thích hung tính, hắn yêu cầu mười bồi trăm bồi tìm về cái này nhần, huống chi, hắn còn có đề khí cùng là

bài tẩy không ra.

Cho nên hần cơ hồ là cần rằng nghiêng lợi nói: "Bây giờ mà, cho ngươi hai cái lựa chọn, thứ nhất, ngươi một quyền đâm chết ta, ta tin tưởng ngươi có như vậy thực lực, sau đó anh ta giết cả nhà ngươi báo thù cho ta."

"Đừng cho là ta ca, không dám làm, Phương Hậu Tài gia chính là một cái rất tốt ví dụ. Thứ hai, ngươi quỳ xuống giao ra phương pháp bí truyền, sau đó ngoan ngoãn để cho ta cắt đứt ngươi hai tay hai chân, chuyện này coi như thanh toán xong."

Chó sói hung tính, rút cuộc vào giờ khắc này, lộ rõ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Lệ

Mà con mắt không hổ là tâm linh cửa sổ, đầu này bị thương trong núi chó sói, lộ ra càng dữ tợn cùng đáng sợ.

Bình An từ ánh mắt hần trong, thấy ác độc lòng dạ, mà Triệu Hiểu Bình tuyệt không phải trong trường học đối phó với hần bằng hữu, không là trấn trên những thứ kia thôn quê lưu manh kẻ rách nát, đây là một cái hai tay dính đầy máu tươi, từng giết không chỉ một người Đại Ác Nhân.

Hần sẽ không sợ hãi Bình An vô lực, sẽ không sợ Bình An cường đại, bởi vì hần còn mạnh mẽ hơn Bình An, còn lòng dạ ác độc, chỉ cần thấy một chút huyết, sẽ hung hăng cắn không buông, cho đến ngươi chết ta mất mạng chó sói.

Bình An một chút không nghi ngờ, hần hết thấy. Mà Triệu gia hai huynh đệ, quả thật dám làm ra loại sự tình này, đúng như hần thật sự, Phương Hậu Tài gia chính là một cái rất tốt ví dụ.

Cho nên Bình An một chút mất đi hần cường đại vô lực vừa mới lấy được ưu thế, hoàn toàn ở hạ phong, hần có lẽ không sợ Triệu Hiểu Bình huynh đệ hai người trả thù, cũng tự tin có thể đánh lui hết thấy âm toán, nhưng là nhà hần người, hiển nhiên không thể.

Triệu Hiểu Bình cũng là bắt một điểm này, hòa nhau cục diện, hướng chỉ hần còn có hậu thủ, ở cảm giác thân thể rút cuộc năng động sau đó, hần thừa dịp Bình An tiến thoái thất thủ trong nháy mắt, rút cuộc lấy ra hần lá bài tẩy.

Một cái 54 súng lục, trực tiếp nhắm ngay Bình An.

Đương nhiên, là mở chốt an toàn súng, đạn lên nòng, tùy thời đều có thể bắn ra,

Dù sao đang đối mặt trong nháy mắt là có thể niều sát người một nhà, cho dù là mười hai mười ba tuổi hài tử, Triệu Hiểu Bình cũng không dám khinh thường nữa, mà cái khuôn mặt kia ở thể giới hắc ám đánh cũng hơn mười năm mặt, nhuộm dần ra đủ lực uy hiếp, gương mặt bộc phát dữ tợn kinh khủng.

La Hằng Tinh nhú mày, đã núp ở không muốn người biết tình lạng xó xinh, không lý do nhớ tới một câu nói, hắc vân ép thành thành dục tôi.

"Đệ, tâm! Hần có súng." Phùng Đại Quân tâm lý chột căng thẳng.

Bầu không khí khẩn trương tới cực điểm.

"Bình gia tử, ngươi không phải là lấy được Thạch Thái Công chân truyền sao? Ngươi không phải là cực kỳ có thể đánh sao? Đến, ngươi qua đây đánh ta thử một lần, nhìn một chút là ngươi thân thủ khá nhanh, hay là ta trong súng đạn nhanh hơn?"

Tựa hồ trong tay 54 súng lục, cho Triệu Hiểu Bình vô tận cơ sở, hần ngưng cuồng khiêu khích nói:

"Ta cây súng này, năm đó có thể giết không ít người! Có không nghe lời nữ nhân, có phản kháng đàn ông ta, chính là không có từng giết đứa bé, ngươi cũng chớ hoài nghi ta thương pháp có đúng hay không? Ta cùng những thứ kia cầm súng hù dọa dọa người ta hóa môn bất đồng, năm đó ta chính là dựa vào cái này ăn cơm, đánh đạn không có một ngàn phát, cũng có bảy tám trăm phát, chuẩn cực kì, bảo đảm có thể một phát súng để cho ngươi bể đầu, bị chết không thống khổ."

Bình An giữ yên lặng, lạnh lùng theo dõi hần, không có từ đâu tới một câu: "Ta bây giờ giao ra phương pháp bí truyền, ngươi sẽ bỏ qua cho ta sao?"

"Ngươi là đang vũ nhục ta chỉ số thông minh, cũng là ngươi chỉ số thông minh có vấn đề."

Triệu Hiểu Bình nhìn tựa hồ đang làm vùng vẫy giữa chết Bình An, hấn rút cuộc lộ ra sáng khoái tiếng cười: "Bỏ qua người? Không đùa, nay trận đánh này không tìm về đến, La lão bản biết nhìn ta như thế nào? Thủ hạ ta biết nhìn ta như thế nào?"

"Cho nên ta chỉ cho người năm giây bên trong thời gian, hoặc là giao ra phương pháp bí truyền, để cho ta đánh người bốn súng, chỉ cần tay người cùng chân, bảo đảm không đùa chơi chết người, hoặc là ta trực tiếp một phát súng sập đầu người, như thế nào quyết định, chính người chọn."

Triệu Hiểu Bình lần này là thực sự giận, bị làm lấy thủ hạ người và La Hằng Tinh trước mặt đánh ngã chảy máu, món nợ này được từ từ coi là, nếu không sau này như thế nào cả huyện thành lẫn lộn?

Nhìn sắc mặt âm tình bất định, hiển nhiên đang làm gãy giữa Bình An, Triệu Hiểu Bình không có vội vã báo số, ngược lại nhiều hứng thú nhìn Bình An trên mặt đủ loại biểu tình, giống như là mèo bắt được con chuột, từ từ trêu đùa.

Bởi vì, hấn cảm thấy đây đối với một đứa bé mà nói, cơ hồ chính là một cái tử cục.

Đầu hàng nhận thua, ai bốn súng, tay chân bị cắt đứt, không nhận thua, chính là chết.

Trừ lần đó ra, không có lựa chọn nào khác?

Không, còn có một cái lựa chọn... Bởi vì chó cùng dứt giậu, một người bị buộc đến chết đường, cũng sẽ cắn người.

Huống chi Bình An cũng không cảm giác mình đã trở thành người khác dưới đao thịt, hấn sợ hãi, không phải là Triệu Hiểu Bình trong tay súng, cùng với anh em nhà họ Triệu có thể lực, hấn sợ hãi là mình lương tri, đạo đức cùng người nhà an toàn.

Bất quá như vậy gãy giữa, ở tử vong cùng bị người làm tàn lựa chọn xuống, hấn đã không có gì tốt do dự.

"Làm hy vọng gần như diệt vong, tương lai đen kịt một màu, người cũng chỉ có thể một quyền một cước mà, đánh ra một mảnh đi ra."

Đối mặt kiêu căng phách lối, hùng hổ dọa người Triệu Hiểu Bình, Bình An đột nhiên nghĩ tới cả đời chinh người âm nhân, chưa bao giờ bị người âm qua Trần Huyền Công với hấn qua những lời này.

Lão nhân lời này mặc dù thô ráp, thậm chí thô bạo, cũng rất dán Bình An bây giờ tình cảnh.

"Người cái gì?" Triệu Hiểu Bình mặt âm trầm nói, ngón tay đã đề ở chốt bên trên.

"Ta, ta còn có loại thứ ba lựa chọn, đó chính là... Người chết, ta sống!" Bình An ngẩng đầu lên, ánh mắt một tác không để cho mà, nhìn thẳng Triệu Hiểu Bình, hấn thần thức, khóa lại thanh kia 54 súng lục, cùng với nắm giữ nó cái tay kia.

Linh lực, đang lặng lẽ tụ tập.

Sau một khắc, Bình An rõ ràng không chế vạn vật quy luật, giống như nắm chặt phương này mà.

Hấn suy nghĩ, đang khiêu động, hấn bóp thật, ở tử lực, hấn lửa giận, đang thiêu đốt hừng hực... Hấn muốn thiêu sạch trước mắt hắc ám, phá hủy vậy khôn hấn hết thấy.

"Xem ra người và kia kẻ ngu như thế, là không thức thời vụ? Hay lại là cho là ta không dám nổ súng?" Triệu Hiểu Bình dữ tợn trên mặt, thoáng qua một đạo sát khí nồng nặc, lòng dạ ác độc, liền muốn thủ lật tới nổi bật, nếu không thì là lý luận suông..

"Àm!"

Súng vang lên, đạn bắn ra, Triệu Hiểu Bình nhắm là Bình An đầu.

"Bình An!"

Phùng Đại Quân kêu thảm một tiếng, hấn không cho là Bình An có thể mau hơn đạn, hấn đã nhắm hai mắt lại.

La Hằng Tinh chỉ cảm thấy ót ngăn ra, đây không phải là hấn muốn kết quả, hấn hy vọng đường nào Bình An có thể tránh thoát một thương này.

Có thể Bình An không có tránh, ngược lại đón đạn, hướng Triệu Hiểu Bình nhanh chóng ép tới gần, bởi vì theo Bình An, kia trong nháy mắt có thể cướp đi tánh mạng đạn, tại hấn cường đại thần thức cảm giác xuống, bay quá chậm, giống như ô quy đang bò...

Cho nên, hấn rõ ràng nắm chặt đạn bay tới vết tích, mà hấn, không còn là cái đó đối mặt tảng đá ngàn cân lẫn xuống, không cách nào làm ra ngược lại Bình An.

Cho nên, hấn mang theo khí thế bàng bạc, trong lòng khó chịu lửa giận: "Lên!"

Bạch!

Một quả nãm phản tiễn tiền xu, giống như một đạo kiếm quang, ở lĩnh lực rưới vào xuống, lại tóe ra hào quang óng ánh, bộc phát ra như đạn còn sắc bén phong mang, ở Bình An thần thức khu sử hạ, trong nháy mắt đem Triệu Hiểu Bình một đòn tất sát hóa giải.

Càng sợ hãi là, nãm phản tiễn tiền xu thế đi không giảm, trên không trung nhảy lên hai cái, ở Bình An thần thức điều khiển xuống, bắn vào Triệu Hiểu Bình cầm súng trên cánh tay phải, phát ra "Cạch" một tiếng nhỏ nhẹ thanh âm.

Mà Triệu Hiểu Bình cánh tay như là đậu hũ, tùy tiện bị xuyên thủng, máu tươi phun ra ngoài, sau đó là thê lương kêu thảm thiết!

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Sợ hãi

Nổ súng, xuất thủ, cánh tay đoạn, súng rơi, tình thế nghịch chuyển, trong nháy mắt hoàn thành.

"Tại sao? Tại sao ngươi không nên ép ta xuất thủ đây?"

Bình An mang theo thao lửa giận, mặt âm trầm rốt cuộc đi tới Triệu Hiểu Bình trước mặt, đưa ra chân, một cái Tiên Thối, bỏ vào Triệu Hiểu Bình lồng ngực, đánh đứt đội.

"Răng rắc!" Một tiếng, xương sườn trước ngực đứt gãy tiếng vang lên, ở Bình An to lớn cước lực xuống, Triệu Hiểu Bình đầu này chó sói trong nháy mắt thành chó, cả người như bị đòn nghiêm trọng, "Ừm" một chút hai chân quỵ xuống đất, cái loại này đau, đau thấu tim gan, máu tươi cùng hãn kêu thảm thiết, đồng thời từ trong miệng hãn phun ra ngoài.

"Ta chỉ là một học sinh, một nhân vật, ta một khổ cực bán cá kiếm ít tiền, bồi bổ đồ xài trong nhà, nhân tiện kiếm điểm tiền xài vặt, làm phiền ngươi chuyện gì? Ngươi nhất định phải tới cướp?"

Tức giận, cừ hận khiến Bình An không có bỏ qua, hãn bắn ra một cái đầu gối đá, đầu gối trúng mục tiêu Triệu Hiểu Bình cầm, Triệu Hiểu Bình cúi đầu bị Bình An bằng bạc lực lượng, đập ngưỡng, cả người bay lên, lại rơi ầm ầm trên đất, thông khổ lại thê lương.

"Ngươi cướp liền cướp đi, không giành được liền tổn thương người giết người, ngươi thật sự cho rằng ta là nhân vật, đến lượt mặc cho ngươi chèn ép, đáng chết sao?"

Bình An chân phải hướng bước tới trước một bước, chân trái hung hăng rơi Triệu Hiểu Bình trên ngực, trực tiếp đập gãy hãn hai cây khuyển cốt.

"Phốc!"

Máu tươi phun thẳng, to lớn đau đớn, để cho Triệu Hiểu Bình suýt nữa ngất đi.

Khi hãn cường không hơn được nữa một đời hung tàn, bị càn thủ đoạn bạo lực xé bỏ, Triệu Hiểu Bình rốt cuộc sợ hãi, lộ ra cừ hận, nóng nảy, sợ hãi biểu tình.

Đương nhiên, nếu như có cơ hội xoay mình, Triệu Hiểu Bình tuyệt đối dám tàn sát Bình An cả nhà, lại đào Bình gia mộ tổ tiên.

"Thật, ta chưa từng nghĩ đấu với ngươi, đùa với ngươi mệnh! Có thể ngươi tể đại buộc ta làm gì? Chèn ép ta, khi dễ ta, có thể mang cho ngươi tới danh tiếng? Ngươi thật là tự gây nghiệt, đáng chết a!"

Bình An không có thời gian đi để ý tới hãn phức tạp tâm lý, Triệu Hiểu Bình hiển nhiên chạm được hãn ranh giới cuối cùng, hãn hoàn toàn giận, điên cuồng, nổ mạnh!

Hắn bắt lại Triệu Hiểu bình đầu tóc, gắng gượng đưa hãn xóc lên, nhìn tấm này máu tươi sung lên đáng thương gương mặt, đã từng gương mặt này trứng bên trên chỉ có tự phụ, tàn bạo, kiêu căng phách lối, kêu muốn trấn áp Bình An cả nhà, bây giờ chỉ còn lại thê lương cùng thống khổ.

"Mẹ ngươi muốn chết liền muốn chết chứ? Ngươi liên quan tể đại nhất định phải cảm người nhà ta uy hiếp ta? Là muốn ép ta làm thịt ngươi sao? Bây giờ, thú vị sao?" Bình An tâm tư, một khi điên cuồng, như Triệu Hiểu Bình càng phách lối hơn.

Hắn đưa tay ra, hung hăng tiến Triệu Hiểu Bình một bạt tai, tiếp theo là cái thứ 2, cái thứ 3, cuối cùng ước chừng tát vài chục lần.

Quất thẳng tới được Triệu Hiểu Bình miệng đầy là huyết, răng đều bể nát.

Sau đó, Bình An lộ ra một cái gần như để cho Triệu Hiểu Bình tan vỡ mỉm cười: "Ngươi cũng đừng nghĩ đến sau chuyện này trả thù ta, lấy thêm cả nhà của ta người đến chuyện! Bởi vì không đùa, ngươi vĩnh viễn không thể nào đi ra mảnh này cánh rừng."

"Àm!"

Bình An lại vừa là một cái đầu gối đập, Triệu Hiểu Bình cả người điều đứt dây như vậy, bay ra ngoài, nặng nề ngã xuống đất, máu tươi phun thẳng, trèo trên đất chặt vật mà thê lương. Một cái động lòng người, cũng sẽ để cho hấn đau nhức khó mà chịu đựng.

Hấn mặt, cánh tay, ngực, tất cả đều là thương, Triệu Hiểu Bình thậm chí không biết nơi nào đau hơn, nhưng ngực xương sườn chỗ gãy, phảng phất ở hấp thu tánh mạng hấn, để cho hấn từng ngum từng ngum thở hào hển, nuốt huyết dịch, hấn có thể cảm giác được rõ ràng Bình An hạ thủ, không có lưu một chút tình, đây là muốn sống sờ sờ đánh chết hấn tiết tấu.

"Đi, ngươi muốn chết như thế nào? Chúng ta tuy là, nhưng cũng là đỉnh lập mà nam nhân, đùa chơi chết ngươi liền đùa chơi chết ngươi, tuyệt sẽ không lưu lại cho ngươi một hơi thở, bảo đảm ngươi chết trước nhất định rất thống khổ."

Gần như giống vậy lời nói, giống vậy uy hiếp, lại thành một loại châm chọc.

Bình An đi tới trước mặt hấn, nhìn tầm kia máu tươi dính liền mồ hôi lạnh đáng thương gương mặt cười lạnh.

Giờ phút này, Triệu Hiểu Bình hoàn toàn thay đổi trên mặt, trừ giận cùng hận, còn có đối mặt Bình An lần đầu tiên sinh ra sợ hãi, bởi vì Triệu Hiểu Bình so với ai khác đều biết, một cái mất lý trí mà điên cuồng người, lợi hại hơn nữa cũng không thể sợ.

Chân chính đáng sợ là, làm một người đang làm đến một món làm người ta điên cuồng tan vỡ sự tỉnh lúc, lý trí rõ ràng, làm việc rõ ràng, vậy thì chứng minh, Bình An đối với hấn đã có sát tâm.

Cho nên một khắc trước còn cường đại hơn, ác hung, đáng sợ Triệu Hiểu Bình, rốt cuộc tìm đập rộn lên.

Bởi vì thiếu niên trước mắt, so với hấn còn ác, còn cường đại hơn, hơn nữa giao hoạt.

Cực kỳ cực kỳ khiến Triệu Hiểu Bình sợ hãi là, làm ra hết thảy các thứ này hành động kinh người Bình An, trên mặt không chỉ có bình tĩnh như một bãi nước đọng, thậm chí còn lộ ra vẻ điên cuồng cùng vui sướng, liền như năm đó hấn tru diệt ô tô đường dài trong lão nhân cùng nữ nhân một dạng hưng phấn kích động.

Tự nhiên, Triệu Hiểu Bình vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu, làm một loại kêu sát ý đồ vật, ở Bình An tâm lý tràn lan đứng lên, tựa như Tinh Hóa Liệu Nguyên như vậy không thể ngăn trở lúc, hấn linh lực, tâm cảnh, cảm giác, đạt tới một cái tầng cao hơn cảnh giới.

Bởi vì Tu Luyện Giả, thuận theo tự nhiên, chú trọng là tâm người thuận mọi chuyện thuận, chịu không nổi một chút hồng trần ràng buộc, chính sở vị tâm không tĩnh, liền nói khó thành, người không tĩnh, công thì lùi.

Tâm đều không thuận, nhà đều không yên, như thế nào tu đạo?

Cho nên bất kể là thật giết, hay lại là hù dọa người già giết, tối thiểu Bình An ngoài mặt, là sát ý lẫn nhiên, hấn muốn phá hủy Triệu Hiểu Bình ý chí, xé hấn đảm phách, để cho hấn một muốn báo thù chính mình, thì phải mặt sắp tử vong uy hiếp.

Thật sự lấy cái chết uy hiếp, lần đầu tiên hiện lên Triệu Hiểu Bình trong lòng, bao phủ toàn thân hấn, trong lòng của hấn đã hồi sau đó tại sao không có nghe ca khuyên, nhất định phải dẫn đến này tên sát tinh đây?

Giống vậy, tử vong cũng bao phủ ở La Hằng Tinh trong lòng, cường đại như Triệu Hiểu Bình điều này chó sói đều bị tàn sát, hấn cái này chủ mưu, còn có thể thoát khỏi may mắn?

"Chạy!"

La Hằng Tinh không có do dự, mặt đều hù dọa phá, một bên nhanh chân chặt vật chạy trốn, một bên hồi hận phát điên, tê dại, không phải là người, súng đều đánh không chết, đạn cũng có thể đánh bay, đây là người sao?

Sớm biết này đưa bé lợi hại như vậy, mượn hấn mười mật, hấn cũng không dám cướp Bình An hải sản ý.

Tham lam, quả nhiên là lớn nhất nguyên tội a!

Đáng tiếc, hấn tinh ngộ được quá muộn, đi cũng quá muộn.

"Vượng Tài!" Bình An phía sau giống như sinh con mắt một dạng đột nhiên kêu một tiếng.

Đã sớm súc thế đài phát Vượng Tài, cơ trí cực kì, thật nhanh nhảy lên, rất sợ chậm chạp Bình An mất hứng, mấy cái liền đuổi kịp La Hằng Tinh.

"Rống!"

Vượng Tài phát ra tựa như sấm sét, nhấm nhấm ngay La Hằng Tinh đùi phải chính là một cái, cắn vô cùng dùng sức.

"A!"

La Hằng Tinh kêu thảm thiết, nhất thời té ngã trên đất, càng làm hắn thống khổ là, Vượng Tài cắn hắn một cái sau đó, lại không há mồm, mà là liều mạng lôi xé, to lớn đau đớn để cho hắn phát ra y y nha nha tựa như quỷ khóc như vậy kêu thảm thiết, phảng phất bị Vượng Tài cường bạo lỗ (.) cục hoa như thế, phối hợp cái kia một cái nước mũi, một cái lệ sợ hãi mặt béo, coi là thật có nhiều thảm liên có bao thể thảm.

Chỉ tiếc, đối thủ của hắn là một con chó, cắn bản không ăn hắn một bộ này, giống như tha thịt xương như thế, đem điều này gần hai trăm cân nập nập, gắng gượng kéo về.

Sau đó La Hằng Tinh nội tâm sợ hãi và sợ hãi, để cho hắn rất dứt khoát kêu khóc nói: "Huynh đệ, ta đầu hàng, ta nhận thua, ngươi có thể ngàn vạn lần chó làm bậy, giết người là muốn đền mạng!"

"Khóc cái gì khóc? Hắn dám giết chúng ta, công an liền dám bắt hắn vào phòng giam."

Triệu Hiểu Bình chật vật mà thể thảm trên mặt, lộ ra cuối cùng điên cuồng, gần như là trong tuyệt vọng giãy giụa, lại cũng không dám. . . nữa dùng bình người nhà họ An uy hiếp, bởi vì hắn sợ, sợ hãi, lần đầu tiên nhận ra được từ vong khoảng cách tự gần như vậy, biết lại ép Bình An, hắn liền thật muốn chết.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trăm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Bỏ

"Không sai, ta là không dám giết người."

Bình An nhìn dưới chân Triệu Hiểu Bình, lực lượng tuyệt đối, mang cho hắn tuyệt đối tự tin, bất quá thật nếu để cho bị sát người, ở đã phát tiết xong lửa giận trong lòng sau đó, hắn cuối cùng không làm được.

Hắn không phải là hung đồ, coi nhân mạng như cỏ, không cách nào làm được không nhìn cân nhắc mạng người mức độ. Dĩ nhiên, nếu như là Triệu Hiểu Bình một người ở, Bình An nhất định sẽ không chút do dự hạ sát thủ, sau đó chế tạo giả tượng, để cho người ngộ nhận là Triệu Hiểu Bình chết tại ngoài ý muốn.

Bất quá cái này cũng không đại biểu Bình An biết tùy tiện bỏ qua cho Triệu Hiểu Bình, tối thiểu muốn làm bỏ hắn, sau đó lại tìm cơ hội làm tàn Triệu Hiểu Quân, hoàn toàn giải trừ này một cái uy hiếp, hắn mới an tâm.

Còn nữa, Bình An cường đại thần thức, đã bắt được một người đến, hắn muốn ép người này xuất thủ, bởi vì Triệu gia hai huynh đệ chỉ số dĩ như vậy ngông cuồng, mắc phải nhiều như vậy tội nghiệt, từ trên căn bản đến, cũng có hắn nguyên nhân.

Cho nên, Bình An muốn buộc hắn hiện thân, trên mặt hắn sát ý không giảm chút nào, cười lạnh nói: "La lão bản rất đúng, phạm pháp giết người, là phải ngồi tù, nhưng là... Một con chó cắn chết người, thật giống như không có quan hệ gì với ta chứ?"

Triệu Hiểu Bình tan vỡ, La Hằng Tinh cũng sợ, nhìn nụ cười xán lạn Bình An, như nhìn Ma Đầu, nhất là đang thương thức đến Vượng Tài kia tàn bạo miệng chó sau đó, La Hằng Tinh một chút liên băng, khóc vậy kêu là một cái thể lương.

Bình An tiếp tục nói: "Thả chó tổn thương người, cộng thêm ta còn là một cái mười hai tuổi hài tử, coi như tòa án xử, tối đa cũng là thường tiền chuyện, ta sẽ không ngồi tù."

"Huống chi, ngươi là mạng theo súng tới giết ta, ta tự vệ thả chó cắn ngươi, cắn bị thương vậy là các ngươi vận khí, cắn chết coi như các ngươi đáng đời, phòng chừng tòa án đều sẽ cảm giác được ta là vì dân trừ hại, có lẽ sẽ tha ta một mạng, thường tiền đều miễn."

Triệu Hiểu Bình cuồng nuốt nước miếng, mồ hôi lạnh chảy ròng, hắn đã không cảm giác được trên người to lớn thống khổ, chỉ có chết.

La Hằng Tinh cảm giác Bình An mỉm cười, phảng phất là ma quỷ mỉm cười.

"Dĩ nhiên, ngươi cũng có thể bắt ngươi ca, uy hiếp ta, bất quá hắn nhất định sẽ chết trước ở một trận bên ngoài ý tai nạn bên trong. Còn nữa, đừng cho là

ta không làm được đến mức này?"

Uy hiếp, đe dọa, hơn nữa nắm giữ loại lực lượng này Bình An, để cho Triệu Hiểu Bình cảm thấy tuyệt vọng, hẳn tuyệt hơn mong là, một mực bị hắn xem nhẹ kẻ ngu, ở Bình An linh khí trị liệu xong, đã hoàn toàn khôi phục Phùng Đại Quân, rồi cuộc mở miệng nói:

"Đệ, người trước đi, đem Vương Tài ở lại chỗ này, ta tới giết chết bọn họ. Lão Tử cũng không phải là chưa từng giết người, ở phương diện này rất có kinh nghiệm, lại, kẻ ngu tự vệ thả chó cắn chết người, càng không biết ngồi tù."

"Ta nhận thua, ta đầu hàng, Bình An đệ, người hãy bỏ qua ta đi!" Triệu Hiểu Bình rốt cuộc thần kinh hỏng mất, ở to Đại Tử Vong bao phủ dưới uy hiếp, hẳn thật ra thì không có cường đại như vậy, giết người và bị người ngược sát, hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

Cho nên Triệu Hiểu Bình hoàn toàn thất thủ, thậm chí khóc ra thành tiếng.

Thanh âm kia, chặt vật được gần như là cầu xin xin tha!

"Muộn! Vương Tài, cắn chết bọn họ!" Bình An trên mặt dâng lên sát khí nồng nặc: "Hướng bọn họ cổ họng cắn, toàn bộ cắn chết ta cho người một lần nữa."

"Gâu!"

Wong Tài mặt chó, một chút liên qua, phảng phất đã sớm ngóng nhìn Bình An những lời này, hưng phấn kích động đến thẳng hướng Triệu Hiểu Bình cổ họng tấp tới.

"Dừng tay!"

"Rốt cuộc không nhịn được sao?"

Bình An thần thức bén nhạy, trước tiên liền nhận biết người kia giống như một nhánh tên tên bắn ra, trong nháy mắt trước ở Vương Tài trước, một tay trong tay, dùng một loại xảo kinh trực tiếp đem Vương Tài cho cuốn lên, lại không bị thương chó chút nào mà đem Vương Tài ném xuống đất.

"Bình An, người thật muốn giết bọn hắn?" Người vừa tới rốt cuộc lộ ra hân hạnh, chính là thâm tàng bất lộ, đại ẩn ở thành phố Thạch Thái Công.

Hắn ở xác nhận Bình An muốn hạ ngoan thủ, dự định giết chết Triệu Hiểu Bình lúc, hắn không nhẫn nại được.

Nếu là Bình An ở lửa giận công tâm, suy nghĩ nóng lên dưới tình huống, thả chó cắn chết Triệu Hiểu Bình cùng La Hằng Tinh, vậy chuyện này liền đại điều, hẳn là như thế nào đều không thể để cho loại này biết chọc ra đại cái gió tai họa, tại hắn dưới mắt phát sinh.

Này mới ra tay ngăn cản, cũng cười mắng: "Hồi tử, không sai biệt lắm coi như, không cần phải xảy ra án mạng, lùi một bước biển rộng trời rộng."

"Được !"

Bình An nhếch môi lộ ra một cái nanh trắng, cười nói: "Thái Công tha cho hắn một mạng, mệnh có thể lưu lại! Bất quá nếu hắn dám cầm người nhà ta uy hiếp ta, ta cũng không dám cầm người nhà ta an toàn đùa, liền dám làm bỏ hắn."

"Hắn Ca, Triệu Hiểu Quân nếu như không phục, có thể tới tìm ta báo thù? Nhưng là ai dám động đến người nhà ta, ta liền dám nổi điên giết người. Triệu Hiểu Bình, người, người với người ca., còn có La lão bản, các người cũng có gia đình, có con nít có lão bà chứ ? Cũng không muốn bọn họ chết tại không giải thích được ngoài ý muốn bên trong chứ ?"

Bình An lời này, được rất bình tĩnh, thậm chí không mang theo một chút uy hiếp cùng lửa giận.

Có thể nghe được Triệu Hiểu Bình trong tai, thật là sợ đến vỡ mắt, trên mặt thịt đều co quắp.

La Hằng Tinh càng là bị dọa sợ đến toàn thân không khỏi không chế run rẩy, lệ như suối trào, nhìn cái này ra tay một cái liền thạch phá sợ, đạn cũng có thể đánh bay đứa bé, giống như một con cao ngạo ung, tùy thời cũng có thể phát ra sắc bén lại một kích trí mạng.

Bây giờ, bọn họ là một chút không dám hoài nghi Bình An không làm được như vậy chuyện, ở gặp qua này hùng hài tử trào ra cuồng dã sau đó, bọn họ là thật sợ.

"Người muốn thế nào?" Triệu Hiểu Bình gần như là dùng xin tha giọng mở miệng nói, nội tâm thương, như thân thể thương, nghiêm trọng hơn thống khổ hơn, còn có sợ hãi.

Bình An quan sát mặt đầy mặt xám như tro tàn, bày ra nhiệm giết nhiệm làm thịt đáng thương bộ dáng Triệu Hiểu Bình, không có nhận hắn lời nói, mà là ở xoay người đối mặt Thạch Thái Công, một chút không hàm hồ mà cười nói:

"Thái Công, anh em nhà họ Triệu mặc dù tang tắn lương, giết người vô số, nhưng cũng coi như người nửa đồ đệ chứ ? Thanh lý môn hộ loại chuyện này, ta không có tư cách làm, cũng không dám ở trước mặt người làm."

Ý là người không làm, ta trước hết giết chết bọn họ, cạy nữa xuống Triệu Hiểu Quân, vĩnh viễn trừ hậu hoạn.

Hơn nữa, lời nói này bao hàm ý tứ quá nhiều.

Học trò? Đó là trực tiếp một chút rõ ràng quan hệ! Không làm, không phải là không dám, là xem ở lão nhân gia người mặt mũi, không tốt tự mình động thủ, đồng thời cũng tỏ rõ không, chuyện này sẽ không dễ dàng như vậy coi là, chớ hy vọng ta bỏ qua cho bọn họ.

Nhưng để cho Thạch Thái Công buồn rầu hay lại là mấu chốt nhất từ.

Thanh lý môn hộ.

Đây là muốn buộc hẳn tự mình xuất thủ?

Thạch Thái Công buồn rầu, Bình gia tử không có phúc hậu, đây là toàn bộ Tiền Mã trấn người đều biết sự tình, có thể Lão Tử đầu gì cũng đã dạy người vài quốc gia thuật, khiêm nhường một chút gặp người chết sao?

Cho nên lão nhân gia ông ta một chút không hàm hồ, trực tiếp đi tới Triệu Hiểu Bình trước mặt, khe khẽ thở dài:

"Năm đó cho nên ta dạy các người công phu, là xem các người cô nhi quả mẫu đáng thương, dạy các người một ít bản lĩnh phòng thân, trông cậy vào các người học giỏi! Xem ra Bình An không sai, Lưu lão đầu càng không sai, ta là mất mủ, mới dạy ra các người này hai đầu không có điều ác nào không làm Bạch Nhãn Lang."

"Thái Công..."

Triệu Hiểu Bình muốn xin tha. Hắn mới vừa vừa mở miệng, Thạch Thái Công một cước đá vào hắn trên bụng, bâng bạc lực lượng, trực tiếp phá hắn khổ tu gần hai mươi năm kinh lực, nhân tiện còn chấn vỡ hắn một ít kinh mạch và mạch máu.

Gần một chiều này, Triệu Hiểu Bình cả đời này, là bỏ, đừng động thủ đánh người, chính là muốn cùng người bình thường như thế sinh hoạt, phòng chừng cũng khó khăn.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Đầu mối

"Cút đi! Trở về nói cho người biết ca, Triệu Hiểu Quân, lại cho ta xem đến hắn làm ác, hắn là như vậy cái kết quả này."

Thạch Thái Công không có hạ thủ lưu tình, trực tiếp thu hồi truyền cho Triệu Hiểu Bình Quốc Thuật công phu, hoàn toàn nhổ ra đầu này chó sói răng nanh, để cho hắn luân lạc làm một cái cũng không còn cách nào cản người chó.

La Hằng Tinh nghe nói như vậy, như vậy lại chỉ âm, như trút được gánh nặng thở phào, biết rõ mình này mệnh chó coi như là giữ được, hắn thật muốn với cái này tiên phong đạo cốt lão nhân đập đầu, biểu đạt hắn giờ phút này cảm kích rơi nước mắt tâm tình.

Bất quá người khác cũng không dám động, mà là đáng thương nhìn Bình An, kia cầu xin bộ dáng, lộ ra là như vậy mềm mại cùng đáng thương.

"Cút đi!"

Bình An lên tiếng, không có đuôi tận giết tuyệt.

Hắn có lòng dạ, có tâm cơ, có năng lực, hắn lý trí nói cho hắn biết, đây không phải là giết chết Triệu Hiểu Bình thời cơ tốt nhất.

Đương nhiên, này tuyệt đối không phải Bình An mềm lòng, không hiểu được trầm thảo trừ căn vĩnh tuyệt hậu hoạn, mà là Bình An cảm thấy chuyện này rất tốt so đo một chút, hắn cần thời gian tối nghĩ, như thế nào giải quyết triệt để này hai đầu chó sói đồng thời, làm cho mình không quan tâm.

Giờ phút này, Triệu Hiểu Bình bỏ, La Hằng Tinh bị sợ mất mặt, coi như tạm thời thả bọn họ trở về, tìm tới Triệu Hiểu Quân, vậy thì thế nào?

Đang đối mặt một viên đạn đều có thể đánh bay, trong nháy mắt miếu sát Triệu Hiểu Bình cái này mình kính cao thủ, điên cuồng lên dám đồ nhân hùng hài tử, Triệu Hiểu Quân dám liều lĩnh, lấy giết địch một ngàn tự tổn một ngàn hai điên cuồng trả thù hắn?

Không, hần không dám!

Bởi vì Bình An biết lấy Triệu Hiểu Quân kia Tiểu Lý Tàng Dao, có thể quật có thể đuổi, làm người làm việc hãy cùng đánh Thái Cực Quyền cao thủ như thế, giấu giếm sát cơ tính chuyện, hần không dám cá chết phá địa mạo hiểm mất đi hết thảy vinh hoa phúc quý nguy hiểm, với một đứa bé liều mạng.

Từ hần quyết định hồi hương phát triển, kết hôn sinh con sau đó, đầu này chó sói huyết tính và về quyết tâm có lẽ không thay đổi, nhưng là hần đã không phải là mười mấy năm trước kia một thân một mình, vô ràng buộc, dám đem đầu nhắc ở bên hông giết người phóng hỏa người điên.

Hần có bản khoán, như thế có nhược điểm, vậy biết sợ.

Lão bà, hài tử, gia đình, chính là hần nhược điểm lớn nhất, tới tay tài sản, đã mài xuống hần không ít huyết tính, để cho hần không dám thật mà liều.

Mà Bình An, hiển nhiên không phải là bị hần từng bước một bức tử Phương Hậu Tài gia, hần đã nắm giữ cùng Triệu thị huynh đệ phân cao thấp phân sinh tử thực lực, cũng dùng quả đấm cùng thủ đoạn nói cho bọn hần biết, báo thù có thể, tới tìm ta, dám theo ta chơi xấu, phía sau tìm người nhà hạ thủ, ta cũng sẽ không tuân theo quy củ.

Mà La Hằng Tinh, cái này một tay đạo diễn cuộc nháo kịch này mồi lửa, tự nhiên trở thành Bình An truyền lời.

Triệu Hiểu Bình, chính là một cái rất tốt tài liệu giảng dạy.

Quả nhiên, làm La Hằng Tinh hoang mang như tang gia chi khuyến, chặt vật như lạc chi cá mà đem Triệu Hiểu Bình đưa vào bệnh viện, liền chốc lát không dám trì hoãn mà thông báo Triệu Hiểu Quân chạy tới, sau đó than thở khóc lóc đem đại khái tình huống, tuân tự hướng Triệu Hiểu Quân làm một tường minh nhỏ báo cáo.

Hần không dám thêm dầu thêm mỡ, từ hần vẫn run rẩy hai chân có thể thấy được, này cận bã không có giấu giếm, cũng không dám giấu giếm, hoàn toàn tình hình thực tế.

"Người là, hần dùng một quả tiền xu, đánh bay Hiểu Bình đánh ra đạn? Hơn nữa, này cái tiền xu, còn bắn thủng Hiểu Bình cánh tay?" Triệu Hiểu Quân chặt vật nuốt xuống một ngụm nước miếng, cũng trong lòng cho ra một cái kết luận.

Số một, có thể để cho một quả tiền xu, bộc phát ra như đạn càn uy lực kinh khủng người, tối thiểu cũng là Hóa Kính cao thủ, hơn nữa còn là đã chạm tới Đan Kính cảnh giới cường đạo, bởi vì phải ở sinh tử một đường giữa, nắm chặt đạn, cũng chính xác ném ra tiền xu, chặn đạn, này càng kinh khủng hơn.

Ngược lại, Triệu Hiểu Quân mình tuyệt đối không làm được, hần nhận biết nhân trung, đại khái chỉ có Thạch Thái Công, cùng với cái đó kinh khủng hơn Lưu lão đầu có thể làm được.

Thứ hai, Bình gia kia con trai là Thạch Thái Công truyền nhân, một điểm này hần không hoài nghi nữa, lại liên tưởng đến lần trước đi Bình gia gây chuyện, tự đối mặt Bình An lúc, cái loại này hần động một cái, thì phải chết mất uy hiếp, Triệu Hiểu Quân liền không hoài nghi nữa Bình An là có bản lĩnh này người.

Đây tuyệt đối là một cái, có thể trong nháy mắt lấy tính mệnh của hần, cực kỳ khó giải quyết, cực kỳ phiền toái, rất cường đại!

"Hần còn cái gì?"

"Hần còn... Đừng động nhà hần người, chúng ta cũng có lão bà có con nít có gia đình người, không bảo đảm hần cũng sẽ chơi xấu!" La Hằng Tinh bây giờ nghĩ tới Bình An, liền tâm thấy sợ hãi, run rẩy run dừ dội hơn, sắc mặt tái nhợt tới cực điểm.

Bây giờ, hần càng ngày càng hối hận không nên lòng tham, cướp đứa bé làm ăn, cũng hối hận đem Triệu Hiểu Bình kéo vào cuộc phong ba này trong vòng xoáy, bởi vì hần phải bỏ ra so với kia ba triệu còn lớn hơn giá, tới bình tức Triệu Hiểu Quân lừa gạt, dù sao Triệu Hiểu Bình là thực sự tàn phế.

May mắn, Triệu Hiểu Quân lúc này không tâm tình để ý tới hần, phát tay một cái, tỏ ý hần đi về trước đường thương, tiền thuốc thang cùng bồi thường sự tình, phòng chừng không mở miệng thì thôi, vừa mở miệng có thể cắn chết hần.

Nhìn thất hồn lạc phách, trong nháy mắt già nua mười tuổi La Hằng Tinh run rẩy bóng lưng, Triệu Hiểu Quân trên mặt thoáng qua một tia ác độc, sau đó đẩy cửa đi vào phòng bệnh.

"Ca, người được cho đem thù báo cáo trở lại, ta muốn Bình gia chết không được từ tế." Toàn thân đều là băng vãi cùng thạch người tài cố định bản Triệu Hiểu Bình, nhìn đi vào phòng bệnh Triệu Hiểu Quân, trong lòng oán hận, cừ hận, lập tức bùng nổ, lại không đối lấy Triệu Hiểu Quân cùng chung mối thù, mà là trực tiếp trọng thương hần một bạt tai.

Ăn một cái tát Triệu Hiểu Bình một chút mộng!

"Ta qua bao nhiêu lần? Nhắc nhở người bao nhiêu lần? Không nên đi trêu chọc Bình gia kia con trai, nhưng người vẫn không vâng lời! Lần này được, bị người ta làm tàn chứ?"

Triệu Hiểu Quân cười lạnh mắng to: "Báo thù?"

"Lấy cái gì báo? Giết chết hần?"

"Hần ngay cả đạn cũng có thể tránh thoát, thế nào làm xuống hần? Lấy mạng đi liều mạng với hần sao?"

"Trả thù nhà hần người? Người vợ con không muốn? Người cháu cùng chị dâu không muốn? Hiểu Bình, chó cùng dứt giậu, người gấp cũng sẽ cắn người, nay người nếu là chưa chút đường sống, sự tình sẽ không biến thành như vậy."

"Hiểu Bình, chúng ta đã không phải là năm đó, nghèo chỉ còn lại một cái mạng cùi, mới dám lấy mạng đi đánh cược một cái tiền đồ, chết, cũng tốt hơn trên những thứ kia kẻ tôi! Nhưng là bây giờ, chúng ta có nhà có xe có gia đình, không thể lại nghĩa khí dụng sự, thua, này hai mươi năm gần như là làm không, liền thật chẳng có cái gì cả."

"Ca, kia cứ như vậy coi là?" Triệu Hiểu Bình không cam lòng, hần cả đời này coi như là xong, thù này không báo không được, bất quá để cho hần lại đổi mặt Bình An, hần lại không có can đảm này, cũng thừa nhận Triệu Hiểu Quân lời nói để ý tới, tâm lý đã tiềm thức thừa nhận.

Triệu Hiểu Quân không trả lời, mà là phát tiết xong lửa giận sau đó, trầm mặc hút thuốc.

Hần không phải là lòng dạ khoát đạt người, em trai ruột bị người biến thành tàn phế, chuyện này không xong, lùi một bước biển rộng trống rỗng loại sự tình này, với hần Triệu gia không dính nổi một bên, cho nên hần không có ý định thật cứ như vậy bỏ qua cho Bình An, thật muốn tại sao, không chỉ là là Triệu Hiểu Bình báo thù, mà là lần trước Bình An cho hần bóng đen của cái chết quá mức kinh khủng.

Lý do này nhìn như hoang đường, lại nhắm thẳng vào lòng người.

Đương nhiên, nếu như hần Triệu Hiểu Quân đang không có lá bài tẩy dưới tình huống, có lẽ hần biết nuốt xuống khẩu khí này, thậm chí tới cửa nói xin lỗi chịu đòn nhận tội, nhưng là bây giờ Triệu Hiểu Quân, đã kết giao với chân chính đại nhân vật.

"Trước chịu đựng đi, chờ Hồng gia ở Đông Bắc làm xong đại sự, xác nhận kia mộ là thực sự, Hồng gia sẽ đích thân đến, đến lúc đó chúng ta lại so đo."

Triệu Hiểu Quân cười lạnh nói: "Bất quá khoảng thời gian này, người có thể đừng nghĩ báo thù chuyện, đừng không đợi được Hồng gia đến, chính mình trước ngã vào đi! Tóm lại thù này, chúng ta từng điểm từng điểm từ từ coi là."

"Ca, ta hiểu! Bất quá trên trên thật có một tòa Đế Vương Lăng sao?"

"Hồng gia có, vậy khẳng định là không sai!" Triệu Hiểu Quân phun ra một cái khói mù, cười lạnh nói: "Hơn nữa ta không có suy đoán nói vậy, Thạch Thái Công, Trần Huyền Công, cùng với kia thần thần bí bí Lưu lão đầu, này ba cái Lão Bất Tử, chính là Đế Vương Thủ Lăng người."

"Ca, cái đó Hồng gia, thật có người lợi hại như vậy? Hần có thể đối phó được Thạch Thái Công?" Ở Triệu Hiểu Bình trong tâm khảm, Thạch Thái Công đã là nhân vật vô địch.

"Hồng gia? Người không hiểu, hần không là phạm nhân, mà là thần tiên nhất lưu nhân vật!" Triệu Hiểu Quân lộ ra kính sợ thêm sùng bái biểu tình, lẩm bẩm nói: "Thạch Thái Công Quốc Thuật vô song, có thể địch nổi trong nháy mắt lấy tánh mạng người ta tiền gia pháp thuật sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 42: Âm chiêu

Bình An là bị Thạch Thái Công xách đi tới nhà hần, dọc theo đường đi tự nhiên ăn không ít đau khổ, nhân tiện ngay cả Phùng Đại Quân cũng ai không ít mệt.

Lão nhân gia là thực sự tức giận, không là sinh khí Bình An khẩu xuất cuồng ngôn "Trợ Trụ vi ngược" mà buộc hần thanh lý môn hộ, mà là hận thiết bất thành cương.

Vừa về đến nhà, Thạch Thái Công đổ ập xuống hướng Bình An một trận chửi loạn nói: "Học mấy công phu, ý vào một chút bản lãnh, hãy cùng người chém chém giết giết, rất lợi hại nha? Người thật coi mình là võ hiệp bên trong Đại Hiệp, muốn vì dân trừ hại? Không biết Đại Hiệp hơn phân nửa mệnh không dài sao?"

"Cái gì chó cắn người chết không phạm pháp, đó mới là lạ! Coi như người không thành niên, xử người đi thiếu nhi thật sự, người cả đời này liền xong."

"Là huyết tính tức giận, này đáng giá sao?"

"Ta đây cũng không thể mặc người chém giết, đứng chờ hấn đánh chết chứ ?" Bình An tâm lý tất cả đều là ủy khuất, quật cường giải thích: "Thái Công, kia súc sinh cầm trong tay là súng a, ta không phản kích, thật biết ngậm xuống."

"Ngu ngốc!"

Thạch Thái Công hung hăng gõ một chút Bình An đầu, mắng: "Ta không có để cho bọn ngươi chết, mà là cho ngươi đổi một góc độ đi đối mặt vấn đề!"

"Triệu Hiểu Bình không phải là muốn phương pháp bí truyền ấy ư, ngươi tùy tiện làm một cái cho hấn, chờ bọn hấn thu binh sau khi trở về, ngươi thừa dịp dạn hắc phong cao, để cho bọn họ chết trong giấc mộng, hoặc là lật xe - xe đạp nước té chết, không phải y không có khe sao? Làm gì nhất định phải mình đao Minh Thương với hấn đổ máu, ngươi ngốc à?"

"Còn nữa, Trần Huyền Công liền đã không dạy ngươi cái gì là phía sau thọt đao? Lén ra tay âm nhân sao?"

"Đúng, ngươi không phải là biết hại người à? Dùng âm chiêu bẫy chết hấn a, tỷ như đầu độc, rót hấn một chai thuốc trừ sâu DDVP, hoặc là phóng ám tiễn, thả bắn lén, chế tạo hãm tinh, dù là tài tạng hãm hại cũng được, ngược lại cái chiêu gì thâm độc, ngươi liền thể nào âm tử hấn, dù sao cũng hơn thả chó cắn chết người tốt, còn không dùng thua trách nhiệm hình sự, hoàn toàn không quan tâm."

Bình An tròn mắt hốc mồm, nhìn phần nộ Thạch Thái Công, từ trong thâm tâm bội phục nói: "Thái Công, ngươi là tay tổ."

"Hàng muội ngươi?"

Thạch Thái Công dùng nỗ điều con trai lại gõ Bình An một chút, nhìn thấy ở một bên giả bộ ngu cười ngây ngô Phùng Đại Quân, hỏa lực nhắm ngay hấn đao:

"Còn ngươi nữa này ngu kẻ ngu, hai năm trước giết chết kia Giang Tây ông chủ thông tình thần sức lực đi đâu, không ngăn cản Hirako phạm hấn không, còn kẻ ngu giết người không phạm pháp? Có thể ngươi là người ngu sao? Đừng tưởng rằng công an là trấn trên những thứ kia đàn, quan tòa là ngu ngốc, bọn họ có là phương pháp cho ngươi lộ ra nguyên hình, để cho ngươi lao đề tọa xuyên."

"Thái Công, ngươi đây đều biết?" Bình An giật mình không.

Thạch Thái Công không có giải thích, mà là lộ ra một cái cao thâm mặt trác mỉm cười, phảng phất Tiên Mã trấn trên hết thấy, cũng không chạy khỏi hấn cặp mắt.

Bình An không hoài nghi chút nào Thạch Thái Công không có như vậy bản lĩnh, lại không hoàn toàn Thừa nhận Thạch Thái Công lời nói.

Nay chuyện này hấn quả thật có chút làm liều hiềm nghi, dĩ nhiên cũng có nổi nóng phát tiết nguyên nhân, nhưng là Bình An lại không có mặt lý trí.

Vô luận là Triệu Hiểu Bình dẫn người giết tới, đến động thủ, móc súng, cho dù là cuối cùng tỷ thí, Bình An người vô cùng Tĩnh lạnh, đều đang không ngừng phân tích được hay mất, làm cho mình thuộc về tối vị trí có lợi.

Hấn mỗi đi một bước, đều có hấn mục đích, cho dù là trong cơn tức giận thả Chó cắn Ngươi, Bình An đều có chừng mực.

"Thể nào? Không phục? Hay lại là cho là ta được đúng không ?" Thạch Thái Công nhiều lão luyện một đôi mắt, Bình An không có lộ ra một chút xú thần sắc, cũng bị hấn cho nhìn thấu.

"Không phải là không chịu phục, chẳng qua là cảm thấy nay chuyện này, trong tối Âm hấn chưa hết giận, phải chơi liên chơi đùa dương mưu, từng bước một ép của bọn hấn hai huynh đệ chó cùng đường quay lại cắn, sau đó một đòn trí mạng." Bình An nghĩ một lát, hay lại là thành thật trả lời.

Thạch Thái Công khinh thường bĩu môi một cái, nói: "Chó cùng đường quay lại cắn? Ta xem là ngươi đang ở đây nhảy tường chứ ? Nay chuyện này nếu là ta không có ra mặt, ngươi thật sẽ thả chó cắn chết hấn?"

"Cần nhất định là muốn cắn, cần phải hấn hai chân bỏ tàn, cần phải hấn sợ đến vỡ mật, cần phải hấn không có một hai tháng xuống không giương." Bình An cực kỳ thành thực mà nói: "Cần phải hấn vừa nghĩ tới ta, liền biết sợ run rẩy."

"Sau đó thì sao, chờ Triệu Hiểu Quân đến cửa trả thù?"

Bình An lắc đầu nói: "Không, ta sẽ chủ động đưa đi lên cửa, đi trước cho hai người bọn hấn huynh đệ lão bà xinh đẹp mỗi người đưa lên một đóa hoa hồng, lại đi đón hấn môn hài tử tan học, thuận tiện ở nhà bọn họ cạo một bữa cơm ăn."

"Sau đó ta sẽ xách trái cây đi bệnh viện, cho Triệu Hiểu Bình nói xin lỗi, cũng đem kia tám cây con trai đánh không được quan hệ thân thích nhảy ra, tới một đại thủy vọt tới Long Vương Miếu, mọi người dùng biện pháp hòa bình để giải quyết, bắt kẻ hiềm khích lúc trước mà làm tiếp thân thích."

Đến, Bình An mi phi sắc vũ, tựa như hay không đối với mình cái kế hoạch này hết sức hài lòng.

Có thể Thạch Thái Công nghe đến, chỉ cảm thấy rợn cả tóc gáy, nhìn Bình An nụ cười kia xán lạn mặt, lại tâm lý phát rét, chỉ cảm thấy này hùng hài tử tâm cơ thành cú, sâu không lường được a!

Thạch Thái Công bây giờ cảm thấy, anh em nhà họ Triệu chọc phải Bình An, đơn thuần là muốn chết.

Bởi vì đối lại là hắn, đối mặt cái này hôm qua mới đem mình làm tàn, nay liền xách một túi không biết có hay không xuống độc được trái cây tới cửa nói xin lỗi, thuận tiện trả lại cho mình lão bà tặng hoa, nhận chính mình hài tử tan học địch nhân, phỏng chừng mình cũng được hồng mắt.

Giả tưởng!

Tất cả đều là giả tưởng, kỳ mục đích chỉ có một, uy hiếp, đe dọa, nhân tiện lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác siết vớ vãi.

Thạch Thái Công phỏng chừng kia cái thời điểm, anh em nhà họ Triệu đối mặt tới chịu đòn nhận tội Bình An, liền không chỉ là sợ hãi đến toàn thân lông măng căn cứ giờ lên, là nội tâm phát điên đến muốn nổi điên.

Ác, Âm, độc, không hổ là Trần Huyền Công duy nhất dạy người, quả nhiên âm tổn a.

Bất quá Thạch Thái Công hiển nhiên đánh giá thấp Bình An, đây vẫn chỉ là vừa mới bắt đầu, bởi vì Bình An tiếp tục nói: "Đội mọi người chắc chắn tương thân tương ái quan hệ thân thích, ta sẽ chủ động nói lên hợp bọn làm phiền đồ biển Ý."

"Để bày tỏ ta thành ý, ta sẽ mặt dày ở tại bọn hắn nhà xin ăn cạo ngứa, cho đến hoàn toàn cảm giác động đến bọn hắn, cũng vô điều kiện đáp ứng ta sau đó, ta sẽ cực kỳ giữ uy tín mà cho bọn hắn cung cấp ưu chất mỹ vị cá, sau đó có tiền mọi người kiếm, tin tưởng bọn họ sẽ rất cảm kích ta xuống."

Cảm kích muội người.

Lại vừa là uy hiếp, lại vừa là lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác, anh em nhà họ Triệu đều cuộc sống ở người dưới bóng tối, nào còn dám trả thù người?

Cái này quả nhiên là muốn ép bọn họ chó cùng đường quay lại cắn, để cho bọn họ tuyệt vọng a.

Dù sao đối mặt một cái súng đều đánh không chết, Võ giả trị lực nhộn nhịp địch nhân, trừ trấn an thỏa hiệp bên ngoài, dám với hắn trở mặt, vợ con không muốn? Tôi tay tài sản địa vị không muốn?

Thạch Thái Công đều có bóp Bình An xung động, cũng đừng nhắc ý vị cuồng nuốt nước miếng Phùng Đại Quân.

Kẻ ngu cảm giác mình này đề, thật cao người vậy, như vậy âm chiêu cũng nghĩ ra được, quả nhiên rất khủng bố.

Này dương mưu, có thể so cái gì âm chiêu đều lợi hại.

"Chờ cuộc phong ba này bình tức, mọi người quan hệ đều nơi được! Cho dù là mặt ngoài quan hệ, tối thiểu muốn cho ngoại nhân biết, ta là Triệu gia thân thích, chờ hết thầy bố trí hoàn thiện, ha ha! Hừ hừ! Hắc hắc!"

Bình An trong miệng phát ra liên tiếp cười lạnh, còn lại, nhất định là thế nào âm tổn liền thế nào thống khoái cả, không đùa chơi chết chơi đùa xấu Triệu Hiểu Quân hai huynh đệ, Bình An như thế ăn không đủ no không ngủ ngon.

Cho nên, Bình An trên mặt lộ ra vẻ hung ác, cười lạnh nói:

"Trên thế giới này độc nhất cửa, không phải là rắn đuôi chuông miệng, mà là khẩu Phật tâm xà."

"Trên thế giới này độc nhất đao, là Tiểu Lý Tăng Đao, đáng sợ nhất sát cơ, là giấu giếm sát cơ, đây là Trần Huyền Công, cũng không phải là ta, bất quá đến mức lý danh ngôn a!"

Bình An cảm khái, không hổ là ngàn năm vừa ra lão hồ ly, lời này được thật có đạo lý, quá phù hợp Bình An tâm ý.

Thạch Thái Công nghe sợ hết hồn hết vía, toàn thân dâng lên một cỗ không thoải mái lạnh suru lạnh như băng, cảm giác mình lúc trước âm chiêu, với Bình An trong bụng ý nghĩ xấu tương đối cái, chó má không phải là.

Còn có cái gì như từng bước từng bước, từng chút từng chút mà từ từ buộc địch nhân, nhìn của bọn hắn gãy gục, nhìn của bọn hắn sợ hãi, nhìn của bọn hắn tại chính mình hăm dọa bên trong thống khổ còn sống, sau đó một đòn trí mạng tới sáng khoái?

Kinh khủng, lòng đen tới, không phải là người, thật đáng sợ.

Chương 43: Nội thương

Làm chuyện xấu, làm chuyện thất đức, nhất là can phạm Pháp Sự, tuyệt đối không thể đưa mình vào sóng gió trong vòng xoáy, dù là có chín mươi phần trăm nắm chắc, cũng chớ gấp đến hạ thủ, chờ 200% sau đó, không ra tay thì thôi, một đòn trúng mục tiêu.

Những lời này, là hoành hành hương lý vài chục năm muốn tìm bại một lần mà không thể được, đã đạt tới âm nhân cảnh giới tối cao Trần Huyền Công, sờ dẫm Bình An âm nhân hại người lão sư, Bình An xử sự làm người, liền khó tránh khỏi dựa theo lão hồ ly suy nghĩ triển phát, cũng nhận được Trần Huyền Công mấy phần chân truyền.

Cho nên Bình An đưa hấn ý tưởng chân thật đi ra, Thạch Thái Công đều bị khiếp sợ như thế, Phùng Đại Quân đã sớm ngốc ngây ngô, cảm giác mình đệ thật sự không hổ có hãm hại oa danh tiếng, quả nhiên đủ âm trầm tổn hại.

"Nay chuyện này, ngươi là trách ta nhiều quân nghị chuyện, ngươi xấu kế hoạch?" Thạch Thái Công nội tâm cảm khái đến, Bình An tổ tiên là tích cái gì Đại Công Đức, mới có một cái như vậy tập linh tính cùng cơ trí cùng kiên con trai, chính là tâm quá đen, chỉ trách Trần Huyền Công lão gia súc, dạy cái gì không được, nhất định phải dạy Bình An hại người, tốt tốt một đứa bé, đều bị hấn dạy hư, nghiệp chương nặng nề a.

"Ta cảm kích cũng không kịp, làm sao biết cực kỳ Thái Công." Bình An cung kính nói, ít nhất mặt ngoài là như vậy.

"Thật không cực kỳ?"

"Không trách!" Bình An khẳng định nói: "Dương mưu không được, ta có thể chuyển cái góc độ tới hãm hại a!"

Tóm lại, nay chuyện này không xong, vô luận là hấn, anh em nhà họ Triệu, cũng sẽ không từ bỏ ý đồ, bởi vì Bình An không phải là trong bụng có thể chống thuyền người, là có cừu báo cừu, có oán báo oán, hấn cũng tin chắc Triệu gia kia hai đầu chó sói, ở ăn cái này giảm nhiều sau đó, thật có thể dàn xếp ôn hòa lúc đó dùng biện pháp hòa bình để giải quyết theo sát hấn làm hàng xóm láng giềng?

Không nhỡ ra này hai cây nhục thứ, Bình An thật lòng ngủ không yên ổn.

"Xem ra ngươi con trai mới là phương diện này tay tổ, ta lão, bị ngươi chụp mất tại trên bờ cát."

Thạch Thái Công trong nội tâm tất cả đều là than thở, tuổi gần mười hai tuổi Bình An, liền có như thế tâm kế, cổ tay, nếu là đợi thêm vài năm, chờ hấn lịch duyệt càng phong phú, thấy được càng rộng lớn hơn thế giới, hấp thu được càng nhiều kiến thức, đem tới thành tựu, sợ rằng không thể so với hấn, Trần Huyền Công, Lưu lão đầu thấp.

Bình An khiếm khuyết, là tuổi tác, kém, là một cái võ đài, Thạch Thái Công lại một chút không nghi ngờ, trước mắt hùng hài tử, hơn nữa thích giả heo ăn thịt hổ ngốc đại cá tử, sẽ không Nhất Phi hướng.

Hồ Báo con, dù chưa thành văn, đã có ăn sói nuốt trâu khí thế.

"Có phải hay không nên cùng Trần Huyền Công, Lưu lão đầu thương lượng một chút, để cho này con trai nhảy ra Tiền Mã trấn này vòng, đi càng Đại vũ đài?"

Thạch Thái Công tâm lý suy nghĩ, lại cảm thấy chuyện này không thể quá mau, tốt nhất thuận theo tự nhiên, hùng hài tử quá, còn có bó lớn lớn lên không gian, quá sớm tiếp xúc bên ngoài nơi phồn hoa, một ... không ... Tâm rơi xuống làm sao bây giờ?

Triệu Hiểu Quân nhưng là một cái giáo huấn a.

Một buổi sáng bị rấn cắn, mười năm sợ giây cỏ, Thạch Thái Công không thể làm gì khác hơn là đề xuống cái ý nghĩ này.

"Đi, từ khi nào thì bắt đầu?" Thạch Thái Công đốt một nồi khói, thôn vân thổ vụ mà tới một câu. Giờ phút này, hấn nhìn Bình An con mắt phảng phất ở thiểm quang, tràn đầy một loại nóng bỏng, Uyển Như đang nhìn một món thể gian mỹ lệ nhất mỹ ngọc.

"Thái Công, thần mã cái gì bắt đầu?" Bình An giả bộ hồ đồ nói, trên gò má nào còn có mối vừa rồi muốn âm nhân lúc kiều căng phách lối, trong nháy mắt trở nên rất đáng yêu cực kỳ ngây ngô, một bộ rơi vào trong sương mù đáng yêu dạng, cùng đứng bên cạnh Phùng Đại Quân một cái biểu tình, ngốc.

"Ta là hỏi, ngươi chừng nào thì đem Bát Cực Quyền tu luyện đến cái cảnh giới này?" Thạch Thái Công buồn rầu, dứt khoát trực tiếp một chút sáng, tránh cho này con trai giả bộ ngu xả dân, lại đem đề tài kéo tới võ hiệp, phim truyền hình bên trong, hấn thật đúng là sợ Bình An trở lại một câu "Cho ta mượn mười năm trong vòng tám năm công" .

Bình An thờ phào, còn tưởng rằng Thạch Thái Công phát hiện hấn bí mật.

Đảo trông mắt một vòng, Bình An trên mặt lộ ra một cái bưng bình đại ngộ biểu tình, cực kỳ khoa trương cười nói: "Thái Công, cái này... Ta còn thực sự không biết. Bất quá từ theo ngươi học Bát Cực Quyền sau đó, ta luyện một chút ăn cái gì cái gì Hương, ngừng một lát ba bát cơm lớn không đủ đầy, ngủ

cũng thực tế, leo núi không mệt, xuống sông nín thở bắt giặc lòng buồn bức, cảm giác người nhẹ như Yến, một hơi thở chạy xong bảy tám dặm đường núi không thở mạnh."

"Còn nữa, ta đi học, đọc cổ thi cổ văn, đọc một chút người một chút liền tiến vào một loại cảnh giới kỳ diệu bên trong, phảng phất có loại Đông Tây muốn từ trong cơ thể phá xác mà ra như thế."

"Nhất là đoạn thời gian gần nhất, ta cảm giác được rất nhiều rất nhiều lúc trước cảm thụ không Đông Tây, vô cùng kỳ diệu..."

"Tỷ như đây?"

Thạch Thái Công nghe đến, ánh mắt sáng lên, nhìn Bình An ánh mắt càng nóng bỏng.

"Tỷ như..."

Bình An nhếch miệng, hần lặng lẽ dẫn động một cái thần thức, lập tức nói: "Tỷ như Thái Công ngực cây thứ ba xương sườn nơi, có một con hạt vùng cú sốc Tảo bò tới người trên nội y. Còn có... Thái Công người có phải hay không thật lâu không có tắm, eo nơi, áo lót, trên mông cũng các có một con con rệp."

Thạch Thái Công ngăn ngại, tiếp lấy hô hấp lập tức dồn dập, không phải là bị Bình An khí, mà là ở vào một loại to lớn trong khiếp sợ, giống như hần như vậy Quốc Thuật cao thủ, đã sớm đối với thân thể của mình từng cái vị trí, mỗi một khối bắp thịt, mỗi một chỗ da thịt, thậm chí từng cái lỗ chân lông biến hóa, đều nắm giữ được vô cùng rõ ràng.

Bình An vừa mở miệng, Thạch Thái Công lập tức cảm ứng được con rệp ở da thịt cùng trên y phục bò động tĩnh.

Hần nắm nỗ điều từ thủ đều đang khẽ run.

Hần nhìn Bình An con mắt phảng phất ở nhiễm quang, sắc mặt nghiêm túc được dọa người, chợt giọng ngưng trọng vô cùng hỏi "Khi nào thì bắt đầu?"

"Liên này mấy chữ?"

Bình An tâm lý có chút thấp thỏm, thật ra thì loại cảm giác này, hơn hai tháng trước hần thì có, chẳng qua là hần gần đây vàng dập đầu quá nhiều, đã không cách nào tự nhiên nắm giữ loại cảm giác này.

"Kỳ quái, không có đạo lý này a!"

Thạch Thái Công dùng càn phát ra sắc bén ánh mắt quan sát tỉ mỉ Bình An, tựa như trăm tư, tựa như không tin, ngược lại đủ loại vẻ mặt phức tạp từng cái từ trên mặt hần thoáng qua.

Một hồi lâu, Thạch Thái Công mới khôi phục lại bình tĩnh, chua xót lắm bả: "Người Oa Nhi học võ mới mấy, thì đến được cảnh giới này, Lão Từ bốn mươi tuổi sau đó, mới cơ duyên xảo hợp 'Truy nguyên' biết người cảm giác lực, người này một cái gấu trẻ em luyện võ còn lười biếng, không có chữ tín, nói dối một bộ một bộ, tốt một tuần lễ đến chỗ của ta một lần, lại mấy tháng không thấy tăm hơi, thứ nhất là nói cho ta biết người đạt tới 'Truy nguyên' biết người cảm giác, tê dại, này có còn hay không lý a!"

"Có lẽ không chừng ta là trăm năm vừa thấy kỳ tài luyện võ." Lỗ tai bên nhảy Bình An lúc này đáp: "Trong ti vi đều là như vậy hình dung mới."

"Thí cái kỳ tài, trộm Gian dùng mảnh lời mới còn kém không, không muốn cảm trong ti vi bộ kia lừa phỉnh ta."

Thạch Thái Công bây giờ vừa nghe đến Bình An TV, hần gương mặt bắp thịt liền kịch liệt co quắp một chút, hần cực kỳ buồn rầu a, người luyện võ như đi ngược dòng nước, không tiến tất thối, muốn công phu không thoái hóa, thì phải vài chục năm như một ngày khổ luyện.

Nhưng trước mắt này hùng hài tử, luyện võ ba đánh cá hai phơi không, còn chơi lấy chơi lấy liền chơi đùa đến 'Truy nguyên' cảnh giới, Thạch Thái Công cảm giác mình gần trăm năm nhân sinh tam quan, toàn bộ hủy ở Bình An này hùng hài tử trong tay.

Lần nữa người bị "Nội thương".

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Nhập Đạo

Bình An cực kỳ thức thòi đứng ở một bên không lên tiếng, biểu hiện trên mặt hay lại là cái loại này để cho Thạch Thái Công tưởng đau mờ mịt cùng không biết gì, thật ra thì Bình An tâm lý vô cùng đắc ý, hấn thành công đem Thạch Thái Công cho lắc lư đi qua.

Hấn hồ đồ, vậy hãy để cho hấn tiếp tục hồ đồ đi.

"Không đúng."

Thạch Thái Công há là dễ gạt như vậy, ở gần ngủi hâm mộ và ghen ghét sau đó, lập tức phát hiện vấn đề, Thạch Thái Công cấp kia dài gió dầm sương con mắt, một lần nữa sắc bén, nhìn chăm chăm Bình An hỏi "Người bạn đọc sách đến liền tiến vào một loại huyền diệu cảnh giới, có đồ muốn phá xác mà ra?"

"Đúng vậy, không sai!" Bình An ngoan ngoãn gật đầu nói: "Nhất là đọc « đại học », « Luận Ngữ », « Trung Dung » lúc, loại cảm giác này rõ ràng hơn."

Thạch Thái Công một chút liền mộng, sau đó hấn tiên phong đạo cốt trên mặt, lộ ra một cái gần như là điên cuồng biểu tình, ghen tị được vô cùng đau đớn mà kêu thảm thiết nói: "Ngộ đạo! Đây là ngộ đạo! Người lại ngộ đạo! Hơn nữa ngộ là Nho chi đạo, chuyện này... Không đề ý tới a!"

"Thái Công, người đừng kích động, ta cũng vậy một ... không ... Tâm, liền ngộ!" Bình An nhìn thuộc về trạng thái điên cuồng bên trong Thạch Thái Công, hấn thật đúng là sợ này trăm tuổi lão nhân kích động một cái, đem mình kích động điên mất.

"Ta không kích động, Lão Tử đây là khí a!" Thạch Thái Công định một hồi lâu thần, mới miễn cưỡng đề xuống nội tâm đủ loại ghen tuông ghen tức, nói: "Người ở chỗ này chờ, Lão Tử trước đi kiểm tra một chút Cô tạ, nhìn có hay không người tình huống tương tự?"

Xong, Thạch Thái Công đứng dậy hướng chính đường sau đó đi tới, vừa đi, còn một bên lắc đầu lắc bả: "Kỳ quái, kỳ quái a..."

Hiển nhiên, cho dù là Cô tạ bên trong, cũng không có loại này chơi lầy chơi lầy liền công lực đại tăng, đi học đọc liền ngộ đạo ghi lại, cho nên Thạch Thái Công đi ra lúc, trên mặt vẫn đầu óc mơ hồ, nhìn Bình An ánh mắt giống như nhìn yêu nghiệt.

"Cho."

Thạch Thái Công trực tiếp ném mấy quyển sách đóng buộc chỉ Tịch đến Bình An trong tay: "Mấy bản này sách người trước lấy về nhìn, chờ có cơ hội ta mang người đi hỏi một chút Lưu lão đầu, hấn ở nơi này phương rất có kinh nghiệm"

Đây là muốn đuổi Bình An đi.

Bình An người lại không động, ánh mắt Lạc trong tay trong sách « Bảo Phác Tử », « Hoàng Đình Kinh », « châu Cung Ngọc Lịch » ...

Choáng váng!

Đây đều là cái gì đó sách?

Bình An vốn tưởng rằng Thạch Thái Công rút cuộc đưa hấn trần giấu Tuyệt Thế Vô Công bí kíp cho hấn, lại cảm mấy quyển đạo gia kinh điển, là muốn ta xuất gia làm đạo sĩ sao?

"Tương lai ta nhưng là phải cưới tức người a!"

Bất quá Bình An nhìn một cái Thạch Thái Công kia biểu tình buồn bực, đem chuẩn bị cửa ra lời nói lại cứng rắn sinh nghẹn trở về, thức thòi cáo từ, nhưng khi hấn mới vừa giơ chân lên trong chớp mắt ấy đang lúc, một câu nói bật thốt lên:

"Thái Công, cái gì là Đạo? Như thế nào mới có thể nắm giữ chính mình lực lượng, không bị bên ngoài quấy nhiễu?"

Cái nghi vấn này giấu ở Bình An tâm lý quá lâu.

Khoảng thời gian này, theo Bình An không ngừng tế luyện Trảm Tiên Phi Dao, cuồng hạp vàng, Kim Hồ Lô phụng dưỡng cha mẹ cho hấn linh Hoa quá kinh khủng, đi học đã không cách nào không chế hấn mỗi ngày tăng mạnh linh lực, lỗ tai hấn, khứu giác, thính giác, không ngừng được ra ngoại giới quấy nhiễu, đủ loại phiền não làm hấn thống khổ không chịu nổi.

Là giải quyết cái vấn đề này, Bình An có thể phí không ít công phu, có thể vẫn không phải phương pháp.

Ngoài ra, Bình An đã hết sức rõ ràng, từ hấn nhặt được Kim Hồ Lô kia lên, hấn đã trong lúc vô tình bắt đầu tu đạo.

Nhưng là nói là cái gì? Lại làm như thế nào sửa?

Đến nay Bình An vẫn không hiểu lắm, hấn đã sớm nghĩ đến Thạch Thái Công nơi này lấy Chân Kinh, lúc này há sẽ bỏ qua.

Ừm!

Thạch Thái Công nghe được Bình An này hỏi một chút, ánh mắt hắn, một lần nữa sắc bén, nhìn chăm chăm Bình An, phảng phất có thể biết rõ lòng người.

Bình An lập tức có loại bị người nhìn thấu tâm tư cảm giác, ngay cả hắn thần thức bén nhạy năng lực, phảng phất đều bị áp chế.

Giờ phút này, trong phòng không khí, tựa hồ đều có một loại kiềm chế.

Đơn độc loại này kiềm chế, chợt rồi biến mất, Thạch Thái Công lần nữa khôi phục đến cái loại này rất thú vị bộ dáng, rút ra mấy hộp trong tay túi thuốc sau đó, hắn mới nói: "Nói là cái gì? Đừng hỏi ta, ta cũng không biết."

"Tại sao?" Bình An hỏi.

Thạch Thái Công thật sâu hút cửa túi thuốc, phun ra, hắn mặt mũi bao phủ ở trong khói mù, chậm du chậm du nói: "Nói, là đạo gia vì trở thành Tiên Tu luyện Đông Tây, ta muốn là biết, Lão Tử đã sớm Phi Thăng, còn lại ở chỗ này hàn huyên với người xa đàn?"

Bình An xui xẻo.

Ngay tại Bình An thất vọng lúc, Thạch Thái Công thần kinh dao tựa như lại nói: "Mặc dù ta không hiểu lắm, nhưng biết đại khái một chút, cái gọi là nói, nhưng thật ra là chỉ vạn vật thần vận, bởi vì thế gian hết thảy sự vật, vô luận là người, động vật, thực vật, đều có kỳ ý nhị. Chỉ cần biết rõ bọn họ thần vận, là có thể biết rõ đến bọn họ tồn tại chân lý."

"Như vậy cũng tốt như một cái Họa Sư, với Đề nhất trừ danh đại họa sĩ khác nhau. Họa Sư, chẳng qua là vẽ sự vật hình, nhưng một đại đại gia không giống nhau, Ý đến bút đến, xuống cảnh vật, không một không thể đẹp như tranh, chỉ cần trải qua hắn bút pháp thần kỳ, giai tác rộng rãi Hữu Nhược thành.

"Đây cũng là tại sao, Tề Bạch Thạch, Từ bi thương Hồng, mờ to ngàn vẽ, có thể một thước giá trị vạn kim, bởi vì bọn họ vẽ đã vẽ ra sự vật thần vận."

"Xuyên, đạo gia chỉ 'Đạo', liền là một loại ý nhị, nắm giữ vạn vật thần vận, chính là nói."

"Về phần như thế nào nắm giữ tự thân lực lượng, không bị bên ngoài quấy nhiễu, đơn giản nhất cũng là mấu chốt nhất pháp phương, chính là người muốn hiểu rõ, lực lượng người đến từ đâu?"

Thạch Thái Công từng cái thuật nói, từ dùng rõ ràng, Bình An nghe một chút liền biết, có loại hiểu ra.

"Thái Công, có phải hay không hiểu rõ lực lượng đến từ đâu, là có thể không bị quấy nhiễu?" Bình An có chút minh bạch.

"Đúng ! Chính là như vậy!" Thạch Thái Công tán thưởng: "Cái này thì giống ta luyện võ như thế, vô luận ta kinh lực luyện thể nào, nó sản xuất sinh lực đo, đều là từ ta khí huyết tới, ta dĩ nhiên là có thể nắm nó trong tay."

"Cho nên người nghĩ lực lượng không chế, thì phải hiểu rõ cỗ lực lượng này, đến từ đâu."

Hoàn những lời này, thạch quá nhắm mắt dưỡng thần đứng lên, còn kém để cho Bình An cút đi.

"Tạ Tạ thái công, ta đây đi trước, lần sau trở lại."

Bình An biết điều cáo từ, trạm chờ xe ở Thạch Thái Công trước đại môn Phùng Đại Quân một tiếng, lặng lẽ rút đi.

"Cổ quái, thế nào này con trai nuôi hai cái chó, phảng phất đều có linh tính đây?" Thạch Thái Công đột nhiên mở mắt, nhìn dần dần đi xa hai người hai chó, lắc đầu một cái, thần sắc có chút âm đạm.

Cái gì là Đạo?

Sớm đã đem Quốc Thuật tu luyện tới cảnh giới tối cao Đan Kính hấn, đều mong mỗi hơn mấy chục năm

...

Bình An mang theo Phùng Đại Quân mới vừa đi ra Thạch Thái Công nhà, thuận tay lật xem một quyển sách, cũng không để ý lật tới thứ mấy trang, chỉ thấy một nhóm viết:

"Lão Quân viết: Thượng Thiện Nhược Thủy, Thủy Thiện Lợi Vạn Vật mà không cạnh tranh. Noi mọi người chỗ ác, cố gắng với nói. Cư đất lành, tâm thiện Uyên, cùng thiện nhân, nói thiện tin, Chính thiện chữa, chuyển thiện có thể, động thiện lúc..."

"##\$#..."

Xem không hiểu, viết đều là cái gì a, ta nói đây?

Bình An vốn tưởng rằng những sách này, nhất định là có có thể thanh tĩnh tâm cảnh pháp môn, có thể bên trong chữ hán thật lòng không hiểu lắm.

"Có thể sự một quyển có thể xem hiểu."

Bình An cầm lên một tên khác « Bão Phác Từ », đọc nhanh như gió, tất cả đều là văn ngôn văn, trong câu nói ý tứ lại Huyền Chi Hựu Huyền, coi là thật như đọc sách như thế, hoàn toàn rơi vào trong sương mù.

Bất quá Bình An hay lại là phát hiện, mấy bản này đạo gia sách tựa tóm lại đứng lên, liền một chữ —— Huyền.

"Ai, không nghĩ, hay lại là đi về nhà ăn cơm." Bình An quyết định buông tha, cũng dự định dựa vào chính mình thông minh đầu, suy nghĩ ra nhất thiên tuyệt thế bí kíp đến, hẳn cũng không tin giải quyết không sáng sớm dựng thẳng của quý sự tình, không tin sai sử không cái hồ lô kia.

Ừ, hồ lô?

Ngay tại Bình An buông tha lúc, bước chân hẳn, một chút dừng lại!

Đầu hẳn trong, tựa hồ có một tia chớp xẹt qua...

Nói!

Ta nói, không phải là Kim Hồ Lô sao?

Ta còn đi tìm gì nói, cái gì tuyệt thế bí kíp, đi luyện tức giận cái gì, nó cho ta về này nguyên khí, không phải là thể gian này tinh khiết nhất khí mà!

Nguyên lai, ta một mực coi thường chính mình trọng yếu nhất nói.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Ngộ đạo

Minh bạch, ta minh bạch!

"Ta nói, chính là Trảm Tiên Phi Dao!"

Bình An thần thức, lập tức chìm vào Thức Hải, hướng Kim Hồ Lô đi.

Lập tức, Bình An cảm giác mình đi tới Man Cổ thời đại hồng hoang, mà sơ khai, vạn vật tẻ sinh, âm dương tịnh tẻ, Phồn Thịnh cùng diệt vong, không ngừng thay nhau luân hồi.

Mà khi Bình An thần thức, đi chạm đến Kim Hồ Lô bên trên khắc thần bí Minh Văn lúc, trong phút chốc, đó là Vĩnh Hằng, không phải mục nát, là truyền...

Bình An trong lòng lập tức dâng lên cảm giác kỳ dị, Kim Hồ Lô tuyên xăm Minh Văn, giống như là một thế giới, thần bí khó lường, như Hỗn Độn diễn sinh mà thành, hùng vĩ và cổ điển.

"Ta mở ra một tòa Thần Tàng, một cái tiệm Tân Thế Giới." Bình An kích động đến, hưng phấn, hẳn thần thức phảng phất ở ** nữ sinh thần thánh nhất địa phương, thấp thỏm lại quý trọng.

Hắn ý nghĩ, ở nơi này nhiều chút Minh Văn ảo diệu bên trong, không ngừng lĩnh ngộ, không ngừng mê mẩn, không ngừng thể ngộ...

...

Mà có một số việc, một khi nghĩ thông suốt, liền mọi chuyện tất cả thông, cho nên Phật gia mới có khám phá hồng trần, xuất gia, tứ đại giai không cảnh giới. Đạo gia còn có "Đã sớm sáng tỏ, tịch tử khả hĩ" ý nghĩ, Nho Gia mới có cái loại này "Là" mà "Chết" quyết tâm.

Giống vậy, bất kể là Khổng Tử "Sát thân lấy thành nhân", hay lại là Mạnh Tử "Bỏ sinh nhi Thủ Nghĩa", hoặc là Lão Tử "Vô vi", đều là bọn hắn "Là" mà "Hàng chi" trí khôn và quyết tâm, tiếp theo khai sáng bọn họ tư tưởng đại đạo, mới có Nho Gia hai ngàn năm thời đại huy hoàng.

Khi này nhất niệm đầu từ Bình An trong đầu vạch qua lúc, hấn trực tiếp nhảy qua khiến vô số thánh nhân khổ tư cả đời "Là", mà còn lại chính là "Hàng chỉ" .

Cho nên, làm Bình An tâm thần, ở bất tri bất giác, phát sinh biến hóa vi diệu lúc, mà đoạn thời gian trước hấn từ "Truy nguyên" bên trong lĩnh ngộ cảm giác, một lần nữa hiện lên hấn tâm linh, để cho hấn một chút liền nắm giữ ở bên người cây cối, hoa cỏ, Sơn Thạch chờ hết thấy thần vận.

Lặng lẽ, hấn tòi động Hạ Đan Điền bên trong Huyền Hoàng Thái Cực, dẫn động toàn thân linh lực, kéo theo toàn thân huyết khí, lại khóa lại khí huyết không tiêu tan với bên ngoài cơ thể.

Một cô yếu ớt cũng không như mệnh mỏng khí lưu, cứ như vậy, ra hiện tại ở trong cơ thể hấn —— Luyện Tinh Hóa Khí, không, là Luyện Khí Hóa Thần.

Hơn nữa không chỉ là tu vi tăng tiến, Bình An tâm cảnh, rốt cuộc vượt qua qua "Truy nguyên" cảnh giới, đạt tới Nho Gia tu tâm Đệ Nhị Trọng "Đến mức biết" .

Hết thấy, đều là đơn giản như vậy, có thể Bình An lại cảm giác về nhà đường thật lâu thật lâu, phảng phất mãi mãi cũng đi không tới một cái cuối.

"Đệ, ngươi chợt? Thế nào đứng bất động?" Đi ở phía trước Phùng Đại Quân, không nghe được Bình An đuổi theo bước tiếng chân, hấn vừa quay đầu lại, liền nhìn Bình An ngây ngốc đứng tại chỗ, phảng phất mất hồn như thế.

"Đệ, ngươi không có chuyện gì sao? Có phải hay không mới vừa rồi Triệu Hiểu Bình đối với xuống ám thù gì?"

Phùng Đại Quân dọa sợ không nhẹ, đi về tới vỗ vỗ Bình An cánh tay.

Bình An, không có một chút ngược lại, ngay cả hấn cơ trí có thần cặp mắt, phảng phất mất đi sáng bóng, trở nên trống rỗng đứng lên.

Đương nhiên, đây chỉ là một loại giả tượng, bởi vì Bình An tâm, thần, thương thức, đọc, hoàn toàn đắm chìm trong trong biển ý thức của hấn Kim Hồ Lô bên trên, mà hồ lô trên người những thần bí đó Minh Văn, phảng phất là xuống tuyệt vời nhất Đông Tây, hoặc như là Tiên Giới Thần Thủy một dạng không ngừng rửa sạch Bình An tâm linh.

Tự nhiên, cái đó một mực khốn nhiều Bình An phiền não, trong nháy mắt rút đi rộn ràng, hấn ngoan cố phản nghịch kém tính, khuyên khắc đang lúc tan tành mây khói, tâm viên bị trấn áp, Ý ngựa dừng móng, nội tâm của hấn vô cùng Ninh Tĩnh, ôn hòa, thực tế...

Đầu hấn trong đột nhiên nghĩ tới một bộ sách một câu nói , lớn tiếng lảng tung nói: "Đạo Giả, một vậy. Tàn ra hình là khí, hai Tụ Hình là linh, cho nên Đại Đạo Vô Hình, sinh dục mà; Đại Đạo Vô Tinh, vận hành Nhật Nguyệt; đại đạo Vô Danh, Trường nuôi vạn vật; ta không biết kỳ danh, biết kỳ ý, cường viết thành đạo."

"Đệ, ngươi cái gì? Ta nghe không hiểu? Ngươi hào hảo lời nói có được hay không? !" Phùng Đại Quân dọa sợ không nhẹ, tay chân đều đang run run.

Bình An vẫn không có phản ứng, chân lại tự nhiên động, hấn vừa đi, một bên ha ha cười nói: "Ta không biết vì vật gì, ý gì, sao kỳ, nhưng ta biết, ta nói, ngay tại trong cơ thể ta."

Kim Hồ Lô, Trảm Tiên Phi Dao, chính là hấn đạo.

"Đệ, ngươi không phải là điên chứ ?" Phùng Đại Quân rốt cuộc phát hiện Bình An không bình thường, hấn hoảng loạn, sợ, nhìn đây thâm son phương hướng đi tới Bình An, hấn đuổi theo.

Lần này, hấn không có mở miệng, trực tiếp gánh lên Bình An, liền hướng Thạch Thái Công trong nhà chạy, dùng được bú sữa mẹ tinh thần sức lực, hai phút liền chạy tới Thạch Thái Công trong nhà, thần sắc nóng nảy lại khẩn trương hô: "Thái Công, Thái Công, ngã đệ điên, ngươi nhanh tới đây nhìn một chút, hấn thật điên!"

"Điên? Điên vì cái gì? Để cho ta xem?"

Thạch Thái Công chính ở trong phòng cảm khái đến Bình An linh tính, ghen tị đến Vượng Tài cùng năm trăm khối trên người linh khí, vừa nghe đến Phùng Đại Quân tiếng hét thảm thanh âm, hấn thu hồi hăm mộ tâm tình, mới vừa đi ra đại môn, hấn liền thấy Phùng Đại Quân trên bả vai khiêng Bình An.

Chưa bao giờ thất thần, sớm thì đến được thái son băng vu trước mặt, cũng sẽ không biến sắc Thạch Thái Công, nhất thời như bị sét đánh.

"Thái Công, ngươi qua đây cho ta đệ nhìn một chút, hấn này là bị bệnh, hay lại là bị ám toán? Tại sao ta gọi hấn, hấn không có một chút phản ứng?" Phùng Đại Quân gấp đến độ sắp khóc, thẳng chạy đến Thạch Thái Công trước mặt.

Nhưng là Thạch Thái Công đâu rồi, không có phản ứng, hấn một đôi mắt, dùng một loại không thể tin ánh mắt, chăm chú nhìn Bình An.

Hấn không có Phùng Đại Quân như vậy không biết gì, đã đem Quốc Thuật luyện đến tới cao cảnh giới, chạm tới 'Đạo' Thạch Thái Công, cảm giác được rõ ràng giờ phút này Bình An, tiến vào hấn khát vọng vài chục năm, trông chờ cả đời cảnh giới.

Nhập Đạo.

Không, là ngộ đạo.

Nhập Đạo là đơn giản nắm giữ vạn vật định luật, nắm chặt thần cùng Vận, một loại tiến vào Hóa Kính Quốc Thuật cao thủ, cũng có thể làm đến bước này.

Có thể ngộ đạo cũng không giống nhau, đó đã là vượt qua phạm tục một loại cảnh giới.

Bởi vì Thạch Thái Công nhìn thấy, Bình An thân thể bị một loại gọi đất linh Hoa Đông Tây lộn lờ, giờ phút này Bình An, đã có thể không là phạm nhân.

Vì vậy, cái kia Song có thể nhìn thấu hết thấy danh lợi cùng vinh hoa cặp mắt, tất cả đều là ghen tị, tất cả đều là hâm mộ, nội tâm của hắn ăn vị, để cho hắn phát điên gần như muốn tan vỡ.

"Thái Công, ngươi chột mà không nói gì, vội vàng cho ta đi xem bệnh a!" Phùng Đại Quân thúc giục, nhẹ nhàng đẩy Thạch Thái Công xuống.

"Phốc!"

Một ngụm máu tươi, rộng rãi từ Thạch Thái Công trong miệng phun ra ngoài, hắn tâm linh cùng tự tin, phảng phất trong nháy mắt này, bị tối đa kích nghiêm trọng.

"Ồ, Thái Công, ngươi Chad như vậy không lịch sự dụng, vừa dụng liền phun huyết, ta có thể không dùng lực a!"

Phùng Đại Quân hù dọa phải mau lui mấy bước, liền gặp được Thạch Thái Công đột nhiên ngẩng cười ha ha: "Ngộ đạo! Ngộ đạo! Một cái mười mấy tuổi hùng hài tử, là có thể ngộ đạo? ! Ta nói ở nơi nào? Lưu lão đầu, ngươi nói ở nơi nào?"

Đến, Thạch Thái Công cười cười, lại khóc lên, bộ dáng là điên cuồng, tựa như nổi điên, cả người thuộc về điên điên khùng khùng bên trong.

"Thái Công, ngươi là cao nhân, là trưởng bối, ngươi không thể học Trần Huyền Công lão già lừa đảo kia lừa gạt ta, ta cũng không tiền, ngươi chính là vội vàng cho ta đi xem bệnh đi." Phùng Đại Quân lúc này thật khờ, thật thà trên mặt tất cả đều là hốt hoảng, tay chân luống cuống.

"Cút! Ngươi một cái con bê! Mang theo Hirako vội vàng cho ta, đừng nữa tới tàn phá ta yếu ớt tâm linh!" Thạch Thái Công mắng to, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm mặt đầy dờ dẫm, mờ mịt, thất thần, gần như là si ngốc bộ dáng Bình An, Thạch Thái Công kia ghen tị Uyển Như Quý Trảo ở trong lòng hắn bắt.

"Tại sao? Tại sao không phải là ta? Một cái thí đứa bé, hắn biết cái gì là Đạo sao?"

Thạch Thái Công lần nữa điên cuồng, hâm mộ tại chỗ hựu binh hựu khiêu, thật là khó chịu, nội tâm hoàn toàn hồng mắt, lại bắt đầu khóc lên.

"Thái Công, ngươi đừng khóc a, ngươi đòi tiền chúng ta có thể thương lượng mà, ngươi trước coi trọng ngã đi bệnh trúng hay không?"

Lần này, Thạch Thái Công không có mắng chửi người, bởi vì hắn băng!

Giống như một người điên một dạng cười ha ha một hồi, lại vừa là ô ô khóc rống, căn bản không để ý tới Phùng Đại Quân, trực tiếp buông ra bước chân, như phát điên đây trong núi rừng chạy.

Có lẽ đã kích quá lớn, lại có lẽ là thần trí mơ hồ, Thạch Thái Công không có chạy ra hai bước, ồm một chút té ngã trên đất, sau đó từ nhà hắn viện từ trước thang đá bên trên, như vết dầu loang lăn xuống đi.

Trong nháy mắt, Thạch Thái Công té cái sung mặt sung mũi, toàn thân dính đầy cỏ dại đất sét, bộ dáng vô cùng chật vật.'

Nhưng hắn lại vẫn không cảm giác được, ý vị hướng trong núi chạy, còn một bên phát điên mà hô lớn: "Tại sao không phải là ta? Nói? Nói? Nói? Ta nói ở nơi nào..."

Phùng Đại Quân mộng!

Hắn nhìn càng chạy càng xa Thạch Thái Công, lại nhìn một chút bên người Bình An!

Điên!

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46:

Điên!

Bình gia tử cùng Thạch Thái Công điên!

Chuyện lớn như vậy tình, ở thí đại trấn đẳng lên điên, nhà nhà từng cái đều biết, coi như không có trước tiên biết được tin tức này người, cũng bị người đến cửa báo cho biết.

Bởi vì bị Bình An hãm hại nhiều lần Dư Nhị Nương, cùng với những thứ kia ăn rồi Bình An giam nhiều mọi người, lần này vui lật, ở biết Bình gia con trai điên mất sau đó, từng cái như đánh thuốc hưng phấn, hấp được, cười là cái đó vui mừng, đủ thấy Bình An cho bọn hắn tạo thành bao lớn tâm linh bị thương, cho tới tập thể hoan hô.

Nhất là Dư Nhị Nương, bộc phát ra 200% sức chiến đấu, ở Bình An "Ngộ đạo" làm, nằng cơ hồ đem trấn trên mỗi một nhà ngưỡng cửa đều giẫm nát, gặp người liền:

"Ha, có biết hay không, Viên Nghi gia đình nổi điên... Đúng chính là Bình An kia thất đức con trai."

...

"Hắn điên được thật kỳ quái, tổng là đối cây ngắn người, hướng về phía trống rỗng ngắn người, thậm chí đối với đến không khí ngắn người. Hơn nữa, ngay cả cha hắn mẫu thân cũng không nhận ra!"

...

"Đây không phải là nổi điên, đây là trúng tà, hôm qua ba giờ sáng nhiều, ta nhìn thấy Bình gia kia con trai lại ở trên đường du đăng, Hồn nhi đều bị Quỷ dắt đi."

...

"Ta có thể nghe, Thạch Thái Công nổi điên, cũng là bị Bình gia đình cho liên lụy..."

...

Này một, toàn bộ trấn trên không lo ăn chưa từng ăn qua Bình An thua thiệt người, bát quái lòng tràn lan.

Vì vậy, kẻ ngu, tên ngốc, bệnh tâm thần, trúng tà mất hồn, bệnh thần kinh những thứ này từ, thông thông đều rơi vào Bình An trên đầu.

"Các ngươi mới kẻ ngu, cả nhà các ngươi đều là tên ngốc, ngã đệ mới không có trúng tà mất hồn, hắn đây là Nhập Đạo." Đối mặt như nước thủy triều tựa như người điên, trúng tà các chữ, Phùng Đại Quân luôn là rất nghiêm túc rất nghiêm túc cùng người lý luận.

Bất quá kẻ ngu lời nói, ai tin? Ngược lại là đủ loại cười nhạo châm chọc.

Phùng Đại Quân tự nhiên thua trận, yên lặng đi tới Bình An nhà, trực tiếp quỳ ở cửa.

Trong lòng hắn đến xem, Bình An sở dĩ biến thành như vậy, hoàn toàn là bởi vì hắn không có bảo vệ tốt đệ, đến lượt chịu phạt.

"Ngươi kẻ ngu, quỳ cái gì quỳ? Ta không điên! Nhưng là... Ta đây là thế nào?"

Là, Bình An không điên, cũng không ngốc, hắn ngược lại như lúc trước thông minh hơn, bởi vì hắn suy nghĩ, tâm thần, toàn bộ chú ý lực, đều thuộc về cái loại này "Là" mà "Hàng chi" trong cảnh giới.

Hắn giống như Vương Dương Minh, Chu Hi, Khổng Tử những thứ này nắm giữ đại trí đại tuệ tiền bối các thánh nhân như thế, ở tìm kiếm mình nói, tìm tòi nhân sinh Huyền Bí cùng chân lý, để cầu đạt tới người cùng mà vạn vật tự nhiên hợp nhất cảnh giới.

Hắn tâm, chìm đắm trong "Đạo" bên trong, hắn tư tưởng, hoàn toàn tiến vào một loại cảnh giới kỳ diệu bên trong vui chơi thỏa thích.

Hắn đối với bên người hết thấy, cũng có thể cảm giác, nhưng hắn nhưng không cách nào mở miệng nữa, không cách nào làm ra cái gì biểu đạt chính mình nội tâm ý tưởng, bởi vì mỗi khi Bình An muốn cùng Phùng Đại Quân cùng người nhà lời nói, hắn phảng phất lâm vào một loại mộng du trạng thái, hắn có thể biết, có thể minh bạch, lại không cách nào không chế tự thân.

Hắn trừ có thể đi, có thể ăn cơm, có thể theo bản năng làm ra một ít tư chi động tác bên ngoài, hắn phảng phất thật giống một kẻ ngu.

Đây là một loại thoát biến, từ thể xác, đến linh hồn thoát biến.

Bởi vì Bình An thuộc về trạng thái, chính là vô số Tu Luyện Giả mong muốn mà không kịp cảnh giới.

Hắn thần thức sờ chỉ, không cần mắt, không cần lỗ tai, liền có thể cảm giác được phụ cận hết thảy sự vật, phi thường linh hoạt kỳ ảo.

Càng kỳ diệu là theo hắn loại trạng thái này đi sâu vào, Kim Hồ Lô lần đầu tiên đang không có vàng dưới tình huống, phụng dưỡng cha mẹ cho hắn một loại năng lượng kỳ dị.

Những năng lượng này đầu tiên gột rửa hắn thân thịt, dễ chịu hắn mỗi một tác cơ thể, tăng lên hắn thể chất, cuối cùng hóa thành tia nước nhỏ, dung nhập vào hắn mi tâm.

Theo cổ năng lượng này không ngừng ở trong mi tâm tụ tập, rốt cuộc ở Bình An "Điên mất" thứ ba, Bình An cảm giác mình đại não phảng phất bể nát một dạng sau đó một cái kim sắc hồ xuất hiện ở trong biến ý thức của hắn.

"Đây là cái gì?" Bình An thần thức lập tức lăm vào mảnh này trong hồ, chỉ cảm thấy nó thâm thúy vô cùng, thần bí không thể dò xét, hắn chỉ có thể đại khái đoán được, này chớp động kỳ quang tia sáng kỳ dị hồ, hoàn toàn là do tinh thần mình lực ngưng tụ mà thành.

Mà khi này Hà Quang xán lạn tinh thần hồ, rốt cuộc thành hình lúc, Bình An trong óc phát sinh lật đổ địa biến thay đổi, thần hà lỏng lẻo, cảm giác tăng cường, hắn đối với chính mình lực lượng cùng thần thức, đều có một cái càng rõ ràng nắm chặt, lại không bị bên ngoài một tia quấy nhiễu.

"Tinh thần lực như nước thủy triều, Hà Quang tắm ảnh thần ít, ta đây là khai phách Thượng Đan Điền sao?" Bình An Ân cảm thấy, đây chính là truyền người trong cơ thể tam đại Đan Điền một trong Thượng Đan Điền.

Hắn cách chân chính nói, gần hơn một bước, theo tới là, hắn ước lượng cảm giác, chính mình đối với Kim Hồ Lô bên trong Trảm Tiên Phi Dao tế luyện, nhanh hơn, càng có thể muốn gì được vậy.

Àn, Bình An cảm giác có dừng khí, khi hắn từ cái cảnh giới này bên trong tỉnh lại, chính là hắn có thể sử dụng Trảm Tiên Phi Dao thời điểm.

Chẳng qua là này giá quá lớn, hại khổ Bình An, cũng hại khổ Bình gia người nhà.

Bởi vì là mẫu thân với hắn lời nói, hắn phớt lờ không để ý tới, lão gia tử phê bình hắn, hắn lạnh nhạt mặc kệ, Bình Trung Tĩnh đánh hắn, đau, hắn dĩ nhiên cảm giác được, lại dùng một bộ lãnh đạm đáng vẻ nhìn hắn.

Nãi nãi nhìn hắn khóc, hắn cũng đi theo khóc, tóm lại cả người hắn, hoàn toàn thuộc về một loại không linh trạng thái bên trong.

Hắn mặc dù có thể thấy cảm giác, trong lòng là sáng biên cương như thế, nhưng hắn chính là không ra lời.

"Xem ra ngươi con trai là thực sự ngốc, ăn một bữa cơm cũng ngẩn người, nhìn thức ăn cũng ngẩn người, hướng về phía không khí cũng ngu ngốc, nhất định là suy nghĩ hư mất."

Người một nhà này tụ chung một chỗ ăn cơm, Bình Trung Tĩnh không biết sống chết cứng cỏi cười, lúc này bị lão thái thái ngưng một lát đồ ập xuống chửi mắng.

Mắng xong, lão thái thái vẫn chưa hết giận, âm u mà nói: "Bình Trung Tĩnh, ngươi nếu là dám lại cháu của ta một câu nói xấu, ta một bọc thuốc chuột xuống vào ngươi trong cơm, coi như không có xảy ra ngươi tên phá của này."

Bình Trung Tĩnh cảm như hén, ảo não chạy, liền tiếp chừng mấy cũng không dám ở nhà ăn cơm, coi là thật thành một cái chim sợ náy.

Lão thái thái cả đời gió to sóng lớn, thổ phỉ vào thôn cũng dám nắm súng kíp đối với đối Cân Quốc Anh Hùng, muốn thu thập hắn một cái không được việc gì con trai, thật là từng giây từng phút sự tình, căn bản không phí một chút mấy may sức lực.

Bất quá vừa nhìn thấy Bình An ngốc ngây ngô bộ dáng, lão thái thái sâu kín thờ dài, âm thầm hao tổn tinh thần.

"Không được, ta phải hướng mẫu thân, nãi nãi cùng Ca, chứng minh, ta không có ngốc." Bình An cảm giác mình phải chứng minh, hắn không phải là thật khờ, mà là ở vào một loại ngẩn người trong trạng thái.

Nhưng là nên làm như thế nào đây?

Bình An hữu chiêu, hắn mặc dù không có thể lời nói, nhưng suy nghĩ không có chút nào loạn, vô cùng rõ ràng, âm nhân bản lĩnh không có ngã lui.

"Trước hết cầm Dư Nhị Nương khai đao."

Làm đêm khuya, Bình An len lén thức dậy, sờ tới Dư Nhị Nương trong nhà, trực tiếp nhặt lên trên đất đá, đập nhà các nàng thủy tinh, sau đó một nhà tiếp lấy một nhà tiếp lấy đập, đem cái nào may mắn tai vui nhảy vui mừng nhất gia hỏa, từng cái kêu đi tiểu.

Không có giả bộ thủy tinh, liền hung hăng thu thập bọn họ nhà thẳng nhóc con, không có hài tử, cũng không có quan hệ, nhà ai trong đất nhu nhược một chút dưa hấu, khoai lang, quả lê trích (dạng)?

Tóm lại, cái chiêu gì ác sẽ dùng chiêu đó, cái chiêu gì Âm liền vào chỗ chết Âm, mấy cái đến, lần đường phố rồi rít im miệng, mỗi người có khổ không ra,

tất cả đều bình tĩnh đại ngộ, nhìn Bình An ánh mắt cũng không dám... nữa dùng nhìn kẻ ngu ánh mắt.

Mà!

Kẻ ngu biết nửa đêm thức dậy đập nhà ta cửa sổ? Kẻ ngu biết cổng lấy sau lưng ta lên lên đánh hài tử của ta? Kẻ ngu biết trả thù tính tìm ta nhà trong đất trộm trái cây ăn?

Đổi mặt hùng hài tử Âm xấu Âm xấu, bọn họ bị bại dứt khoát mà lưu loát, có mấy cái coi như tâm lý không phục, lại bị Bình An hung hăng Âm hai cây, hoàn toàn nhận tưng.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Chim sợ cành cong

1

Nhận tưng không chỉ là đường phố lân, người rất xấu Triệu Hiểu Quân nghe được Bình An trúng tà điên mất sau đó, bị dọa sợ đến trực tiếp để cho nàng vợ con chạy trốn, sau đó chính mình đi bệnh viện cho Triệu Hiểu Bình chuyển viện.

"Ca, hảo đoạn đoạn chuyển cái gì viện?" Triệu Hiểu Bình rơi vào trong sương mù hỏi.

Triệu Hiểu Quân trả lời: "Bình gia kia con trai điên." "

"Điên?" Triệu Hiểu Bình theo bản năng vui vẻ nói: "Ca, đây là chuyện tốt a, Bình gia kia con trai điên mất, ta đây thù liền có thể báo cáo."

Triệu Hiểu Quân cười lạnh nói: "Báo thù? Ta bây giờ chỉ muốn chạy trốn, chạy càng xa càng tốt?"

Triệu Hiểu Bình thật hồ đồ: "Tại sao?"

"Hắn hai trước mới đem người đánh cho tàn phế, sau đó làm tự trúng tà điên mất, người cho là lúc này bình thường."

Chuyện ra khác thường nhất định có yêu, một cái hảo đoạn đoạn thiếu niên, làm sao biết điên liền điên mất?

"Ca, người hắn già bộ ngu?" Triệu Hiểu Bình không ngốc.

"Ta không biết, chỉ biết là Bình gia kia con trai cực kỳ Âm, ác giáo hoạt, thích nhất thọt Âm đao, không loại bỏ hắn trên mặt nổi giả ngây giả dại làm cho thể nhân nhìn, thâm nội tình bên trong tìm một cơ hội lên lên đem chúng ta giết chết, vĩnh tuyệt hậu hoạn."

"Ca, vậy hay là chuyển viện đi, chúng ta đi thành phố... Không, tỉnh thành, nơi nào hắn rất An." Triệu Hiểu Bình chỉ cảm thấy toàn thân rợn cả tóc gáy, tâm lý tất cả đều là rừng mình, cảm giác một đôi tay đều khẽ run, có thể nói là sợ hãi tới cực điểm.

Đại Ác Nhân Triệu thị huynh đệ đều như vậy, cũng đừng nhắc La Hằng Tinh cùng Lưu Giang cha đủ loại khóc không ra nước mắt, đủ loại phát điên.

Bình An này liên tiếp hãm hại đi xuống, các thân nhân rốt cuộc tin tưởng Bình An không có ngốc, chẳng qua là thân thể xảy ra vấn đề, Viên Nghi thật cho là, con mình là thời kỳ trưởng thành cùng phản nghịch kỳ phản ứng bình thường, không thấy cách vách phùng dừng nhà Đại Tử phùng sáng chói, muốn con dâu cũng muốn ngốc, cả buộc cha mẹ của hắn hướng cô gái nhà cầu hôn.

Không biết sao đối phương đòi hỏi nhiều, cần chết 3000 khối lễ vật đám hỏi không, còn lớn hơn TV, xe gắn máy, ba Kim bốn ngân, cùng với một ít ngón ngang có lợi cho đảng gái Đông Tây, chung vào một chỗ không có hơn mười ngàn khối giải quyết.

"Không được, ta phải cho con trai nhiều tiền để cưới vợ tiền, không thể để cho đảng gái xem thường."

Viên Nghi tựa hồ một chút còn có động lực, nàng bây giờ cơ hồ nhận làm hết phụ cận mười dặm tám Hương toàn bộ đồ phụ hơn nửa đời Ý, trong huyện thành hướng nàng mua thịt heo quán ăn cùng cơ quan cơ cấu càng ngày càng nhiều, lợi nhuận dĩ nhiên là càng ngày càng lớn.

Nàng đã không thỏa mãn hiện trạng, phải cho Bình An đem tới một tốt hơn khoen kính, đang cùng muội muội Viên Lệ thương lượng mấy lần sau đó, ở di Hai công công quan hệ bối cảnh trợ giúp, lừa gạt đến Bình Trung Tinh ở huyện thành mua một khối không tệ mà, đợi góp đủ tiền sau đó sẽ phải bị Bình

An sửa tòa căn phòng lớn.

Mà Bình An, tại loại này "Người khác cười ta quá điên, hần cười người khác nhìn không thấu" trong cảnh giới, không ngừng từ ta "Truy nguyên".

Cách cách, hần có một loại nhìn Sơn không phải là Sơn, mong nước không phải là nước cảm giác, hần tâm cùng thần, đều thuộc về một loại vui sướng hưởng thụ. Cho nên chỉ cần một có cơ hội, Bình An tổng hội lên lên chạy vào sơn lâm, đi biết rõ thiên nhiên thần vận.

Đến mỗi lúc này, bên cạnh hần tổng là theo chân một cái ngốc đại cá tử, hai cái chó, không rời không bỏ.

"Đệ, ngươi khi nào có thể tỉnh đây?" Phùng Đại Quân luôn là tái diễn một câu nói như vậy, giống như thật khờ như thế.

"Ca, nhanh, ta đã chạm tới 'Đạo', đơn độc muốn biết rõ ràng nó là cái thứ gì, ta là có thể tỉnh!" Mỗi lần nghe được Phùng Đại Quân tự trách tự lăm bằm, Bình An trong lòng cứ như vậy, chẳng qua là này "Nhanh", kết quả phải bao lâu, Bình An cũng không biết?

Có lẽ một tuần lễ, một tháng, một năm, thậm chí mười năm, hoặc là lâu hơn...

Bình An tâm lý không có một cân nhắc, hơn nữa có người so với hần gấp hơn, ở Bình An "Nỗi điên" sau đó một tuần lễ, hần cô cô Bình Diệp rốt cuộc trở lại, ôm Bình An khóc sau một lúc, lau nước mắt nói: "Hần đây là bệnh, phải trị, đi tỉnh thành xem đi, ta đã liên lạc giới một cái cả nước trứ danh chuyên gia."

"Cô, ta không có bệnh, không cần đi nhìn chuyên gia gì." Bình An tâm lý kêu to, nhưng khi hần thấy mẫu thân và cô cô mang nước mắt trông đợi dưới ánh mắt, hần vẫn đi.

Từ chưa đi ra Đại Sơn Bình An, công lấy sau lưng một cái vải 5, bên trong nhét đầy mẹ giúp hần Đông Tây, cuối cùng mới xuất ra thật dày ba giấy gấp trăm nguyên tiền giấy, ngay trước Bình Trung Tĩnh mặt kín đáo đưa cho Bình An, thiên đình vạn phúc nói:

"Con trai, tiền này nhưng là ngươi trị bệnh tiền, ngươi có thể mười triệu muốn thu được, đừng cha ngươi cho thuận đi."

Mẹ lời này lập tức để cho Bình Trung Tĩnh khó chịu, tâm lý vừa ăn vạ, một bên kinh ngạc chính mình con dâu lấy ở đâu ba chục ngàn đồng tiền?

Nhất là thấy nhà mình con dâu lúc bỏ tiền, kia Phong lãnh đạm Phong nhẹ không có một chút thương tiếc hào sảng tư thái, là hần biết chính mình quá thấp đánh giá nhà mình lão bà kiếm tiền năng lực, đồng thời cảm giác mình là một cái ngu dân, bị con trai lão bà lác lư được xoay quanh, thật tin hần một cái kiếm mấy chục khối chuyện hoang đường.

"Nghĩ, nhiều tiền như vậy giao cho chúng ta bị bệnh con trai, không sợ hần làm mất?" Bình Trung Tĩnh cảm giác mình cảm tình bị lừa dối, ở nhà địa vị bị uy hiếp, hần quyết định muốn trọng chấn hần ở nhà quyền uy, bắt đầu bắt nạt lên.

Bất quá hần ở ăn lão thái thái giáo huấn sau đó, là không dám lại nhà mình con trai ngốc, chỉ có thể dùng "Bị bệnh" để hình dung Bình An ngu si.

"Không sợ." Viên Nghi trả lời rất kiên quyết, cũng lần đầu tiên trong đời hải hước như vậy đối với Bình Trung Tĩnh nói: "Ngươi nếu là có năng lực con trai của từ cầm trong tay đến tiền, ta coi như ngươi có bản lãnh. Tiền này ngươi bắt được, tùy ngươi xài như thế nào."

Bình Trung Tĩnh có chút động tâm mà nhìn mặt đầy cứng ngắt dạng Bình An, ngốc xuống con trai, hần dễ đối phó chứ ?

Chẳng qua là cái ý niệm này trong lòng hần nhẹ nhàng chợt lóe, nhìn bắt đầu hướng hần cười ngây ngô Bình An, Bình Trung Tĩnh đã cảm thấy toàn thân phát rét, không thể làm gì khác hơn là vô cùng buồn bực buông tha cái này thật muốn pháp, tự giác muốn con trai của từ cầm trong tay đến kia ba chục ngàn nguyên tiền, cơ hồ là bằng không.

Dù sao trấn trên mắng con trai kẻ ngu những tên, bây giờ hối hận phát điên, đáng thương Dư Nhị Nương bị san bằng An bấy trực tiếp khí ra bệnh đến, đến nay còn nằm ở trên giường kéo dài hơi tàn đến.

Viên Nghi hiển nhiên cũng biết một điểm này, mới dám đảm nhận : dám ngay ở Bình Trung Tĩnh mặt, đem tiền giao cho Bình An trong tay, đoán chừng nhà mình chồng cả đời, cũng không đấu lại chính mình sinh nhi tử.

Vì vậy, Bình An mang theo mẹ ba chục ngàn nguyên tiền, cùng với Phùng Đại Quân cố gắng nhét cho hần hai chục ngàn nguyên tiền, tổng kết năm chục ngàn đồng tiền, bước lên lái hướng tỉnh thành chuyển xe.

Vốn phải là bảy chục ngàn nguyên tiền, nghe được Bình An phải đi tỉnh thành chữa bệnh cầu y, Phùng Đại Quân một phần không để lại mà đem hai tháng này phần cá kiếm tiền, lấy hết ra, Bình An lại chỉ muốn hai chục ngàn nguyên.

Bình An tâm lý rõ ràng, nếu không phải không yên tâm đem phùng quả phụ một người ở lại trấn trên, ngốc đại cá tử 100% muốn đi theo.

"Kẻ ngu này, cũng không phải là sinh lý tử biệt, không cần phải như vậy kiều tình đi!" Bình An nhìn Phùng Đại Quân cùng năm trăm khối, Vượng Tài, đi theo xe hơi chạy, trong nội tâm gần làm rung động vừa đành chịu, đều do nọ vậy đáng chết "Đạo", để cho hần tâm như gương sáng, người nhưng không cách nào mở miệng lời nói, càng không cách nào biểu đạt ra ý nghĩ của mình.

Rốt cuộc, chạy tới gần nửa lúc Phùng Đại Quân, đuổi theo bất động, cúi người xuống miệng to thuận khí, hai cái chó giống vậy tròn to hai mắt, nhìn chờ chủ nhân xe hơi.

Từ lớn đến chưa bao giờ rời đi Tiền Mã trấn Bình An, rút cuộc mang theo hấn hãm hại oa danh tiếng, đến phồn hoa thành tỉnh.

Hấn có thể hay không giống như trong trấn một cái, hãm hại đến lần lượt định chiếm hấn tiện nghi nhĩ hóa môn đây?

Đáp án dĩ nhiên là khẳng định tích!

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48:

Cơ hồ ở Bình An vừa mới đến tỉnh thành, một mực nhắc tâm treo mật, rất sợ Bình An tàn sát bọn họ Triệu thị huynh đệ, vì tránh họa, đã sớm trốn cách Tiền Mã trấn mấy trăm cây số ngoài tỉnh thành tham sống sợ chết đến.

Cho nên khi bọn họ nghe được Bình An dường như muốn chân trời góc biển đuổi giết hấn tựa như đi tới tỉnh thành, bị dọa sợ đến hồn phi phách tán, toàn thân run rẩy.

Hấn đây là muốn làm gì chúng ta đều chạy trốn, lại còn đuổi theo, đây là muốn đuổi tận giết tuyệt tiết tấu a Triệu Hiểu Bình mặt không còn chút máu, sợ hãi tới cực điểm, bợc ở băng vải phía dưới hai tay đều đang phát run.

Đù thấy Bình An mang cho hấn kinh khủng quá lớn, hấn yếu ớt tâm linh không chịu nổi, tự nhiên tan vỡ.

Không được, chúng ta phải mau đi, nơi này đã không an toàn.

Triệu Hiểu Quân cắn răng nghiến lợi nói: Chúng ta đi kinh thành, nơi nào dưới chân thiên tử, cực kỳ an toàn

Ca., bọn họ đi kinh thành, Bình gia từ kia lại đánh xem bệnh mượn cớ đuổi theo thế nào đi đối mặt ngàn dặm đuổi giết tới địch nhân, Triệu Hiểu Bình tự nhiên đây xấu nhất phương diện nghĩ.

Triệu Hiểu Quân mộng B, cảm thấy có khả năng này, cắn răng oán hận nói: Chúng ta đây không kinh thành, đi trong núi sâu, hấn cũng không thể đi khe núi trong rãnh xem bệnh đi

Triệu Hiểu Bình lập tức hai tay tán thành, cũng cảm thấy đây là một cái cực kỳ anh minh quyết định, lúc này thu dọn đồ đạc đi, đi trong núi bế quan giam to ăn, phòng chừng không có một hai tháng, Triệu thị huynh đệ không dám lộ mặt.

Quả nhiên, ác nhân còn cần ác nhân mài, Bình An còn không có ra chiêu, bọn họ liền rất dứt khoát quỳ, chạy vậy kêu là một cái chặt vật.

Anh em nhà họ Triệu đều kết quả như thế này, cũng đừng nhắc Bình Diệp thật vất vả tìm đến thần kinh lĩnh vực chuyên gia đủ loại buồn rầu.

Đối mặt Bình An ngộ đạo ngăn người, hoàn toàn thuộc về không lĩnh trạng thái xuống hùng hải tử, ở toàn tỉnh được hưởng tiếng tăm bộ xây quân ngay từ đầu, lòng tin nhộn nhịp, đều đầu vào đây tầm ảnh án chương trình đi.

Đầu tiên là một loạt y học kiểm tra, rút máu, hóa nghiệm, sóng điện não, hết thấy đều là như vậy hoàn mỹ không sơ hở nào để tấn công, nhưng là khi hấn bắt được cuối cùng kiểm tra kết quả sau đó, hấn sững sờ, không phải là Bình An kiểm tra báo cáo quá dọa người, mà là vô cùng bình thường, thật là bình thường tới cực điểm.

Nếu như chỉ là như vậy hấn còn không đến mức buồn rầu, hết lần này tới lần khác tại hấn bó tay toàn tập dưới tình huống, hấn ngồi đối diện tao niên lại hướng hấn lộ ra một cái hài hước mỉm cười.

Là hướng cười hấn vô năng, hay lại là tên tiểu tử này căn bản không bệnh

Đi kinh thành đi, nơi nào chuyên gia càng quyền uy, y học dụng cụ càng đầy đủ hết.

Bộ xây quân là Bình Diệp trung học đệ nhĩ cấp lúc đồng học, đương nhiên sẽ không nói cái gì ở lại viện quan sát vô dụng nói vậy, còn rất sâu sắc nặng đây ra hấn ân sư, một cái ở lĩnh vực này hưởng dự toàn cầu chuyên gia, biểu thị hấn lát nữa liền cho ân sư trừ điện thoại, còn để lại điện thoại liên lạc cùng địa chỉ.

Vì vậy, Bình An ở mới vừa đến thành tỉnh ngày thứ nhất, còn chưa kịp cảm thụ tình lệ phong cảnh ân huệ, liền bị Bình Trung Tỉnh nhét vào lái hướng kinh thành trên xe lửa.

Con trai, người là chưa thấy qua kinh thành, đó mới là chúng ta kiều ngạo không chỉ có đại, phồn vinh, mỹ lệ, còn đồ sộ a

Đúng biết Trường Thành Tử Cẩm Thành sao kinh thành vệt quay có muốn hay không ăn

Có muốn hay không thấy Thái Tổ lão nhân gia dung nhan đứng nhìn thẳng quốc kỳ cũng không thể bỏ qua tóm lại, Lão Tử biết mang người vừa xem tổ quốc kinh sư toàn bộ danh lam thắng cảnh cổ tích, bảo đảm cho người chơi một đủ.

Bình Trung Tỉnh vừa ngồi lên xe lửa, cả người kích động, cực kỳ long trọng mà cho Bình An giới thiệu kinh thành các đại phong cảnh đứng lên.

Năm đó hần tham ô mua bán club công khoản sau đó, đi trạm thứ nhất, chính là kinh thành. Hiển nhiên ôm Bình An xem bệnh cơ hội, tới một lần trở lại chốn cũ.

Hần tự nhiên vô cùng ra sức cho Bình An giới thiệu đủ loại phong cảnh tên gọi ăn, đến khi hần tại sao nhiệt tình như vậy, đương nhiên là hần không có tiền.

Tiền toàn bộ trong tay Bình An, bị hần bỏ vào Kim Hồ Lô bên trong trong không gian, ngay cả mua vé xe lửa tiền, đều là Bình An từng tở từng tở cân nhắc cho hần, không nhiều không ít, vừa vặn đủ, cái này làm cho Bình Trung Tỉnh rất bị thương, cảm giác mình mệnh môn bị con trai cho bóp.

Trong tay không có tiền, còn nhìn cái gì, không đem con trai dụ dỗ, thế nào du Cố Cung đi xem Sơn Hải Quan, đăng Bát Đạt Lĩnh, nhìn Phong Hỏa Thai

Đối với, nhiều tiền như vậy người giàu địa phương nào có thể chớ có làm mất, hết mấy chục ngàn a đây là một cái khôn nhiều Bình Trung Tỉnh vấn đề, Bình An trên người khẳng định không bỏ được kia tiền nhiều, hành lý bị hần lật một lần lại một khắp, nhưng chính là không tìm được tiền, đánh du lâm kinh thành cơ hội, nhân cơ hội thăm dò một chút Bình An Phong.

Nhưng hần lời kia vừa thốt ra, Bình An cảm giác mình này cha chỉ số thông minh thật không có thuốc nào cứu được, tiền không lộ ra đơn giản như vậy đạo lý cũng không biết, thật không biết năm đó hần nắm tham ô tới số tiền lớn, là như thế nào đem trọn cái tổ quốc du lâm một lần mà không có bị kẻ gian tính kế

Tại loại này tốt xấu lẫn lộn địa phương, cũng dám nói mình mang hết mấy chục ngàn nguyên tiền mặt, đây không phải là thôi sáng nói cho cái nào ăn trộm tên lường gạt các giặc cướp, chúng ta gốc lại nhiều tiền, nhanh tới làm thịt

Quả nhiên, một mực không nhìn Bình An cha con nghèo kiết nông dân dạng một ít người, ở nghe được câu này, con mắt đều sáng như tuyết sáng như tuyết, phảng phất là tất cả người được mùi máu tanh Cá Mập Trắng, rục rịch a.

Nơi này không phải là Tiền Mã trấn trên, cũng không có nhiều như vậy kẻ ngu

Bình An lập tức bắt được chừng mấy nói không có hảo ý ánh mắt, hần lâm vào ngộ đạo bên trong thần thức, lúc này phân ra một luồng, trong nháy mắt đem trọn khoang xe lửa bao phủ, khuynh khắc, trong buồng xe vô luận là người, hay lại là sự vật, đều không cách nào tránh được Bình An cảm giác.

Hần bén nhảy tai nhiều, nghe được mấy nhóm người chính thấp giọng thương lượng như thế nào làm thịt hai người phụ tử bọn hần, cái kia Song có thể biết rõ nhân mạng vận cùng tiền đồ pháp nhân, để cho bất kỳ nguy trang, không chỗ ẩn trốn.

Vô luận là biết bao lão luyện ba đạo Cửu Lưu nhân vật, hay lại là mới ra đời nộn điều, đều không cách nào tránh được hần chường không.

Vốn là lấy Bình An giờ phút này trạng thái, hần là ôm địch không động ta không Động, Tỉnh coi biến hóa, chờ những thứ này không có hảo ý người động tác kế tiếp.

Lấy bất biến ứng vạn biến là Bình An sách lược, bởi vì hần thường nghe trấn trên ra ngoài đi làm kiếm tiền Ca Ca Tỷ Tỷ các thúc thúc than phiền, bên ngoài người quá hăm hại, quá mức âm hiểm, cái gì ném bao, người già bị đụng, tiền cổ, Trần Bảo, hăm hại cho bọn họ là khóc không ra nước mắt.

Chưa từng gặp qua tên lường gạt ăn trộm cường đạo Bình An, tự nhiên dự định lấy thủ là công.

Ngay tại Bình An tiếp tục quan sát kia mấy nhóm người lúc, Bình An liếc mắt dư quang đột nhiên phát hiện ngồi ở Bình Trung Tỉnh đối diện một ông già, chính nhất mặt không thể tưởng tượng nổi nhìn hần chăm chăm, phảng phất là thấy cái gì không thể tư dị sự tình.

Bình An không thể không cảnh giác cái này đáng đáp mảy gian chuột lông mi, rất là thô bỉ lão đầu, bởi vì Bình An có thể nhìn ra một người vận mệnh cấp mất, lại không cách nào thấy lão nhân sinh mệnh trụ, ngay cả bên cạnh hần ngồi một cái chừng hai mươi người tuổi trẻ sinh mệnh trụ, cũng không nhìn thấy.

Cái này làm cho Bình An có chút khẩn trương, bất quá mặt ngoài bất động thanh sắc, tâm lý tất cả đều là kỳ quái, từ hần Linh Nhãn mở ra sau đó, cường đại như Thạch Thái Công như vậy Quốc Thuật cao nhân, đều không cách nào tránh được Bình An một đôi mắt, cái này Uyển Như đột nhiên xuất hiện lão gia hỏa thế nào có thể không có mạng sống trụ, trừ phi hần là người chết.

Hoặc là, người trong đồng đạo Bình An cũng không cảm thấy nếu đại tổ quốc, gần một mình hần có thể tu đạo đồng thời, Bình An bén nhảy khừu giác, ngửi được một tia từ trên người lão nhân bay ra nhàn nhạt mùi thơm.

Không phải là nước hoa mùi, mà là một loại tết nhất, hoặc là cúng tế tổ tông thấp hương lúc, cái loại này nhân nhạ mùi thơm.

Ngay tại Bình An trong lòng suy nghĩ quan sát lúc, chỉ thấy kia thô bỉ được nghiêm trọng vượt qua tuổi tác giới tuyến, nhìn một cái chính là chuyên bóp thiếu phụ mỹ nữ đầu không tốt lão nhân, dùng sức nhìn chăm chăm Bình An, cuối cùng dứt khoát trợn to hai mắt, trần, không có chút nào che giấu, một bên nhìn, còn một bên chảy nước miếng, quả nhiên đủ thô bỉ.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Nghiên cứu địa hình

Lão đầu này không phải là một khối lão thủy tinh đi

Ngay tại Bình An trong lòng tà ác hoài nghi này thô bỉ lão nhân thân phận lúc, hắn bên tai liền nghe được một cái thanh âm ôn hòa: Huỳnh đệ, ngươi không đơn giản a

Bình An nghiêng đầu một cái, liền thấy một bộ trung sơn phục, số tuổi ngoài bốn mươi trung niên nam nhân, dài một tấm xấu xí mặt, lại lộ ra một cái xán lạn mỉm cười, rất tự nhiên thực địa đặt móng ngồi ở Bình An cùng Bình Trung Tinh trung gian, hắn lời này tự nhiên không phải là nói với Bình An, mà là Bình Trung Tinh. 111

Huỳnh đệ, từ lên xe bắt đầu, ta cũng cảm giác ngươi không đơn giản, không phải phạm nhân a trung niên nam nhân vừa ra khỏi miệng, chính là miệng đầy cảm khái, lại có vài phần thần bí mùi vị, tấm kia nụ cười xán lạn gương mặt, đeo đầy chân thành.

Hắn làm cho người ta ấn tượng đầu tiên, không phải là cái gì nhân sĩ thành công, mà là rất có giang hồ mùi vị cao nhân.

Đương nhiên cao nhân cũng chia Tam Lục Cửu Đẳng, trước mắt này cận bã tuyệt đối là Cửu Lưu cái đó.

Cho nên theo Bình An, này cận bã khí tràng cùng diễn kỹ, như trên ti vi những quần chúng kia diễn viên chẳng cao minh đến đâu, kỳ mục đích cũng đơn giản, là tới nghiên cứu địa hình, bởi vì Bình An thần thức sáng sớm đã nhìn chăm chăm này một nhóm người, tâm lý rõ ràng bọn họ kế hoạch, chờ Bình Trung Tinh phản ứng.

Gi đó, nhi, Lão Từ một mồi, trước mị một hồi, người được nhìn chăm chú hành lý, đừng người thuận đi.

Cả đời bị người mắng loại đàn độn, con phá cửa, Đồ Quý, dựa vào lão bà ăn cơm Bình Trung Tinh, có lẽ là một cái hỗn trướng, nhưng này không có nghĩa là hắn là một kẻ ngu, hắn mới vừa rồi miệng lầm mà lộ tài sản, này một hồi đã có người nói hắn không phải phạm nhân, đánh chết hắn đều không tin này trung niên nam nhân không có mục đích.

Hơn nữa cái kia mười hai năm ngục giam không phải là không ngồi xỏm, bên trong có là Tam Giáo Cửu Lưu các hành các nghiệp tinh anh, phỏng chừng hắn ở trong tù liền ăn không ít thứ người như vậy thua thiệt, cho nên đôi phở rất dứt khoát, không đợi trung niên nam nhân kia tiếp tục mở miệng, ôm đánh chết cũng không mở miệng quyết tâm, nhắm hai mắt lại, trực tiếp dựa vào cái ghế ngồi.

Bất kể là thật ngủ giả ngủ, tối thiểu thái độ rõ ràng, chính là không mắc lừa, đến khi hắn có thể hay không lo lắng Bình An bị này cận bã lắt lư

Bình Trung Tinh cảm thấy nhà mình con trai, so với ngục giam nơi nào nhiều chút lão hồ ly đứng lên, càng khó dây dưa cùng kinh khủng.

Ừ

Kia cận bã là tựa hồ không ngờ tới trong mắt của hắn biết điều nông dân, lại biết đem chiều này ra, nhất thời lúng túng ở nơi nào, nụ cười trên mặt cũng cứng ngắc.

Tiểu bằng hữu, người cũng không đơn giản người đàn ông trung niên hiển nhiên cũng là lão giang hồ, chốc lát sau khi ngáy ngẫn, lập tức dời đi mục tiêu, để mắt tới Bình An, tâm lý suy nghĩ lão không dễ dàng đôi phở, trẻ nít hắn dễ khi dễ đi.

Không cách nào thuật ngữ để diễn tả mình ý tưởng Bình An, ở hơi chút suy nghĩ một chút sau đó, trên mặt lộ ra một cái thụ sủng nhược kinh biểu tình.

Gặp nhau tức là duyên phận, ta đâu rồi, cũng không phải không phạm nhân, ở tướng thuật giới cũng coi như có chút danh tiếng, nhìn người gương mặt tuyệt không phải phạm phu tục tử, ở chỗ này không ngại nói với người xuống.

Kia cận bã vừa nhìn thấy Bình An biểu tình, tâm lý liền cảm khái, hay lại là người thiếu niên ngây thơ, dễ dàng mắc câu, lập tức liền đem hấn không biết từ đâu Bản Tướng thuật trong sách, sao tới một ít phòng chừng chính hấn cũng không hiểu chuyên nghiệp Từ Ngữ, phách lý ba lạp nói một đồng lớn.

Cũng không biết hấn có phải hay không quá đầu nhập, hoặc là hồi lâu không có gặp phải này như trên khi nghe chúng, nói mặt mày hớn hở, nước miếng văng khắp nơi, Uyển Như hấn thật là một cái tướng thuật giới Nhất Đại Tông Sư.

Bình An là cái rất có diễn viên tư chất người, mặc dù không là chính thức diễn viên, nhưng lúc này, ít nhất cũng phải thỏa mãn một chút kia cận bã hư vinh, ít nhất chứng minh miệng hấn nước không có phí công ỏi, thuận tiện tả ác suy nghĩ này cận bã nói thêm gì nữa, giọng có thể hay không bốc khói

Nhưng là giới ạ, nói liền nói ấy ư, đừng đến ta hành lý làm gì

Chớ có sờ Bình Trung Tinh bao, hấn không có tiền, đợi một chút, chớ có sờ ta, trên người của ta cũng không tiền, tiền toàn bộ ở ta Kim Hồ Lô trong, người sờ được sao

Bình An vừa nhìn này cận bã tận tình biểu diễn, vừa đem càng nhiều sự chú ý, hay lại là thả ở ngòi đối diện người kia thô bỉ lão đầu, cùng với bên cạnh hấn người tuổi trẻ trên người.

Hai người kia Bình An thật lòng xem không hiểu, đến không phải là hai người này nhiều cao thâm mật trắc, ngược lại cho Bình An một chủng loại tựa như trần trên Lưu lão đầu khí chất.

Không, là tức lợi tức

Trên người bọn họ mùi thơm, với Lưu lão đầu tản mát ra mùi thơm, mặc dù không giống nhau, nhưng vô cùng gần giống như.

Này cỗ Hương, Bình An nghĩ Ân có loại tinh thần khoái trá, tâm cảnh ôn hòa, phiêu phiêu dục tiên, thần thức đều vui mừng mau dậy đi.

Chuyện ra khác thường nhất định có yêu

Bình An cảm thấy bất kể này thô bỉ lão nhân đối với chính mình có hay không mục đích, chính mình phải cẩn thận nhiều chút, đi ra khỏi nhà, cẩn thận có thể khiến vạn niên thuyền.

Đại khái là bởi vì trước mặt này cận bã đột nhiên xông vào, vốn chuẩn bị mở miệng thô bỉ lão đầu, nhận được không có hành động, lộ ra một cái và bình an gần như tương tự biểu tình, nồng nhiệt nghe trung niên nam tử kia chế đến.

Cuối cùng, kia cận bã cảm giác hỏa hầu không sai biệt lắm, cũng nhục chí, đột nhiên hạ thấp giọng, thần thần bí bí mà nói: Cho nên ta nói cha con các ngươi không đơn giản, là bởi vì ngươi môn gương mặt rất giống trong lịch sử một đôi cha con gương mặt.

Biết là ai sao

Kia cận bã thấy Bình An không có phản ứng, lộ vẻ kích động lại hưng phấn giọng chủ động nói: Là Chu Nguyên Chương cùng Chu Lệ, không là phạm nhân a.

Nếu như Bình An cái này lúc có thể khống chế thân thể của mình, 100% biết phình bụng cười to, sau đó mắng to kia cận bã mù mắt chó, muối người, liền Bình Trung Tinh kia đoán, cũng có thể với Chu Nguyên Chương như nhau, xách giày cũng không xứng.

Người anh em, người đừng phun, người chính là phun cái mười ngày mười đêm, cũng không có trúng dùng. Làm kia cận bã miệng cũng sắp nói liên quan (khô), giọng nhanh bốc khói lúc, Bình Trung Tinh tại hấn tâm tình đạt tới một cái đỉnh phong lúc, không nhận được mở miệng.

Đại khái là Bình Trung Tinh cũng cảm thấy, chính mình với Chu Nguyên Chương kém trăm lẻ tám ngàn dặm lại nhân với trăm lẻ tám ngàn dặm, cho nên Bình Trung Tinh biểu tình rất nghiêm túc.

Tại sao kia cận bã theo bản năng hỏi một câu: Ngươi là hoài nghi ta tướng thuật, hay là ở bên xấu ta nghề đồ uống

Không vì cái gì, liền bởi vì con của ta nơi này có vấn đề. Bình Trung Tinh chỉ chỉ đầu mình, nói: Cho nên, ngươi chính là nói ta Tần Thủy Hoàng, con của ta là Tần Nhị Thế mới cũng vô dụng.

Ý là ngươi chính là đi nhanh lên đi, ngươi tài nghệ này, cũng chỉ có thể khi dễ con của ta bây giờ không thể nói chuyện, nếu là hấn có thể nói chuyện, nhất định sẽ cho ngươi tin tưởng, ngươi là Võ Tắc Thiên chuyển thế, chẳng qua là đầu sai thai, chọn lầm người.

Dù là như thế, làm kia cận bã từ tự mình thôi miên tướng thuật bên trong tỉnh hồn lại, miêu thấy mới vừa rồi còn một bộ thụ sủng nhược kinh, giờ phút này mặt đầy ngu si thật thà Bình An, bên trong trong lòng cũng là một trận lệ rơi đầy mặt.

Liên quan (khô) tình Lão Tử hướng về phía một cái đĩa nhỏ ngọc phun nửa giờ.

Kia cận bã mặt mũi mất hết, lại nhìn thấy chung quanh vài người một bộ cười nhạo như vậy bộ dáng, cực kỳ kiến thức mà chật vật đi.

Liên tài nghệ này, cũng dám để gạt ta Bình Trung Tinh, thật coi ta khờ mủ a nhìn trung niên nam nhân Lạc hoảng loạn đi bóng lưng, Bình Trung Tinh

duong duong đặc ý địa đạo.

Là ta diễn kỹ tốt có được hay không Bình An trong nội tâm khinh bỉ Bình Trung Tinh một cái, nhưng cũng không cho là kia cận bã thật chặt vật, ngược lại Bình An từ trung niên nam nhân lúc rời đi, khoe miệng lộ ra vẻ đắc ý mỉm cười thì nhìn ra, kia cận bã thật lòng không phải là để gạt người, mà là tới nghiên cứu địa hình dò nghe bọn hắn hư thật.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Chủ động đánh ra

Ở Bình Trung Tinh cười nhạo đối phương là ngu đần lúc, kia xấu xí nam nhân vừa mới ngồi về đến vị trí của mình, một cái khí chất cực kỳ hồ rất giống đen trắng đại ca cấp nhân vật nam lại hỏi: Nhị đệ, tình quân như thế nào

Tiểu duong như là kẻ ngu, cũng có thể là bị bệnh. Bọn họ hắn là đi kinh thành chữa bệnh, phòng chừng mới mang nhiều như vậy tiền mặt trên người.

Tại khi nam một bên báo cáo dò tới tình huống, một bên mãnh quân hai bình nước, hắn giọng thật nhanh bốc khói, bắt quả người rất tinh táo phân tích nói:

Đại cực kỳ cẩn thận, từng thấy một ít cảnh đời người, thiết sáo lừa gạt là không lừa được hắn, bắt quả từ hắn mới vừa rồi thái độ cẩn thận đến xem, người này nhất gan, là cái loại này thua thiệt cũng không dám gây chuyện người.

Tiền kia đây có thể ở trên người bọn họ

Kia đen trắng đại ca lại hỏi, hắn rõ ràng cho thấy này một nhóm đầu não, số tuổi chừng ba mươi, lẫn nhau Trường cực kỳ khôn khéo, vóc người cũng cực kỳ khôi ngô, từ hắn giờ phút này câu hỏi cùng suy tư bộ dáng đến xem, tám phần mười là văn võ song toàn, không đúng vậy không trấn áp được dưới tay một đám người.

Cộng thêm trên cổ hắn treo một cái ít nhất có một trăm gram nặng Hoàng giấy chuyền vàng, một thân không tầm thường mặc, ở nhóm người này bảy tám người đội trong, quả thật có khí tràng, vô cùng chói mắt.

Long ca, tiền không ở trên người bọn họ, Lý Hành ta cũng cẩn thận nhìn, không giống giả bộ mấy chục ngàn ví tiền, đoán chừng là lên xe lúc, bỏ vào một cái khác trong túi xách ném trong một góc khác.

Xấu xí nam nhân tiếp tục phân tích nói, chơi hắn môn nghề này tâm lý rõ ràng, Phàm là có chút tâm cơ cùng can đảm người, thường thường không đi đường thường mà đem đại bút tiền mặt, giả bộ ở một cái tầm thường trong túi xách, nhét vào buồng xe không dễ thấy địa phương, chờ sau khi xuống xe lấy thêm đi, bình thường cũng có thể lừa gạt không ít lão giang hồ mất.

Sớm vài năm trước, rất nhiều đến sâu rộng điều phối cảng hàng ông chủ, cứ làm như vậy, bọn họ cũng không ăn ít như vậy thua thiệt, đã hấp thu không ít giáo huấn.

Ý là lời nói không được, muốn tới cứng rắn

Kêu Long ca khôi ngô nam có chút do dự, Cửu Thất, không phải là những năm 80 giết người phóng hỏa Đại lung vàng vàng năm tháng, cường sủng nhưng là có nguy hiểm, vạn nhất gặp quân áo thường công an, tiếp theo bị vỗ vào nhìn thật sự thủ chờ ăn đạn.

Long ca có thể cộng lấy sau lưng không ít án đề, quang nhân mệnh thì có hai cái, một khi bị công an bắt được, không ăn đậu phộng há chẳng phải là quá đúng lên hắn mấy năm nay thành tựu.

Long ca, đây chính là hết mấy chục ngàn, đại dê béo a

Một cái coi như là Long ca tâm phúc cận bã, nhìn ra hắn tâm sự, ở bên đồ dầu vô lửa: Long ca, như loại này người giỏi không làm thịt thì phí, cũng không thể tiện nghi tiếp theo đường mập hồ vẫn tên khôn kiếp kia đi.

Liên quan (khô)

Long ca nhìn bên người xông tới bọn tiểu đệ, dùng nóng bỏng ánh mắt theo dõi hắn, biết không liên quan (khô) không được, bắt đầu bố trí: Tiểu tam, người đi nói cho cái nào sờ bao lường gạt chơi đùa trúng giải những tên, liền nói này hai cái dê ta nhìn trúng, gọi bọn hắn đằng hoàng một chút.

Giỏi một cái nam tử gầy nhỏ, nắm lông gà đương mùa kiếm đi.

A Cường tiểu Ngũ, hai người các người phòng thủ buồng xe hai đầu, con mắt sáng lên điểm, vừa có gió thổi ngựa động, lập tức đánh ám hiệu.

Tiểu phùng nhìn Phong, nhìn có hay không quần áo thường giấy.

Quần tử, người, còn có phùng ba, chờ khi trời tối, mượn cơ đem cha con bọn họ kéo dài tới phòng vệ sinh đi, trực tiếp động thủ.

Long ca nước chảy mây trôi bài binh bố trận, che, theo dõi, cảnh cáo, một bộ đầy đủ cướp bóc kế hoạch làm liền một mạch, hiển nhiên là lão luyện, kinh nghiệm cực kỳ phong phú.

Cuối cùng, Long ca sắc mặt âm trầm nói: Người bắt được sau đó, đánh cho ta, hung hăng đánh, phải dùng thời gian ngắn nhất, moi ra bọn họ tiền để ở nơi đâu, chỉ cần không giết chết, làm tàn làm bỏ ta bắt kẻ, ta chỉ muốn đánh nhanh thắng nhanh, bắt được tiền sau đó chúng ta trạm kẻ tiếp liền đi người.

Long ca đây là xuống nhấn tâm, lại trong lòng cân nhắc một chút cả cái kế hoạch, chỉ cảm thấy không sợ hãi nào để tấn công sau đó, mới phân phó thủ hạ các anh em các tù các vị, chỉ chờ khi trời tối, liền bắt đầu hành động.

Tự mình cảm giác mình kế hoạch hoàn mỹ vô khuyết đến thiên y vô phùng Long ca, hẳn nơi nào sẽ biết, chính mình hết thầy kế hoạch cùng hành động, đều tại Bình An trong lòng bàn tay, nhất là khi hắn câu kia làm tàn làm bỏ hắn bắt kẻ câu nói kia vừa ra cửa, vốn là biểu tình ngu si Bình An, trên mặt trong nháy mắt lộ một vết nhăn nhạt mỉm cười.

Lạnh giá mỉm cười

Quen thuộc Bình An người đều biết, Bình An là một cái lượng nhỏ, bụng dạ hẹp hòi Thảo Dân, cũng không phải một cái không thể thua thiệt người, người có thể mắng hắn hăm hại oa, mắng cha hắn tội phạm tham ô, mắng hắn cái gì đều được, ngàn vạn lần chó ngay mặt hắn mắng hắn người nhà cùng động đến hắn người nhà.

Ở về điểm này, cái nào với Viên tiểu nghi cãi nhau xé b người, sẽ không ăn thiếu Bình An thua thiệt, cho tới càng về sau, trấn trên cái nào giống như Dư Nhị Nương như vậy sứt môi Đức nữ nhân, cũng không dám. . . nữa càn rỡ Vô Kỵ đối với Viên tiểu nghi chỉ chỉ tỏ rõ.

Mà bây giờ, Long ca to gan lớn mật mà dám ở mi bình an trước, lập mưu muốn làm tàn làm bỏ hắn thân nhân, dù là Bình Trung Tĩnh là một vô tâm không có gan không có một chút tinh thần trách nhiệm cha cũng không được.

Chính mình như thế nào đi nữa hăm hại Bình Trung Tĩnh, người nhà thế nào mắng hắn, lão thái con trai thế nào tát hắn, Bình An đều vui vẻ thấy Bình Trung Tĩnh ăn điểm thiệt thòi ai rút ra đáng thương bộ dáng, thậm chí có thể làm được vừa xem cuộc vui, một bên trong lòng khinh bỉ Bình Trung Tĩnh không có khí khái đàn ông.

Nhưng là nếu là người ngoài dám động Bình Trung Tĩnh, coi như Bình An đối với này cha có đầy đủ thâm oán khí cũng không được.

Đây là Bình An ranh giới cuối cùng, ai dám đối với người nhà xuất thủ, hắn dám liều mạng với người đó.

Không thể ngồi chờ chết Bình An buông tha tính quan kỳ biến, có chống cự nổi hay không ta không động ý tưởng, hắn quyết định chủ động đánh ra, đánh rụng đám người này kiêu căng phách lối.

Con trai, người cứ việc yên tâm, chỉ cần chúng ta bùng chặt tiền, không bị mắc lừa, không ai dám làm bậy, trên xe lừa nhưng là có thừa cảnh xuống. Bình Trung Tĩnh thấp giọng ở Bình An bên tai nói, ở Trung Tĩnh đồng chí tâm lý, trời đất sáng sủa thế này, dưới con mắt mọi người, không tin có người dám cướp bóc.

Ngay thơ cho là, thế gian này là không có có ban ngày ban mặt, dám đánh cướp cường đạo.

Ba, người khác đã ở kế hoạch cướp chúng ta, bắt quá không phải là ở dưới ban ngày ban mặt, mà là đêm tối tới lúc.

Không chỉ có muốn cướp bóc, còn phải làm tàn cha con chúng ta, kỳ tâm có thể độc vậy.

Bình An liếc mắt đang tự tin thiên hạ vô cường đạo, thế gian cực kỳ quá Bình Trung Tĩnh đồng chí liếc mắt, cảm giác vẫn là để cho này cha cuộc sống ở hắn vô tặc trong thế giới, Long ca đám này hung nhân, Bình An dự định lặng lẽ xử lý xong, tránh cho phá hư Bình Trung Tĩnh vô tặc cảnh giới.

Bình An đứng dậy, không tính đợi thêm, com sáng giải quyết hết những phiền toái này, hắn liền có thể có nhiều thời gian tới suy nghĩ, đối diện kia thô bỉ lão đầu nhân vật phương nào.

Người đi đâu vậy Bình Trung Tĩnh quan tâm hỏi, dù sao tiền có thể ở trên người con trai.

Bình An ánh mắt nhìn về phòng vệ sinh phương hướng.

Cẩn thận một chút, trên xe sờ bao nhiêu. Trải qua những ngày qua sống chung, Bình Trung Tĩnh đã có thể suy nghĩ ra con trai đơn giản một chút tâm lý ý nghĩ.

Bình An mí mắt chớp chớp hai cái, ý là không sáng, sau đó thẳng hướng phòng vệ sinh đi tới, còn tận lực đẩy Long ca mấy người bên cạnh trái qua.

Ngay tại Bình An mới vừa đi tới phòng rửa tay, ngồi ở thò bị bên người lão nhân người tuổi trẻ, vốn là nghiêm túc câu nệ trên mặt, đột nhiên lộ ra hung phần thần sắc kích động, nói nhỏ: Sư Thúc, đây là muốn đánh tiết tấu sao ta được tới xem xem, nhìn thiếu niên kia có cần hay không, ta cũng tốt Hành Hiệp Trọng Nghĩa, vì dân trừ hại kiếm công đức

Loại này lộ mặt trang b giảm đạp người cơ hội tốt, không có đạo lý không đi lên hỗ trợ, đã sớm rành rồi trứng đau Vương Tiểu Hồ, phảng phất rốt cuộc tìm được chuyện vui.

Hàng cái gì Hiệp, trận cái gì Nghĩa, tiểu tử kia không có đơn giản như vậy, hấn ăn không thua thiệt, ngươi đi ồ.

Ngay tại thò bị lão nhân chuẩn bị nói cho người tuổi trẻ, người đi rất có thể bị người làm làm tặc nhân cho tàn sát, hay lại là ngốc tại chỗ xem cuộc vui lúc, hấn liền thấy Bình An đi ngang qua Long ca mấy người bên cạnh lúc, trong tay đột nhiên nhiều mấy giấy gấp thật dày trăm nguyên giấy lớn.

Hấn đây là muốn chủ động ra Chúa, đem uy hiệp giết chết với trong trứng nước a

Thò bị lão nhân vừa đưa ra tình thần, tự lảm bảm: Chính là không biết tiểu tử kia tâm có đủ hay không đen, cũng đừng giống như bên cạnh ta tiểu tử ngốc như thế, hai mươi tuổi người, cả ngày nằm mơ Hành Hiệp Trọng Nghĩa, một suy nghĩ anh hùng cứu mỹ nhân, đại đột không phải bình thường có thể.

Đều tại ta người sư ca kia con mắt mù, mới thu trong lúc này hai lăm đồ đệ, làm hại Lão Tử lại làm hộ vệ lại làm đảm bảo mẫu, rất sợ hấn không cần thận, hành hiệp không được, ngược lại bị người cho tàn sát.

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Đến, xếp hàng, từng cái đưa

Long ca, ngươi mau nhìn tiền tiền tiền trong tay hấn thật nhiều tiền

Ngay tại thò bị lão người nội tâm tất cả đều là thương lúc, xấu xí trung niên nam nhân liếc mắt dư quang, rốt cuộc thấy Bình Trung Tinh lời muốn nói hết mấy chục ngàn nguyên tiền.

Hấn ở kích động đồng thời, thầm mắng Bình An suy nghĩ quả nhiên có vấn đề, lại đem nhất điệp điệp trăm nguyên giấy lớn làm món đồ chơi đùa bỡn, xem ra không cần chờ đến trời tối, khối này thịt là có thể ăn vào trong miệng.

Tựa hồ sợ hãi đám này cường đạo không mắc câu, Bình An không chỉ có lấy ra tiền, còn chọn một cái phòng vệ sinh khi không có ai sau đó, hơn nữa vào nhà cầu sau đó còn không có một chút công đức tâm không đóng cửa, tựa hồ không sợ có người xem hết tron hấn.

Đương nhiên, toàn bộ quá trình, Bình An biểu hiện trên mặt, tất cả đều là đồ dẫn, thật thà, ngốc dạng, kỳ diễn kỹ đạt tới lô hóa thuần thành mức độ, để cho từng cái thấy hấn các hành khách, đều đang cảm thán nhiều đẹp trai một cái tao niên, đáng tiếc là một kẻ ngu.

Long ca, cơ hội tốt a, chúng ta động thủ đi cái đó nam tử gầy nhỏ hai mắt sáng lên, cảm khái đến đây chính là đưa tới cửa dê béo, trực tiếp đi lên là có thể làm thịt, căn bản không cần may mắn sức lực.

Thiếu niên kia không phải là giả heo ăn thịt hổ, cố ý dẫn chúng ta vào câu đi Long ca vẫn có chút chỉ số thông minh, người cũng tương đối nhiều nghi, theo thói quen bắt đầu chiêm chước.

Long ca, thiếu niên kia chính là một kẻ ngu, ngốc đến nỗi ngay cả lời nói đều không thể nói, hấn thế nào giả heo như thế nào ăn lão hổ xấu xí nam nhân vỗ ngực bảo đảm, mặt đầy độc định.

Thật khờ.

Thật khờ. Tại khi mặt nguyên rửa thề: Long ca, ta đôi mắt này xem người lúc nào bỏ qua, hấn chính là một ngu ngốc.

Đúng vậy, loại này kẻ ngu không làm thịt, há chẳng phải là quá đúng không này cơ hội tốt trời ban.

Làm thịt đi Long ca, hết mấy chục ngàn a chúng ta lại không hạ thủ, hấn xuất ra hoàn đi tiểu liền mau ra đây. Một đám đồng cặn bả rồi rít khuyên nhủ,

gấp a, non phần dê béo nhỏ đang ở trước mắt, không nhào tới hung hăng cắn một cái, liền quá có lỗi với bọn họ làm kẻ gian nguyên tắc.

Chó sói hàng thiên hạ đến lượt ăn thịt, cho dù là ngốc thịt, cũng phải cắn, lương tâm đạo đức cái gì trích (dạng), sớm ở tại bọn hắn vào nghề ngày thứ nhất, liền vứt xuống ngoài chín tầng mây đi.

Được, liên quan (khô)

Long ca động Ý, cũng đỏ con mắt Bình An trong tay nắm giấy gấp giấy lớn: Nhị đệ, phùng ba, hai người các ngươi đi, trực tiếp đánh ngất xỉu lấy tiền đi. Mạt, Long ca lại thêm một câu: Nhớ, đi vào lúc, đừng quên quan môn, cũng đừng gây ra quá đã động Tĩnh.

Long ca yên tâm, chúng ta có kinh nghiệm, không sẽ kinh động trong buồng xe người. Tai khi nam hướng Long ca đánh một cái k tay thị, mang theo khác một người cao lớn cường tráng hán tử chạy thẳng tới phòng vệ sinh.

Sư Thúc, bọn họ hành động.

Một mực lưu ý Long ca một nhóm Vương Tiểu Hồ, hai mắt sáng lên, người một chút từ ghế ngồi nhảy cồm lên: Không được, ta phải cứu tiểu huynh đệ kia với trong dầu sôi lửa bỏng, cũng nói cho hắn biết thế gian này là có Đại Hiệp biết đứng ra, làm cho người ta Dân đuổi Trương chính nghĩa xuống.

Ngàn vạn lần chó, người đi sẽ chỉ là đưa đồ ăn, bị tàn sát mệnh.

Thô bỉ lão nhân bắt Vương Tiểu Hồ tay, gắng gượng đưa hắn đè lại, nhàn nhạt nói: Hãy chờ xem, thuận tiện học một chút, nhìn một chút người ta là như thế nào trừ hại, đừng cả ngày suy nghĩ chém chém giết giết, bạo lực không phải là giải quyết vấn đề thủ đoạn mạnh nhất, là hành vi ngu xuẩn.

Cái gì đó mới là cao minh hành vi Vương Tiểu Hồ bị thô bỉ lão nhân bóp một cái, toàn thân không thể động đậy, không thể làm gì khác hơn là mở miệng hỏi.

Lát nữa người cũng biết cái gì là thủ đoạn cao minh bây giờ, người cho ta xem đến học một chút. Thô bỉ lão nhân miểu thấy tai khi nam đã đem tay đè ở nửa che trên cửa, chính thấp giọng cho sau lưng cường tráng hán tử giao phó cái gì.

Phùng ba, ta vừa đẩy cửa ra, người liền vọt vào đi, trước che thiếu niên kia miệng, chờ ta đi vào đóng kín cửa, bắt được tiền, người lại một quyền đánh ngất xỉu hắn.

Tai khi nam thấp giọng phân phó phùng ba, cũng lần nữa dặn dò: Nhớ, chúng ta muốn đánh nhanh thắng nhanh, ngàn vạn lần chó ham chiến, cũng đừng nói vô dụng nói nhảm.

Nhị ca, người yên tâm, liền kia ngốc thiếu niên, ta một giây sẽ để cho hắn mất đi chiến đấu lực. Phùng ba mặt đầy tự tin, chỉ bằng hắn bóp thịt toàn thân, cũng có thể miểu sát Bình An.

Tai khi nam gật đầu tỏ ý chuẩn bị hành động, còn rất có làm kẻ gian tư chất mà đưa ra ba cái đầu ngón tay, nhỏ giọng mấy đạo, một, một, ba

Bên trên

Tai khi nam đẩy ra nửa che cửa, chờ phùng ba tựa như mãnh hổ sút chuông như vậy, lấy thể nhanh như chớp không kịp bịt tai vọt vào trong cầu tiêu, hắn cũng dùng sấm đánh điện giật như vậy bèn nhảy, chui vào, dĩ nhiên chưa quên thuận tay đóng cửa lại.

Phùng ba, đè lại hắn, ta tới lục soát người thôi tiền.

Tai khi nam vừa vào nhà cầu, liền chuẩn bị động thủ lục soát Bình An thân, phảng phất đã nghĩ được tiền giấy mùi vị.

Nhưng là hắn nghiêng đầu một cái, liền thấy cường tráng như trâu phùng ba bụng, giong trên đất thống khổ co quắp, trong miệng tất cả đều là bọt màu trắng, cặp mắt trừng thật là lớn, trên trán mạch máu cùng kinh mạch từng cây một cuồng loạn, dường như muốn nổ mạnh.

Ồ, phùng ba, người có heo mẹ điên

Tai khi nam theo bản năng cho là phùng ba bệnh phát, liền miểu thấy một mực bị hắn coi là tiểu tử ngốc, dê béo nhỏ Bình An, mang theo hài hước gần như là mèo bắt con chuột như vậy giễu cợt nhìn quang nhìn hán chăm chăm.

Tai khi nam theo bản năng lại liếc mắt một cái quỳ dưới đất, ngay cả rên thống khổ đều là một loại xa xỉ phùng ba liếc mắt, hắn trong nháy mắt ngộ.

Không được, đây là một con khoác dê chó sói.

Tai khi nam suy nghĩ ở chỗ lát cúp điện sau đó, hắn hoàn toàn từ dê béo nhỏ trong mộng đẹp tỉnh hồn lại, chỉ tiếc hắn tỉnh ngộ được quá muộn, trên óc ai Bình An một cái hướng quyền.

Một quyền đánh hắn cặp mắt vàng chói lọi, khuynh khắc đang lúc để cho trong đầu hắn, trong lỗ tai, tất cả đều là tay mơ đang gọi.

Người người giờ trò lừa bịp người không ngốc người hại ta

Tại khi nam ở đầu hoàn toàn cúp điện lúc, rốt cuộc đem hấn tâm lý ý nghĩ nói ra, sau đó hấn cơ hồ cùng phùng ba như thế, quỷ xuống hẹp hòi trong phòng vệ sinh cơ lại mãnh liệt gần, trong nội tâm tất cả đều là lệ rơi.

Đẹp để xuất sắc đối phó người xấu, đến lượt đánh vào chỗ chết.

Vương Tiểu Hồ phảng phất có thể cách thật dày một cánh tôn tường, biết rõ đến phòng vệ sinh hết thấy, hưng phấn cũng bội phục thờ dài nói: Sư Thúc, người quả nhiên nói không sai, kia tao niên không đơn giản, là một người mạnh.

Há là không đơn giản nếu không phải sợ hãi quá tổn thương người lòng tự ái, Lão Tử sớm sẽ nói cho người biết, người ta đã tiến vào cảnh giới ngộ đạo, một thân linh lực tinh thuần được dọa người.

Thô bỉ lão nhân khinh thường liếc về Vương Tiểu Hồ liếc mắt, thật ra thì nội tâm của hấn một chút không bình tĩnh, nếu không ở mới vừa nhìn thấy Bình An lúc, hấn cũng không trở thành khiếp sợ đến chảy nước miếng mức độ.

Dầu vừng, đây là lão già kia mức độ đem ra thiếu niên, quá kinh khủng, chỉ số thông minh cùng tu vi đều có thể nói là yêu nghiệt a

Ồ Sư Thúc, thiếu niên kia tại sao không lao ra, đem bên ngoài người xấu nhất cứ cho trấn áp xuống

Đối với một cái thích làm Đại Hiệp, không việc gì liền giẫm đạp đường xe chạy chờ mỹ nữ gặp rủi ro, nhưng mà đứng ra bên trong hai thanh niên Vương Tiểu Hồ mà nói, Bình An âm nhân xuống thăm đao cảnh giới, hấn thì không cách nào lãnh hội, tự nhiên làm không bình an tại sao vốn có tuyệt đối có thể trấn áp thực lực đối phương dưới tình huống, tại sao không đồng nhất giờ đem bên ngoài người xấu san bằng.

Hấn đây là đang câu cá, chờ đám kia cận bã môn từng cái đứng xếp hàng, chủ động đi đưa đồ ăn, dùng đao cùn từ từ cắt. Thô bỉ lão nhân cảm thấy Sư Diệt không có thuốc nào cứu được, chỉ số thông minh Nhị Cấp tàn phế.

Câu cá Vương Tiểu Hồ thật không có hiểu rõ.

Hấn đây là hại người, há miệng chờ sung rụng, ngồi chờ đám kia cận bã chủ động đi chịu chết. Thô bỉ lão đầu vuốt huyệt Thái dương, thấy Vương Tiểu Hồ lại nghĩ thông cửa hời, lão đầu người thấy đau mà vội vàng nói: Hãy chờ xem, chờ đám kia cận bã lại phái hai người chịu chết sau đó, bọn họ sẽ hoảng loạn.

Tại sao

Kinh khủng thôi

Sư Thúc, cũng không phải là giết chết bọn họ, kinh khủng cộng lòng tuyến

Thô bỉ lão nhân: Con bê, người đi cho ta ra

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Đạo Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Nói tốt kẻ ngu đây

Một cái một lòng muốn làm Đại Hiệp, làm Du Hiệp, làm anh hùng, cho là đối đãi địch nhân, đến lượt dùng dễ như bốn như vậy bạo lực hoàn toàn trấn áp xuống bên trong hai thanh niên mà nói, tự nhiên không hiểu cái gì là Liêu Âm Cước, Hắc Hồ Đào Tâm, con khi tháo chọn, đánh nhau giết địch đến lượt mình đao Minh Thương bày liên quan (khô).

Thua, kia là mình bản lĩnh không có luyện đao giả, thắng, đó là vinh quang, là chiến tích, cho nên ở Vương Tiểu Hồ toàn cơ bắp tựa như đầu xem ra, Bình An loại này rõ ràng người mang vô song võ lực, hết lần này tới lần khác làm âm nhân chuyện, không chỉ có vô sỉ, còn ném bọn họ người tu luyện mặt, bị thô bỉ lão nhân mắng con bê, đó là hấn còn không có ra khỏi đại huyết, không biết âm nhân vui vẻ cùng trí tuệ.

May mắn này một chút thời gian, thô bỉ lão nhân không có thời gian giáo huấn người sư diệt này, bởi vì Long ca nhóm người kia hiển nhiên phát hiện sự tình không tốt lắm.

Long ca, tình huống giống như có cái gì không đúng thu thập một người thiếu niên, hơn nữa còn là một kẻ ngu, phùng ba yêu cầu thời gian dài như vậy sao

Bị Long ca coi là số một tâm phúc cận kề nam trời sinh có loại trực giác, tai cửa truyền hình trực tiếp vang, đây là không hay báo trước, nhất là tốt mấy phút trôi qua, một chút động tĩnh đều không truyền tới, kia cận kề rốt cuộc mở miệng nói: Long ca, nếu không lại phải hai cái huynh đệ đi qua nhìn một chút

Tốt Long ca cũng cảm thấy sự tình có chút quý dị, cẩn thận tốt hơn: A Cường, tiểu Ngũ, hai người các ngươi đi vào, nhìn chừng ba đang giờ trò quý gì nhớ, quan môn.

Long ca yên tâm, ta hiểu. A Cường đáp trở về một tiếng, tâm lý cũng không để ý, mang theo tiểu Ngũ và một thân sát khí đi vào phòng vệ sinh, tâm lý thăm mắng chừng ba quá phế vật, đối phó một người thiếu niên cũng cần muốn thời gian lâu như vậy, khó trách thường bị Long ca mắng là không có suy nghĩ ngu xuẩn, nếu là phải ta A Cường ra tay, sớm liền mang theo tiền đi ra.

A Cường lòng tin nhộn nhịp, cường đại lại tự tin, hấn đẩy cửa, hấn quan môn, hấn làm liền một mạch, không có nửa điểm ngưng trệ mà trực tiếp mang theo tiểu Ngũ đồng thời vọt vào trong phòng vệ sinh, chính muốn mở miệng hỏi chừng ba chơi đùa cái gì yêu nga tử, liền thấy tai khi nam cùng chừng ba bỏ tới bình nước tiểu bên trên bất tỉnh nhân sự.

Không được, có mai phục

A Cường tâm lý theo bản năng toát ra cái ý niệm này, dư quang liền thấy cái kia dê béo nhỏ, thật giống như một con ấu chó sói như vậy một cái câu quyền đánh tới, sau đó hấn huyết Thái dương chính là đau nhói, cả người giống như một bãi bùn nát như thế mềm mại.

Tiểu Ngũ còn chưa kịp phản ứng, liền bị Bình An câu quyền hoàn dùng sau đó cùi chỏ đánh, đánh vào trên gương mặt, cực kỳ dứt khoát té xỉu.

Trong nháy mắt, lại vừa là hai cái đầu người đưa tới, coi là thật như chém dưa thái rau.

Một, hai, ba, bốn còn có bốn cái, làm xong thì có thể làm cho Bình Trung Tinh tin tưởng, thế gian này là vô cường đạo. Bình An nhưng là đứa bé ngoan, nếu Bình Trung Tinh tin chắc trên đời không có dám cường đoạt người kẻ gian, như vậy Bình An không thể làm gì khác hơn là đem Long ca một đám người một lưới bắt hết, để cho cái đó không đáng tin cậy cha tiếp tục làm hấn mộng đẹp.

Cho nên hấn tiếp tục đứng ở cửa, chờ tiếp theo miệng lưỡi công kích tặng người người thu tiền xấu hóa đến, mà loại câu cá tựa như hại người, mới là Bình An sở trường nhất, dùng tự nhiên vô cùng thành thạo.

Bất quá Bình An Ân cảm giác, tựa hồ có lưỡng đạo ánh mắt, đang lặng lẽ dòm ngó hấn, không, là thần thức cảm giác.

Sẽ là khối kia lão thủy tinh sao Bình An lúc này phân ra một luồng thần thức, quan sát thô bỉ lão nhân đứng lên.

Ồ, tốt cơ trí thiếu niên, nhanh như vậy liền phát hiện ta. Thô bỉ lão nhân cười híp mắt, mới không thêm để ý ở Bình An có phát hiện hay không hấn, hấn bây giờ vui mừng nhất thú, coi là nhìn Long ca một đám cận kề xuất sắc biểu tình.

Bị san bằng An liền tiếp hăm hại bốn cái huynh đệ Long ca, đã không phải là cảm giác quý dị, mà là quá quý dị.

Lần này, ngay cả còn lại mấy nhóm ở một bên tĩnh quan kỳ biến hạ tiện tiểu nhân vật môn, cũng phát hiện tình huống, từng người trọn to hai mắt nhìn Long ca, chờ hấn tiếp theo phản ứng, bọn họ tự nhiên cực kỳ hy vọng ở này trên một sợi dây, lần áp bọn họ suốt hai năm dài đằng đẳng Long ca, hung hăng ngả chổng vô một cái.

Quân tử, tiểu tam, hai người các ngươi đi Long ca hiển nhiên cũng phát hiện khác đồng hành người đang nhìn hấn ăn điểm thiết thời: Lần này, các ngươi không phải đóng cửa, một có tình huống gì, vội vàng lớn tiếng kêu, ta xong đi tiếp viện các ngươi.

Lần này, kêu quân tử cùng tiểu tam nam nhân, lại không có tai khi nam cùng cường a tuyệt đối tự tin, mang theo thấp thỏm tâm tình đi, cũng một nhắc lại chính mình, một có cái gì không đúng, để cho âm thanh kêu to.

Lần này, bọn họ thật chưa đóng cửa, có thể cửa bị Bình An nhanh chóng đóng lại, sau đó bọn họ ở 0 2 giây đang lúc bị đánh ngã, thậm chí ngay cả mình là thế nào tài đều không hiểu rõ.

Long ca, ta nghĩ rằng kêu, thật muốn kêu, nhưng hấn tề đại trích (dạng) ta không gọi ra a quân tử ở đầu dùng lại suy nghĩ trước, lưu lại ý nghĩ duy nhất: Tề đại trích (dạng), thiếu niên này hạ thủ thật là ác độc, ta một chiêu cũng gánh không được

Được, còn dư lại cuối cùng hai cái, thu thập xong trở về biết rõ lão kia thủy tinh rốt cuộc nhân vật phương nào. Bình An cảm thấy, hấn là dụng phải chân chính người trong đồng đạo, hơn nữa còn là một cái có kinh nghiệm phong phú tiền bối.

Về phần có phải hay không cao nhân, tạm thời dải định, hấn không có ngốc đến ngây thơ cho là, tuổi tác càng lớn, liền càng lợi hại.

Xem đi, kinh khủng tới mức thấy hết thấy thô bỉ lão nhân, hữu cảm nhi phát mà đối với Vương Tiểu Hồ nói: Có một ít thời điểm, chân chính kinh khủng, không phải tới từ bên trên tổn thương, mà là tới từ ở tình thần áp lực.

Công thành nhỏ trại cố nhiên đủ thoải mái, có thể nào có bày mưu lập kế ngồi địch nhân đến cửa chịu chết thú vị.

Lần này, tự xưng là đương thời Đại Hiệp Vương Tiểu Hồ, không có phản bác, mà là nhìn sắc mặt âm tình bất định, cái trán bắt đầu đổ mồ hôi Long ca, không biết tính sao, Vương Tiểu Hồ tâm lý lại Ân dâng lên một loại khoái cảm.

Hắn lần đầu tiên cảm thấy, từ bên trên tàn phá địch nhân, mặc dù có thể thành khẩn thấy thịt chảy máu, lại không thể mang cho địch nhân chân chính sợ hãi.

Bởi vì bây giờ Long ca, thật sợ hãi sợ hãi, sáu cái binh cường mã tráng thủ hạ, bánh bao thịt đáng chó như vậy một đi không trở lại, Long ca cùng còn lại duy nhất tâm phúc nam ngồi không yên.

Bọn họ mặc dù không có thô bỉ lão nhân kia gần như là chính mắt thấy trong phòng vệ sinh phát sinh cái gì năng lực cảm nhận, nhưng là bọn hắn một chút không ngu ngốc, nếu không cũng sẽ không ở con đường này bên trên xưng Vương xưng Bá, để cho những Tam Giáo Cửu Lưu đó người sợ sợ hãi như hổ, chủ động buông tha Bình An hai cha con đầu dê béo.

Cũng chính bởi vì bọn họ không ngu ngốc, trong bọn họ tâm lý mới tràn đầy bất an.

Nếu như nói phùng ba cùng tai khi nam là trông khá được mà không dùng được gói thù hoa, có thể là không cẩn thận, chân tron nhẵn ngã xuống ở phòng vệ sinh, ngoài ý, như vậy A Cường tiểu Ngũ và quân tử bốn người, là lòng bàn chân giẫm đạp vô dưa hấu hay lại là bốn người tập thể mà ăn xấu bụng đột nhiên hai chân như nhũn ra

Coi như là chân nhũn ra đau bụng, tối thiểu cũng phải kêu hai tiếng a, nhưng là sáu cái đại nam nhân đi vào suốt hai mươi phút, dùng nói truyền tới một chút thanh âm, ngay cả thí đều không có một, cái này thì để cho Long ca tìm đập rợn lên.

Đương nhiên, nếu là tai khi dám con trai ở bên trong gây ra một chút động tĩnh, cho dù là bị công an bắt, bị người đánh tàn phế thậm chí đánh chết, Long ca còn không đến mức hốt hoảng, ít nhất biết rõ ràng địch nhân, tự nhiên có thể làm ra đủ loại phương pháp ứng đối.

Máu chó là Bình An Thái Âm, sáu cái đại nam nhân vừa tiến đến, trực tiếp một quyền đặt ngã, tất cả đều ở quỳ dưới đất không tiếng động thống khổ đến, này liền trực tiếp tạo thành một loại không hiểu kinh khủng cảm giác, sẽ để cho Long ca bắt đầu hoài nghi, trong câu tiêu ẩn tàng cái gì đáng sợ Đồng Tây.

Không biết, mới là loài người lớn nhất kinh khủng, Long ca không sợ Thần nhất dạng đối thủ, chỉ sợ Quỷ như thế địch nhân.

Long ca muốn hoàn một cái núp ở tĩnh lặng trong góc lão giang hồ cảm khái đến, phảng phất đã dự liệu được Long ca kết cục:

Gió thổi báo giông tố sắp đến a

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Kết quả

Giống vậy, Bình An không sợ Long ca không đến, chỉ sợ Long ca không tiến, ôm tới một đặt đảo một cái, phải đem tên này một chục tấn đồng thời, thuận tiện cho bên ngoài những Tam Giáo Cửu Lưu đó tên lường gạt ăn trộm môn một cái tài liệu giảng dạy, kỳ mục đích chính là một cái ý tứ: Chúng ta gốc nhiều tiền, không sợ chết cứ đi lên. Ⅲ 1a

Dù sao Bình An cũng không thể dọc theo đường đi đều đề phòng đám kia cận bã môn đi, nhiều như vậy đáng ghét, muốn làm liền giải quyết triệt để phiền toái, lúc này mới thủ ở trong nhà cầu không đi ra, cũng không tin Long ca biết bỏ lại huynh đệ mình, phải mong một cái không việc gì như thế tiêu sái đi.

Tại sao

Cũng bởi vì này khoang xe lửa trong, không chỉ Long ca một đám tộc nhân, nếu là hắn làm ra bỏ lại tiểu đệ chính mình chạy trốn không có loại sự tình đi ra, sau này cũng ở đây con đường lẫn lộn trên.

Cười hổ khó xuống, tiến thôi mất theo.

Long ca cảm giác mình bây giờ chính là chỗ này tình cảnh, lui đi, không ném nổi người này, vào đi, trời mới biết trong phòng vệ sinh là cái gì kẻ địch đáng sợ

Đánh chết Long ca cũng sẽ không tin tưởng, Bình An cái này dê béo nhỏ, sẽ là một con vô cùng âm hiểm xảo hoạt Tiểu Lang.

Long ca, đây là tình huống gì

Trước nhất tan vỡ là Long ca tâm phúc ái tướng, này cận bã không ngừng lau qua mồ hôi lạnh, trong nội tâm cảm thấy không lành, nhìn đóng chặt lại cửa nhà cầu, lại không nhìn được sinh ra thấy lạnh cả người, phảng phất bên trong chứa cái gì đáng sợ hung thú.

Long ca khó khăn nuốt xuống cửa nước miếng, đã không có mồi vừa rồi phong độ, bất quá trong nội tâm hẳn vẫn không muốn Thừa nhận, tại khi nam mấy cái là tài trong tay Bình An.

Một cái mười hai mười ba tuổi thiếu niên, có bản lĩnh đi nữa, cũng không khả năng vô thanh vô tức giải quyết hết quân tử mấy người, chính là không biết trong phòng vệ sinh mai phục nhóm thân tiên nào

Tóm lại, Long ca biết hôm nay chuyện này tám phần mười là tài, bây giờ rút người ra trở ra cũng không thể, đúng như Bình An dự liệu như thế, ở mấy đường người trong đồng đạo trước mắt, nếu là hấn chạy, mặt mũi ném là chuyện nhỏ, hẳn Long ca thật vất vả tích lũy uy danh khẳng định quét sân, sau này ai trả lại cho hấn mặt mũi.

Long ca không hổ là một cái có huyết tính hán tử, ở chỗ lát suy nghĩ một lát sau, hấn khẽ cắn răng, nói: Tiểu cận bã, đi, đi với ta nhìn một chút tình huống.

Ôm phải chết cũng phải chết minh bạch, Long ca ôm đơn đao phó hội quyết tâm, đứng dậy đi tới phòng rửa tay.

Lão đại đều như vậy khẳng khái bị chết, kêu tiểu cận bã nam nhân mặc dù không tình nguyện, cũng phải kiên trì đến cùng xông lên a.

Tiểu cận bã, đẩy cửa.

Long ca lần này học ngoan ngoãn, không giống phùng ba mấy người như thế, Hài gấp mà vọt vào làm thịt dê béo nhỏ, mà là đứng ở Ly cửa nửa thước khoảng cách, một Biên chỉ huy tiểu cận bã mở cửa, vừa móc ra một cái sắc bén cái muỗng tay, là muốn liều mạng.

Long ca, thật đây a tiểu cận bã nội tâm tất cả đều là thấp thỏm, trong lòng bàn tay đều là mồ hôi.

Đây.

Tiểu cận bã cắn răng một cái, đẩy ra phòng vệ sinh cửa, trong mi tình cảnh tại chỗ sẽ để cho Long ca trợn mắt hốc mồm, phảng phất kỳ lạ.

Không phải là Long ca trong chốn ần núp cao nhân dọa cho trụ, nếu như phòng vệ sinh thật có cái gì Đại Hiệp, Long ca còn không đến mức gấp quý nhưng khi hấn thấy phùng ba sáu cái đại nam nhân, bị người Điệp La Hán như thế chồng chất tại bình nước tiểu bên trên, sống chết không biết.

Mà cái đó trong mắt của hấn tiểu ngu dân, non dê béo, chính nhất mặt ngây ngốc nhìn bọn hấn chăm chăm nhìn, trừ này này bên ngoài, trong phòng vệ sinh lại không có một người.

Trong dự đoán Đại Hiệp không có, chỉ có ngốc thiếu niên một cái, còn mặt đầy các người tới được quá chậm biểu tình, đây là thần mã tình huống

Kêu tiểu cận bã nam nhân còn chưa kịp nhai suy nghĩ, chỉ thấy Bình An đồ dẫn trên mặt lộ ra một vết cực kỳ âm hiểm mỉm cười, đột nhiên xuất thủ, đem tiểu cận bã xách vào phòng vệ sinh, sau đó hướng về phía bụng hấn chính là một cái đẹp đẽ lên gối.

Động tác nhanh mạnh, lực đạo kinh khủng, tiểu cận bã rất dứt khoát giống như phùng ba như thế, ngồi chồm hồm dưới đất ô ô ân ân, cảm giác mình sắp chết, bất quá trước khi chết, hấn vẫn phun ra một câu nói: Tê đại tai khí, người hãm hại Lão Tử, nói tốt kẻ ngu đây

Chạy

Long ca suy nghĩ chỗ lát cúp điện sau đó, rốt cuộc bùng tình đại ngộ, chỉ bằng Bình An ngón này xách người, lên gối, nhanh như thiểm điện xuất thủ, Long ca ngu nữa cũng biết coi như mình ngồi đi vậy nhét không đủ đôi phương kẻ răng.

Bây giờ, Long ca cuối cùng biết rõ, cái này một bộ như kẻ ngu còn kẻ ngu thiếu niên, chính là một cái giả heo ăn lẫn vào chó sói, khó giải quyết cực kì, bấy hấn một bụng khổ thủy a.

Phốc

Ngay tại Long ca một bên thâm mắng Bình An không phải là người, vừa muốn lách người lúc, một cái giấy nịt da trong tay Bình An Uyển Như Linh Xà một loại bay ra, khuyên khắc liền cuốn lấy Long ca cô, sau đó Bình An vừa dùng lực, Long ca giống như một cái giấy chiết tiểu nhân như thế, bị găng gượng kéo vào phòng vệ sinh.

Huynh đệ, có chuyện dễ thương lượng, đừng động thủ Long ca chặt vật nói ra một câu nói, muốn cầu tha cho nhận thua, có thể Bình An làm sao nói nhảm với hấn, hướng về phía hấn gương mặt chính là một trận hoa cả mắt quả đấm.

Rất đơn giản ra quyền thu quyền ra lại quyền, không có một chút kỹ thuật hàm lượng, liền một cái nhanh chuẩn ác.

Long ca tê liệt, trên mặt một mảnh máu thịt be bét, nhưng ý chí vô cùng thanh tỉnh, bởi vì Bình An Lưu rất lớn đường sống, nếu không hấn đã sớm cùng tại khi nam như thế, mất đi cảm giác.

Cho nên, Long ca vẫn có thể mở miệng nói chuyện trích (dạng), hấn một bên suy nghĩ như thế nào thoát thân, một bên cầu xin tha thứ, không người nguyện ý với thống khổ gây khó dễ: Tiểu gia, người xem, chúng ta cũng bị người đánh, người khí nên ra đi, có phải hay không tất cả mọi người lùi một bước, trời cao biển rộng tề đại

Thật ra thì trong lòng của hấn vẫn đang suy nghĩ, chờ mình thoát thân sau đó, đến trạm kế tiếp đem tất cả huynh đệ triệu tập lại, trở lại Đông Sơn tái khởi rửa sạch này sỉ nhục.

Chỉ tiếc Long ca hiển nhiên không biết, giống như trời cao biển rộng gió êm sóng lặng loại này đại trí đại tuệ Đông Tây, với tâm nhãn không lớn, có thù oán phải trả Bình An không đành dằn, rất tin đánh chó liền đánh rắn giáp đầu Bình An, chỉ thích liên quan (khô) đẩy dưới người giềng, thuận tiện vứt nửa khối đá lớn đi trong giếng, lấp kín người sống đường chuyện.

Đương nhiên, nếu như Bình An lúc này có thể nói chuyện, phỏng chừng lại nói:

Người tề đại mù mắt chó, đừng tưởng rằng kẻ ngu là có thể khi dễ, trấn chúng ta bên trên toàn bộ là người ngu, tùy tiện nhảy ra một cái tới cũng có thể thu thập người.

Còn nữa, đừng tưởng rằng Lão Tử thật khờ, nhìn không ra người điểm tiểu tâm tư kia, nói cho người biết, không đùa

Nhưng là bây giờ mà, Bình An trực tiếp trọng thưởng cái này mặt đầy xấu hổ Long ca một cái bạt tai, để cho Long ca trong thống khổ nằm mơ đi đi

Kêu thảm thiết, làm nhục, thống khổ, Long ca lần này mình bạch Bình An là sẽ không bỏ qua hấn.

Nhưng rất nhanh, Long ca lại phát hiện mình đánh giá thấp thiếu niên này.

Bởi vì Bình An ở hết giận, bắt đầu đưa tay đưa vào miệng hấn túi, đưa hấn cùng tiểu cận bã trên người tiền toàn bộ cướp, phỏng chừng tai khi nam mấy cái cũng giống như vậy kết quả.

Cuối cùng, Bình An con mắt tỏa sáng tựa như nhìn chăm chăm Long ca cổ mang Hoàng giây chuyền vàng bên trên, trực tiếp cướp giả bộ trong túi.

Long ca tỉnh ngộ, mình bạch Bình An đây là muốn Phán đoán bọn họ: Ta vào người trước người bản bản, Lão Tử mới là giặc cướp, đừng động ta giây chuyền vàng, đây là Lão Tử hoa hơn mười ngàn Đại Dương mua được giữ thể diện.

Cướp bóc không được ngược lại bị Bình An cướp không còn một mống Long ca, hay lại là quá phỏng chừng Bình An vô sỉ sức chiến đấu, ở đưa bọn họ cướp không còn một mống sau đó, lại ngay trước hấn mặt đếm tiền, một ngàn lượng ngàn 3000 mới vừa rồi, hơn 5,800 nguyên tiền.

Lần này, không chỉ có lộ phí tiêu xài có, còn có thể để cho binh trung sớm tận tình chơi đùa, không tổn hấn một phân tiền.

Người tốt a ta quả nhiên không là phạm nhân, vừa ra khỏi cửa, đã có người cho ta đưa lộ phí.

Bình An một bên than thở Long ca là đưa tài sản đồng tử, vừa đem tiền thu cất. Dĩ nhiên, Bình An kích động nhất, hay lại là Long ca cái điều to lớn Hoàng giây chuyền vàng, hấn đã cảm giác Kim Hồ Lô đều tại hấn Hải thưởng thức trong kích động đến.

Bất quá, đây không phải là tế luyện Trảm Tiên Phi thời điểm tốt, trước thu thập xong Long ca một đám cận bã, lại thăm dò rõ ràng bên ngoài kia thô bỉ lão nhân vật phương nào, Bình An mới sẽ xem xét hạp Kim Luyện đao.

Bình An dĩ nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua cho ý đồ đánh tàn phế làm bỏ Bình Trung Tinh Long ca một đám cận bã, hấn trực tiếp kéo ra phòng vệ sinh kia phiến hẹp cửa sổ nhỏ, nhưng sau đó xoay người đưa ra một cái tay, xách con gà con một loại đem Long ca cả người nhấc lên.

Tiểu gia, đại ca, ta tổ tông a, người ngàn vạn lần ** chó làm loạn, biết xảy ra án mạng xuống. Long ca tan vỡ, hấn rơi lệ, cơ hồ là than thở khóc lóc đáng thương cầu xin tha thứ, bởi vì hấn đã mình bạch Bình An muốn làm gì, cũng rất cuộc biết rõ, trước mắt cái này không biết là từ cái gì Sơn ngoắc ngoắc trong đựng tới nhà nông thiếu niên, hạ thủ không chỉ có ác, tâm độc hơn, đây là muốn đùa chơi chết hấn tiết tấu.

Tiểu tổ tông, ta sai, người bỏ qua cho ta đi

Long ca đi tiểu đều hù dọa đi ra, đầu hấn đã bị Bình An nhét ra cửa sổ, cảm nhận được nhào tới trước mặt gió tấp.

Long ca biết lại không cầu xin, hấn không chết cũng phải tàn phế xuống, cũng trong lòng thề, chỉ cần Bình An không đem hấn ném xuống đang chạy như bay xe lửa, chỉ cần có thể tránh qua một kiếp này, hấn dám dùng tổ tông mình mười tám đời bảo đảm, sau này không bao giờ nữa cướp trẻ nít tiền.

Có thể Bình An tim rắn như thép, vừa dùng lực, Long ca cả thân thể hoàn toàn ra bên ngoài bây giờ, sau đó, Bình An buông lỏng một chút tay, Long ca liền Phi.

ĐxxCM người tổ tông mười tám đời Long ca ở chốc lát đăng vân giá vũ sau đó, liền bị to lớn thống khổ bao phủ, chỉ còn lại đau, thảm, chặt vật a

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Tu sĩ giới

Đương nhiên muốn đỡ Không Linh Từ cao hứng, Bình An vẫn phải là trước mở miệng nói chuyện, mà Không Linh Từ bản này tự niệm thành âm thanh tiểu Khiếu

Cửa, đúng là cực kỳ một cái rất dễ dàng nắm giữ pháp thuật, Bình An thoáng dùng một chút tâm, thần thức động một cái, một câu nói thật giống như từ hần

Trong cổ họng nói ra: "Tiền bối ngài khỏe."

Này dĩ nhiên không phải thanh âm, mà là một loại Tinh Thần Niệm Lực, cũng chỉ có tu sĩ mới có thể nghe được.

Bất quá may là như vậy, Bình An trong lòng cũng cực kỳ kích động, hần gần phân nửa tháng không thể với người nói chuyện trao đổi, đã sớm biệt xuất Một bụng "Nội thương".

"Tiểu hữu tốt thông minh, thật vừa học liền biết."

Không Linh Từ tâm lý giật mình không nhỏ, hần nguyên tưởng rằng bản này tự niệm thành âm thanh pháp thuật, Bình An ít nhất phải tồn trên một hai tiểu Lúc, mới có thể vận dụng tự nhiên, cũng làm đợi lâu Bình An học được sau đó mới cùng hần nói chuyện với nhau.

Nhưng hần không nghĩ tới Bình An ở một phút trong thời gian, là có thể học được phát ra âm thanh, thanh âm rõ ràng không thấy run rẩy, đủ thấy

Tinh thần tu vi hùng hậu.

Lại liền tưởng đến Bình An mới vừa rồi từng phạt Long ca đám kia cận bã cơ trí thủ đoạn, Không Linh Từ không nhận được trong lòng ở khen lớn một Âm thanh: "Đây là người nào đem ra yêu nghiệt a!"

"Không Linh Từ tiền bối, ngài là cao nhân, là trưởng bối, tiểu tử Bình An, lần đầu rời núi, đối với đương kim Hoa Hạ Huyền Môn tình huống

Không phải là cực kỳ biết, còn có mới vừa rồi ngài nói Hương là tu luyện, Thực Linh phương pháp là như thế nào tu hành?" Bình An tự niệm thành âm thanh, đại biểu

Tình rất đáng yêu cực kỳ ngây thơ, hoàn toàn một bộ thuần phác nhất nông thôn hạ hương tiểu tử dạng.

Nếu muốn giả bộ non, lừa gạt tiền bối, liền phải bày ra đồ người tư thái mà, bảy tuổi chỉ biết miệng ngọt hài tử có đường ăn

Bình An, mới sẽ không giống như hần đối diện Vương Tiểu Hồ một dạng một bộ ta đối với người rất khó chịu bộ dáng.

Bình An không nhìn thẳng này nhị trung thanh niên tồn tại, toàn bộ tâm tư, đặt tiền cuộc ở Không Linh Từ trên người.

"Người lại không biết Thực Linh cùng hương hỏa phương pháp, này nhưng là đương kim ngày là lưu hành nhất hai đại Tu Luyện Chi Đạo." Trống rỗng

Linh Từ có chút kinh ngạc, cảm giác không có đạo lý a, con lằng lờ này thiếu thế nào ngay cả tu sĩ giới tối kiến thức căn bản cũng không biết, không phải là ngộ

Nói ngộ ngốc chứ ?

"Tiền bối, cái này sư phụ ta thật không có từng nói với ta, ta tự nhiên không hiểu." Bình An muốn chốc lát, cuối cùng còn

Là biên tạo một cái "Sư phụ" đi ra.

"Kia sư phụ người đều dạy người cái gì?" Lời vừa ra khỏi miệng, Không Linh Từ cảm giác lời này có rình coi đối phương tu luyện bí pháp

Hiềm nghi, vội vàng lại nói: "Ta là chỉ sư phụ người không có với người nói qua tu sĩ giới thông thường sao?"

"Không có." Bình An quả quyết gạt đầu, lại mơ hồ không rõ mà nói: "Sư phụ ta trừ mỗi ngày dạy ta Luyện Khí mãi

Thân thể, chưa bao giờ nói cho ta những thứ này."

"Đây cũng không phải là một cái tốt sư phụ a, học trò có thể không phải như vậy dạy xuống." Không Linh Từ nói, thầm trách Bình An "Sư

Phụ" quá vô liêm sỉ, tốt như vậy đệ tử cũng không tốt tốt dạy, thật là không phải là người, lãng phí nhân tài.

Bình An nhiều cơ trí, nhìn một cái Không Linh Từ biểu tình, khuôn mặt nhỏ bé tràn đầy buồn bực nói:

"Tiền bối, sư phụ ta không chỉ có không được, còn cực kỳ keo kiệt, hẹp hòi, ta theo hần tu hành năm sáu năm, đừng nói tu sĩ giới

Quy củ, hần liền một cái pháp thuật cũng đã không dạy ta, suốt ngày không phải là để cho ta vác cổ thi cổ văn, chính là để cho ta đứng tấn, ở

Trên đất lăn lộn, làm ta thật giống như một cái diễn viên xiếc."

Bình An không cần soi gương, đều biết mình ở biểu hiện trên mặt, 100% là một tấm thuần phác nhất, tối thật thà,

Buồn phiền nhất bộ dáng, kỳ đáng thương đáng vẽ làm người ta tức lộn ruột, nơi nào còn có đối phó Long ca lúc Âm, ác, chuẩn, hoàn

Tất cả đều là một cái được ủy khuất trẻ nít, ở trường bối trước mặt tổ khổ.

Không Linh Từ mặt nhưng quả nhiên lộ ra tức giận thần sắc, có thể trong lòng của hần như thế nào đi nữa khó chịu, cũng sẽ không mắng to Bình An hư cấu

"Sư phụ" không phải là, dù sao này là người khác chuyện nhà, nếu là cái đó dám vung tay múa chân nói hần dạy học trò hư, Không Linh

Con trai khẳng định một cái Chương Tâm Lôi phách con trai hần.

Ở tu sĩ giới, người ngoài nếu là dám dòm ngó người ta dạy đồ đệ phương pháp, là muốn bị đuổi giết ngàn dặm.

"A! A! A! Người đã sư phụ không có nói cho người những thứ này, người đã có cảnh giới như vậy đạo hạnh, nếu như

Này hiểu học, ta với người nói một ít tu sĩ giới thông thường, đây không tính là không quy chứ ?"

Không đợi Bình An mở miệng, Không Linh Từ đại giọng tay lên một cái, rừ rừ nói ra gần trăm năm Hoa Hạ Huyền Môn tình huống.

Từ Thanh mặt bắt đầu, Hoa Hạ tu sĩ giới mặc dù phái môn từ nhiều, Tấn Tu vô số, nhưng là chung quy đứng lên, vẫn có cường có

Yếu, đứng ở cao cấp nhất tu sĩ đám người, dĩ nhiên là Tam Thanh Tông, cái gọi là Tam Thanh, là Thượng Thanh Tông, Ngọc Thanh Tông, Thái Thanh

Trong đó, Thượng Thanh Tông lấy xuất thế nhập thế tu hành, chú trọng đạo pháp tùy tâm, vô câu vô thúc, tấm ảnh Không Linh Từ lại nói, lão

Con trai trong tông môn trừ khi sư diệt tổ bên ngoài, người muốn làm gì thì làm mà, làm quan hành nghề chữa bệnh lăn lộn xã hội, cho dù là táng tận lương tâm mà đi

Trên đường ăn xin, tông môn cũng ý lại được quản người.

Tự nhiên, chỉ cần có người căn cốt thanh kỳ, thiên bẩm khác phú, bất kể người là người xấu cũng tốt, Lương Dân cũng được, cũng có thể đưa lên

Bái sư thiếp, trải qua người giới thiệu gặp mặt, gia nhập Thượng Thanh Tông, liền có chút hữu giáo vô loại hiềm nghi.

Tóm lại, Bình An từ những tin tức này thu hoạch một chút, Thượng Thanh Tông Nội Môn người, liền là một đám vô pháp vô thiên mãnh

Người, kia sợ không phải, cũng sẽ dạy người đây phương diện này phát triển.

"Về phần Ngọc Thanh Tông mà" nói tới chỗ này, Không Linh Từ mặt đầy căm thù vị đậm đà mà nói:

"Đây là một cái chú trọng xuất thân địa vị thanh cao lại đối trả tông môn, thu học trò không chỉ có phải nói tư chất, nhân phẩm, học

Hỏi, còn phải nói ra thân, rể cô dân nghèo không muốn, Đệ tam bên trong có người phạm pháp không muốn, không phải là Thư Hương cửa đệ người không

Muốn."

"Tóm lại, Ngọc Thanh bên trong tông người, không phải là hào môn quyền quý xuất thân, chính là con em thế gia, từng cái miệng đầy nhân nghĩa nói

Lý, thật ra thì đều là một đám nam Trộm nữ / Kỹ nữ ngụy quân tử."

"Tự nhiên, bàn về thể tục sức ảnh hưởng, ta không thể chối ta Thượng Thanh Tông là so ra kém Ngọc Thanh Tông, nhưng nếu là tu vi và người

Nhiều thế chúng, chúng ta Thượng Thanh Tông có thể đến phiên bọn họ quỳ xuống gặm đất cầu xin tha thứ."

Ở một điểm này, Không Linh Tử rất là nghiêm túc nghiêm túc nói với Bình An.

Bình An vô cùng hiểu tâm tình của hắn, đối mặt một cái không phải là phú Đệ nhất, chính là Phú Nhị Đại, hoặc là hào môn quyền quý,

Một môn hiền hách Ngọc Thanh Tông, toàn thân để lộ ra thảo mãng dân nghèo khí tức Thượng Thanh Tông, tự nhiên nhìn không quen đám kia tiên y nô mã

Công tử ca môn.

"Vậy quá Thanh Tông đây?" Bình An cảm thấy trong vấn đề này, còn chưa hỏi nhiều, tránh cho Không Linh Tử sẽ đem hắn đối với Ngọc

Thanh Tông thù oán, tất cả đều hướng hắn bày tỏ đi ra.

"Thái Thanh Tông" Không Linh Tử nhắc lên ba chữ kia, trên mặt vô cùng buồn rầu: "Đây là một cái ngoài mặt lấy Thanh

Tĩnh vô vi, Bảo Nguyên Thủ Chân, đề xướng Đạo Pháp Tự Nhiên mà vô vi, thật ra thì toàn bộ là một đám cửa mặt bụng đao, trong ngoài không đồng nhất, trong lúc cười

Tàng đao âm hiểm tiểu nhân, cho nên tiểu hữu, người nếu là gặp này hai đại tông môn người, nhưng là phải cẩn thận đề phòng, tránh cho

Bị bọn họ hãm hại."

Ai, đây là một quyền khó nhớ trải qua a!

Bình An từ Không Linh Tử rất nhiều trong giọng nói không khó nghe ra, Thượng Thanh, Ngọc Thanh, Thái Thanh tam tông, chung quy đứng lên, thật ra thì đều

Là truyền một nhà thượng cổ đạo thống.

"Ồ, không đúng, Thượng Thanh, Ngọc Thanh, Thái Thanh, « Phong Thần Bảng » "

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

lời tác giả

Từ Trảm Tiên Phi Dao chuyển tới thứ tư chữ vạn lúc, lúc ấy liền ngừng có chương mới chừng mấy ngày, trải qua ta cũng đã nói, Trảm Tiên Phi Dao là

Ta đại khái bốn năm trước ý tưởng một cái cố sự, sờ dĩ truyền lên, ngay từ đầu là chưa từng nghĩ viết quyền này, mà là một quyền Huyền

Huyền, một ít trước tiên theo vào bạn đọc hẳn biết một điểm này.

Cũng không biết tính sao, biên tập ký quyền này, ký liền viết chứ, coi như ở khởi điểm lẫn lộn dài đến Thất năm dài lâu

Con một sách, điểm này tư chất vẫn có, có thể theo viết viết, thành tích thâm đậm không nói, ta còn đột nhiên phát hiện một cái hỏi

Đề,

Ta là ở viết Tiên Hiệp ấy ư, tại sao dường như là khoác Tiên Hiệp đô thị hương thôn lời nói, hoàn toàn không có đột hiển ra Tiên Hiệp vị

Nói, này mới đột nhiên phát hiện, ta mấy năm trước viết dàn ý cùng tế cương, toàn bộ hoàn không thích hợp bây giờ Võng Văn thị trường,

Làm một con một sách, ta vừa mìn đọc tự viết tiền văn, phát hiện căn bản không có viết ra Trảm Tiên Phi Dao bán

Điểm, cũng không có viết ra bên trên cổ thần thoại phong cách, dù sao Trảm Tiên ấy ư, cũng không thể đi chém phạm nhân, cho nên, ta dự định đẩy ngã Viết lại.

Làm cái quyết định này tâm lý ta cũng rất khó chịu, bởi vì ta đã thích Bình An cơ trí Cổ Quỷ, hại người tiểu

Thông minh, thích Phùng Đại Quân, cũng thích Bình Trung Tĩnh không có tim không có phổi, đột nhiên buông tha, thật khó lấy dứt bỏ.

Nhưng là đại đại môn, viết sách dù sao cũng là kiếm tiền, Tiểu chúng khẩu vị dù là viết nữa một triệu chữ, cũng là nhào lên đường phố,

Cũng không thể viết lên sáu mươi bảy mươi chữ vạn đột nhiên kết quả xấu hoặc là thái giám được rồi?

Cho nên ta Quyết viết, đẩy ngã viết nữa, dĩ nhiên, ta sẽ không sửa đổi Bình An tính cách, Bình Trung Tĩnh, Phùng Đại Quân mấy cái Chúa

Cần người vật tính Cách cùng xử sự làm người phương pháp, ta chỉ muốn cho quyển sách này càng gần sát với Tiên Hiệp phong cách cùng đại chúng khẩu vị.

Hy vọng mọi người có thể hiểu được, sách mới sẽ ở ngày mùng 1 tháng 1 chính thức cùng mọi người gặp mặt, Bình An hay lại là cái đó Bình An, tự nhiên

Tĩnh tiết tự nhiên bất đồng, cảm ơn mọi người ủng hộ.

Tam Hóa Nhất Điểm

Bạn đang đọc truyện *Ta Trảm Tiên Phi Dao Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.